

Mỹ nhân đích mĩ cùng hacker đích hắc

Contents

Mỹ nhân đích mĩ cùng hacker đích hắc	2
1. Chương 1	3
2. Chương 2	5
3. Chương 3	7
4. Chương 4	8
5. Chương 5	10
6. Chương 6	12
7. Chương 7	13
8. Chương 8	14
9. Chương 9	15
10. Chương 10	17
11. Chương 11	19
12. Chương 12	20
13. Chương 13	21
14. Chương 14	22
15. Chương 15	23
16. Chương 16	24
17. Chương 17	26
18. Chương 18	27
19. Chương 19	28
20. Chương 20	30
21. Chương 21	31
22. Chương 22	33
23. Chương 23	34
24. Chương 24	36
25. Chương 25	37
26. Chương 26	38
27. Chương 27	40
28. Chương 28	41
29. Chương 29	43
30. Chương 29.2	45
31. Chương 30	48
32. Chương 30.2	49
33. Chương 31	50
34. Chương 32	53
35. Chương 33	56
36. Chương 34	59
37. Chương 35	60
38. Chương 36	62
39. Chương 37	63
40. Chương 38	64
41. Chương 39	66

42. Chương 40	68
43. Chương 41	71
44. Chương 42	73
45. Chương 43	75
46. Chương 44	79
47. Chương 45	81
48. Chương 46	84
49. Chương 47	85
50. Chương 48	88
51. Chương 49	94
52. Chương 50	96
53. Chương 51	99
54. Chương 52	101
55. Chương 53	103
56. Chương 53.2	105
57. Chương 54	107
58. Chương 55	109
59. Chương 56	111
60. Chương 57	113
61. Chương 58	115
62. Chương 59	116
63. Chương 60	117
64. Chương 60.2	120
65. Chương 61	122
66. Chương 62	124
67. Chương 63	125
68. Chương 64	127
69. Chương 65	129
70. Chương 66	131
71. Chương 67	133
72. Chương 68	135
73. Chương 69	138
74. Chương 70	140
75. Chương 71	144
76. Chương 72	146
77. Chương 73	148
78. Chương 74	151
79. Chương 75	153
80. Chương 76	156
81. Chương 77	160
82. Chương 78	163
83. Chương 79 End	167

Mỹ nhân đích mã cùng hacker đích hắc

Giới thiệu

Tên thật: Hác Mi hay còn gọi là Mi ca hoặc mỹ nhân sư huynh Thích xinh đẹp MM, thích đánh BO

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/my-nhan-dich-mi-cung-hacker-dich-hac>

1. Chương 1

Chương 1

.....

Buôn dưa mãi rồi, Mô-za-a đột ngột cảm khái: “Thực ra trong game anh cũng từng có một mối tình!”

Vi Vi tò mò: “Với ai thế? Sao chưa nghe anh nói bao giờ?”

Mô-za-a đáp: “Không phải trong Mộng Du Giang Hồ, trước Mộng Du anh có chơi một trò khác, tên là Ảo Tưởng Tình Cầu, trong đó nhân vật anh chơi là Thiên Y.”

Vi Vi tuy chưa chơi trò này, nhưng cũng từng lang thang trong trang chủ của game này nên biết nhân vật Thiên Y ấy. Vi Vi không nén nổi kinh ngạc: “Anh chơi tài khoản của nữ hả?”

“Hê hê, tại nhân vật này có ngoại hình phù hợp với thẩm mỹ của anh.”

Thức ăn liên tục được mang lên, Mô-za-a vừa ăn vừa nói: “Sau đó chơi một dạo rồi thấy mọi người đều kết hôn cả, thế cũng muốn tìm một người nào đó để cưới.”

“Hừm, sư huynh chẳng phải anh chơi tài khoản của nữ sao? Chẳng lẽ anh tìm đàn ông?”

“Sai, anh định tìm... tomboy.”

... Vậy cũng được á?

Trong game, pê dê là nam chơi tài khoản nữ, tomboy là nữ chơi tài khoản nam, vì sở thích nhân vật nên tomboy trong game cũng rất thịnh hành.

“Trong game đó có một nhân vật nam là Hoa Tiễn, thiết kế rất ư là ảo lả, cơ bản là những người đàn ông đích thực đều không chọn nhân vật đó, nhưng con gái lại rất thích, rất nhiều nữ game thủ đã chọn. Thế là anh muốn tìm một Hoa Tiễn để kết hôn, lại còn đặc biệt tìm chọn một cái tên rất nên thơ, vừa nhìn đã biết là con gái, tên là Thủ Khả Trích Tinh Thần (tay có thể hái sao)”

“Cái tên này rất hào sảng rất có khí thế mà, tại sao cứ nhất định là nữ?”

Mô-za-a nói về rất ầm ức: “Anh thấy chỉ có con gái mới nghĩ đến việc hái sao. Để biểu hiện anh rất thâm trầm sâu sắc, anh còn cố ý không hỏi giới tính người ta, kết quả là tình cảm một tháng đã được bồi đắp, chẳng ngờ hán ta lại là pê dê trong đám tomboy.”

Phức tạp quá, Vi Vi choáng váng xây xẩm: “Vậy tóm lại là nam hay là pê dê?”

Ngư Công am hiểu nội tình ngồi kế bên chú giải: “Thì vẫn là đàn ông thôi.”

“Rồi sau đó?”

“Chẳng có sau đó, từ khi anh biết hấn là đàn ông, thì chẳng còn chơi game đó nữa.”

Im bất một lúc sau, Vi Vi nói một cách sáng suốt: “Mỹ nhân sư huynh anh lại còn chỉ trích người khác, thực ra chính do anh giả làm game thủ nữ lừa gạt tình cảm của người ta mà, còn quậy tung rồi bỏ.”

“Quậy tung rồi bỏ, chính xác, tam tẩu, thành ngữ này em dùng hay lắm.” Ngu Công ngồi kế bên gật mạnh đầu.

Mô-za-a kêu oan: “Động cơ của anh là thuần khiết mà.”

Thông thường, KO vốn ít nói kiệm lời chưa từng phát ngôn, anh chàng luôn im lặng ăn uống một cách chóng vánh, ăn sau thì trầm tư ngồi quan sát người khác ăn. Lần này anh vẫn lặng im và ăn xong rất nhanh chóng, nhưng ăn xong anh lại buông đũa, nhìn Mô-za-a rồi nhả lời vàng ngọc: “Server cậu chơi có phải là Trường An Nguyệt Hạ?”

Mô-za-a sững sờ: “Sao anh biết?”

KO vẫn duy trì vẻ mặt lạnh lẽo, mở miệng nói rất lạnh lùng: “Vì tôi chính là pê đê trong đám tomboy đó.”

.....

Kết quả là hôm sau đi làm, Vi Vi và Tiêu Nại vừa đến cửa Chí Nhất, Mô-za-a đã nhào ra: “Lão tam, cậu phải tìm lại chân lý cho tớ đi, tên KO hấn quấy rối tớ trong văn phòng!”

“Sao anh ấy lại quấy rối anh?” Vi Vi vội vã truy hỏi. Lời vừa thốt ra đã cảm thấy kỳ cục, giọng điệu này có vẻ hào hứng quá, Vi Vi lập tức trầm giọng xuống, trang nghiêm hỏi: “Sư huynh, sao anh ấy lại quấy rối anh, anh nói cho cậu kẻ kỹ càng xem nào, không được để sót mất điều gì cả, bọn em nhất định sẽ tìm lại công lý cho anh!”

Mô-za-a phẫn nộ bảo: “Hấn bắt anh lên cái trò game quỷ quái ấy kết hôn với hấn!”

Vi Vi ra vẻ đồng cảm với anh chàng một cách rất khoái chí: “Sao anh ta có thể như thế được! Quá đáng thật!”

“Đúng rồi! Hấn ta nói lúc đầu hấn ta bị người khác chế nhạo, hấn phải cứu vãn tình hình, *** thật, người chơi trong game đó đã thay bao lượt rồi, hấn ta cứu vãn cái khi mốc gì chứ!”

Vi Vi vốn là ngọn cỏ mọc ven tường, gió thổi chiều nào theo chiều đó: “KO sư huynh nói cũng đúng, sư huynh lúc đầu là anh gạt người ta mà, phải có trách nhiệm chứ!”

Mô-za-a hằm hằm lườm cô, rồi nhìn Tiêu Nại – người đáng tin cậy hơn: “Lão tam, cậu phải tìm lại công lý cho tớ.”

Ai ngờ Tiêu Nại lại nói: “Chuyện này cũng hay, tớ vốn vẫn lo không giữ KO lại được, lần này thì không cần lo nghĩ nữa.”

Mô-za-a nhìn Tiêu Nại một cách đau thương bằng ánh mắt như bị phản bội: “Lão tam, sao cậu lại vô lương tâm quá vậy, còn bắt tớ đi cầu thân.”

Tiêu Nại trầm tư: “Thưởng tiền cho cậu?”

Mô-za-a lập tức nói với vẻ rất tiết liệt (tiết liệt là kiên quyết giữ thân mình trong sạch]: “Một ngàn tệ mới bán thân.”

Tiêu Nại quan sát từ trên xuống dưới anh chàng bằng ánh mắt dò xét.

Mô-za-a uốn ngực lên cao, làm ra vẻ “quyết không sale off” một cách tiết liệt hơn nữa.

Tiêu Nại ngẫm nghĩ một lúc rồi gật đầu.

Mô-za-a đột ngột hoan hô lên một tiếng, vui sướng chạy vào phòng lập trình: “KO, chúng ta đi kết hôn nào, buổi tối tôi mời anh đi ăn một bữa thịnh soạn để chúc mừng.” (Đây là một đoạn ngắn được trích trong nguyên tác, thuần túy là vì có thể mở đầu câu chuyện, Cố Mạn đại thần ngài hãy thông cảm cho ta, ta là bất đắc dĩ, đừng PIA ta)

Mô-za-a chạy đi được vài bước, chợt nghe Tiểu Nại kêu: “Trở về.”

“Chuyện gì ?” Mô-za-a dừng lại cước bộ, nghi hoặc quay đầu lại nhìn Tiểu Nại, “Lão Tam, cậu sẽ không nhanh như vậy liền nghĩ đổi ý chứ?”

“Đương nhiên không phải, ” Tiểu Nại chậm rãi lắc lắc đầu, bình tĩnh lộ ra một nụ cười, nói: “Bất quá hiện tại là thời gian đi làm, kết hôn loại chuyện cá nhân này liền để sau giờ làm việc hẳn nói.”

.....

Mô-za-a gian nan nuốt nuốt nước miếng, “Kỳ thật. . . . Chỉ cần vài phần chung là có thể thu phục. . . .” Chỉ là kết hôn trên mạng thôi, cũng không phải thật sự kết hôn. . .

Tiểu Nại vẻ mặt nghiêm túc nhìn Mô-za-a: “Không được, hôn nhân đại sự, không phải chuyện đùa?”

Vi Vi đứng ở một bên vẻ mặt hắc tuyến nhìn Tiểu Nại: “—||| vậy vì cái gì nhìn biểu tình hiện tại của anh giống như đang đùa vậy?”

Mô-za-a bị lời này làm cho nổi nóng, nhưng nể mặt một ngàn đồng tiền thưởng nên vẫn thức thời gật đầu: “Quên đi, buổi tối liền buổi tối.” Thỏa hiệp xong, Mô-za-a lại xoay người đi về phía phòng lập trình.

“Đúng rồi, ” Tiểu Nại ở phía sau lại thản nhiên mở miệng: “Nhớ chọn giờ tốt nga, đến lúc đó tớ sẽ cùng Vi Vi và ngu công bọn họ lên trò chơi chúc mừng cho cậu, à nhớ phát phong bì đỏ đó.”

Mô-za-a hoàn toàn thạch hóa ở tại chỗ.

2. Chương 2

Chương 2

Buổi tối 8 giờ

Trong trò chơi Ảo tưởng tinh cầu hỉ nhạc phiêu phiêu, ca múa mừng cảnh thái bình. Trong miếu Nguyệt lão, đầu người bắt đầu khởi động, não nhiệt phi phạm, một đôi phu thê mới sắp sinh ra.

“Lão Tam bọn họ như thế nào còn chưa tới!” “Chuẩn tân nương” một thân mũ phượng khăn quàng vai, ở trước Nguyệt lão đi tới đi lui, có chút lo lắng nhìn chung quanh nói.

Đồng dạng một thân đồ thẫm hỉ phục “Chuẩn chú rể” quay đầu lại nhìn “Nàng” , bắt giắc nhếch môi lên nói: “Như thế nào? Chờ không kịp ?”

“Dựa vào! Lão tử là chờ không kịp lấy một ngàn đồng tiền thưởng kia!” “Chuẩn tân nương” xuyên thấu qua hỉ khăn cảm tức nói.

Một thân hồng y nam tử tinh tế nhìn nhìn”Nàng” , mân thần không thềm nhắc lại.

Hoa Tiễn nhân vật này, sở dĩ làm người cảm thấy được không giống nam sinh, chính là vì nhân vật này thân hình mảnh khảnh, mặc quần áo cũng luôn phiêu dật lại khinh mạn, nhan sắc hơn phân nửa là thiên hồng. Một đầu tóc đen tóc dài không giống với các nhân vật nam khác như vậy dùng trâm cài tóc buộc lại, mà là để tùy ý xoả xuống dưới. Đáng chết nhất là hẳn lại có một đôi mắt phượng câu hồn đoạt phách, luôn tựa tiểu phi tiểu làm cho người khác nhìn vào liền bị mê hoặc.

Cùng hình tượng người kia trong hiện thực hoàn toàn không giống nhau ~ Mô-za-a ở trong lòng khóc thét một lần một lần lại một lần, lúc trước như thế nào không phát hiện tên nhìn qua lạnh như băng này bên trong lại BT như vậy a

~ Tân khách lục tục đàm tiếu nối đuôi nhau mà vào, nhiệt tình dào dạt về phía chuẩn chú rể chào hỏi, sau đó trên chọc vài câu đối với “Chuẩn con người mới” này.

thế giới [đại thụ dưới hảo lẫn lộn]: tinh thần huynh, chúc mừng chúc mừng nha, ôm đắc mỹ nhân về.

Hồng y nam tử thản nhiên liếc hắt một cái, sau đó nhỏ ra hai chữ: “Khách khí.”

Mô-za-a có điểm bị hai chữ này làm cho ể ở, vội cầm ly nước uống một ngụm để an ủi, trong trò chơi “Nàng” e lệ ngoan ngoãn đứng ở phía sau [thủ khả trích tinh thần], không nói được một lời chỉ thẹn thùng đứng yên, sau đó nội tâm kinh đảo hải lãng.

thế giới [đường tám hồ]: đây là mỹ nữ xứng anh hùng a! Thật là giây sát người bên ngoài!

Mô-za-a ngưu đầy mặt, ai là mỹ nữ? Ai là anh hùng?

thế giới [quang côn 001]: tinh thần huynh, nói nói lịch sử luyện ái của hai người đi ~ huynh như thế nào đeo đuổi được tẩu tử?

Hồng y nam tử biểu tình thản nhiên: “Không phải ta truy nàng, mà là nàng truy ta.”

Mô-za-a ở trước máy tính vừa uống được một ngụm nước nghe được câu này liền phun ra, khụ khụ ho không ngừng.

thế giới [Tom tróc con chuột]: Nga? Thật là một thiên tình sử? Nguyên lai đầu năm nay thực sự có nữ sinh bạo dạng như vậy a! Ta như thế nào lại không gặp phải.

Lời vừa nói ra, Mô-za-a nhất thời cảm thấy được toàn bộ mọi người trong nguyệt lão miếu ánh mắt đều ở phức tạp nhìn về phía “Nàng” .

Hồng y nam tử khoanh tay thản nhiên đứng, mặc cho chung quanh bởi vì một câu của hắn nháo cho trời long đất lở.

thế giới [đại thụ dưới hảo lẫn lộn]: Nam truy nữ, cách bức tường, nữ truy nam, cách tầng sa. Khó trách ngay cả tinh thần huynh ngưu như vậy cũng sẽ khinh địch bị bắt ,ai có thể cự tuyệt nữ sinh đang cố gắng theo đuổi chính mình a! Ai!

thế giới [ZZZ]: 9494, này cũng có thể nói là một loại vận may a!

thế giới [quang côn 001]: ai, ta cũng muốn có một bạn gái BH như vậy —— tẩu tử ngươi có tỷ muội không? Giới thiệu cho ta đi giới thiệu cho ta đi giới thiệu cho ta đi. . .

thế giới [tình tình]: quang côn NO. 1, ngươi vô sỉ ngươi vô sỉ ngươi vô sỉ.

thế giới [quang côn 001]: ngươi là ai a? Để làm chi vừa lên tiếng liền công kích ta?

thế giới [tình tình]: ngươi đừng quản ta là ai, tóm lại ta xem ngươi rất không thuận mắt.

thế giới [Tom tróc con chuột]: đang êm đẹp như thế nào lại cãi nhau? Nhiều phá hư không khí a

~ thế giới [tuyết phiêu phiêu]: Đúng vậy, cẩn thận đợi tân phu thê không cho hai người phong bì đỏ!

thế giới [quang côn 001]: tình tình, ta nói cho ngươi biết, ngươi xem ta không vừa mắt chính là cùng khắp thiên hạ quang côn là địch!

thế giới [quang côn 001]: quên đi, xem ở hôm nay là ngày tốt của tinh thần huynh sẽ không với ngươi so đo ! Chờ tiền lì xì ING

~ thế giới [đứng hảo]: hảo hâm mộ áo cưới của tân nương tử nga ~ giống như thực đất tiền.

thế giới [không với ngươi khách khí]: đúng vậy, tinh thần huynh ra tay luôn luôn hào phóng, ngươi xem người ta trang bị đều là cao nhất cấp. Cực phẩm nột! Kim cương vương lão ngũ a!

thế giới [ba so với Bối Bối]: chú rể như vậy đau lão bà, thật sự là một nam nhân tốt. Tân nương thực hạnh phúc.

Mô-za-a thật vất vả mới ngừng ho khan, lại bị xoát bình đối thoại bư hân của các người chơi cấp lồi tới rồi, tay run a run, mới đánh một hàng chữ ——

tư tán gẫu Mô-za-a: “Uy! Ngươi có ý tứ gì a?”

Thủ khả trích tinh thần: “?”

Mạc trát hần: “? Cái P! Người để làm chi nói như vậy làm cho người ta hiểu lầm a!”

Trầm mặc trong chốc lát, KO mới đánh lại đây hai hàng tự: “Lúc trước vốn chính là người theo đuổi ta, ta nói không đúng sao?”

Giống như quả thật Mô-za-a hần một chút, sau đó nhụt nhụt vì chính mình biện giải: “Khi đó ta nghĩ đến người là nữ a!”

.

KO mặc .

Mô-za-a nhìn thấy màn hình, cũng nhịn không được mặc .

Tân khách còn tại lú lú thảo luận , hai vị tân phu thê lại một mình tiêu điều sóng vai mà đứng, hai người một phen tư vị trong lòng.

Lúc này không lên tiếng là tốt nhất.

3. Chương 3

Chương 3

Đình! Hệ thống đột nhiên nêu lên: có bằng hữu từ phương xa tới? Lại có tân khách đăng môn chúc mừng, cùng nhau ngồi vào vị trí.

Mô-za-a theo bản năng giương mắt nhìn lên, chỉ thấy đã có hai người cùng nhau đi vào, cười đứng ở cửa, hướng hần chấp tay: “Chúc mừng hai vị tân hôn vui vẻ.”

Áo trắng nam tử, hồng y nữ tử, phong tư lỗi lạc, sóng vai mà đứng.

Lộ vĩ vi vi: “Chúc hai vị trăm năm hảo hợp, sớm sinh quý tử O(_)O”

Tiểu nại hà: “Cuối cùng cũng kịp.”

“Lão Tam! Tam tẩu!” Cô không quan tâm đến lời nói bốn cột của Vi Vi, Mô-za-a nhìn thấy bọn họ trong lòng bỗng nhiên cảm thấy thân thiết nha, lập tức nhào tới ôm lấy áo trắng nam tử, “Các người cuối cùng cũng đến! ~o(>_<)o>

“Làm sao vậy sư huynh, anh bị KO sư huynh khi dễ sao?” Vi Vi chớp chớp mắt, trêu tức nói.

“Tam tẩu! ~” Mô-za-a ai oán nhìn Vi Vi liếc mắt một cái, lại chuyển hướng áo trắng nam tử: “Lão Tam người xem, lão bà người lại khi dễ ta, người mau quản quản.”

“.” Cười nhìn hồng y nữ tử liếc mắt một cái, Nại hà xảo diệu tránh đi cái đề tài này: “Ta đương nhiên sẽ quản, người trước buông.”

Mô-za-a lập tức rút về móng vuốt, “Ngu công bọn họ đâu? Không phải nói bọn họ cũng tới?”

“Như vậy nghĩ muốn chúng ta đến a? Đúng a, kết hôn loại này đại sự, cả đời có thể có vài lần, đương nhiên phải gọi chúng ta này hảo huynh đệ đến đây vô giúp vui chứ ~ Nói trước nha, ta cũng không có mang tiền lì xì đâu!” Mặt khác hai người cũng cười tiến vào, Ngu Công bốn cột nói.

“Khó được a, khó được a, người tốt cục cũng gả đi ra ngoài, ba ba hảo vui mừng a, nuôi nấng người lớn lên không dễ dàng. . .” Hầu tử ra vẻ thương cảm thở dài nói.

. Mô-za-a học máu gấp ba lần, có loại xúc động muốn đi kết liễu mình a.

Mấy người bọn họ dùng chính là tư tán gẫu, nên mọi người xung quanh không rõ cho nên chỉ nhìn đến vừa mới vẫn im lặng thẹn thùng tân nương tử lập tức hoan hô nhảy nhót nhào tới ôm bọn họ, lập tức lại cứng ngắc thâm chịu đả kích, không khỏi lại bất quá hần lên.

thế giới [đại thụ dưới hảo lẫn lộn]: động địa? Tinh thần huynh, tẩu tử nhận thức bọn họ sao?
Hong y nam tư một mực đứng yên lặng thân nhiên quay về một chữ: “Ân.”

thế giới [quang côn 001]: vừa thấy mặt liền nhào tới ôm, tẩu tử quả nhiên chủ động!

thế giới [rùa chậm đi]: nha! Sẽ không là tiền nhiệm bạn trai, đến cướp cô dâu đi?

thế giới [vô cùng đơn giản]: không giống a! Ba nam một nữ! Tẩu tử ăn không tiêu.

thế giới [ZZZ]: thần bí lai khách? Hảo phức tạp a

~

Ở đây một đôi tân phu thê cùng bốn vị lai khách mặc .

Ba giây đồng hồ sau, trên kênh thế giới lại xuất hiện một cái tân lên tiếng.

thế giới [Tiểu nại hà]: kỳ thật, chúng ta là người nhà của nàng.

.

.

Cái gì kêu hữu thần!

Cái gì kêu lời một mảnh!

Tiểu đại thần ngữ không sợ chết người công lực đã lên đến tuyệt hảo.

Mô-za-a miệng sùi bọt mép, ngã xuống đất mà chết.

4. Chương 4

Chương 4

Hôn lễ rốt cục ở trong ồn ào bắt đầu.

Một đôi tân phu thê ở trước mặt Nguyệt lão trao đổi tín vật, lại lạy ba lạy, sau đó cùng nhau ngồi vào vị trí, chiêu đãi khách.

Trong lúc tân nương một mực yên lặng đi theo ở chú rể phía sau, vô luận thần thánh phương nào tiến lên đến gần, cũng không đáp lại. Đối với việc này chú rể chỉ giải thích là ——”Nàng thẹn thùng.”

Khắp nơi nhân sĩ đối với đáp án này thập phần vừa lòng, cùng khen ngợi tân nương đoan trang hiền thực, thập phần có nữ nhân phong phạm, thật là khó gặp.

Mà trên thực tế đâu?

Trên thực tế tân nương bản tôn giờ phút này đã bị nghiêm trọng đả kích làm cho khóe mắt run rẩy không ngừng, bệnh trạng này biểu hiện cụ thể là da đầu run lên, không dám nhìn thẳng màn hình máy tính, đối với thanh âm không ngừng leng keng leng keng vang lên đối với tin tức của hảo hữu nêu lên không thể làm ra phản ứng gì.

Lộ vĩ Vi Vi: “HI, mỹ nhân sư huynh, anh còn sống không?”

Lộ Vĩ Vi Vi: “Tốt xấu cũng có điểm phản ứng chứ! ~o(>_<)o ~~=” uy=“” uy=“”>

Hầu Tử Tử: “Huynh đệ, cậu cũng đừng rối rắm, đầu năm nay trình tiết nào so được với với một ngàn đồng tiền mặt a! Cuộc kết hôn này của cậu rất có giá trị a?”

Ngu Công: “Hầu Tử nói rất đúng! Kỳ thật KO bộ dạng cũng không sai, cùng lão Tam ngang ngựa, cậu ấy cũng coi như là tài sắc kiêm thu(cũng có thể hiểu là “Tài mạo song toàn”) không phải sao?”

Lộ Vĩ Vi Vi: “Tài sắc kiêm thu? -_-||| vu sư huynh anh lại dùng sai thành ngữ rồi! Rõ ràng mỹ nhân sư huynh là”Sắc” mới đúng!”

. Những người này đang nói cái gì a ta xem không đến ta xem không đến ta xem không đến. Mô-za-a che mặt tiêu lệ, giao hữu vô ý a ——

Leng keng!

Thủ Khả Trích Tinh Thần: “Uy, vào động phòng .”

Không cần cậu nhắc nhở tôi! ! ~o(>_<)o>

~~ Cái gì? Vào động phòng? !

Mô-za-a lúc này mới chú ý tới, một người trang điểm xinh đẹp điều khiển chương trình đang ở cất cao giọng kêu ——”Giờ lành đã đến, chú rể tân nương nhập động phòng ——”

Mô-za-a: “Như thế nào nhanh như vậy? Không phải còn muốn tọa kiệu hoa dạo phố sao?”

Thủ Khả Trích Tinh Thần:”Cậu rất muốn tọa kiệu hoa dạo phố sao?”

Mô-za-a: “.”

Vì thế tân nương tử ngoan ngoãn theo sát chú rể vào động phòng.

Rất cục thoát khỏi tên vui sướng khi người gặp họa kia! ! Mô-za-a đột nhiên có loại xúc động muốn rơi lệ, như trút được gánh nặng nhẹ nhàng thở ra.

Ngoài phòng tân hôn.

Vi Vi: “Em cảm thấy được trò chơi này rất không tồi, cùng mộng du không sai biệt lắm, bắt quá không biến thái như mộng du là được.”

Đang theo nàng nói chuyện phiếm Tiểu Nại nghe vậy, cười khẽ một tiếng, sau đó đáp: “Ân.”

Vi Vi rung mình một cái, đột nhiên cảm thấy được tiếng cười của đại thần xuyên thấu qua ống nghe điện thoại truyền đến, như thế nào, như thế nào, lại có điểm quỷ dị như vậy?

-_-|||”Người cười cái gì?”

“Không có gì.” Tiểu nại từ từ đáp.

Trong phòng tân hôn

Kim nghề bình phong, nền đỏ lay động.

Một đôi tân phu thê đang ngồi gần bó, lẫn nhau trong lúc đó, liếc mắt đưa tình, nhưng cảm giác”Ngọt ngào” đã ở trong không khí lan ra tràn ngập khắp phòng.

Mô-za-a: “Uy, kết hôn xong rồi? Ta xuống a.”

KO: “Không được.”

Mô-za-a: “Vì cái gì? ! Người TM đừng quá quá phận a, thật đúng là nghĩ muốn động phòng hoa chúc sao?”

KO: “.”

“Hệ thống nói không ở trong động phòng chờ 2. 4 tiếng thì sẽ không tính kết thúc buổi lễ.”

“KAO! Trò chơi này thực BT! Ai định ra quy củ này a?” Mô-za-a nổi giận.

. Hồng y nam tử trầm mặc nhìn “Nàng” , sau một lúc lâu mới giải thích nói: “Nghe nói trước đây từng có tân nương ở trong đêm động phòng hoa chúc đào hôn nên lúc sau mới có cái quy định này.”

Mô-za-a hân.

Sau một lúc lâu: “NND, lão tử cũng sẽ không trốn.” Chính là hai người cứ ngồi ngốc như vậy cũng rất xấu hổ

“Người thật sự sẽ không trốn?” Hồng y nam tử hơi hơi cúi đầu, nhìn “Nàng”.

.

Vì cái gì những lời này làm cho người ta cảm giác như vậy kỳ quái a. Quý dị. . . Quý dị.

Mô-za-a thức thời lựa chọn trầm mặc.

Chương 5

5. Chương 5

Chương 5

Leng keng! Hệ thống đột nhiên nêu lên: người điều khiển chương trình Diệp Kim Hoa tiến vào phòng.

Diệp Kim Hoa chính là người điều khiển chương trình vừa mới thúc giục bọn họ vào động phòng, bộ dạng sống thoát thoát giống như một cái bà mối, cầm trong tay cái khăn nhỏ, lắc lư đi về phía bọn họ.

Mô-za-a: “ , nàng tới làm gì?”

KO trước sau như một trầm mặc, chính là đứng dậy đi lên trước vài bước.

Hồng y nam tử thân hình cao ngất, click phóng đại hình ảnh lên có thể thấy được mái tóc đen như gấm của hắn buông xuống ở sau lưng, sườn mặt tuấn tú nhìn rất mỹ hoặc.

Mô-za-a trong lòng cảm thán, nhân vật trong trò chơi này thiết kế thực TM tốt!

Diệp kim hoa ở trong vài giây công phu đã đi đến trước mặt bọn họ, tươi cười mở miệng: “Xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng, chú rể đại nhân, ngài còn không mau vén khăn trùm đầu cho tân nương đi, ta dám chắc tân nương có dung nhan rất động lòng người a?”

Hai người đồng thời hắc tuyến .

KO trầm mặc trong chốc lát, sau đó thì thào: ” Click chuột?”

Sau đó trên màn hình chỉ thấy hình ảnh hồng y nam tử vươn tay, nhẹ nhàng cầm lấy khăn chum đầu của tân nương.

Sau đó”!” , màn hình máy tính của Mô-za-a lập tức đen đi.

Kỳ thật cũng không thể nói là đen hoàn toàn, chính là cả hình ảnh trong trò chơi đột nhiên mờ đi, sau đó hệ thống RP báo lên mấy chữ to lập loè: “Trong trạng thái trùm đầu, không thể nhìn được, xin đợi phụ quân của ngài vì ngài vạch trần khăn voan.”

.

Mô-za-a đã muốn ngay cả khóe mắt cũng run rẩy, hắn chỉ muốn biết trò chơi này là người nào ngư nhân thiết kế, có cơ hội nhất định phải hảo hảo”Ăn cần thăm hỏi” hắn một chút.

5 phút trôi qua, màn hình đen.

10 phút trôi qua, màn hình vẫn đen.

Mô-za-a ở trong lòng hăm: KO đồ chết tiệt! Cậu chạy đi đâu rồi? Vì cái gì chỉ mở khăn chum đầu thôi cũng muốn lâu như vậy? >_

Mười lăm phút trôi qua, màn hình vẫn tiếp tục đen.

Cậu ấy sẽ không là đột nhiên chạy đi WC chứ? -_-|||

Hai mươi phút trôi qua, màn hình vẫn tiếp tục đen.

Cho dù chạy tới Mĩ Quốc đi WC cũng nên trở lại rồi chứ! ~o(>_<)o>

~~ Hai mươi lăm phút trôi qua, vẫn tiếp tục đen.

Mô-za-a bạo đi.

Bởi vì màn hình vẫn trong trạng thái đen thui, nên tất cả đối thoại ở bên ngoài đều nhìn không được, thử click chuột cũng không có kết quả.

Giống như cùng thế giới cách ly, lập tức theo ồn ào náo động rơi vào hắc ám, giống như bị toàn bộ thế giới từ bỏ. Mô-za-a đột nhiên toát ra cái ý tưởng như vậy.

Không được! Vẫn là logout tốt lắm, ta vì sao phải vì một chút tiền mà chịu kết hôn loại BT tới cực điểm này a ~o(>_<)o>

~~ Trong đầu hiện lên ý niệm rời đi trăm ngàn lần, lại không biết vì cái gì, rê chuột đến chỗ”Đóng cửa” nhưng như thế nào cũng không click được.

Mô-za-a đem nguyên nhân này đổ thừa cho”Chính mình vẫn là luyến tiếc một ngàn đồng tiền thưởng kia” .

Vì thế Mô-za-a liền canh giữ ở trước máy tính, cũng không nhúc nhích ngồi chờ.

Ba mươi một phút

Leng keng! Hệ thống báo: tân nương ngài thật may mắn, phu quân của ngài Thủ Khả Trích Tinh Thần dùng tinh yêu sâu đậm của mình vén lên khăn chum đầu của ngài, từ nay về sau hai vị kết tóc vi thệ, đầu bạc không rời, vợ chồng thân mật độ +150 điểm.

Sau đó.

Quang.

Trước mắt hiện lên màu đỏ vui mừng, còn có cặp đèn long phượng, ánh nền sáng ngời, nhẹ nhàng lay động.

Hồng y nam tử khoanh tay đứng ở trước mặt, cúi đầu tựa tiểu phi tiểu nhìn thấy”Nàng” , tóc dài đỏ xuống, ánh mắt mỉm hoặc.

Mô-za-a đối với màn hình máy tính sửng sốt một chút, sau đó hỗn hển đánh chữ bùm bùm: “Người mẹ nó vừa mới.”

Còn không có đánh xong, hệ thống lại báo: Thủ Khả Trích Tinh Thần thỉnh cầu cùng ngài giao dịch.

“Tiếp.” KO lời ít mà ý nhiều.

.”Cái gì vậy a?” Vừa thông suốt tức giận mắng liền như vậy bị đè ép đi xuống, Mô-za-a đem dòng chữ vừa mới đánh lui điệu, lại lần nữa đưa vào, hỏi.

Hồng y nam tử giờ giờ tay lên, Mô-za-a lúc này mới chú ý tới, trong tay KO cầm một cây sáo ngọc trong suốt, quang hoa lưu chuyển, vừa thấy liền biết là cao cấp tiên khí.

“Dùng 99 loại tài liệu bất đồng hợp thành, thích hợp với chức nghiệp của cậu.” KO đem sáo ngọc cho hắn.

“Người để làm chi đột nhiên làm ra loại ngoạn ý này a?” Mặc danh kỳ diệu nhận lấy, Mô-za-a đột nhiên giống như nghĩ đến cái gì, nói: “Cái này sẽ không chính là vừa mới.”

“NPG nói nhất định phải dùng cái này mới có thể vén khảm.”

. -_-||| quả nhiên.”Vậy người vừa mới?”

“Lên kênh thế giới thu mua 99 loại tài liệu kia.” KO nói.

.

Mô-za-a cảm thấy được chính mình đã không có lập trường đi trách cứ KO.

Trò chơi này đã BT đến loại cảnh giới này rồi.

“Kỳ thật, người không cần phải như vậy, bắt quá là trò chơi mà thôi.” Sau một lúc lâu, Mô-za-a mới nói.

KO trầm mặc một lát, dẹp đường: “Ta còn thật sự, là bởi vì.”

Vừa mới đánh tới chỗ này, hệ thống đột nhiên biểu hiện đối phương đã ly tuyến.

Là điệu tuyến đi.

Nhưng vừa mới đã muốn đem năm chữ kia phát đi. KO im lặng nhìn màn hình máy tính, lại đánh một chữ, ẩn gửi đi.

6. Chương 6

Chương 6

Ngày hôm sau, buổi sáng dưới ánh nắng tươi sáng, trong văn phòng của Tiểu đại thần văn phòng đột nhiên vọt vào một người đang hoan hỉ vui mừng, mới vừa vào cửa, người nọ liền ồn ào.

“Lão Tam, trả thù lao trả thù lao!” Nam sinh cười hì hì, trên khuôn mặt trắng nõn như học sinh tràn ngập hồng tâm lờ lờ, không chút nào che dấu đối với MONEY huynh nhiệt tình yêu thương.

Tiểu Nại giương mắt lên, buông trong tay tư liệu, nói: “Hôm nay tới thật sớm.”

“Đương nhiên.” Bởi vì có tiền thưởng kêu gọi a ~ Mô-za-a tâm trạng phơi phới.

“Đáng tiếc, ” Tiểu Nại ngữ điệu trầm thấp, mỉm cười: “Vẫn là đã muộn một chút.”

“Di?”

“KO vừa mới đến đây.” Tiểu Nại từ từ nói ra một câu.

“Gi?” Khuôn mặt đang hồng tâm lờ lờ biến thành một dấu chấm hỏi lớn.

“Cậu ấy nói ——” Cố ý kéo dài âm điệu cuối, Tiểu Nại ánh mắt hiện lên một tia ý cười, “Cậu ấy đối với biểu hiện của cậu đêm qua rất không vừa lòng.”

Lời này nghe như thế nào cũng có điểm kỳ quái a?

.”Có ý tứ gì a?”

“Nói đúng hơn là cậu làm không được tốt, cho nên tớ không thể đứng hện phát tiền cho cậu.” Khóe miệng mỉm cười nhìn người giống như đang chịu đòn nghiêm trọng kia, Tiểu Nại thần nhiên nói: “Đương nhiên, cậu cũng có thể nghĩ cách bỏ cứu, một ngàn đồng tiền thưởng kia vẫn là tùy thời có cơ hội được đến, thậm chí càng nhiều. Về phần như thế nào bỏ cứu liền nhìn bổn sự của người.”

.”Cậu có thể nói thẳng ra không?” Lão Tam ánh mắt hảo quỷ dị a, Mô-za-a một bên vì một ngàn đồng tiền thưởng rối rắm một bên lại đổ mồ hôi lạnh, trong lòng ở”Nhất định phải bắt được tiền” cùng”Buông tha cho đi, nghĩ muốn lấy tiền của lão Tam hẳn còn không đem mình bán” hai lựa chọn trong lúc đó lắc lư không ngừng.

“Tớ đã nói hết rồi.”

Đóng cửa, đi ra, Mô-za-a sát mồ hôi lạnh.

Lúc này trong lòng lại hò hét: thiên nột lão Tam thật đáng sợ a ta không cần cấp BOSS như vậy công tác sớm hay muộn sẽ bị hấn bán ~o(>_<)o ~(=“” hấn=“” đã=“” muốn=“” đem=“” người=“” bán=“” rồi=“”>

Hò hét hai: KO tên hồn đản lão tử tới hôm qua đều phối hợp như vậy người người TM còn cáo cái P trạng a người biến thái!

Hò hét ba: ô ô của ta một ngàn đồng tiền thưởng a lấy cái gì cứu vớt money của ta

~~ Ba đạo hò hét ở kêu gào lẫn nhau chém giết, cuối cùng hò hét một vượt qua hò hét hai, trực tiếp tiến vào trận chung kết cùng hò hét ba PK, lẫn nhau đao quang kiếm ảnh tương xứng giết được thiên hôn địa ám nhật nguyệt vô quang – nhật nguyệt thôi chiếu.

“—— sư huynh? !” Có người gọi hân, “Mĩ, nhân, sư, huynh! Quay về địa cầu !”

“Tam tẩu?” Mô-za-a phục hồi tinh thần lại, liền nhìn thấy phía trước đứng một vị mắt ngọc mày ngài đại mỹ nữ, đang cười cười nhìn hân.

“Làm sao vậy? Thất tình?” Vi Vi hỏi: “Cùng KO sư huynh có quan hệ?”

. —||| Em có thể đừng dùng loại ánh mắt hưng phấn này nhìn anh không a.
. Bất quá quả thật cùng người nọ có quan hệ là được.” Tam tẩu, em giúp anh tham mưu tham mưu.”

“Chuyện gì? ! ~” người nào đó vừa nghe liền HIGH , trong con ngươi lóe ra quang mang bất quá.

Vì thế Mô-za-a liền đem đối thoại vừa rồi của mình cùng Tiểu Nại một phen nói cho người nào đó nghe, cũng cường điệu cường điệu đếm ngược đệ nhị câu.

“Em nói một chút, lão Tam là muốn anh bỏ cứu như thế nào a?”

Người nào đó giống đại thần quen dùng lối suy nghĩ tự hỏi ba giây, sau đó giật mình nói: “Em nghĩ em đã hiểu.”

“Tam tẩu, em cùng lão Tam quả nhiên là vợ chồng đồng tâm a ~” Mô-za-a lệ nóng doanh tròng: “Nói nói ~ là ý tứ gì?”

Người nào đó có chút ngưng ngừng liếc hân một cái, tiếp theo rất nhanh lại khôi phục bình tĩnh, nhấn mạnh từng chữ nói: “Đại thần ý tứ, phiên dịch thành bạch thoại văn chính là: nếu muốn nhận được tiền, liền cho ta trở về hảo, hảo, tỷ, hậu KO, đừng làm cho hân chạy.”

.

“Xin hỏi, hảo, hảo, tỷ, hậu là ý tứ gì?” Mô-za-a mân thần bình tĩnh hỏi.

“Chính là trên mặt chữ ý tứ.” Vi Vi nghiêm trang nhìn Mô-za-a, cũng bình tĩnh đáp.

“Nga, ta nghĩ từ chức.” Khóe miệng bắt đầu run rẩy.

“Anh dám sao?”

.

7. Chương 7

Chương 7

Mô-za-a đi vào phòng lập trình, liền liếc mắt thấy thân ảnh của KO, sau đó khóe mắt phản xạ nháy một cái. Hân lập tức ở trong lòng mặc niệm: trấn định trấn định, ta mới là người thụ hại, ta là đến khởi binh vấn tội, phải có khí thế!

A Thích (không biết có người nhớ rõ hân không, một trong tam đại thần thủ của phòng lập trình) đứng ở KO bên cạnh, đang xem hân lập trình. Nghe thấy tiếng bước chân, quay đầu, cười tiếp đón một tiếng: “Mi ca, hôm nay thật sớm a.”

“Ân, sớm.” Mô-za-a vội ho một tiếng, đáp.

“Tân hôn còn thức dậy sớm như vậy, thật sự là làm khó người.” A Thích trêu đùa nói.

“ ”

“Tiểu ca cũng không cho cậu nghỉ một thời gian để hưởng tuần trăng mật à, thật không có tình nghĩa a.” A Thích tiếp tục nói.

“ ”

“Nghe nói tối hôm qua thực náo nhiệt nha, đáng tiếc ta có việc không đi dự được, rất đáng tiếc.” A Thích thở dài.

“ ”

Mô-za-a cả người bị thạch hoá, ngôn ngữ công năng tạm thời mất cân đối, không thể đáp lại.

“Mi ca, người làm sao vậy?” A Thích thân thiết hỏi.

Mô-za-a thần sắc bình tĩnh, nhưng nội tâm lại là ngũ lôi oanh đỉnh, cho nên còn tại trong trạng thái thất ngữ.

Vẫn trong trầm mặc KO đột nhiên bùng chuột, thản nhiên nói ra một câu, “Chuẩn bị cho tốt.” Rút ra ghế dựa đứng dậy.

A Thích nhìn thấy hấn, trêu chọc cười: “KO, cậu nên sẽ không là thẹn thùng đi?”

KO liếc mắt nhìn hấn một cái, không để ý tới sự trêu chọc của A Thích, chậm rãi đi đến trước mặt Mô-za-a, thấp giọng nói: “Vừa rồi người của phòng kế hoạch đến tìm cậu.”

“ Nga. ” Mô-za-a đáp, nhưng cả người còn không có ở trong trạng thái hỗn loạn hồi phục lại, nhất thời cũng không động tác.

KO liếc nhìn cậu một cái.

Sau đó dời tầm mắt.

Sau đó liếm hạ mắt.

Sau đó đi lướt qua.

Yên tĩnh.

“Đi?” A Thích nghi hoặc nói: ” KO như thế nào vẫn là lạnh lùng như thế a? Tổ còn nghĩ trải qua một đêm tân hôn mắt hôn hôm qua sau cậu ấy sẽ có thay đổi chứ. Quả nhiên vẫn là sai lầm rồi sao?”

Đêm. Mất. Hồn.

Mô-za-a khoe miệng run rẩy, trong lòng khóc không ra nước mắt rống một tiếng: Ta —— là —— đến —— hưng —— sự —— vấn —— tội —— a —— vì cái gì lại biến thành như vậy a ~ như vậy a ~ a ~

8. Chương 8

Chương 8

Giữa trưa, Mô-za-a, Vi Vi, Ngu Công cùng đi ăn cơm. (Tiểu đại thần bởi vì có việc nên không đi)

Vi Vi: “Đi? Mỹ nhân sư huynh, anh làm sao mà sắc mặt kém như vậy?”

Mô-za-a suy yếu nhìn nàng một cái, sau đó sâu kín gọi một tiếng: “Tam tẩu ~”

Vi Vi bị ngữ khí này cả kinh tâm lỗ mất mấy nhịp, vội vàng dời tầm mắt.

Vi Vi: “A, còn không có gọi món ăn đâu, chúng ta vẫn là mau mau gọi món ăn đi. Em đều mau chết đói rồi! Chị phục vụ! ——”

Nữ nhân viên lại đây, Mô-za-a ánh mắt càng ai oán, lại gọi một tiếng: “Tam tẩu”

”

Vi Vi biểu tình chăm chú xem thực đơn, “Ai nha hôm nay lại cò hoạt động bán hạ giá, chúng ta thực may mắn a

”

“Tam tẩu
~”

Vi Vi: “ Gió lớn quá anh nói cái gì em nghe không rõ ràng lắm, có việc gì về rồi nói sau.”

Nãy giờ Ngu Công vẫn không có lên tiếng đột nhiên vỗ cái bàn, mở miệng nói: “Ta nói, không phải vì nam nhân thôi, cậu có cần như vậy không, mặt giống đưa đám vậy.”

Vi Vi cảm thấy nữ nhân viên đứng bên cạnh mình tay đang run lên, cây bút cầm trong tay xem nữa rớt xuống.

Mô-za-a: “Ta rốt cuộc chịu không nổi, ta phải cùng tên kia ly hôn! Nhất định vậy! Đêm nay liền ly!”

Soạt —— nữ nhân viên vẽ một đường dài trên giấy, sắc mặt trở nên đỏ bừng đáng ngờ.

“Ly cái mao a, lão Tam chưa trả tiền cho cậu mà, tiền còn chưa tới tay liền bỏ cuộc rồi, vậy lần đầu tiên của cậu (chỉ lần đầu tiên kết hôn ở trò chơi) liền cho không KO sao? Người không phải học xong khoa tâm lý sao? ! Điểm ấy đầu óc đều không có!” Ngu Công vô cùng đau đớn giáo huấn nói.

Vi Vi cảm thấy được nữ nhân viên đã muốn bị đối thoại của hai người làm cho cả người phát run , vội vàng ngăn lại nói tiếp: “Tốt lắm tốt lắm, kết hôn cũng đã kết rồi đừng vì việc này mà rối rắm nữa, mỹ nhân sư huynh anh liền ngoan ngoãn theo KO sư huynh đi.”

Lạch cạch.

Cây bút của nữ nhân viên rơi xuống trên mặt đất.

Còn lại hai người trong lòng bị gió lạnh gào thét thổi qua.

Ngu Công: “Hôm nay mấy độ a?”

Mô-za-a: “Hình như là ba mươi hai.”

Ngu Công: “A, rất lạnh.”

Mô-za-a: “Ân, vẫn là ăn canh cá đi.”

Vi Vi: “.”

9. Chương 9

Chương 9

Mộng du 2 đã tiến vào giai đoạn thử nghiệm sau cùng, cho nên tất cả mọi người đều bề bộn nhiều việc. Ngay cả Tiểu Nại có đôi khi cũng lưu lại tặng ca cùng toàn bộ nhân viên công ty, Mô-za-a thân là nhân viên chủ yếu của phòng lập trình đương nhiên là bận đến tối mắt tối mũi, ngay cả con mắt cũng biến thành gấu mèo.

Thỉnh thoảng ngứa tay thì cậu cũng sẽ vô trò chơi Ảo tưởng tình cầu xoát BOSS luyện cấp, dù sao nói như thế nào cũng là lần đầu tiên lấy "Nữ tính", hơn nữa là thân phận "Nhân thể (vợ người)" ngoạn trò chơi, giống như cũng có nhiều phần cảm giác mới mẻ.

Nhân viên công lấy chuyện "Kết hôn" để trêu chọc hân cũng dần dần ít đi, dù sao tất cả mọi người đều cảm thấy trêu chọc một mình Mô-za-a cũng không có lạc thú gì, ai kêu toàn bộ nhân viên công ty từ trên xuống dưới không ai dám chủ động đi trêu chọc KO. Vì thế phong ba cũng liền bình ổn xuống dưới.

Dương nhiên, trừ bỏ ——

Người nào đó thỉnh thoảng đi vào phòng lập trình thì lúc ấy sẽ có người la hét lên: "Mỹ nhân sư huynh, như thế nào chỉ có một mình anh, lệnh phu quân đâu?"

Người nào đó có đôi khi hợp riêng với boss thì sẽ bị boss "Lơ đãng" nói: "Hác Mi, chuyện này liền" Vẫn là" giao cho cậu cùng KO phụ trách đi." Sau đó bình tĩnh cười nhìn cậu tới.

A thích lúc chỉ có ba người công tác thì "Hợp thời" nghĩ muốn đi WC, uống cà phê, đi tán tẩn bộ rồi muốn đi tìm BOSS báo công tác độc lưu lại cậu cùng KO ở chung một chỗ.

Trừ bỏ, trừ bỏ chính mình ngẫu nhiên không cẩn thận tầm mắt cùng người kia đụng nhau thời điểm sẽ xấu hổ lập tức dời tầm mắt đi, sau đó cúi đầu liều mạng tiếp tục gõ bàn phím.

—— trừ bỏ việc này bên ngoài.

Hết thấy đều bận rộn lại bình tĩnh.

Buổi tối, Mô-za-a ôm laptop ngồi trên giường, sau đó tâm huyết dâng trào đang nhập vào Ảo tưởng tình cầu .

Vừa mới đang nhập vào, leng keng! Hệ thống liền phát đến một phong thư kiện.

Mô-za-a nghi hoặc, điểm khai.

Nội dung như sau: "Ngoạn gia thân ái, hệ thống phát hiện ngài đã có nửa tháng không có cùng phu quân của mình đồng phòng, chẳng lẽ ngài cùng phu quân cãi nhau? Hoặc là chiến tranh lạnh? Nếu không phải, xin mời nhanh lên cùng phu quân của ngài cộng đồng quay về tổ uyên ương vượt qua một đêm ngọt ngào đi. Nếu là cãi nhau hoặc rùng mình, vậy thỉnh đi sân chơi vợ chồng PK công bình PK một hồi, sau đó làm cho song phương ân oán theo gió phiêu tán, sân chơi PK địa chỉ là XXXXX, vợ chồng ân ái một đêm sau thì độ thân mật sẽ được cộng thêm 100 điểm nga!"

Mô-za-a xem xong phong thư, sau đó tay điểm khai danh sách bạn tốt quả nhiên, tên của "Thủ Khả Trích Tinh Thần" là màu đen.

Trong Ảo Tưởng Tình Cầu quy định của quan hệ vợ chồng thập phần BT, nghe nói chỉ cần một đoạn thời gian không đồng phòng hoặc cùng nhau làm vợ chồng nhiệm vụ, hệ thống sẽ tự động giảm bớt độ thân mật vợ chồng, đương độ thân mật giảm tới mức 50 về sau, hệ thống sẽ ở toàn bộ thế giới phát thông cáo: "XX cùng XXX cảm tình xuất hiện vết rách, thỉnh các người chơi ai nhận thức bọn họ nhanh đi khuyên giải an ủi, nếu có người khiến cho họ đồng phòng một lần, song phương kinh nghiệm sẽ được thưởng 5000 điểm." Mô-za-a từng ở trên kênh thế giới xem qua vô số lần thông cáo như vậy, nhưng trăm triệu lần không nghĩ tới chính mình sẽ có một ngày trở thành nhân vật trên thông cáo đó.

Rất đáng xấu hổ —— Mô-za-a chui giường, không biết là nói chính mình vẫn là trò chơi.

Mô-za-a từ lần "Kết hôn" tới nay, tựa hồ cho tới bây giờ chưa thấy qua KO thượng trò chơi, cậu cũng chưa bao giờ cùng KO cùng nhau làm vợ chồng nhiệm vụ, độ thân mật của vợ chồng cũng tự nhiên giảm xuống, đến bây giờ chỉ còn lại có 76 điểm, ly 50 điểm không xa.

Mô-za-a nhìn tên "Thủ Khả Trích Tinh Thần" trên danh sách bạn tốt vẫn đen, ở trong đầu câu nguyện đi cầu nguyện lại không biết bao nhiêu lần là KO nhanh đang nhập vào trò chơi nhanh đang nhập vào trò chơi, khả cầu nguyện vô dụng, vẫn là tiếp tục đen.

Mô-za-a giận, đành phải liều mạng xoát BOSS cho hả giận.

Phanh! BOSS ngã, tuôn ra một đồng lớn đồ vật này nọ, rớt đầy đất.

Mô-za-a một bên oán niệm một bên kiểm kê, đột nhiên một cái kiếm khách chạy tới, nhìn thấy Mô-za-a, liền dừng cước bộ.

trước mặt [Quang Côn 001]: A? Tẩu tử?

Mô-za-a mặc, sau một lúc lâu, mới đánh: người là ai nha?

trước mặt [Quang Côn 001]: (khuôn mặt tươi cười) là ta! Quang Côn a! Hôn lễ của ngươi cùng tinh thần huynh ta có đi!

Giống như có điểm ấn tượng. Mô-za-a: đừng nhắc tới hôn lễ kia với ta. -_-|||

Quang Côn 001: A! Tẩu tử? Người cùng Tinh Thần huynh cãi nhau sao?

Mô-za-a : Không. Người cùng hần rất quen thuộc a?

Quang Côn 001: Cũng không quen thân cho lắm, chúng ta là anh em kết nghĩa vào sinh ra tử! Hắc hắc!

Mô-za-a: Vậy người gần nhất có nhìn thấy hần login không?

Quang Côn 001: Hình như không thấy hần, ta còn đang muốn tìm hần đây, bang hội chiến hai lần không có hần chúng ta đều bị bại cho hoa rơi nước chảy, hần nếu không trở lại, bang hội liền xong rồi, bang hội của chúng ta dưới sự dẫn dắt của Tinh Thần rất phong cảnh a, trên mười người trong bảng PK có bảy người đều là bang của chúng ta, khi đó thật sự là.

Mô-za-a nhìn Quang Côn 001 thao thao bất tuyệt kể lại chiến tích năm đó của bọn họ, yên lặng logout.

Chẳng lẽ thật sự muốn ta tự mình chạy tới kêu KO lên vòng để đồng phòng? , Mô-za-a bị chính mình toát ra tới ý niệm trong đầu thôi rồi, sau đó mặc danh kỳ diệu đỏ mặt ba giây.

10. Chương 10

Chương 10

Mô-za-a đi vào phòng lập trình, ngồi vào vị trí của mình, ngược mắt lên, liền nhìn đến người mà trong trò chơi toàn bộ thể giới tìm khắp nơi không gặp kia giờ phút này đang ngồi ở vị trí đối diện với mình, vẻ mặt lạnh lùng nhìn màn hình máy tính.

Máy tính thiếu cậu tiền sao không? -_-|||

Mô-za-a ở trong lòng phỉ báng nói. Biểu tình oán hận uống mấy ngụm cà phê.

Người đối diện tựa hồ cảm giác được cái gì, thản nhiên ngược mắt lên, con ngươi đen láy cùng tầm mắt không kịp thu hồi của Mô-za-a đụng nhau ——

“Phốc —— khụ khụ khụ khụ khụ ——” Mô-za-a vừa uống một ngụm cà phê liền phun ra tới tấp, sau đó luống cuống tay chân, lau cái bàn, lau màn hình máy tính.

KO nhìn cậu một cái, sau đó lại không có biểu tình gì cúi đầu, chính là khoé môi nhếch lên một độ cung.

Mộng du 2 tuyên truyền ở trên đường lấy được hưởng ứng thập phần không tồi, buổi tối, một đám người ở dưới sự dung túng của đại thần bắt đầu đi uống K chúc mừng.

“Cụng ly ——” mấy ly thủy tinh va chạm nhau phát ra thanh âm thanh thúy.

Ngư Công uống thả cửa, mở màn nói: “Hôm nay là ngày đại hỉ khắp chốn vui mừng.”

Hầu Tử Tửu: “Khắp chốn vui mừng rất thái quá ! Cậu có thể đừng dùng thành ngữ được không a? Phải nói hôm nay là ngày đại hỉ gà chó lên trời.”

Vi Vi : “Gà chó lên trời. ?”

Hầu Tử Tửu: “Cũng không phải vậy ~~ lão Tam sự nghiệp tình yêu đều thu hoạch lớn, thì tiền lương của chúng ta cũng nhiều ra, việc này không phải là một người đắc đạo, gà chó lên trời sao?”

Vi Vi: “.”

Mô-za-a: “. Tiền lương nhiều. Tiền lương nhiều hảo! Lão tử đều nghèo diên rồi ~”

Vi Vi tà nghệ liếc hần mắt một cái: “Mỹ nhân sư huynh người sợ cái gì, không có tiền thì còn có KO sư huynh lo cho anh a.”

Ngu Công cũng quỷ dị cười rộ lên: “Đúng vậy, trừ bỏ lão Tam thì cậu ấy thu nhập tốt nhất , huynh đệ về sau còn phải dựa vào cậu tiếp tế đó!”

Hầu Tử Tửu cũng chen vào nói: “9494, không giống chúng ta cô nhi quả phụ.”

Tiểu đại thần: “Cô nhi quả phụ? Cậu nói ai cô nhi quả phụ?”

Hầu Tử Tửu , hần vốn muốn nói là người cô đơn, xem ra hôm nay bệnh loạn thành ngữ của Ngu Công đã lây sang mình rồi. RZ

Hầu Tử Tửu mặc .

Mô-za-a cũng mặc. Cậu là nhân vật chính của đề tài. Nhưng người còn lại của đề tài thì không ai dám đi nhạ hần hết, vì thế hần liền trở thành cái đích đáng thương ọi người chỉ trích.

Xem lời đồn đãi vô căn cứ là cỡ nào đáng sợ, lực lượng bát quái là cỡ nào cường đại a

Mô-za-a khóc không ra nước mắt thở dài ba tiếng bày tỏ oán giận.

“KO, cheers.” A thích cầm ly rượu lên, hướng KO nãy giờ vẫn ngồi trầm mặc chạm cốc.

KO nhìn nhìn hần, sau đó thực nể tình bưng lên ly rượu để trên bàn, uống cạn.

“Vốn nghĩ đến cậu sẽ không đến.” A Thích cười nói, cũng uống một ngụm rượu.

KO thần nhiên ‘ân’ một tiếng, xem như đáp lại.

A Thích cười cười, không hề nói gì.

KO tiếp tục trầm mặc uống rượu, sườn mặt của hần có một đường cong tuyệt đẹp, mặt mày trong lúc đó dẫn theo ba phần trong trẻo nhưng lạnh lùng cùng ba phần kiêu căng, giống như cùng chung quanh hết thấy không hợp nhau, rồi lại không hiểu phối hợp.

Mô-za-a có chút sững sốt, so sánh với KO thì chính mình vĩnh viễn đều là mặt búp bê lộ vẻ non nớt a

Mô-za-a che mặt tiêu lệ. (mỹ nhân sư huynh, bề ngoài của ngươi đã định trước, ngươi vĩnh viễn là cái tiểu chụ, ngươi là nên hảo hảo bi ai một chút.)

Đột nhiên bị người huých, Mô-za-a phục hồi tinh thần lại, thấy biểu tình hay thay đổi của Vi Vi, kinh ngạc một chút.

“Tam tam tam tẩu?” Mô-za-a nghi hoặc nhìn về phía Vi Vi.

Vi VI nghiêm túc nhìn hần, chính nghĩa nói: “Mỹ nhân sư huynh, em chỉ là muốn nhắc nhở anh một tiếng, anh theo bốn phút trước liền bắt đầu nhìn lén KO sư huynh.”

“Anh đâu có nhìn lén?” Mô-za-a cuống quýt biện giải: “Ta rõ ràng là ở quang minh chính đại xem mà.”

.

Vi Vi

11. Chương 11

Chương 11

Rất nhanh, có người ở sau khi cơm no rượu say liền đề nghị ca hát.

Ngu Công bọn họ tự nhiên ồn ào đòi Vi Vi cùng Tiểu Nại sướng một khúc, Vi Vi cùng Ngu Công bọn họ quan hệ rất tốt, cũng không nhần nhó, thoải mái đứng lên định chọn bài cùng đại thần hợp xướng.

Trái lại Tiểu Nại mở miệng: “Vi Vi, ta không biết ca hát.”

“Di?” Vi Vi kỳ quái .

Ngu Công bọn họ trộm cười: “Lão Tam không xướng, khẳng định là trong lòng có quỷ! Tam tẩu em đừng nuông chiều quá lão tam sẽ sinh hư a.”

Tiểu Nại trấn định tự nhiên, nói: “Ta ngũ âm không được đầy đủ, không muốn ở phu nhân trước mặt bêu xấu.”

Vi Vi : “Đại thần anh không phải cả đàn tranh đều biết đàn sao?”

Tiểu Nại cười: “Ai quy định am hiểu đàn tranh liền nhất định am hiểu âm nhạc?”

Vi Vi .

Vi Vi: “Em đây cũng không hát, Vu sư huynh các anh hát đi.” Chính mình một người xướng cảm giác là lạ, nhưng lại là ở dưới ánh mắt “Thân thiết” nhìn chăm chú của đại thần.

Mô-za-a: “Ai, tam tẩu em không hát nhiều mất hứng a.”

Tiểu Nại: “Phu nhân, về nhà sau anh nghe em hát, không cần để ý đến bọn họ.”

Vi Vi: “Về nhà?” Cùng KTV ca hát có cái gì bất đồng sao?

Tiểu Nại: “Em hát, anh nhạc đệm.”

.

Tưởng tượng một chút Tiểu Nại vì chính mình đánh đàn bộ dáng, Vi Vi mặt đỏ .

Tiểu Nại cùng Vi Vi một đôi chuẩn tình lữ không ca hát, mọi người cảm thấy được có chút tiếc nuối. KTV thôi, chính là muốn hai người đối rống mới có thú.

Ngu Công cùng Hầu Tử Tửu thật giả lẫn lộn trên mặt đất hát bài tri tâm vợ , hai người vì ai xướng giọng nam ai xướng giọng nữ tranh luận nửa ngày, thiếu chút nữa đánh nhau. Sau Ngu Công bại trận, liền bị ai giả giọng nữ hát, lời đắc mọi người ở đây cười đến phiên giang đảo hải – sông cuộn biển gầm.

Lại lục tục trên mặt đất bảy tám người, trong công ty nữ sinh vốn ít, hát xong mấy bài tất cả mọi người còn cảm thấy chưa thỏa mãn.

“Còn có tình lữ không? Nhanh đến đây hát đi!” một người ở phòng mỹ thuật tạo hình mang theo cảm giác say rống.

“Đúng đúng đúng, tình lữ đâu đi lên! Hát vợ chồng song song quẩn gia còn !” Ngu Công cũng muốn lập người xuống nước, hô.

Mấy nữ sinh đều đỏ mặt, lặng im .

A Thích đột nhiên mở miệng: “Không biết mi ca cùng KO ca có tính không?”

Lời vừa nói ra, toàn trường tĩnh hai giây.

Mô-za-a vừa uống một ngụm bia liền phun ra, ho khụ khụ không ngừng.

Ngu Công vỗ cái bàn: “Tính! Đương nhiên tính!”

Hầu Tử Tửu: “Ta như thế nào không nghĩ tới! Hai người kia chính là cưới hỏi đảng hoàng a, so với lão Tam bọn họ còn có tư cách tính tình lữ ~”

Cưới hỏi đảng hoàng.

Mô-za-a : “Ta không.”

“Hai ngàn.” Tiểu đại thần đột nhiên mở miệng cắt đứt lời của hắn, cười dài, tựa hồ còn có chứa một tia trên chọc nói: “Có còn nhớ chuyện lần trước tớ nói với cậu hay không?”

Mô-za-a quả nhiên lập tức im bặt, sắc mặt một trận xanh một trận hồng.

Lão Tam, nhĩ hảo ngoan ——

“Hảo! Hắc Mi không thành vấn đề.” Ngu Công cười đến toe toe. Mọi người ở đây nghe được hắn nói xong đều không hẹn mà cùng nhau nhìn về phía người còn lại.

KO buông cái chén, ánh mắt lạnh lùng, nhìn thoáng qua người khởi xướng A Thích.

A Thích bình tĩnh cười.

KO tạm dừng một giây lui rồi dời tầm mắt, lại thản nhiên nhìn chung quanh một vòng.

Cuối cùng, dừng ở trên người Mô-za-a.

Mô-za-a cảm thấy được một trận gió lạnh thổi qua, làm cho hắn lưng rét run.

12. Chương 12

Chương 12

“Ta cự tuyệt.” KO thản nhiên từ chối, mặt không chút thay đổi, sau đó cúi đầu tiếp tục uống rượu.

Tầm mắt của hắn dời đi, tất cả mọi người cảm thấy được nhẹ nhàng thở ra. Hầu Tử Tửu vội vàng hoà giải: “Vậy từ bản nhân hiến xướng một khúc, mọi người nhiều hơn thông cảm nhiều hơn thông cảm a.”

Không khí lại theo cười vang náo nhiệt lên.

Dưới ngọn đèn, Tiểu Nại tựa tiểu phi tiểu nhìn KO liếc mắt một cái, nói: “Tớ nghĩ đến cậu sẽ đáp ứng chứ.”

KO lạnh lùng nói: “Đó là cậu nói.”

Hắn đứng lên, đem cái chén buông: “Tớ đi toilet.”

KO sau khi rời khỏi đây, Vi Vi lôi kéo Mô-za-a, khẩn trương nói: “Thảm mỹ nhân sư huynh, anh bị ghét bỏ”

Mô-za-a không nói gì, “Phải không? Có thể bị ghét bỏ anh thật cao hứng.” Hắn bình tĩnh nói.

“Cao hứng?” Vi Vi trừng hắn.

“Àn.”

Nói là nói như vậy, khả Mô-za-a trong lòng vẫn là có điểm không thoải mái. Dù sao vừa rồi KO không chút suy nghĩ liền một ngụm cự tuyệt, cảm giác thực không thoải mái, giống như những khốn quẫn lúc trước của mình tất cả đều không đáng giá nhắc tới.

Thật sự giống như, bị người ghét bỏ giống nhau.

Mô-za-a lại bị ý nghĩ của chính mình lôi tới rồi.

KO rất nhanh trở lại, vẫn như cũ ngồi ở vị trí ban đầu của mình trầm mặc uống rượu. Mô-za-a có chút buồn bực, trộm ngẩng đầu nhìn hần liếc mắt một cái, sau đó lại có điểm tâm hư nhanh chóng dời tầm mắt. Về phần có chút chột dạ gì đó, ngay cả bản thân hần cũng không biết.

Mô-za-a đành phải lấy điện thoại ra mãnh ấn cho hả giận, màn hình sáng long lanh, hiện lên vẻ mặt của Mô-za-a thập phần dữ tợn.

Vi Vi ngồi bên cạnh hần cảm thấy trong lòng phát lạnh, cảm thấy được quanh thân bị người nào đó oán niệm vờn quanh, không khỏi rung mình một cái. Quay đầu lại nhìn đại thần, Tiểu Nại chính là bình tĩnh cười nhìn nàng, sau đó đưa tay cầm lấy tay nàng.

“Đi?” Vi Vi kinh ngạc, sau đó thẹn thùng .

Tiểu Nại lôi kéo nàng đứng dậy, cười cười nói: “Các cậu cứ tiếp tục, tớ cùng Vi Vi phải đi trước .”

Mọi người kinh ngạc. Ngu công một móng vuốt chụp lại đây: “Lão Tam cậu TM khác thường thì không tính! Tam tẩu cũng chưa nói đi cậu gấp cái gì a! Lưu lại uống tiếp vài ly ~”

Tiểu Nại mỉm cười, “Tớ cùng Vi Vi còn có việc.”

Vi Vi kinh ngạc, nàng như thế nào không biết là mình không biết.

Hầu Tử Tửu cười hắc hắc: “Có thể có chuyện gì? Gian, dâm, bắt, luyến, lão Tam ngươi muốn làm chuyện nào?”

Tiểu Nại lại cười, nhìn Vi Vi liếc mắt một cái, thản nhiên nói: “Em nói đi?”

Vi Vi phát giác , lời này rõ ràng là trả lời Hầu Tử Tửu, nhưng ánh mắt của đại thần để làm chi vẫn nhìn nàng mà nói a

Vì thế dưới bầu không khí quỷ dị như vậy, đại thần tao nhã dắt phu nhân của mình ly khai, huy huy tay đối với đám người ở phía sau đang nhìn hai người với ánh mắt phức tạp.

13. Chương 13

Chương 13

Ngu Công đã có bảy phân men say, lắc lắc lắc lắc còn muốn giữ chặt Tiểu Nại hai người, miệng ồn ào “Làm thêm một ly, làm thêm một ly nữa

” Mô-za-a nhìn không được, xuất phát từ chủ nghĩa nhân đạo chạy tới đỡ hần, kết quả mới vừa đi qua, đã bị Ngu Công vung mạnh cánh tay một cái liền không đứng vững ngã về phía sau.

May mắn, mặt sau là sofa.

Nhưng Mô-za-a bị đòn nghiêm trọng này, cái lưng vẫn là bị đau một chút, đau đặc hần nước mắt đều đi ra .”MDMD, họ Vu, cậu coi chừng bị sét đánh! Ngô.” Mô-za-a băng bó thắt lưng, ngồi phịch ở trên sofa nói lầm bầm.

Lơ đãng vừa nhắc mắt, lại vừa lúc đụng phải một đôi con ngươi thâm thúy. Mô-za-a kinh ngạc một chút, tay nhu nhu thắt lưng cũng yên lặng, miệng hơi hơi mở lớn.

KO.

Cái gọi là không phải oan gia không đụng đầu (?) Mô-za-a vừa mới bị Ngu Công PIA một cái, nhưng lại vừa lúc ngã vào sofa bên cạnh KO ngồi.

Rất gần rất gần.

KO thản nhiên nhìn hần, nhú nhú mày, sau đó để ly rượu trên bàn.

Hai mắt chăm chú nhìn.

Ánh mắt rồi rằm.

Điện quang nẩy lửa.

Bùm bùm.

Sau đó, KO nhẹ nhàng gọi lên khoe môi.

Hắn đang cười?

Mô-za-a sợ hãi, nhưng lập tức lại ý thức được nụ cười này của KO bao hàm một chút trào phúng, vội vàng rống một tiếng: “Cười cái gì cười? Chưa thấy qua hồ lạc đồng bằng bị khuyến khi sao?”

KO thần nhiên liếc hắn một cái, ý cười liếm đi xuống, lại lạnh lùng đã mở miệng: “Đưa tay lại đây.”

“Để làm chi a?” Mô-za-a có điểm nghi hoặc.

KO nhìn hắn, không có ý tứ mở miệng giải thích.

Mô-za-a đành phải tâm không cam lòng tình mà đưa tay qua, hắn cũng nói không rõ chính mình vì cái gì lại nghe lời KO, nhưng vẫn là tự giác lựa chọn nghe theo. (mỹ nhân sư huynh, cái này vốn có tính chất nô lệ a. . Người xong rồi)

KO bắt qua tay hắn, nhẹ nhàng mà dùng đầu ngón tay đè, Mô-za-a lập tức kêu thảm thiết: “KAO! Cậu làm gì? ! Đau đã chết!”

KO thần nhiên nhìn một vòng xanh tím ở chỗ cổ tay hắn, nhúu nhúu mảy, nhưng vẫn cầm lấy tay hắn.

Mô-za-a lúc này mới chú ý tới cổ tay của chính mình bị thương, hình như là vừa rồi chống tay xuống sô pha thời điểm tạo thành. Chính mình đều nhất thời không phát hiện, chẳng lẽ KO có hoả nhãn kim tinh?

Nâng lên mắt nhìn người đối diện, kéo hắn đứng lên, cúi đầu nói: “Đi ra ngoài một chút.”

Mô-za-a cảm giác có điểm vi diệu, nhưng nghĩ không ra lý do gì để cự tuyệt, để mặt hắn nắm, ở trước mắt bao người đi ra ngoài.

Đám người phía sau lại dùng ánh mắt phức tạp dõi theo bọn họ. O()o

14. Chương 14

Chương 14

KO hướng người ở quầy tiếp tân muốn thuốc chữa thương, sau đó lại lôi kéo Mô-za-a vào toilet. Trong toilet đèn đuốc sáng trưng, nhưng vừa lúc không ai, KO thuận tay đóng cửa, khóa lại.

Khách.

Mô-za-a nghĩ muốn mở miệng hỏi, nhưng KO lại lôi kéo tay hắn, mở vòi nước, dòng nước tinh tể chảy xuống cổ tay nhất thời làm Mô-za-a bớt đi cảm giác đau nhức.

Rửa sạch xong, KO lại lấy thuốc mỡ thấm vào bông gòn bôi lên miệng vết thương của Mô-za-a.

Thuốc mỡ thực lạnh.

KO thấp suy nghĩ, động tác rất nhẹ. Thậm chí làm cho người ta cảm giác có chút ôn nhu.

Ôn nhu?

Mô-za-a bị này từ lôi đến, lúc này mới theo bản năng nghĩ muốn rút tay về, có chút xấu hổ nói: “Cái kia, ta tự mình làm.”

KO liếc hắt một cái, sau đó rõ ràng buông tay ra.

Ta chỉ biết, cái gì ôn nhu! Đều là mây bay ở chân trời

~~ Mô-za-a lập tức ở trong lòng sữa đúng ý niệm trong đầu vừa rồi.

Mô-za-a cúi đầu vì cổ tay xúc thuốc, KO ngay tại một bên thân nhiên nhìn, không có gì biểu tình.

Mô-za-a cảm thấy xấu hổ, liều mạng muốn tìm cái đề tài đánh vỡ không khí một chút. Nghĩ như vậy Mô-za-a cũng không suy nghĩ nhiều mở miệng: “Cái kia, cậu gần nhất như thế nào không chơi “Áo tưởng tình cầu”?”

Vấn đề này vừa ra khỏi miệng, Mô-za-a cũng hiểu được thực lời thực lời, này vấn đề đang lẽ không nên nhắc tới, chính mình là tìm trù mà!

KO thân nhiên nói: “Có việc.”

Mô-za-a: “Nga.”

Lại lặng im.

“Cái kia cậu nhận thức Quang Côn 001chứ?” Mô-za-a tiếp tục nói.

“Àn.” KO đáp.

Mô-za-a lại.

“Cái kia.” Mô-za-a muốn nói lại thôi.

KO giương mắt nhìn hắt.

“Không

~” Mô-za-a xua tay, vẫn là không có dũng khí để nói.”Ta xúc xong rồi, đi thôi.”

KO liếc hắt một cái, rõ ràng rút ra khóa, đẩy cửa đi ra ngoài.

Mô-za-a vội vàng đuổi kịp.

15. Chương 15

Chương 15

Trở lại ghế ngồi, Ngu Công bọn họ đã muốn say ngã hết một nửa. Thấy bọn họ trở về, vội vàng đứng dậy ồn ào muốn đi toilet, Hầu Tử Tửu cùng A Thích cũng đi theo. Vì thế cả ghế lô lại lập tức chỉ còn lại có bọn họ hai người. (kẻ say không tính)

Buồn bực. Này không khí như thế nào xấu hổ ngượng ngùng như vậy a —— Mô-za-a ở trong lòng hò hét. Sau đó đành phải uống một ly lại một ly để phát tiết buồn bực.

Mô-za-a vừa rồi kỳ thật không có uống, hắt biết tử lượng của mình không cao, nên không uống. Khả hiện tại hắt lại uống nhiều như vậy, sau ba ly, trên khuôn mặt trắng nõn đã ửng đỏ lên.

Trên màn hình TV vẫn vang lên tiếng nhạc, Mô-za-a ba phần men say đứng lên, chọn một bài yêu như thủy triều, cầm lấy microphone liền dũng cảm hát lên, hoàn toàn đã quên bên mình còn có một người, hát đến Sơn Bằng Địa Liệt gào khóc thảm thiết.

Đây là một khúc tình ca đầy bi thương, Mô-za-a cố sức hát, liên tưởng đến chính mình là một người cô đơn thiên nhai lãng tử (?) liền hát đến thập phần bi ai, lại rút thêm một ly bia uống.

Một bàn tay đột ngột đưa qua, ấn cái ly trong tay Mô-za-a xuống. Mô-za-a đỏ mặt nghi hoặc ngẩng đầu nhìn hắt, biểu tình có chút lảng lảng.

“Người say rồi.” KO lạnh lùng nói.

Mô-za-a mở to hai mắt, nghĩ muốn nhìn KO rõ thêm một chút, nhưng dưới chân mềm nhũn, liền nằm úp sấp nhào vào lòng của KO.

KO nhú nhú mày, nhưng cũng không hề động. Mặc cho Mô-za-a ôm, mặt còn cọ cọ từ trên xuống dưới, miệng càng không ngừng than thở. (mỹ nhân sư huynh, người thật sự là quá mất mặt)

“ Hảo nghèo. ” Mô-za-a ngửi khí ai oán khóc thét.

KO nhú mày.

“ Không bạn gái. ” Mô-za-a ai oán khóc thét.

KO nhú mày.

“ Bị lão Tam khi dễ. ” Mô-za-a ai oán khóc thét.

KO nhú mày.

“Ngô. ” Mô-za-a theo trong lòng của KO ngẩng mặt lên, thì thào không rõ niệm tên hắc: “KO. ”

KO liếm liếm mắt.

Dưới ngọn đèn, khuôn mặt lạnh lùng của người nọ đẹp đẽ làm cho người ta kinh hãi. Mô-za-a ngây ngốc cười cười, sau đó nhẹ giọng mở miệng, nói ra vấn đề mà hắc vừa mới ở toilet định nói: “Chúng ta. Muốn hay không lo lắng tìm cái thời gian thực hiện một chút (trong trò chơi) vợ chồng nghĩa vụ a?”

Yên tĩnh.

PIA!

Thanh âm của cằm rơi xuống đất.

KO lạnh lùng ngẩng mặt lên, chỉ thấy Ngu Công, Hầu Tử Tửu, A Thích ba người đứng ở trước cửa, biểu tình đều ngū lồi oanh đỉnh.

Trong lòng ngực người đã muốn thư thư phục phục ngủ. Hơn nữa hai tay còn gắt gao ôm hắc, đầu dựa vào ngực hắc.

Lúc này không tiếng động là tốt nhất, thiên ngôn vạn ngữ hết thảy đều là hư ngôn.

16. Chương 16

Chương 16

——To be or not to be ,it's a question.

Mô-za-a phá lệ xin nghỉ phép, ngày nghỉ viết là” Kéo dài vô hạn kì hạn” .

Đương Tiểu Nại cầm lấy đơn xin phép của Mô-za-a, khó được sợ run một chút, nhú mày: “Cậu ấy ngay cả tiền thưởng cũng không cần ?” Ngu Công vui tươi hơn hử nói: “Lão Tam cậu liền phê chuẩn đi, người ta nói không chừng gặp nan ngôn chi ẩn.”

Tiểu Nại giương mắt nhìn nhìn khuôn mặt cười đến YD của Ngu Công đồng học, không chút để ý hỏi: “Cậu ấy nan ngôn chi ẩn ai?”

“Còn không phải tên KO kia sao——” Ngu Công thốt ra, rồi lại bật người phanh lại.

Tiểu Nại cười cười, kết luận nói: “KO?”

Ngư Công lập mã che miệng lại, trong lòng có tật gật mình hướng mọi nơi nhìn nhìn, biện bạch nói: “Ta cái gì cũng chưa nói a.”

Tiểu Nại không nói, hắc đại khái có thể suy đoán là tối hôm qua sau khi mình đi nhất định có chuyện gì đó đã xảy ra, khả hắc đích xác có chút tò mò, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, mới có thể làm cho người nào đó tình nguyện buông tha cho toàn bộ tiền thưởng mỗi tháng, để lui đầu làm đà điểu.

Xem ra, ngày hôm qua đi được quá sớm Tiểu Nại trầm ngâm trong chốc lát, hạ con dấu phê chuẩn.

“Mỹ nhân sư huynh xin phép? ! Không thể nào? Anh ấy làm sao vậy?” Buổi sáng, mới đến phòng lập trình Vi Vi kinh ngạc khi nghe tin tức này.

“Hắc hắc!” Hầu Tử Tử cùng Ngư Công đều quỷ dị nở nụ cười ba tiếng.

Ngư Công: “Tam tẩu em đừng quản tên ấy, hắc gặp nan ngôn chi ẩn(điều khó nói).”

Vi Vi ánh mắt lập tức tỏa sáng: “Vu sư huynh anh biết nguyên nhân?”

Ngư Công ra vẻ thâm trầm thở dài.

Vi Vi đoán: “Anh ấy sinh bệnh ?”

Ngư Công cười: “Đúng, bệnh tương tự!”

Vi Vi .

Hầu Tử Tử ngửa mặt lên trời thở dài: “Ai

ta trước kia chưa bao giờ biết tiểu bạch kiểm lớn đảm như vậy.”

Vi Vi bật người ngồi được bát quái hơi thở, thấu qua: “Nói như thế nào?”

Ngư Công lại thán, tiếp tục câu chuyện: “Hắn ở trước mặt mọi người thông báo.”

Vi Vi lại nhìn về phía Ngư Công: “Thông báo? ! ! ! !”

Hầu Tử Tử: “Tối hôm qua.”

Vi Vi kinh: “Tối hôm qua? ! ! !”

Ngư công: “Đúng! Hơn nữa hắn còn ôm đối phương chết không buông.”

Vi Vi thất ngữ.

Hầu Tử Tử dùng ngữ khí càn quỵ dị nói: “Tối trọng yếu là đối tượng mà cậu ấy thông báo lại là.”

Vi Vi tâm đều nhảy lên: “Là ai?”

“Chính là ——” Hầu Tử Tử nói còn chưa xong thì cửa phòng lập trình lại mở ra, có người tiến vào, hắn vừa nhìn thấy người tới, lập tức im miệng.

KO.

KO tiến vào, nhìn bọn họ liếc mắt một cái, rồi ngồi vào vị trí của mình.

Trầm mặc.

Vi Vi thấy sắc mặt Ngư Công và Hầu Tử Tử thay đổi, bị chính mình đột nhiên toát ra tới ý tưởng lôi đến, sau đó thật cẩn thận địa mở miệng: “Vị kia”Nan ngôn chi ẩn” sẽ không chính là. KO sư huynh. Đi. ?”

Ngư Công : “Tam tẩu, em đoán đúng”

.

17. Chương 17

Chương 17

Nhân vật chính của chúng ta hiện tại chính là đầu óc trống rỗng, mờ mịt nằm ở trên giường, cố gắng không nghĩ đến “Nhiệt tình hành động” của mình tối hôm qua.

Buồn bực a ——

Đương Mô-za-a tỉnh rượu liền mơ mơ màng màng nhớ tới hành động của mình sau khi say rượu, lại hồi tưởng thêm mấy chi tiết thời điểm, hắc quả thực hận không thể mổ bụng tự sát.

Thương thiên a ta về sau nên như thế nào ở trong công ty sống sót đây

~~ Thương thiên a ta về sau kiên quyết không bao giờ ... đụng tới một giọt rượu nào nữa

~o(> <>

Thương thiên a!

Ta về sau nên như thế nào đối mặt. Người đó a a a a a

Mô-za-a sắc mặt một trận xanh một trận hồng, sau đó lại buồn bực vùi đầu vào gối.

Không phải không hay ho như vậy chứ! o(> <>

Mô-za-a ở cam chịu nửa ngày sau, rốt cục làm ra quyết định: tình nguyện không đi công ty, để không phải trực tiếp đối mặt với người nào đó, MONEY rất quan trọng, nhưng tự tôn còn quan trọng hơn, trước nghĩ vài ngày nói sau. ()

Thời gian là thuốc chữa thương tốt nhất, cũng là liều thuốc hữu hiệu nhất cho sự kiện bất quá, thời gian lâu, mọi người sẽ quên đi chuyện này. Mô-za-a an ủi chính mình nói.

Buổi tối, Mô-za-a mang theo tâm tình suy sút lên mạng ngoạn trò chơi. Một ngày không ngoạn trò chơi tay hắc liền ngứa. (ngài khôi phục đặc thực mau.)

Mô-za-a nhấp chuột mở ra ẢO tưởng tình cầu .

Vì cái gì là ẢO tưởng tình cầu ? Mô-za-a trong lòng một hình người thiên thần tự hỏi, liền lập tức bị một hình người ác ma PIA một chương: “Vô nghĩa! Mong du 2 mỗi ngày ở công ty đều ngoạn, ta chỉ là muốn đổi cái trò chơi thả lỏng một chút thôi!”

Không khác ý tứ?

Mô-za-a ở trong nháy mắt đem”Khác ý tứ” này hủy diệt , sau đó tâm vô tạp niệm chính nghĩa lẫm nhiên đăng ký vào trò chơi.

Leng keng! Hệ thống vang lên thanh âm: hoan nghênh đi vào ẢO tưởng tình cầu .

Mô-za-a uống một ngụm nước, bình tĩnh đem cái ly buông, sau đó chạy đi tìm nhiệm vụ.

Xinh đẹp nữ thiên y ở trong trò chơi chạy tới chạy lui, chuyên tâm khảm quá làm nhiệm vụ, sau đó huy sáo ngọc (đúng vậy, chính là cây sáo mà KO đưa cho) hào khí tận trời nhật nguyệt vô quang – nhật nguyệt thôi chiếu chém tới.

Người qua đường đều xa xa né tránh”Nàng” trong phạm vi ngoài ba thước, sợ bị trúng chiêu.

Mô-za-a chém đến tay cũng mỏi, ngồi ở dưới một thân cây nghỉ ngơi, thuận tiện luyện luyện kỹ năng.

Ấn đúng vậy đúng vậy hắc quả thật là ở phát tiết.

Mô-za-a nhân lúc nhắm mắt dưỡng thần, xuống giường đi đem bao bánh mì vứt bỏ sau đó trở lại, chờ hắc rửa tay xong đi ra, liền phát hiện chính mình trong trò chơi bên người đứng thêm một người.

18. Chương 18

Chương 18

Mô-za-a nhân lúc nhắm mắt dưỡng thần, xuống giường đi đem bao bánh mì vứt bỏ sau đó trở lại, chờ hấn rửa tay xong đi ra, liền phát hiện chính mình trong trò chơi bên người đứng thêm một người.

Một nhân vật nữ, ID tên Mô-za-a tự động bỏ qua, dù sao hấn cũng lười đi nhớ, đã trải qua sự bi thảm lúc trước, hấn đã sớm thề sẽ không ở trong trò chơi nhận thức bất luận kẻ nào >_<(đây=“” là=“” bóng=“” ma=“” a=“” bóng=“” ma=“” ~~=“” thối=“” qua=“”>

Nhưng đối với có nữ sinh chủ động đến gần, Mô-za-a vẫn thích, vì thế chủ động mở miệng hỏi: “MM, tìm ta có việc gì?”

Đối phương bị nữ thiên y xinh đẹp hai chữ đầu xưng hô lôi tới rồi, sợ run một chút, mới nói: “Có thể theo ta tổ đội đi xoát BOSS không? Người cấp bậc rất cao.”

Mô-za-a vừa mới khảm quá rất mệt mỏi, nhưng dù sao người ta MM cũng chủ động nói ra, hấn cũng ngại cự tuyệt, vì thế liền sáng khoái đáp ứng: “Đi! Người mời tổ ta đi!”

Đối phương phát đến tổ đội mời, Mô-za-a tiếp . MM lại lục tục đi đến một số người, cấp bậc đều là cùng Mô-za-a không sai biệt lắm. Sau hi nhân số đủ, đoàn người chậm rãi hướng chỗ BOSS chạy đi.

Nghe nói chỗ đó BOSS rất khó đánh.”Lượng máu của nó rất nhiều, ra tay rất mạnh, nếu bị nó đánh trúng thì sẽ bị thương tổn rất lớn, tóm lại là BT cực hạn.” MM như thế hình dung nói. Mô-za-a sợ hãi than, thuận tiện oán thán: nếu BT như vậy người còn đi sát, MM người rất không bình thường.

Rốt cục chạy tới địa bàn của BOSS, đội người mới vừa bước vào, đã bị đẹp mắt sáng lạn quang cầu cùng tia lửa làm cho loá mắt, đều ngừng lại, sững sờ.

BOSS huyết lượng nhiều, ra tay mạnh bạo, thương giá trị lớn, tóm lại là BT cực hạn thế nhưng ở trong nháy mắt bị giây giết.

Mà ra tay chỉ có bốn người.

Bốn ngoạn gia kia bình tĩnh nhặt lên trang bị được bạo ra, trang bị toàn bộ cũng không khả cực phẩm, nhưng chúng nó rơi rụng trên mặt đất, bị ai phát ra ánh sáng.

Mọi người nhìn xem bốn người kia, lại nhìn nhìn nhân số của đội mình, đều lệ. Không phải khác biệt xa như vậy chứ o(> <>

~~ Bốn người kia tựa hồ cũng cảm thấy có người tiếp cận, quay đầu.

Thật sự là XX vừa quay đầu lại, sao chổi Halley chàng địa cầu! Mô-za-a chấn động toàn thân, thiên lôi theo bầu trời oanh tạc xuống ——

ID của bốn người kia, có hai cái rất quen thuộc.

Tiêu Tương Vũ, Quang Côn 001, Tom Tróc Con Chuột, Thủ Khả Trích Tinh Thần.

Thiên lôi cuộn cuộn, mây đen che trời.

Yên tĩnh.

Mô-za-a run rẩy ấn mở “Ba lô” tìm về thành quyền trục.

Nhưng hiển nhiên đã muộn, một thân ảnh vô cùng nhiệt tình theo đối diện chạy tới, vừa chạy vừa tiếp đón: “Tẩu —— tử —— hảo hảo a O(_)O”

Mô-za-a cứng ngắc .

Hơn mười ánh mắt xoát xoát bắn lại đây, “Đội hữu” nhóm tự động tránh ra một cái đường nhỏ, đem xinh đẹp nữ thiên y cô lập ra.

Quang Côn đồng học, hoặc là 001 đồng học vui tươi hơn hỏ chạy tới, tay giơ giơ lên ở trước mặt Mô-za-a, nghi hoặc nói: “Di? Tàu tử làm sao vậy? Có phải hay không nhìn thấy Tinh Thần huynh rất cao hứng ? Ha hả ~”

Mô-za-a khoe miệng run rẩy, rất muốn đem tên nhiều chuyện đang tươi cười đến rạn vỡ ở trước mặt này PIA một cước. O(> <)o cái=“” này=“” muốn=“” chạy=“” cũng=“” chạy=“” không=“” được=“” nnnnd——=“” quang=“” côn=“” quân,=“” lão=“” tử=“” nguyên=“” rửa=“” người=“” làm=“” quang=“” côn=“” cả=“”>

Mô-za-a cương ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích, mặt khác ba người cũng đi tới .

Nam diễn viên trong scandal sớm thấy được “Nàng” , lại một câu cũng chưa nói. Ở trước mặt “Nàng” vài bước dừng lại, thần nhiên gương mặt nhìn “Nàng” , khoanh tay mà đứng.

Hồng y nam tử vẫn một đôi hoa đào mắt, nhẹ nhàng liếc mắt đảo qua vài người, lại làm cho Mô-za-a cảm thấy được, giống như toàn bộ thế giới đều trở nên im lặng .

19. Chương 19

Chương 19

Trước mặt [Tom Tróc Con Chuột]: ta không hoa mắt đi? Thật là tàu tử ! (kinh ngạc)

Trước mặt [Quang Côn 001]: Duyên phận a

xoát BOSS cũng có thể gặp được tàu tử

~ ngưu đẩy mặt

~ Trước mặt [Tom Tróc Con Chuột]: Tàu tử, người cũng là đến xoát BOSS sao?

.

Trước mặt [Tom Tróc Con Chuột]: Di? Tàu tử như thế nào không nói chuyện? Hay là người không ở?

Mô-za-a:” , vừa mới điệu tuyên Thực xảo a.”

Mô-za-a mới vừa nói xong câu đó, vị MM vừa mới kéo hẳn nhập đội kia đột nhiên theo trong đám người bước ra khỏi hàng, chạy đến trước mặt hồng y nam tử, kinh hô một tiếng: “Thiên! Anh là Thủ Khả Trích Tinh Thần? Thật là anh sao?!”

Hồng y nam tử liếc nàng một cái, lãnh đạm đáp lại: “Ân.”

MM kích động phát thêm mấy biểu tình không dám tin, “Anh chính là Thủ Khả Trích Tinh Thần trong Toả Phục bang hội ở lần bang hội chiến đem em đội trưởng cùng phó đội trưởng đều xử lý, lại làm cho bang hội em hàng một lúc ba cấp? !”

Mô-za-a , MM, đây là quốc thù gia hận, nhưng ngữ khí của em đừng có sùng bái và hưng phấn như vậy chứ?

Hồng y nam tử lại nhìn nàng một cái, không chút để ý hỏi: “Người thuộc bang hội nào?”

MM đáp: “Hải Sát Minh.”

.

“Không ấn tượng.”

MM bị đá kích, lặng im .

Trước mặt [Quang Côn 001]: MM em đừng quá thương tâm, Tinh Thần huynh chưa bao giờ nhớ tên bất cứ kẻ thủ hạ bại tướng nào.

.....

Tom Tróc Con Chuột: Đúng vậy ~~ ngay cả chúng ta mấy người đều là ở trước mặt hấn lung lay thật lâu mới làm cho hấn có điểm ấn tượng. Lệ

Quang Côn 001: cho nên em cũng không cần rối rắm. Nếu không em rút lui ra khỏi cái gì mình đi, đến giúp bang hội của tụi anh?

Tom Tróc Con Chuột: đúng đúng, đến bang hội của tụi anh đi đến bang hội của tụi anh đi đến bang hội của tụi anh đi

~~.....

.....

Bang phái [Tiêu Tương Vũ]: lão đại, người chừng nào thì kết hôn, ta như thế nào không biết?

Lời vừa nói ra, Mô-za-a nhìn nhìn Tiêu Tương Vũ, là một cái ám sát mặc một thân hắc y, vẻ mặt lạnh lùng, thật có chút giống người nào đó trong hiện thực. Bởi vì hấn phía trước vẫn không nói chuyện, nên tất cả mọi người cũng không chú ý đến hấn.

Hồng y nam tử lời ít mà ý nhiều đáp: “Mới đây.”

Tiêu Tương Vũ hướng Mô-za-a chỉ chỉ, hỏi: “Chỗ nào tìm tới người?”

Lời này hèn mọn ý tứ hàm xúc quá nặng, Mô-za-a mơ hồ cảm giác được tên Tiêu Tương Vũ này giống như không quá thích”Nàng” , thậm chí có thể nói là bài xích, ngay cả lên tiếng đều vẫn lựa chọn bang phái , rõ ràng đem”Nàng” bài xích bên ngoài.

Hồng y nam tử tựa hồ cũng có chút không hờn giận, tránh ra vài bước, lạnh lùng nói: “Người hỏi nhiều quá rồi.”

Mô-za-a , lời này hèn mọn ý tứ hàm xúc quá nặng, tựa hồ làm cho tất cả mọi người cảm giác được người nào đó rất không hờn giận, nhiệt độ không khí giảm xuống , tất cả mọi người thức thời lặng im .

Nhưng không thể không thừa nhận, Mô-za-a ở trong lòng vẫn vì câu trả lời của hồng y nam tử mà ám thích một chút.

Đang ở Mô-za-a âm thầm đắc ý hết sức, hồng y nam tử chạy tới”Nàng” cách đó không xa dừng lại.

“Lại đây.”

Hấn ở trước mặt kên nói ngắn gọn hai chữ, không chỉ là nói ai, nhưng rõ ràng trực tiếp không nhìn tới một đại đội người phía trước phía sau Mô-za-a.

Qua đó để làm chi ? Chính người sẽ không lại đây a để làm chi ta phải qua, ta vì cái gì phải nghe người &*@#.....

Mô-za-a ở trong lòng oán thầm một chút cũng không nói câu nào, nhưng ở ba giây đồng hồ oán niệm sau vẫn ngoan ngoãn chạy đến hồng y nam tử bên người đi. (người thật sự xong rồi.)

Hồng y nam tử trực tiếp kéo qua tay”Nàng”: “Chúng ta đi.”

“Đi đâu a?” Mô-za-a có điểm bị hấn làm cho hôn mê.

“Đúng rồi Tinh Thần huynh, không phải nói còn muốn đi xoát BOSS sao? Sớm như vậy đi đâu?” Quang Côn 001 hỏi.

Hồng y nam tử mắt cũng không nhìn hấn, lập tức liền điểm trở về thành quyền trục, sau đó lưu lại thần nhiên một câu: “Thực hiện vợ chồng nghĩa vụ.”

.....

.....

.....

20. Chương 20

Chương 20

Màn hình xoát cái chuyển hoá, Mô-za-a đã bị KO mang theo ề thành. Ở trong “Ảo tưởng tinh cầu”, trước khi đồng phòng phải đến miếu Nguyệt lão đăng ký, tiếp nhận “Nguyệt lão chúc phúc” sau mới được XX việc. () Người trong thành rõ ràng so với trong rừng cây nhiều, hai bên ngã tư đường đứng đầy các NPC cùng các người chơi, còn có một ít ngoạn gia đang ở làm nhiệm vụ theo bọn họ bên người vội vàng chạy qua. KO dùng vợ chồng trong lúc đó đặc biệt kỹ năng “Làm bạn cùng nhau”, một đường mang theo nữ thiên y bình tĩnh ở trong đám người xuyên qua, Mô-za-a cũng bảo trì trầm mặc, nội tâm còn đắm chìm trong câu nói vừa rồi của KO.

Đột nhiên, trên kênh thể giới xuất hiện một cái lên tiếng.

thế giới [Bọt Biển Nhiều Điểm]: Các đồng chí, ta vừa mới nhìn thấy Thủ Khả Trích Tinh Thần a, ta còn cùng hần nói chuyện O(_)O~ vù vù, chúc mừng ta đi

~~ Mô-za-a bị lời này ngư một chút, nhưng rất nhanh nhớ tới ‘Bọt Biển Nhiều Điểm’ chính là vị MM vừa mới kéo hần nhập đội, không nghĩ tới MM khôi phục tinh thần nhanh như vậy. RZ

Trên mọi người trên kênh thể giới nghe thấy nàng nói những lời này yên lặng một chút, sau đó rất nhanh lên tiếng.

Thế giới [Mộng Chảo Quân Tay Áo]: Thủ Khả Trích Tinh Thần? Nhiều điểm, người nói chính là cái kia ngư nhân Thủ Khả Trích Tinh Thần? ! Oa, người ở đâu nhìn thấy hần a? Hâm mộ ——(nước miếng)

Thế giới [Đường Bát Hổ]: khẳng định là gạt người! Tinh thần huynh đã muốn thật lâu không lên trò chơi, người không tin đi Thí Nguyệt Môn hỏi một chút, người nào không biết bọn họ lão Đại mấy tháng nay không lên. Nói dối cũng có điểm kỹ thuật chút đi, khinh bỉ

Thế giới [Bọt Biển Nhiều Điểm]: ta không gạt người o(> <)o ngay=“” tại=“” trong=“” rừng=“” cây=“” vãn=“” thương=“” sơn=“” mọi=“” người=“” vừa=“” mới=“” theo=“” ta=“” tổ=“” đội=“” đều=“” thấy=“”>

Thế giới [Bông Tuyết Phiêu]: Chỉ có Thủ Khả Trích Tinh Thần một người sao?

Thế giới [Nghiêm Nghi]: Việc đó có gì kì quái, Tinh Thần huynh từ trước đến nay thích độc lai độc vãng. Lôi kéo một đám người kia mới kêu kỳ quái.

thế giới [Ba So Với Bối Bối]: hảo đáng tiếc nga, sớm biết vậy ta cũng đi qua bên kia.

Thế giới [Bọt Biển Nhiều Điểm]: Không phải, không chỉ hần một người, còn có Thí Nguyệt ba phó Đường chủ, bọn họ bốn người ở ngược BOSS. o(> <)

Mô-za-a nhớ tới hành động giết sát vừa rồi của đoàn người hồng y nam tử, nói là ngược BOSS một chút cũng không nói quá. RZ

Thế giới [Đường Bát Hổ]: Thiệt hay giả a? Ta đi hỏi một chút cảm kích nhân sĩ trước ~~ thiêm ——

thế giới [Biển Ca-ri-bê]: Vậy Thủ Khả Trích Tinh Thần bây giờ còn ở nơi đó không? Nếu còn ta cũng đi cụng bái

hắc hắc

~ Thế giới [Thiên Nhai Vô Phương Cây Cỏ]: hần sớm đi rồi.

Thế giới [Bọt Biển Nhiều Điểm]: ừ, hần vừa mới đi xong , 555.

Thế giới [Thiên Nhai Vô Phương Cây Cỏ]: hần mang theo lão bà đi, quay về chủ thành rồi.

Thế giới [Biển Ca-ri-bê]: Lão bà của hần? Chính là cái kia Luyện Thiên Y sao? Bọn họ quay về chủ thành để làm chi, làm vợ chồng nhiệm vụ?

Thế giới [Quang Côn 001]: ha hả a.

Thế giới [Tom Tróc Con Chuột]: hắc hắc hắc.

.

Thế giới [Ba So Với Bối Bối]: ta như thế nào nghĩ được hương vị bát quái.

Thế giới [Biển Ca-ri-bê]: hay là trong đó có ẩn tình gì khác?

Thế giới [Quang Côn 001]: hắc hắc, phi lễ chờ nghe.

Thế giới [Tom Tróc Con Chuột]: ha hả, phi lễ chờ nói.

.

Mô-za-a hoàn toàn bị lôi ngã, Quang Côn đồng học cùng Tom đồng học ta nguyên rửa hai người bị thất ngữ.

Khi hần hồi thần thì phát hiện hồng y nam tử ở phía trước không biết đã dừng lại từ khi nào, khoanh tay mà đứng, thản nhiên nhìn “Nàng” .

“KO? Cậu như thế nào đột nhiên dừng lại” Mô-za-a lấp bắp kinh hãi, theo bản năng đặt câu hỏi.

Hồng y nam tử thản nhiên nhìn “Nàng” liếc mắt một cái, mở miệng nói: “Tới rồi.”

Mô-za-a lúc này mới phát hiện bọn họ đã đứng ở trước cửa Nguyệt lão miếu. Khi nào thì đến? ? ? Chẳng lẽ KO là riêng dừng lại nhắc nhở hần tới rồi sao? , không biết vì cái gì, Mô-za-a loáng thoáng cảm thấy được KO giống như đối với hần vừa mới thất thần cảm thấy rất không duyệt, do dự trong chốc lát, hần mới cẩn thận (Mô-za-a nội tâm oán niệm: ta vì cái gì ở trước mặt hần sợ hãi, dù sao cũng phải thật cẩn thận a o(> <)o) giải=“” thích=“” nói=“” “ách.=”” .=”” .=”” .=”” .=”” .=”” ta=“” vừa=“” rồi=“” đang=“” nhìn=“” mọi=“” người=“” trên=“” kênh=“” =“” thế=“” giới=“” =“” nói=“” chuyện=“”>

Hồng y nam tử không có biểu tình gì, chỉ bản đạm phong khinh nhẹ nhàng băng quơ một câu: “Thật không?”

Mô-za-a bị một câu “Thật không” này kinh sợ, vội vàng ra vẻ vui nói thêm một câu: “Những người đó vừa mới ở thảo luận người ——”

Hồng y nam tử như trước không có gì dao động, thản nhiên nói: “Thật không? Ta che chắn, không thấy.”

“Nga.” Mô-za-a phần nộ điểm nhiều điểm phát qua.

Trong nháy mắt yên tĩnh.

Mô-za-a ở trước máy tính buồn bực , không biết nên đánh vỡ bầu không khí này như thế nào.

May mắn sau một lát yên tĩnh, hồng y nam tử thản nhiên mở miệng đánh vỡ trầm mặc: “Đi vào.”

Mô-za-a nháy mắt khôi phục HP——”Ừ, chúng ta đi nhanh đi

~O(_)O~” sung sướng theo sát ở KO phía sau ngoan ngoan đi vào Nguyệt lão miếu.

21. Chương 21

Chương 21

Nguyệt lão bộ dạng thực hiền lành, chòm râu dài trắng bóng rất có phong cách, trong tay cầm một sợi dây tơ hồng rất dài, cười cười nhìn Mô-za-a hai người, mở miệng nói ra một câu muôn thuở ——”Ha hã, hảo một đôi ân ái tiểu vợ chồng.”

Mô-za-a thiếu chút nữa theo trên ghế ngã xuống.

Hồng y nam tử trước sau như một bình tĩnh, ấn nút “Tiếp tục”.

Nguyệt lão cười cười nhìn bọn họ, hiền lành mở miệng: “Tiểu vợ chồng đã bao lâu thời gian không đồng phòng a, độ thân mật chỉ còn 54 điểm, rất nguy hiểm nha! Khiến cho ta ban cho các người thần thánh chúc phúc đi.”

Mô-za-a văng lên! Hắn ở trước máy tính nhin không được đối với Nguyệt lão hiền lành này giờ lên ngón giữa: người mới đêm xuân! Các người cả nhà đều đêm xuân!

Nguyệt lão bá bá trong lời nói thật sự rất lời a, ngay cả hồng y nam tử luôn luôn bình tĩnh tựa hồ cũng có chút chống cự không được, trầm mặc một hồi lâu nhân, mới điểm xuống “Tiếp tục”.

Nguyệt lão bá bá nhẹ nhàng vung tay lên, một trận ánh sáng hoa lệ hiện lên, hệ thống phát ra: nhận”Nguyệt lão chúc phúc” , hệ thống đem tự động vì ngài chuyển hướng phòng ngủ, thỉnh chờ.

Màn hình lại đen trong chốc lát, Mô-za-a chỉ tại cuối cùng một khắc nhìn đến màn hình hiện lên khuôn mặt cười cười của Nguyệt lão bá bá, một giây sau, Mô-za-a phát hiện”Nàng” cùng hồng y nam tử đã xuất hiện trong một gian phòng ngủ.

Quang.

Trước mắt một màu đỏ hoan vui, kim nghệ bình phong, còn có cặp đèn long phượng, ánh nến sáng ngời, nhẹ nhàng lay động.

Rất quen thuộc.

Mô-za-a có chút hoảng hốt, ngẩng đầu nhìn hồng y nam tử, sừng mặt vẫn như trước mỉa hoặc, dung nhan tuấn tú, một thân hồng y, tóc đen đổ xuống, khoanh tay đứng ở trước mặt, chính là cúi đầu tựa tiểu phi tiểu nhin “Nàng” .

Hắn cảm thấy được chính mình giống như xuyên qua, xuyên qua trở về “Đêm tân hôn” không thể quên trước đây, khi đó hồng y nam tử ở dưới ánh nến, dùng sáo ngọc xốc lên khăn trùm đầu của “Nàng”, cười nhin “Nàng” , làm cho hắn muốn mắng cũng mắng không ra khẩu.

“KO.” Hắn muốn nói gì đó để đánh vỡ bầu không khí quái dị này, nhưng không biết nên nói cái gì, ôm chần có chút ngốc nhin trên màn hình trò chơi.

Hồng y nam tử nhin”Nàng” , hỏi: “Có thể sao?”

“Ân?” Mô-za-a nhất thời không hiểu, đặt ra câu hỏi, nhưng tay hắn nhất thời run không đem dấu chấm hỏi đánh lên, vì thế”Ân?” Liền biến thành ngữ khí khẳng định “Ân” .

Hồng y nam tử không thềm nhắc lại, nhin đến đáp án của “Nàng” sau, đối với hệ thống phát ra “Cùng đêm xuân” điểm”tiếp tục” .

.

.

Ngọn đèn long phụng trong phòng ngủ bị dập tắt, đầu giường hai tấm màn hoa lệ rủ xuống, chậm rãi đem hai người thân hình che lại.

Hình ảnh tối sầm xuống.

Vì thế, một trong hai đương sự trong tình huống không biết gì bị kéo vào động phòng động phòng, bị kịch đêm xuân a.

22. Chương 22

Chương 22

Cái gọi là xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng.

Mô-za-a không biết bọn họ đêm xuân nhiều ít khắc, có thể giá trị nhiều ít vàng, chỉ nhớ rõ qua không biết bao lâu, hình ảnh lại xoát cái chuyển hoá, tiếp theo hệ thống vui vẻ phát ra: ngài cùng phu quân của mình Thủ Khả Trích Tinh Thần cùng đêm xuân sau, cảm tình ân ái tăng thêm một bậc, vợ chồng độ thân mật +200 điểm, chúc mừng ngài!

Mô-za-a mặt xoát cái đỏ lên.

Hắn tay mắt lạnh lẽ PIA khép lại máy tính, thẳng đến tắt máy âm nhạc, hắn mới phun ra một hơi thật dài, hư thoát mà đem mặt vùi vào trong chăn.

Trong lòng thực buồn bực, thực TM, thực lòi, thực xấu hổ, thực hổ thẹn.

Thực. Kỳ quái.

Rất kỳ quái.

Đây là lần thứ hai đột nhiên chạy lấy người, KO không biết sẽ nghĩ như thế nào.

Mô-za-a ngồi phịch ở trên giường, ánh mắt mờ mịt nhìn trần nhà, trên trán tóc mai rũ xuống, hắn nhẹ nhàng hướng về phía trước thổi không khí, tóc mai liền bay lên lưu hải. Hắn nhàm chán một lần lại một lần ngọan thổi tóc, suy nghĩ loạn thất bát tao, đầu óc trên cơ bản trống rỗng.

Hắn ôm laptop mà ngủ.

Buồn bực ba ngày sau, Mô-za-a quyết định đi công ty. Dù sao mộng du 2 vừa mới đưa ra thị trường, hiện tại công ty đúng là lúc thiếu người nhất, hắn thân là một trong những nhân viên chủ yếu của phòn lập trình, không đi hỗ trợ liền rất không nghĩa khí; dù sao hắn đường đường nam tử hán, vì một chút việc như vậy giống như rùa đen rút đầu trốn trốn tránh tránh thật sự rất tổn; dù sao hắn còn man tưởng niệm công ty, tưởng niệm không khí ở công ty, tưởng niệm cafe ở công ty, tưởng niệm cơm công ty, tưởng niệm lão Tam từng tháng phát tiền thưởng (đây mới là nguyên nhân đi).

Mô-za-a ở trong lòng giống niệm chú thuyết phục chính mình, nhưng đứng ở cửa công ty lại như thế nào cũng không đi vào được.

Được rồi hắn thừa nhận kỳ thật không phải vì những lý do vừa rồi mà đến công ty, lý do chân chính là vì ngày hôm qua Tiểu Nại gọi điện thoại cho hắn, “Thân thiết” thật lâu thăm hỏi bệnh tình của hắn, hơn nữa vẫn đàm phong khinh – nhẹ nhàng băng quơ nói với hắn nếu ngày hôm nay không đến công ty thì sẽ mang theo toàn bộ nhân viên của công ty đi đến nhà hắn”Thăm bệnh” .

Mô-za-a ở trong lòng ai oán —— lão Tam cậu rất độc ác quả thực không phải người! ! o(> <)

Không phải bóc lột nhân viên như vậy chứ!

“Mi ca?” Theo cửa thủy tinh xoay tròn đi ra một người, nhìn đến Mô-za-a đầu tiên là ngẩn người, lại lập tức nở nụ cười: “Mi ca, thật là anh à! Tại sao không đi vào?”

Người nọ là một tiểu thanh niên của phòng mỹ thuật tạo hình, bình thường cùng Mô-za-a quan hệ cũng không tồi, hắn nhiệt tình đi tới túm Mô-za-a lôi vào bên trong, Mô-za-a muốn tránh thoát, lại không dám tỏ vẻ, đành phải bị hắn túm đi vào công ty.

“Tiểu ca đang triệu tập toàn bộ nhân viên họp, may mắn anh kịp, cuộc họp vừa mới bắt đầu.” Trong công ty giống như rất im lặng, tiểu thanh niên sung sướng lôi kéo Mô-za-a hướng phòng họp đi, một bên nói với hắn .

Họp! Toàn bộ nhân viên? ! !

“Ta không. . . .” Mô-za-a cả kinh, cơ hồ theo bản năng nghĩ muốn chạy trốn chết, ngấm lại đó là cái gì trường hợp, hắn mà đi vào từ nay về sau còn có thể sống sao?

Tiểu thanh niên không rõ cho nên nhìn hắn một cái, quyết định xem nhẹ sự khác thường của hắn, vươn tay đẩy ra cửa phòng họp, liền hướng tới bên trong chào hỏi: “Tiểu ca, Mi ca đến đây ——”

Mấy chục nói ánh mắt soạt cái nhìn qua, Mô-za-a có ý nghĩ muốn chui xuống đất trốn.

23. Chương 23

Chương 23

Tiểu Nại họp chưa bao giờ giống với các công ty khác là phải ngồi trong phòng họp ở cái bàn thật dài ngồi đầy người, sau đó báo cáo công tác một cách máy móc. Hắn cũng không cố ý yêu cầu nhân viên công ty phải cách thức hóa như vậy, cái gọi là “Tập thể hội nghị”, cũng bất quá là người phụ trách của các ngành tập năm tập ba tụ tập cùng một chỗ, uống cà phê tâm sự, lại đối với công tác đề ý kiến v.v.

Cho nên Mô-za-a vừa vào cửa, liền thấy được hai cái thân ảnh, một cái là Tiểu Nại, một cái là KO, bọn họ tựa hồ đang ở thảo luận gì đó, nhưng nghe đến tiểu thanh niên nói sau, cũng không hẹn mà đồng dạng dừng nói chuyện với nhau, hướng bên này nhìn qua.

Tiểu Nại buông trong tay văn kiện, đối với hắn mỉm cười, nói: “Khó được, thực đúng giờ.”

Mô-za-a sáng suốt không có làm đáp lại, đem ánh mắt chuyển sang chỗ khác hừ một tiếng, sau đó ngẫm chột dạ suy tư để tìm cơ chạy đi, hắn có dự cảm, mỗi khi Tiểu Nại đối với hắn mỉm cười thời điểm thì kết cục của hắn đều thực bi thảm.

Mô-za-a dự cảm bất hạnh lại linh nghiệm, Tiểu Nại như trước vẫn duy trì nụ cười tao nhã phong độ, lần thứ hai mở miệng, bất quá không đối với hắn nói chuyện, mà là nghiêng đầu đối với người bên cạnh: “KO, còn có một sự kiện đã quên với người nói.”

KO bán dựa vào bàn công tác, trong tay bưng ly cà phê, trên mặt biểu tình vẫn là thản nhiên.

Tiểu nại nói: “Hác Mi vài ngày không có tới, công tác của phòng lập trình hắn là có chút theo không kịp, ta nghĩ đem hắn giao cho người phụ trách.”

Mô-za-a vừa nghe lời này liền bi phẫn, thiên ngôn vạn ngữ ở miệng lẩn qua lộn lại, cuối cùng cũng chỉ dám hóa thành đáng thương hề hề nói: “Lão Tam ——”

Tiểu Nại thản nhiên nhìn về phía hắn: “Ta an bài không đúng chỗ nào sao?”

Đích xác không có chỗ nào không đúng, Tiểu Nại không nói cũng vậy dù sao thì KO cũng là người phụ trách của phòng lập trình, Mô-za-a từ hắn phụ trách cũng là hợp tình hợp lý.

Chính là, chính là, nhưng là ——

Mô-za-a khổ không nói được, ở trong lòng khóc không ra nước mắt, sau đó cầu nguyện KO ngàn vạn lần cự tuyệt an bài của lão Tam o(> <)

Thánh mẫu Maria Quan Âm tỷ tỷ Như Lai phật tổ, xin cho KO cự tuyệt đi cự tuyệt đi cự tuyệt đi.
Ba.

KO nhẹ nhàng mà buông ly cafe, sau đó nhìn về phía Mô-za-a.

Ba giây đồng hồ sau, hắn đối với Tiểu Nại nói: “Hảo.”

Thánh mẫu Maria Quan Âm tỷ tỷ Như Lai phật tổ bọn họ lão nhân gia hôm nay đều nghỉ ngơi, cho nên không có nghe đến Mô-za-a đồng học học dốc hết tâm huyết cầu nguyện.

Mô-za-a từ nghe được KO nói ‘hảo’ sau giống như nghe được tận thể thẩm lí và phán quyết, kế tiếp Tiểu Nại còn nói chút gì đó, nhưng Mô-za-a hoàn toàn chưa thoát ly trạng thái lồi hoá, trong đầu thoáng hiện ra “Ta xong rồi ta xong rồi ta xong rồi ta sống không nổi nữa ta muốn đi chết ai cũng dừng ngăn đón ta o(> <)o. .=”” .=”” .=”” .=”” .=””>

Thăng đến Mô-za-a hồi thần, mới phát hiện đã muốn tan hợp, mọi người lục tục đi ra phòng họp. Mô-za-a chết lặng theo đám người đi ra ngoài, có người vỗ vỗ bờ vai của hắn, Mô-za-a ngẩng đầu lên, liền thấy được Ngu Công đồng học trương khuôn mặt cười đến phá lệ nhiệt tình.

“Người là ai a? Ta nhận thức người sao?” Mô-za-a dùng ánh mắt hèn mọn tà nghệ nhìn hắn, vừa thấy đến người này liền khiến cho hắn nhớ tới “Một tay chi cừ” ở KTV, hắn từng không ngừng một lần một lần hối hận chính mình khi đó không nên chạy tới cứu hắn, như vậy sau đó sẽ không phát sinh ra nhiều chuyện. Ngu Công đồng học học hiện tại ở trong lòng Mô-za-a đã trở thành ngọn nguồn của sự việc! Mô-za-a đại biểu người dân Trung Quốc khinh bỉ hắn, không, xem thường hắn!

“Hác Mi người đừng như vậy, ta thôi người là ta không đúng, dù sao chúng ta cũng là huynh đệ, bỏ qua chuyện cũ đi ha!” Ngu Công đồng học thái độ thành khẩn nhận sai.

“Ai với cậu là huynh đệ? ! Tớ khả bị cậu hại thảm o(> <)o. .=”” .=”” .=”” .=”” .=”” mô-za-a=”” nghĩ=”” đến=”” việc=”” này=”” liên=”” bi=”” phần,=”” bản=”” khởi=”” mặt=”” trầm=”” giọng=”” nói:=”” “tránh=”” ra=”” tránh=”” ra,=”” dừng=”” chặn=”” đường,=”” ta=”” hiện=”” tại=”” rất=””>

Ngu Công đồng học tự biết đuối lý, bởi khuôn mặt tươi cười ngăn lại hắn: “Ta nói, không phải là ôm một cái thôi sao cần gì giận dai như vậy.”

“Không phải là ôm một cái? ! o(> <)o” mô-za-a=”” bị=”” ngữ=”” khí=”” này=”” kích=”” thích=”” ,=”” hắn=”” biết=”” chính=”” mình=”” vì=”” từ”ôm=”” một=”” cái=”” này=”” lời=”” tới=””>

——”Vậy cậu cũng đi tìm nam nhân ôm một cái thử cho tớ xem xem a! !”

Ngu Công sừng sốt, tiếp theo lại hào sảng vỗ ngực cam đoan: “Không thành vấn đề, đợi tớ đi tìm Hầu Tử Tửu ôm cho cậu xem!”

Đến phiên Mô-za-a ngược lại bị lời nói của hắn lôi tới rồi, sau một lúc lâu mới phun ra một câu: “Cậu. Cậu.” Nói quanh co nửa ngày cũng chỉ nói được một từ “Cậu”.

Ngu Công lăm quá vai hắn, sang sảng vỗ vỗ đầu vai hắn, hỏi: “Như vậy được rồi đi? ! Cho người cân bằng cân bằng, chuyện kia coi như xoá bỏ ha!”

Mô-za-a bị hắn đánh lực đạo không nhẹ thiếu chút nữa nội thương, cắn răng quyết định tha thứ thì tha thứ, nhưng kiên quyết vẫn khinh bỉ hắn!

Ngu Công nhìn hắn không so đo, bất quá thích thú lại nổi lên, thần bí hề hề để sát vào hắn, hỏi ra vấn đề mà hắn để ý thật lâu: “Hác Mi, nghe nói người cùng KO——”

Hắn mới nói được một nửa, lại đột nhiên nhìn đến một thân ảnh màu đen thon dài hướng bọn họ đi tới, Ngu Công ngược mắt lên liền nhìn đến đôi mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng của KO, cùng đối diện với đôi mắt kia, Ngu Công đồng học lập tức cứng ngắc, đang nói lú loliền đình chỉ.

“Làm sao vậy?” Mô-za-a có chút không rõ cho nên, cũng theo ngu công tầm mắt nhìn lại, sau đó hắn cũng cứng ngắc .

KO đi đến trước mặt bọn họ, thần nhiên liếc mắt đảo qua Ngu Công, lại nhìn hướng Mô-za-a. Hắn thần nhiên nói: “Công sự, lại đây nói chuyện chút.”

.
.

Mô-za-a động tác chậm chạp gật đầu, nói: “Hảo.”

Ngu Công bay nhanh theo trên vai Mô-za-a rút về móng vuốt của mình, sau đó nở một nụ cười nịnh nọt, liền tục nói: “Các người tán gẫu, các người tán gẫu.”

Nhìn Ngu Công rất nhanh rồi đi bóng dáng, Mô-za-a khóc không ra nước mắt ở trong lòng OTZ, đây là tình huống gì a a a RZ

24. Chương 24

Chương 24

Trong văn phòng riêng của phòng lập trình, Mô-za-a cùng KO hai người im lặng không nói gì, không khí trở nên xấu hổ xấu hổ.

Rõ ràng nói muốn bàn “Công sự” chính là KO, nhưng hắn mang theo Mô-za-a vào văn phòng về sau lại không nói một câu nào. Hắn trầm mặc, Mô-za-a cũng chỉ trầm mặc theo.

Cứ như vậy qua hai phút sau, Mô-za-a rốt cục chịu không nổi bạo phát. Hắn vỗ bàn, nhìn người đối diện.

“KO——”！！

KO giương mắt nhìn hắn.

“Cái kia. Cậu có muốn uống trà hay không?” Mô-za-a nhỏ giọng hỏi.

KO thần nhiên gật gật đầu.

Mô-za-a rốt cục tìm được lý do thoát khỏi không khí xấu hổ này, ân cần chạy đi pha trà, rồi quay lại đưa cho KO.

KO uống một ngụm trà, Mô-za-a nhìn không được hỏi hỏi: “Uống được không?” Hỏi xong hắn liền muốn PIA chính mình, trà trong công ty mỗi ngày đều giống nhau, có thể đặc biệt “Hảo uống” sao? RZ

KO buông ly trà, nhìn đến đối phương thay đổi thất thường xấu hổ lại hỏi hận biểu tình, khó được thần nhiên trả lời: “Cũng không tính khó uống.”

Mô-za-a vẻ mặt ngây ngốc nhìn KO, hắn nghe ngữ khí của KO giống như đang nói giỡn bị shock tới rồi, RZ

“KO.” Mô-za-a đột nhiên mở miệng, có chút do dự: “Tớ.”

“Cái gì?”

Mô-za-a không dám trực tiếp nhìn ánh mắt của KO, hơi hơi cảm thấy có chút xấu hổ liền cúi đầu nhìn chăm chăm tay của KO, KO bàn tay thực thon dài, khớp xương rõ ràng, tựa như người của hắn giống nhau có một loại tao nhã lạnh thấu xương. KO đang đợi hắn nói chuyện đồng thời nhẹ nhàng mà lấy ngón tay gõ lên mặt bàn, vì thế liền phát ra vài tiếng tiết tấu rất nhỏ.

Mô-za-a thấp giọng khụ khụ hai tiếng, mới mở miệng nói: “Cái kia. Tớ lúc trước có làm một ít chuyện kỳ quái. Tớ là nói. Nếu làm cho cậu cảm thấy phức tạp.Cậu liền xem như nó chưa phát sinh đi.”

.

Tiết tấu thanh âm đình chỉ: “Là chuyện ở KTV, hay là chuyện —— cùng phòng?” Khi nói đến hai chữ cuối cùng thì KO không có tăng thêm ngữ khí, ngược lại KO dùng một ngữ khí nhẹ nhàng mà nói.

Yên tĩnh.

Mô-za-a nghe đến cuối cùng một câu thời điểm mặt liền xoát cái đỏ lên. Hắn không nghĩ tới KO lại có thể dễ dàng mà đem hai từ kia nói ra như vậy? Bộ dáng còn cho là đương nhiên.

Rất đáng xấu hổ —— Mô-za-a ở trong lòng che mặt, không biết là đang nói đối phương hay là nói chính mình.

Mô-za-a vỗ bàn đứng lên: “Đây là bịa đặt >

“” Một bên Vi Vi đột nhiên có điểm cần thận mở miệng: “Chính là, cái kia.” Mỹ nhân sư huynh, anh vừa rồi mặt thực hồng”

Trầm mặc.

Trầm mặc một cách quỷ dị.

Mô-za-a trên mặt biểu tình động lại .

“Tam tẩu, ngay cả em cũng sắp vô chộc anh.” Hắn dùng ánh mắt thương tâm nhìn Vi Vi, ngữ khí bi thương nói.

“” Vi Vi im lặng, tiếp thu ánh mắt ai oán của Mô-za-a, làm cho nàng cảm thấy được chính mình có cảm giác vừa phạm tội.”Mỹ nhân sư huynh. >o<>

“Mi ca!” Một thanh âm đột nhiên vang lên, hướng Mô-za-a chào hỏi.

Mô-za-a nhìn lại, là A Thích. A Thích cầm trong tay một xấp văn kiện, đang hướng về bọn họ đi tới.

Đi đến trước mặt, A Thích hướng Ngu Công bọn họ gật đầu thăm hỏi sau, cầm trong tay một xấp văn kiện giao cho Mô-za-a, “Mi ca, cho cậu.”

Mô-za-a tiếp nhận, theo bản năng hỏi: “Đây là cái gì?”

A Thích cười đến thực vô tội: “Văn kiện này là phần báo cáo tiến độ công tác mấy ngày nay của phòng lập trình, vừa rồi KO làm cho tớ giao cho của cậu.”

Ngu Công cả kinh: “KO? !”

Hầu Tử Tửu thấu tiến đến xem văn kiện, tấm tắc nói: “Thực săn sóc a.”

Mô-za-a đột nhiên ngây ngốc cảm thấy được tay cầm văn kiện có điểm run, hắn hỏi: “KO vì cái gì không chính mình giao cho ta.”

A Thích mỉm cười: “Cậu ấy nói cậu nhất định sẽ không hy vọng cậu ấy tự tay đưa cho cậu.”

Mô-za-a mặc .

“Vì cái gì?” Vây xem quần chúng ba người tổ nghị hoặc .

A Thích cười cười, từ từ nói: “Tớ nghĩ, nhất định là bởi vì Mi ca rất thận thùng đi, nhìn đến KO lại đây hắn sợ chống đỡ không được.”

.

.

Ngu Công: “Sâu sắc a sâu sắc!”

Hầu Tử Tửu: “Đồng chí, Cậu đoán đúng rồi”

Vi Vi: “>o<. .=”” .=”” .=”” .=””>

Mô-za-a ở tại chỗ thạch hóa.

26. Chương 26

Chương 26

Buổi chiều.

Mô-za-a thu thập mọi thứ xong, mặc vào áo khoác, chậm rãi đi ra công ty. Vì Vi bọn họ ở cửa cùng Mô-za-a chào tạm biệt, Ngu Công cùng Hầu Tử Tửu cũng quay về ký túc xá, chỉ còn lại Mô-za-a một người cô đơn đứng ở cửa công ty.

Mô-za-a sau khi tốt nghiệp liền một người ở bên ngoài thuê phòng ở, chính thức tự lập. Tuy nói tự do không ít, nhưng chuyện gì đều tự mình làm, nhàm chán cũng không có người để nói chuyện,. Cũng rất cô đơn.

Phòng thuê cách công ty cũng không xa, Mô-za-a quyết định đi trong chốc lát lại đón xe về. Hắn giờ phút này đang ở trong lòng tính toán đêm nay ăn cái gì —— đồ ăn trong tủ lạnh hình như ăn hết rồi, chút nữa đi ngang qua 7-11 phải mua thêm một ít; kem đánh răng giống như cũng dùng xong rồi, dầu gội.

Đắm chìm ở trong suy nghĩ của mình Mô-za-a không phát giác hắn đang đứng ở giữa đường.

——”kết” ——” một chiếc xe trắng cái dùng ở trước mặt Mô-za-a.

Mô-za-a hoảng sợ, kinh ngạc ngẩng đầu, khi hắn nhìn đến người ngồi ở trên xe, kinh ngạc: “KKK, KO?”

KO nhìn hắn, tay khoát lên trên tay lái, nhả lại mi.”. Cậu luôn luôn đều là như vậy sao?” Hắn cúi đầu hỏi.

“Cái, cái gì?” Mô-za-a như thế nào nghe cũng không hiểu KO đang nói gì, ngơ ngác liền phản xạ có điều kiện đặt câu hỏi.

KO lại nhíu mày, yên lặng nhìn Mô-za-a, cuối cùng hắn lạnh lùng nói: “Lên xe.”

Lúc này Mô-za-a nghe hiểu, nhưng hắn cũng “Tớ.”

“Hôm nay buổi chiều, cậu lại trốn, đã là lần thứ tư rồi đấy.” KO thản nhiên nói, “Tớ khó giữ được mỗi lần đều không truy cứu.”

Mô-za-a mặt xoát cái đỏ lên. Hắn thế nhưng đều nhớ rõ, chính là không nói mà thôi.

Mô-za-a giống mộng du lên xe.

Ngồi vào tay lái phụ, Mô-za-a ngồi nghiêm chỉnh không dám ra tiếng, ngoài xe cảnh vật xoát xoát xoát xẹt qua, Mô-za-a ánh mắt nhìn chăm chăm xe cửa xe, yên lặng hít sâu một hơi.

Ngồi xe KO, nghĩ như thế nào đều là một chuyện thực thần kỳ.

KO vẫn không nói chuyện, hắn vốn không phải người thích nói nhiều, Mô-za-a nhìn lên kính chiếu hậu, quả nhiên có thể nhìn đến sườn mặt của KO, biểu tình trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Người lái xe đột nhiên ngược mắt lên, Mô-za-a bật người đem tầm mắt theo trên gương dời đi.

KO liếc hạ mắt, cúi đầu hỏi: “Người trụ ở đâu?”

Mô-za-a giống như báo cáo nói ra địa chỉ.

KO không thèm nhắc lại, ánh mắt thản nhiên nhìn chăm chăm phía trước, bắt đầu gia tốc.

Mô-za-a lại tiếp tục kiên trì bền bỉ quay đầu lại tránh cửa xe.

Lúc này, đột nhiên trời mưa. Mưa tí tách tí tách đổ xuống, hạt mưa trong suốt theo kính xe chảy xuống, Mô-za-a ngơ ngác nhìn có chút xuất thần. Xe tới chỗ rẽ thời điểm, Mô-za-a đột nhiên nhìn đến một siêu thị lớn, liền nhớ tới kế hoạch đêm nay của mình, hắn hô: “KO, dừng dừng! Dừng lại một chút ——”

“Chuyện gì?”

Mắt thấy sắp qua siêu thị, Mô-za-a gấp đến độ giữ chặt KO, “Dừng xe!”

“Kétttt ——” xe phanh một cái thật mạnh, KO gương mắt nhìn hắn, nhíu mày: “Cậu muốn làm gì?”

“Ta.” Mô-za-a vừa định mở miệng, đột nhiên nhìn đến chính mình nhưng lại đang cầm lấy tay KO, hắn cuống quýt rút tay về, mặt ửng đỏ lên, xấu hổ nói: “Tớ. Tớ muốn đi mua chút đồ.”

KO lại nhíu mày, nhìn hấn một lúc lâu. Sau đó rốt cục thỏa hiệp, chậm rãi đem xe tấp vào lề đường, mở cửa xe.

Mô-za-a lập tức giống như được đặc xá nhảy xuống xe, hướng siêu thị chạy tới, “Tớ rất nhanh sẽ trở lại!” Hấn một bên chạy một bên hô.

27. Chương 27

Chương 27

Mô-za-a ở siêu thị nhanh chóng tìm được những thứ mình cần, sau đó nhanh chóng tính tiền, lại nhanh chóng chạy về.

Hấn không dám tưởng tượng đến bộ dáng đang đứng đợi của KO, KO luôn luôn không thích chỗ đông người, cũng rất ít người có tư cách làm cho hấn chờ. Cho nên đương Mô-za-a nhìn đến KO còn đang đậu xe ở ven đường thời điểm, hấn cơ hồ theo bản năng nhẹ nhàng thở ra, ngay cả khóe miệng cũng không tự giác nhếch lên.

Đương Mô-za-a ôm một đồng bao đồ cùng kèm theo một nụ cười sáng lạn trên môi xuất hiện ở trước mặt KO thời điểm, KO không khỏi ngẩn ra một chút.

Mô-za-a vừa mới chạy thực gấp, còn tại thở dốc, trên tóc còn dính một chút mưa, có chút ướt sũng. Hấn quần bách nói: “Thực xin lỗi, cậu đợi lâu không?”

KO dời tầm mắt, cúi đầu nói: “Không có.”

“Lên xe.” Hấn nói.

Mô-za-a ôm bao to vừa mới mua sắm ở trước ngực, sau đó lại bắt đầu ngẩn người.

“Có tất yếu mua nhiều như vậy không?” KO đột nhiên mở miệng.

“A?” Sững sốt một chút, mới phát giác là KO đang hỏi mình, Mô-za-a phục hồi tinh thần lại, nhìn một bao to ở trong lòng nói: “Bởi vì đồ ăn trong nhà vừa hết.”

KO rất nhỏ nhíu mày: “Cậu đều ăn những thứ này?”

“Àn.”

KO cúi đầu, lại không nói gì nữa.

Xe một đường thẳng tấp chạy đi, rốt cuộc tới nơi mà Mô-za-a đang ở. KO đem xe chậm rãi dừng lại. Mô-za-a ôm một bao to đồ vật, có chút xấu hổ mở miệng: “Cám ơn.”

KO không nói lời nào, giương mắt nhìn hấn.

“Khụ.” Mô-za-a thanh thanh giọng, lại xấu hổ mở miệng: “Vây. Tớ đi tây.”

KO nhìn nhìn hấn, khẽ gật đầu, dời tầm mắt.

Mô-za-a mở cửa xe, ngoài xe mưa phún làm cho hấn cảm thấy mát mẻ, hấn quay đầu lại hướng KO nhỏ giọng nói một tiếng: “Tái kiến.” Sau khi nói xong hấn lập tức cảm giác một trận mặc danh kỳ diệu, liền xoay giống như chạy trốn vào cửa.

Chiếc xe màu đen ở trong mưa lặng im trong chốc lát, KO ngồi ở trong xe trầm mặc không biết suy nghĩ cái gì, sau một lúc lâu, xe chậm rãi nổ máy, sau đó ở trong mưa rời đi.

28. Chương 28

Chương 28

Trong nháy mắt đã qua đi mười một ngày, Mô-za-a còn không có ý thức được ngày nghỉ dài hạn mà hân ngóng trông đã đến, cảm giác rất không chân thật.

Nhưng ngày nghỉ dài hạn quả thật liền như vậy đột ngột lại oanh oanh liệt liệt tới.

Trước ngày nghỉ một ngày ở công ty thời điểm, Mô-za-a theo thường lệ cùng Vi Vi Ngu Công bọn họ ăn cơm trưa.

Trong lúc tám với nhau, Vi Vi hỏi Mô-za-a: “Mỹ nhân sư huynh, ngày nghỉ anh có về nhà không?”

Mô-za-a gấp miếng cải trắng mơ hồ không rõ gật đầu: “Ngô. . . . Vé xe anh mua rồi, ngày mai buổi sáng 7h30 xe khởi hành.”

Ngu Công cùng Hầu Tử Tử hai người đều lưu lại B thị ra về thương cảm vỗ vỗ hân: “Muốn hay không hai chúng ta đi tiễn người?”

Mô-za-a tà ngễ nhìn bọn họ: “Các cậu hai người dạy sớm nổi sao?”

Tiểu Nại cười một cái: “Tớ cùng Vi Vi đi tiễn cậu.”

Mô-za-a nhìn Tiểu Nại cùng Vi Vi, ngữ khí hui quanh cự tuyệt: “Vẫn là từ bỏ.”

Tiểu Nại: “Như thế nào?”

Mô-za-a chưa xót nói: “Cậu cùng Tam tẩu hai người đều là trai tài gái sắc nếu đến tiễn tớ, sẽ làm cho người ta nhiều thâm lương a. . . .”

Vi Vi: “>o<, mỹ=” nhân=” sư=” huynh=” anh=” làm=” sao=” cô=” đơn=” a,=” không=” phải=” còn=” có=” ko=” sư=” huynh=” sao.=” .=” .=” .=” .=”>

Mô-za-a thiếu chút nữa bị một câu của Vi VI làm cho nghẹn cơm. ><”tam tẩu,=” anh=” miễn=” bàn=” chuyện=” này=” được=” không.=” .=” .=” .=” .=”>

Vi Vi cũng ngữ khí hui quanh mở miệng: “Mỹ nhân sư huynh, anh cũng đừng lại đối với người ta bội tình bạc nghĩa a. . . .”

Mô-za-a run rẩy khóe miệng nhìn về phía Tiểu Nại, đáng thương hề hề trách cứ: “Lão Tam

~~ cậu quản quản vợ mình đi, tớ muốn điên rồi

><>

Tiểu Nại nhìn bọn họ, cười một cái, cầm lấy chiếc đĩa chậm rãi nói: “Ăn cơm.”

Buổi chiều, Mô-za-a ở công ty sửa sang lại chút đồ vật này nọ, hân ôm một xấp tư liệu trở về một đường gặp nhiều người đều ở gật đầu chào hỏi, sau đó đi ra cửa thang máy.

Trước cửa thang máy đã có một người đứng sẵn, người nọ có thân ảnh thon dài đưa lưng về phía hân, lại làm cho Mô-za-a liếc mắt một cái liền nhận ra.

KO.

Này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết không thể buông tha sao? RZ. . . . Mô-za-a thu hồi lại ý nghĩ. Hân có điểm xúc động nghĩ muốn lập tức quay đầu đi, nhưng lý trí vẫn nói cho hân phải bình tĩnh, hiện tại mà chạy thì sẽ dấu đầu hỏ đuôi về sau chỉ biết càng xấu hổ

~~ Mô-za-a “Bình tĩnh” đi đến KO bên cạnh, lại chủ động mở miệng hướng hân chào hỏi: “Hi, thật xảo a. . . .”

Nam sinh thanh âm ở trong hoàn cảnh im lặng đột ngột vang lên, KO giương mắt lên, nhìn đối phương đứng ở bên cạnh, tươi cười có chút mất tự nhiên nhìn về phía hân chào hỏi.

Cửa thang máy chậm rãi mở ra, KO trầm mặc liếm hạ mắt đi vào.

Mô-za-a cũng đi theo vào thang máy.

Cửa thang máy khép lại.

KO ấn xuống tầng 1, thang máy bắt đầu đi xuống.

Mô-za-a không biết nên nói cái gì cho phải, tuy rằng hần ngay từ đầu đã không trông cậy vào đối phương sẽ đồng dạng tươi cười chào lại mình, nhưng một chút đáp lại cũng không có, làm cho hần cảm thấy được có điểm xấu hổ.

Hần cùng Ngu Công bọn họ ở chung một thời gian dài, đã thói quen tranh cãi âm ỉ trên chộc lẫn nhau, những người mà hần thường tiếp xúc, đều giống như ánh mặt trời giống nhau nhiệt tình trong sáng. Chưa từng gặp qua KO như vậy đối tượng, đậm mạc, lạnh lùng, ẩn nhẫn lại cường thế, một người nam nhân như vậy, hần tổng cảm thấy được có chút không thói quen, cho dù hần lúc trước trải qua rất nhiều chuyện, nhưng hần vẫn cảm giác KO là đối tượng xa không thể với tới. Vĩnh viễn không rõ hần suy nghĩ cái gì, không biết tìm đề tài nào để cùng hần nói chuyện, nếu không phải hần có thân phận “Đồng sự” hơn nữa trong trò chơi âm kém đương sai quen biết nhau, thì nam nhân này chỉ sợ vĩnh viễn cũng sẽ không cùng hần nói chuyện.

Mô-za-a như vậy hỗn loạn nghĩ, lại đột nhiên nghe được một thanh âm thản nhiên vang lên: “Cậu phải về nhà?”

Mô-za-a kinh ngạc, KO nhưng lại chủ động đặt câu hỏi, bất người phản xạ có điều kiện gật đầu, “Àn.”

Đối phương liếm hạ mắt, không nói gì nữa. Mô-za-a quyết định tạm dừng thời cơ nhân cơ hội đáp: “Cậu cũng muốn về nhà sao? Lại nói tiếp. Cậu hần là không phải người B thì, cậu là người ở đâu?”

KO chọn chọn mi, nâng lên mắt nhìn, thản nhiên nói: “Tối rồi.”

Leng keng! Cửa thang máy lên tiếng trả lời rồi mở ra, KO đi ra ngoài. Mô-za-a hồi phục lại tinh thần sau, đột nhiên giống như nghĩ đến cái gì đó, cũng vội vàng đi ra ngoài.”Uy, KO——”

Đối phương dừng lại cước bộ, con người đen yên lặng nhìn thấy hần.

“Người trở về hội thượng ảo tưởng tình cầu sao không?” Mạc trát hần ngoài dự đoán mọi người địa mở miệng hỏi nói.

KO chọn mi.

Mô-za-a nói: “Bởi vì tớ thấy trên mạng nói có trận đấu, yêu cầu tổ đội phải là nam nữ, cho nên tớ nghĩ. Cái kia, ách. Phần thưởng là cực phẩm trang bị.”

KO thản nhiên nói: “Cậu muốn tớ cùng cậu?”

“Ngô.” Mô-za-a nói quanh co đáp: “Cậu sẽ tham gia chứ?”

KO nhìn hần cúi đầu, sau một lúc lâu, hần nói: “. Có lẽ.”

Đợi cho Mô-za-a rời đi sau, KO một người đứng ở đại sảnh lầu 1 không có một bóng người, thản nhiên liếm hạ mắt, cả người lại tản mát ra lãnh khí lạnh như băng.

“Xem ra, tớ tới không đúng thời gian a.” Một thanh âm mang theo ý cười vang lên, A Thích theo chỗ bí mật chậm rãi đi tới.

KO mắt cũng không nâng, lạnh lùng nói: “Người ở trong này đã bao lâu?”

“Ngô.” A Thích nghĩ nghĩ, mỉm cười: “Đại khái, ngay tại các cậu ra thang máy thời điểm đi.”

Hần đến gần KO, nhẹ giọng mở miệng: “KO, cậu sẽ vì.”

——”Sẽ không.”

KO lạnh lùng đánh gãy lời nói của hần, mặt không chút thay đổi đi ra ngoài.

A Thích giật mình, sau một lúc lâu cười khẽ, cũng theo đi ra.

29. Chương 29

Chương 29

Mô-za-a ở nhà vừa lên Áo tưởng tình cầu , trước hết điểm chuột mở danh sách bạn tốt nhìn xem KO có lên hay không, cảm ơn trời đất, tên của KO sáng, Mô-za-a vừa định phát cái tin tức qua chào hỏi, liền nhìn đến cái tên Quang Côn 001 đã lâu không thấy sáng lên.

Ta khi nào thì bỏ thêm người này. Mô-za-a hắc tuyến, điểm chuột mở thư ra xem.

Quang Côn 001: Tàu tử, em đã lên rồi

~~(lệ)

Mô-za-a: làm sao vậy?

Mô-za-a tin tức mới vừa phát qua, liền nhìn đến hệ thống tin tức phát ra: ngoại gia [Quang Côn 001] mời ngài gia nhập bang hội Thí Nguyệt , nhận/cự tuyệt?

Quang CCKôn 001: nhanh lên, tàu tử, mau tiếp nha!

Mô-za-a không hiểu ra sao điểm “Nhận” . Hệ thống lập tức lại phát ra: ngài đã gia nhập bang hội Thí Nguyệt . Mô-za-a nhìn nhìn bang hội trạng thái, biểu hiện dĩ nhiên là”Đang ở chiến bang hội” .

Quang Côn đồng học vội vã thúc giục: Tàu tử, mau tới Bích Tiêu Thành!

Mô-za-a tuy rằng không rõ đây là tình huống gì, nhưng nhìn đến bộ dáng gấp gáp của Quang Côn đồng học, vẫn là bay nhanh mở ra Truyền Tống Trận, vài giây sau, hệ thống nêu lên: ngài đã tiến vào Bích Tiêu Thành .

Mô-za-a tiến vào Bích Tiêu Thành, liền nhìn đến ánh lửa tận trời người đến người đi, thực rõ ràng nơi này đang tiến hành một hồi chiến đấu kịch liệt, rất nhiều căn nhà ngã xuống, Mô-za-a đứng ở tại chỗ, nhìn đến một chiến sĩ bộ dáng vui vẻ hướng chính mình chạy tới. Hắn nhìn cẩn thận, mới nhìn ra là Quang Côn 001 đồng học, vì trên mặt của hắn dính đầy máu, quần áo cũng mài mòn rất nghiêm trọng, thoát nhìn chặt vật không chịu nổi.”Tàu tử, cảm ơn trời đất, em rốt cục đến đây, cứu tràng như cứu hoá a ~!”

Mô-za-a nhìn bộ dáng chặt vật của hắn, theo bản năng phát ra một cái chữa khỏi quang cầu cho hắn, cây máu lập tức bỏ đầy hơn phân nửa.

Quang Côn đồng học ngăn người, lập tức cảm động phát cái biểu tình khóc, “Tàu tử, em đối với anh thật tốt

~~”

Mô-za-a có điểm ác hàn, vội vàng nói: “Người bảo ta tới là vì hỗ trợ đi, mau dẫn ta đi tới chỗ chiến đấu.”

Quang Côn đồng học lúc này mới nhớ tới mục đích của chính mình, vội vàng mở Truyền Tống Trận: “Chúng ta đi nhanh lên !”

Ở cổng thành tình hình chiến đấu thực kịch liệt, nơi nơi đều có rất nhiều rất nhiều người chơi thương vong, Mô-za-a đi theo Quang Côn đồng học một đường chạy, nhìn thấy có người bị thương liền phát ra một cái chữa khỏi quang cầu ném qua, thiệt nhiều nhân đột nhiên sống lại còn có điểm trở mắt nhìn nữ thiên y.

“Tàu tử, sao em lại tới đây?” Tom đồng học có điểm giật mình khi nhìn thấy bọn họ.

Quang Côn đồng học đắc ý nói: “Ta đưa tàu tử vào, tàu tử cũng chưa gia nhập bang hội nên ta nhân tiện lôi kéo nàg?”

Mô-za-a trầm mặc.

Tom đồng học đồng ý đồng đầu: “Đúng vậy, Tinh Thần huynh đều ở tẩu tử như thế nào có thể không ở, bằng không sao có câu thành ngữ “phu xướng phụ tùy” chứ?”

Mạc trát hấn lại trùu, hấn đột nhiên nghĩ muốn thoát tuyến.

Hoàn hảo Quang Côn 001 chuyển đề tài: “Đi, chúng ta nhanh đi tìm Tinh Thần huynh đi, đối phương chủ lực đều ở chỗ hấn.”

Mô-za-a đành phải lại cùng bọn họ chạy.

Trên đường một tên địch nhân đột nhiên nghênh diện hướng Mô-za-a chém tới, Mô-za-a phản xạ ném qua một cái hỏa cầu, đồng thời sử dụng kỹ năng giấy sát, lại thêm vào thương tổn giá trị 50%.

Đối phương nháy mắt bị giấy sát.

Quang Côn đồng học cùng Tom đồng học đồng thời dừng lại cước bộ, lẳng lẳng đứng ở tại chỗ.

Quang Côn 001: Ta vừa mới còn thực lòng lấy nghĩ xả thân che ở trước mặt tẩu tử.

Tom Tróc Con Chuột: Dựa vào! Tẩu tử người rất bư hấn, thao tác cường đại đến độ mau vượt qua Tinh Thần huynh . Cúng bái a ~”

Mạc trát hấn: “-_-|||.”

Xa xa, Mô-za-a liền thấy được hồng y nam tử đứng thẳng ở bên trong một đám người, vẫn là tóc đen hồng y, sườn mặt mịn hoặc trong trẻo nhưng lạnh lùng. Hấn bị bốn năm người vây công, lại tựa hồ khinh thường không chịu mở miệng kêu viện binh, giơ tay lên, hấn phát ra quang mang màu bạc lóng lánh, địch quân bị mất hơn phân nửa huyết trong phạm vi lớn, cấp bậc góc thấp trực tiếp ngã xuống ngay tại chỗ.

Quang Côn đồng học bọn họ ở trước mặt Mô-za-a sát ra một cái lộ, vọt tới trước mặt hồng y nam tử: “Tinh Thần huynh, chúng ta mang tẩu tử đến đây.”

Hồng y nam tử liếc mắt một cái nhìn Mô-za-a, tựa hồ có điểm ngoài ý muốn sợ run một lát, chung quanh lại có ba bốn người đằng đằng sát khí công tới, hồng y nam tử lạnh lùng nói: “Tránh ra.”

Mô-za-a né tránh công kích, đối với hấn nói: “Ta có thể giúp người.”

“Không cần.” Hồng y nam tử như trước lạnh giọng cự tuyệt.

Mô-za-a mắt thấy hấn hoàn mỹ sử xuất tuyệt kỹ, hào quang màu bạc lại một lần nữa bao phủ địch quân, sau đó địch nhân ngã xuống, có chút trở mắt, một loại “Bị ghét bỏ ” cảm giác buồn bực bao phủ hấn. Một người chơi thừa dịp”Nàng” không chú ý hướng “Nàng” công tới, công kích lại bị một trận lam quang đỡ. KO làm cái phòng hộ màn hào quang cho hấn.

Hồng y nam tử đem”Nàng” hộ ở sau người, lạnh lùng thốt: “Người ở muốn chết?”

Mô-za-a nhìn thấy màn hình, đột nhiên cảm thấy một trận ủy khuất cùng giận dữ : “Ta không cần người bảo hộ, ta mới không nhục đến cái loại tình trạng này.”

Hồng y nam tử trầm mặc không nói, thon dài thân ảnh vẫn là đứng ở trước mặt “Nàng”.

Trong hỗn chiến Quang Côn đồng học cũng nhin không được phụ họa: “Đúng rồi Tinh Thần huynh, tẩu tử thao tác thực bư hấn, khiến cho nàng cũng gia nhập đi

~”

Hồng y nam tử đứng ở tại chỗ, sau một lúc lâu mới cúi đầu nói: “Không cần .”

Hấn ở trên kên thế giới phát ra một cái tin tức: “Phong Thuốc, ta chờ người ở cửa Nam Bích Tiêu Thành, nhanh qua đó.”

Hấn liền tiếp phát ra ba lượt, sau đó lẳng lẳng đứng ở tại chỗ, khoanh tay mà đứng.

Song phương nhìn đến tin này, đều sửng sốt một chút, không hẹn mà cùng dừng lại chiến đấu.

Chỉ có Mô-za-a có điểm phát mộng: “Phong Thước là ai?”

Phong Thước là lão đại của bang phái đối địch Tình Nghĩa Minh , hắn không lâu liền hiện tại trước mặt hồng y nam tử đoàn người.

Hắn là một cái ám hành giả, nhưng không có sát khí cùng địch ý, mở miệng liền hỏi: “Thật khó đắc, người tìm ta để làm chi?”

Hồng y nam tử hỏi: “Các người tổn thất vài người?”

Phong thước nói: “18 cái, còn các người?”

Hồng y nam tử thản nhiên nói: “Không sai biệt lắm.”

Phong Thước: “Cho nên?”

“Không ý nghĩa, ngưng chiến.” Hồng y nam tử trực tiếp nói.

Phong Thước tự hỏi một lúc lâu sau, cười hì hì nói: “Người nói ngưng chiến liền ngưng chiến, ta đây thật mất mặt a ~”

Hồng y nam tử sắc mặt không thay đổi, lạnh lùng nói: “PK, người thua, song phương ngưng chiến, người thắng, ta mang theo mọi người đầu hàng.”

Mười lăm phút sau, hệ thống tuyên bố Tình Nghĩa Minh cùng Thí Nguyệt hai bang đạt thành giải hòa, song phương ngưng chiến.

30. Chương 29.2

Chương 29b

Mô-za-a ở đại bản doanh của Thí Nguyệt chạy tới chạy lui cho người ta chữa thương, ngoạn gia ở nơi nơi ngồi xuống chờ chữa thương, Quang Côn 001 cùng Tom Tróc Con Chuột hai người ở trên kênh thể giới thu mua thuốc chữa thương.

Chạy đến hồng y nam tử trước mặt, Mô-za-a dừng lại, dùng tư tán gẫu phát tin tức cho hắn: “KO, cậu ở đâu?”

Đội trong chốc lát, đối phương mới phát lại: “Ân.”

Dù sao Mô-za-a chạy tới chạy lui lâu như vậy, cũng mệt mỏi , nằm úp sấp xuống bàn cùng KO

“KO, chúng ta tán gẫu đi.” Mô-za-a phát ra tin tức, đối phương trầm mặc trong chốc lát, cuối cùng vẫn là điểm “Nhận” .

Đội ông nghe điện thoại sau, Mô-za-a ngược lại có chút điểm không biết nên nói cái gì, hoàn hảo hắn còn không có mở miệng, trong trò chơi có một người liền đối với KO nói: “Lão Đại, ba người kia là ta kéo vào giúp, lần này thất bại tất cả đều là bởi vì ta sơ sẩy.”

Mô-za-a tập trung nhìn vào, phát hiện ra là người kêu Tiêu Tương Vũ, giống như chính là người lần trước đối với hắn rất có địch ý, bất quá. Hắn đang nói cái gì a.

Hồng y nam tử thản nhiên nói: “Không liên quan chuyện của người.”

bang phái [Quang Côn 001]: đúng vậy, Tiêu, chúng ta lần sau còn có thể cùng nhau đem thành đoạt lại!

bang phái [Tom Tróc Con Chuột]: 9494, ngay cả Tinh Thần huynh đều nói như vậy , sẽ hông ai trách người ~~ lần sau nếu làm cho lão tử gặp ba người kia, lão tử khẳng định gặp một lần diệt một lần!

bang phái [Cùng Thái Dương Mang Thi Chạy]: nói rất đúng! Chúng ta đi theo phó Đường chủ cùng đi diệt bọn họ!

sớm biết vậy ta đã không đem sơ đồ phân bố binh lực ra thông cáo để bị ba tên phản đồ kia tiết lộ cho người của Tỉnh Nghĩa Minh, nhất tức thành thiên cổ hận (một lần sảy chân để hận muôn đời)! ! (chủ hung) ”

“Hoàn hảo thủ lĩnh của Tỉnh Nghĩa Minh cũng hiểu được thắng như vậy không quân tử, mới chịu đáp ứng cùng Tinh Thần huynh giảng hoà.” Quang Côn đồng học may mắn nói, “Đúng rồi tẩu tử, Tinh Thần huynh thao tác rất ngu đi, phương án tấn công phòng thủ đều do hần an bài ta chỉ nhận mệnh đi làm thôi.”

Mô-za-a đối với hần mỗi lần mở miệng là một câu tẩu tử đã muốn chết lặng : “.”

“Bất quá tẩu tử em cũng thực bực hần a, các người vợ chồng son thật sự là quá cường đại!” Quang Côn đồng học cực kỳ hâm mộ nói.

“.” Mô-za-a lại lòi.

Thảo luận còn tại tiếp tục, Mô-za-a đối với những người tới chào hỏi đều khách khí ứng phó , suy nghĩ trong chốc lát, mới cùng KO nói chuyện qua tai nghe: “KO.”

“Chuyện gì?” Đối phương thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng theo tai nghe bên kia truyền tới, thực rõ ràng.

“Chuyện vừa rồi, tớ thực xin lỗi, có lẽ cậu chê tớ nhiều chuyện, mặc danh kỳ diệu chạy tới can thiệp bang hội chiến của các cậu, nhưng tớ thật sự chỉ nghĩ muốn giúp cái vội.” Mô-za-a chầm chước mở miệng, im lặng một chút, mới nói: “Cậu vì cái gì luôn cự tuyệt người khác trợ giúp?”

Đối phương trầm mặc không nói.

.

Mô-za-a cũng hiểu được câu hỏi của mình rất đáng xấu hổ, vội vàng thanh thanh giọng nói sang chuyện khác: “Vây cậu tính toán xử lý ba người kia như thế nào? Những người ở đây đều thực tứ giận, >o<, nếu=”” không=”” tớ=”” giúp=”” cậu=”” sang=”” hào=”” bọn=”” họ?”=”” mô-za-a=”” xấu=”” lắm=”” đề=””>

KO thần nhiên nói: “Cậu muốn làm như vậy, thì tớ liền đem bọn họ giao cho cậu.”

“Tốt!” Mô-za-a vui vẻ đáp ứng, buồn bực vừa rồi lập tức phao lên chín tầng mây, ” Vây muốn hay không thuận tiện hack máy tính của bọn họ luôn?” Mô-za-a có điểm hưng phấn hỏi.

Đối phương trầm mặc một chút, mới cúi đầu nói: “Tuỳ cậu miễn cao hứng là được.”

Mô-za-a cao hứng: “Tớ đã lâu không có làm chuyện này! >o< lần=”” này=”” nhất=”” định=”” phải=”” làm=”” cho=”” hoành=”” tráng=”” một=”” chút,=”” thuận=”” tiện=”” cho=”” bọn=”” hần=”” chừa=”” cái=”” tậ=”” này=”” đi.”=”” .=”” .=”” .=”” .=”” .=””>

KO: “.”

“KO, cậu chừng nào thì phải logout?” Mô-za-a thao thao bất tuyệt một trận sau, mới nhớ tới vấn đề này.

Bên kia trầm mặc trong chốc lát, mới thần nhiên nói: “Nhanh.”

“Nga.” Mô-za-a nhẹ giọng đáp, hỏi: “Vây cậu ngày mai có lên không?”

“Có lẽ.”

“Nga.” Mô-za-a có chút buồn bực địa lên tiếng: “Vây ngày mai tớ chờ cậu.”

KO trầm mặc sau một lúc lâu, mới thần nhiên nói: “Ngày mai trước 10h, nếu tớ không lên thì không cần đợi nữa.”

“Ngô.”

Sau khi nói xong Mô-za-a kinh ngạc nhìn chằm chằm màn hình máy tính ngẩn người, hần cũng không biết hần đang làm gì, có lẽ, là ở chờ KO logout, sau đó nói với hần tái kiến. Vừa rồi nói chuyện thực nhẹ nhàng, có lẽ cách một máy tính mà không phải mặt đối mặt, làm cho hần không hề cảm thấy xấu hổ, mới có thể bình thường cùng KO nói chuyện phiếm như vậy.

Xem như nói chuyện phiếm đi. Tuy rằng đều là hấn hỏi KO đáp. Nhưng Mô-za-a lần đầu tiên phát hiện, kỳ thật nói chuyện với nhau như vậy. Giống như cũng không sai.

31. Chương 30

Chương 30

Ngày hôm sau, Mô-za-a mang theo hai đôi mắt mèo vì thiếu ngủ nghiêm trọng rời giường, mở máy tính, đổ bộ trò chơi, nhìn nhìn đồng hồ, mới 8h30 sáng, phá ghi lại >

Mô-za-a mơ mơ màng màng nhìn màn hình trò chơi, tên KO vẫn đen, hấn rất cục hơi chút yên lòng, đem nhân vật để ở trạng thái ngồi xuống nhập định, liền mềm nhũn ghé vào trên bàn .

Sau đó, hấn lại đang ngủ.

.

Mô-za-a là bị lão mẹ nhà mình quát một câu làm cho hoảng sợ tỉnh ngủ, Mô-za-a mông lung mở hai mắt, liền nhìn đến lão mẹ nhà mình vô cùng tức giận chỉ vào đầu mình: “Con trai, con là không phải ngoạn trò chơi ngoạn ra vấn đề đấy chứ? Thậm chí mộng du cũng chạy đến bên cạnh máy tính để ngủ!”

Mộng du. Mô-za-a bị một câu của mẫu thân đại nhân hơi chút lòi đến, đột nhiên giống như nhớ tới cái gì liền bật người ngồi thẳng dậy, ngẩng đầu nhìn đồng hồ, 11h ! >o

Mô-za-a lập tức phản xạ quay đầu xem màn hình máy tính, chỉ thấy nữ thiên y vẫn bình tĩnh ngồi nhập định, mà ở “Nàng” bên cạnh, một thân hồng y nam tử lồi lạc trong treo nhưng lạnh lùng, khoanh tay mà đứng, giống như đã sớm đứng một hồi lâu.

OMG!

Hác mục mục ở một bên gấp con thần kinh đại điều nhìn màn hình máy tính mà lộ ra vẻ mặt như bị sét đánh, nghi hoặc nói: “Con trai?”

Mô-za-a phản xạ có điều kiện huy phát tay: “Mẹ, con không sao. Không, con có việc >o

Hác mục mục vẻ mặt kinh nghi bị nhà mình đưa con đẩy ra ngoài cửa .

Ngoài cửa, hác mục mục thì thào: “. Đứa nhỏ này, nên sẽ không là đang yêu đi?”

Mô-za-a khoá cửa, lập tức chạy về máy tính, đội ống nghe điện thoại, thỉnh cầu cùng đối phương tán gẫu.

KO tiếp nhận rồi.

“Thực xin lỗi tớ không phải cố ý cho cậu chờ >

“. Ân.” Thật lâu sau, đối phương mới đáp lại một câu độc nhất.

“. Cậu đợi lâu không?” Mô-za-a thật cẩn thận hỏi.

“Không tính lâu lắm.” Thanh âm trong treo nhưng lạnh lùng nói: “Đại khái 9h30, tớ gọi cậu, cậu không trả lời.”

Âm điệu thản nhiên, không phải ở trách cứ, chính là ở trần thuật sự thật.

9h30, cũng chính là hấn đã đợi gần 2 tiếng. Mô-za-a >o< ,=” nhược=” nhược=”” giã=”” dựa=”” vi=”” chính=”” mình=”” biện=”” giải=”” “kỳ=”” thật=”” tớ=”” rất=”” sớm=”” đã=”” tới=””>

“Tớ biết.” KO thản nhiên nói. Theo ống nghe điện thoại truyền ra nam sinh thanh âm vẫn còn mang theo nồng đậm ngái ngủ, hơi khàn khàn, thực rõ ràng là đối phương vừa mới tỉnh ngủ.

Hấn biết. ? Mô-za-a ngẩn người.

Mô-za-a nhìn trên kênh thể giới nghị luận, bi phần ——”Thật sự. Khó nghe. Như vậy sao?”

Đầu dây bên kia truyền đến thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng: “Hoàn hảo, ta có thể nhận.”

. Mô-za-a lại bi phần .

Đối phương đội ngũ rất nhanh liền tiếp nhận khiêu chiến, trận đấu chính thức bắt đầu, Mô-za-a vội vàng đem lực chú ý tập trung về sân thi đấu.

Đương thấy rõ tên của đối thủ, Mô-za-a lòi đến rồi.

Hôm qua mới vừa gặp qua Phong Thước hôm nay lại chạm trán hiện hấn đang phát ra biểu tình /:) : Thủ Khả Trích Tinh Thần, chúng ta đây không phải là kêu oan gia ngõ hẹp sao?

Hồng y nam tử thản nhiên nói: “Bại tướng dưới tay.”

Phong Thước sợ run một chút, mới cười nói: “Ngày hôm qua tuy rằng ta bại bởi ngươi, nhưng không có nghĩa là hôm nay ta cũng bại.”

Hắn lại chuyển hướng Mô-za-a: “Hi, mỹ nữ! Ngày hôm qua chưa kịp chào hỏi, ta là Phong Thước ~”

Mô-za-a hoá đá, tiêu hóa cuộc đời lần đầu tiên bị giống đực đùa giỡn.

Chào hỏi xong, Phong Thước lui về bên sân của mình, đối với đội hữu ý bảo: “OK.”

Song hướng hồ khắp, không, PK chính thức bắt đầu.

thế giới [Đại Thụ Dưới Hảo Lăn Lộn]: ta không hoa mắt đi? Nữ thiên y kia không phải là lão bà của Tinh Thần huynh sao? !

thế giới [Ba So Với Bối Bối]: Vợ chồng đồng lòng?

thế giới [Biển Ca-ri-bê]: Phong Thước đã ở? Cái này có náo nhiệt để xem!

thế giới [Đường Bát Hổ]: Thí Nguyệt bang chủ đấu với Tinh Nghĩa Minh bang chủ, cường cường gặp nhau, dựa vào, thực TM kích thích! Không biết ai sẽ thắng a?

thế giới [Bọt Biển Nhiều Điểm]: đương nhiên là Thủ Khả Trích Tinh Thần thắng! Lão bà của hắn cùng hắn cùng một chỗ da! Lực lượng tình yêu rất vĩ đại O(_)O

~~ thế giới [Dao Kiếm Ca]: Nôn

chịu không nổi các ngươi này đó mê gái nữ sinh

ta cá là chúng ta lão Đại thắng! Tinh Nghĩa Minh tất thắng!

thế giới [Quang Côn 001]: Thí Nguyệt tất thắng!

thế giới [Tom Tróc Con Chuột]: Đúng! Phong Thước tính cái điều gì a, có thể cùng Tinh Thần huynh so với sao? Tinh Thần huynh tất thắng! Tẩu tử tất thắng! Ta cá là tinh thần huynh thắng! !

33. Chương 31

Chương 31

Nhân sinh giống như là một cái bàn trà, mặt trên đặt đầy ly. —— lời tựa

Cơ hồ là ở PK ngay từ đầu, một đạo công kích đẹp mắt liền thẳng tắp hướng tới bọn họ, hồng y nam tử rất nhanh giương tay lên, một bức tường phòng hộ màu trắng trong suốt đột ngột từ mặt đất mọc lên, chỉ mảnh treo chuông chặn thế công kích rào rạt của đối phương.

Loảng xoảng! Bạch sắc quang mang tiêu tán, hồng y nam tử nhanh chóng phát ra một chiêu phản kích, một đạo lam quang mang theo khí thế không thể đỡ quăng hướng đối phương hai người, Phong Thuộc sợ run một giây, lập tức vội vàng né tránh, nhưng vẫn bị hào quang công kích mãnh liệt trong phạm vi lớn lan đến gần, huyết giảm một phần ba, mà đội hữu của hắn sẽ không may mắn như vậy, phong thuộc một né tránh, năng liền trở thành đối tượng bị chung cực pháo oanh kích, huyết lượng tổn thất một hơn phân nửa.

>o< mô-za-a="" trợn="" tròn="" mắt="" thao="" tác="" vừa="" đỡ="" vừa="" công="" kích="" vừa="" rồi="" của="" ko="" cơ="" hồ="" trong="" nháy="" mắt="" a="" ko="" .="" .="" .="" .="" .="" cũng="" quá="" cường="" hãn="" đi="" .="" .="" .="" .="" .="" .="" >o< mô-za-a="" mồ="" hôi="" lạnh="" yên="" lạng="" ở="" trong="" lòng="" nhắc="" nhở="" chính="" mình="" về="" sau="" ngàn="" vạn="" lần="" dừng="" dắc="" tội="" hãn="" a="" di="" đà="" phạt="" thiện="" tai="" .="" .="" .="" .="" .="" >

thế giới [Quang Côn 001]: Ta KAO! Tinh Thần huynh cường đại a, trước sau như một cường đại a, cụng bái ING

~~ thế giới [Ma Người Một Chút]: Đã lâu không thấy được lão Đại PK nha, ngưu đầy mặt

~~ ta phải ghi hình để làm kỉ niệm mới được ——

thế giới [Đại Thụ Dưới Hảo Lăn Lộn]: Ta thu hồi lời nói vừa rồi, Tinh Thần huynh tuyệt đối là bản tôn, không có khả năng là người khác đạo hào thay thế.

thế giới [Đền Đỏ Đình]: kê đông lạnh a, sinh thời có thể tận mắt nhìn đến cao thủ so chiêu, ta không uống ——o(> <)

Hồng y nam tử chưa cho đối phương thở dốc cơ hội phản kích, lại một kích mang theo hoa lệ quang mang nhằm về phía bọn họ, Phong Thuộc lập tức dùng "Di hình" kỹ năng né tránh công kích, cũng bắt đầu phản kích.

Cái gọi là cao thủ so chiêu, cái gọi là cường cường gặp nhau, đạo quang kiếm ảnh, hoa mỹ ánh lửa lập tức chiếu sáng cả sân PK .

Mô-za-a vừa định đi lên hỗ trợ, Phong Thuộc phát lại đây một cái biểu tình khuôn mặt tươi cười, "Mỹ nữ, đối thủ của ngươi cũng không phải là ta nga, ta không cùng nữ sinh PK. ^__^ "

Đối phương tử y nữ chiến sĩ khiêng đại đao chắn trước mặt nữ thiên y, Mô-za-a ngưu.

Cùng nữ sinh PK không phải lần đầu tiên, nhưng lấy nữ sinh thân phận cùng nữ sinh PK là lần đầu tiên. Nữ chiến sĩ cấp bậc cùng Mô-za-a bằng nhau, nhưng công kích thương tổn giá trị cũng không thể so với, thiên y này chúc nghiệp thân mình chính là lấy phụ trợ chữa khỏi là việc chính, so ra kém chiến sĩ công kích giá trị mạnh, nhưng cũng may Mô-za-a thao tác cũng không tệ, hơn nữa thiên y HP hồi phục tốc độ mau, hai người miễn cưỡng xem như thế lực ngang nhau.

thế giới kênh lấy Quang Côn đồng học cầm đầu nhất bang người phát cờ hò reo cấp nhà mình tẩu tử cố lên trợ uy.

thế giới [Quang Côn 001]: Tẩu tử cố lên a! Chúng ta tuyệt đối duy trì người! ! !

thế giới [Phương Tây Tắt Bại]: Tẩu tử nhất định phải thắng a! ! !

thế giới [Bọt Biển Nhiều Điểm]: fighting! O(_)O

thế giới [Tom Tróc Con Chuột]: mọi người bình tĩnh đi, chúng ta tẩu tử thực bư hãn ——

thế giới [YIKA]: đúng vậy đúng vậy, chúng ta vô điều kiện tín nhiệm tẩu tử —— lão Đại coi trọng nữ nhân, có thể nhục sao?

thế giới [Thiên Sứ O Lạp]: Khả thiên y công kích quá yếu, cùng chiến sĩ một so với phần thắng rất nhỏ
.

thế giới [Đại Thụ Dưới Hảo Lăn Lộn]: sách, người đã quên trên sân còn Tinh Thần huynh sao?
.

Trên kênh thể giới nghị luận ồn ào, đương sự lại không có thời gian lên tiếng, nữ chiến sĩ công kích càng ngày càng mãnh liệt, Mô-za-a ngăn cản được cơ hồ có chút cố hết sức, trên sân PK áo trắng cùng tử ảnh lần lượt thay đổi, làm cho người ta không kịp nhìn.

Hồng y nam tử bên kia tình hình chiến đấu cũng thực kịch liệt, nhưng rõ ràng là hắn chiếm thượng phong, hồng y nam tử thành thạo né tránh Phong Thuốc công kích, cuối cùng tựa hồ có chút không kiên nhẫn giương tay lên, phát ra một chiêu công kích trong phạm vi lớn, cho đối phương bị thương nặng, Phong Thuốc HP kịch liệt giảm xuống, hồng y nam tử lại phát ra một chiêu công kích, hoa lệ quang mang từ tay hắn phát ra thẳng tắp hướng đối phương bay tới, hắc y ám sát giả bị va chạm bay ra thật xa.

Hồng y nam tử lạnh lùng đứng tại chỗ.

Mô-za-a sợ run một chút, hắn biết loại công kích này tuy rằng hiệu quả thực mạnh, nhưng đồng thời cũng gây cho người phát hao phí đại lượng thể lực cùng linh lực giá trị, cố không hơn xem phong thức sinh tử như thế nào, hắn đã muốn phản xạ có điều kiện ngâm tụng chữa khỏi khôi phục chú ngữ, một trận bạch quang lập tức bao phủ hồng y nam tử, hắn tiêu hao giá trị nháy mắt một lần nữa đầy bình.

“—— người.” Đầu dây bên kia KO tựa hồ muốn nói gì, lại đột nhiên nói: “Mau tránh ra.”

“Ngô?” Mô-za-a còn không có kịp phản ứng, thì tử y nữ chiến sĩ đại đao đã muốn đằng đằng sát khí bổ xuống, trong thời khắc chỉ mảnh treo chuông, một đạo lam quang lạnh thấu xương mang theo kiệt ngạo lãnh ý ở trước mặt nữ thiên y đánh về phía đao phong, ánh đao lạnh như băng cùng lam quang ở không trung kịch liệt va chạm, sau đó lam quang phá tan đao phong, thẳng tắp đánh về phía tử y nữ chiến sĩ.

Điện quang thạch hỏa.

Khói thuốc súng tràn ngập.

Thắng bại ở trong nháy mắt đã định.

Hệ thống phát ra thông cáo: ngoạn gia [Thủ Khả Trích Tinh Thần] trong đội ngũ [Xoát Tiền Xoát Tiền Tái Xoát Tiền] đánh vỡ kỷ lục bất bại của đội ngũ đứng đầu bảng danh sách là [Hôm Nay Người Ăn Không], trở thành tân nhậm đội ngũ đứng đầu bảng thi đấu NO. 1, danh dương thiên hạ!

thế giới sôi trào !

thế giới [Lan Châu Bánh Nướng]: không hổ là lão Đại, thật sự là cường hãn lệnh người giận sôi a.
. >

thế giới [Đền Đỏ Đình]: Phong Thuốc lại bại bởi tinh thần huynh nha? Đáng thương đứa nhỏ, đây là lần thứ mấy.

thế giới [Phương Tây Tất Bại]: chẳng lẽ cái này gọi là vận mệnh? (o)

thế giới [YIKA]: lão Đại thắng ~! Nga ~~' toàn bộ thế giới tát hoa chúc mừng

~O(_)O

thế giới [Đại Thụ Dưới Hảo Lăn Lộn]: vợ chồng nhà này thật cường hãn a —— cảm tạ thượng đế lại làm cho ta chứng kiến thời khắc lịch sử này.

thế giới [Bọt Biển Nhiều Điểm]: Thủ Khả Trích Tinh Thần thật sự hảo suất a ~~ thật mạnh hãn o(> <)o(sao=“” mắt=“”>

thế giới [Tom Tróc Con Chuột]: hắc hắc, lại vừa nhiều thêm một cái sinh quỳ gối dưới chân tinh thần huynh của chúng ta, đáng tiếc a đáng tiếc, hắn là nam nhân đã có vợ.

thế giới [Quang Côn 001]: MM nếu không người lo lắng lo lắng ta đi? Kỳ thật ta cũng rất không sai.

Nhìn đến hệ thống thông cáo sau, mạc trát hắn phản ứng đầu tiên là mở ra”TK” của mình, tổng tài sản: số lượng bạc đã soạn một cái tăng gấp hai lần.

Mô-za-a hai mắt lập tức toả sáng, nội tâm kích động sôi trào a, đây là tiền, tiền

~>0

“@# %&# #2%.” Nội tâm kích động không lời nào có thể diễn tả được.

“Như thế nào?” Đầu bên kia KO thấp giọng hỏi, “Hệ thống không đem tiền cho cậu?”

“Không phải. Tổ không sao. > <” hấn=“” vôi=“” vàng=“” giải=“” thích=“” thốn=“” thức=“” nói=“” vừa=“” rồi=“” thật=“” sự=“” nguy=“” hiểm=“” a=“” tở=“” không=“” nghĩ=“” tới=“” tử=“” y=“” nữ=“” chiến=“” sĩ=“” kia=“” lại=“” dùng=“” ám=“” chiêu=“” đánh=“” lén!=“” như=“” vậy=“” cường=“” hãn=“” công=“” kích=“” nói=“” không=“” chừng=“” nằng=“” là=“” yêu=“” quái=“”>

“Trên sân PK vốn là người chết ta sống, nằng không có làm sai.” Trong treo nhưng lạnh lùng thanh âm thần nhiên nói, “Về sau không cần phải xen vào việc của tổ, cố bảo vệ chính mình là được.”

Ngữ điệu lạnh lùng, nghe không ra một tia cảm xúc phập phồng dao động.

Mô-za-a sững sốt một chút.

“Tổ logou đây.” Thần nhiên ba chữ, nói xong, đầu bên kia liền yên tĩnh.

Hệ thống nêu lên: ngài phu quân [Thủ Khả Trích Tinh Thần] đã logout.

Mô-za-a kinh ngạc nhìn màn hình, hồng y nam tử thân ảnh đã biến mất, hình cái đầu cũng tối sầm đi. Hấn cứ như vậy, ở vừa mới đạt được huy hoàng thắng lợi, không nhìn hết thấy hoa tươi, ánh mắt cực kỳ hâm mộ, ngưỡng mộ, vỗ tay, không chút nào quyến luyến lạnh lùng rời đi.

.
.

Không biết vì cái gì, Mô-za-a bởi vì bạc mà kích động không thôi tâm tình giống như cũng có chút buồn bực.

34. Chương 32

Chương 32

Ngày nghỉ cuối cùng, Mô-za-a nhận được điện thoại của Tiểu Nại.

“Lão Tam? Tìm tổ có chuyện gì a? Tổ đang chuẩn bị về B thị đây.” Mô-za-a một tay cầm di động một tay kéo hành lý ồn ào nói.

“Công sự.” Tiểu Nại ngắn gọn mở miệng: “Ngày mai cậu khoan về B thị, đi trước một chuyến Nghiễm Châu.”

“Nghiễm Châu! ?” Mô-za-a tay cầm di động run lên, vẻ mặt đau khổ kêu rên: “KAO! Lão Tam cậu quá độc ác đi, Nghiễm Châu cách đây rất xa, đi qua đi lại tốn tiền nhiều lắm a. Không cần áp bức tổ như vậy đi! >o<>

“Là Kim Hoa bên kia xảy ra chuyện, tổ nơi này tạm thời đi không được.” Tiểu Nại thần nhiên giải thích.

“Không phải còn có Ngu Công bọn họ >o<. =” . =” . =” . =”>

“Bọn họ cũng có việc.”

“. Chính là.”

“Trở về phát phí dịch vụ cho cậu.” Tiểu Nại thấp giọng đánh gậy hấn oán niệm.

Lời này gài đúng chỗ ngứa a, Mô-za-a lập tức tinh thần tỉnh táo: “Nhiều ít? !”

Tiểu Nại cười khê: “Không ít, đến lúc đó tính cả lần trước 1000 đồng tiền thưởng cùng nhau đưa cho cậu.”

Mô-za-a ánh mắt đều tỏa sáng : “>o< lão=”” tam=”” cậu=”” rất=”” anh=”” minh=”” rồi!=”” tớ=”” ngày=”” mai=”” liền=”” lập=”” tức=”” đi=”” nghiêm=”” châu,=”” nhất=”” định=”” đem=”” sự=”” tình=”” giải=”” quyết=”” thỏa=”” đáng=””>

! !” Hắn đột nhiên lại nghĩ tới cái gì: “—— Đúng rồi, tiền đi lại có tính vô trong đó hay không?”

“Này tự nhiên.” Tiểu Nại khăng khái đáp.

“Nga hoan hô!” Mô-za-a nhảy lên một tiếng hoan hô, tâm tình tốt lên không ít, dù sao bấy ngày nay hắn cũng không đi đâu cả, này coi như là đi một chuyến hoàng kim du lịch đi.

“Không sợ đường xa xa xôi tàu xe mệt nhọc sao?”

“Không sao, ” Mô-za-a vỗ ngực, “Chuyện của công ty thì cũng là chuyện của tớ, tài cán vì công ty cống hiến một chút sức lực là vinh hạnh của tớ! ! > <>

“Hảo, ngày mai nhớ rõ đi XX nhà ga cùng KO hội hợp.”

“Không thành vấn đề!”

——”Từ từ, cậu nói cái gì? > <>

Đầu dây bên kia đã muốn cúp máy.

Cái này chén đủ a.

Buổi tối lý trí cùng cảm tình giãy dụa trần trọc sau, ngày hôm sau Mô-za-a lưng đeo hành lý thấy chết không sờn từ biệt cha mẹ đi trước nhà ga.

Trong nhà ga náo nhiệt phi phàm, người đặc biệt nhiều. Mô-za-a kéo khẩu trang cùng kính râm xuống, vẻ mặt quỷ dị ở trong đám người nhìn xung quanh tứ phía.

Lão Tam cũng thật là, XX nhà ga lớn như vậy, làm cho hắn đi đâu tìm một người a. Mô-za-a cảm giác ở trong lòng oán thâm.

“Tiểu ca, muốn mua vé sao?” Một người đầu bò vẻ mặt lén lút sắp lại hạ giọng hỏi.

“Không có tiền. (_) ” Mô-za-a bình tĩnh nói.

Bò huỳnh thất vọng không nể mặt chuẩn bị dời đi mục tiêu, thầm nghĩ chưa từng thấy qua người “thẳng thắn” như vậy, giống như hắn nghèo đặc thiên kinh địa nghĩa bình thường. ()

“Từ từ.” Mô-za-a giữ chặt hắn: “Người ở đây này giờ có thấy một thanh niên dáng người thon cao, mặc quần áo màu đen, trên mặt một bộ giống như người khác khiếm hắn tiền vậy?”

Đây là cái gì hình dung. Bò huỳnh bị này thoát nhìn nhả nhận tuần tú Tiểu ca trong lời nói lời tới rồi, vội xua tay: “Không có, ta không có thấy.”

“Không thấy?” Mô-za-a thất vọng buông hắn ra, buồn bực : “Chẳng lẽ làm cho ta đi phát radio tìm người?”

Bò huỳnh hảo tâm nhắc nhở: “Nếu không cậu gọi điện thoại cho bằng hữu của cậu thử coi?”

Mô-za-a nhân tình sáng lên, xuất ra di động mãnh ấn vài giây, lập tức phát điên: “KAO! Ta không có số điện thoại của hắn. >o<>

.

Di động đột nhiên rất nhanh run lên, Mô-za-a vừa thấy là một dãy số xa lạ, bấm nghe: “Uy?”

“Cậu ở đâu?” Đầu dây bên kia truyền đến thanh âm rất quen thuộc, mấy ngày hôm trước mới nghe qua.

“KO! ?” Mô-za-a cơ hồ nhảy dựng lên, thật sự là tốt quá. Dứt giọng ồn ào nói: “Tớ ở XX nhà ga , cậu ở đâu? Tớ đang tìm cậu đây.” >o

“Nói chỗ cậu đứng.” KO thần nhiên nói.

“Ngô? Chỗ đang đứng.” Mô-za-a nhìn trái nhìn phải để tìm dấu hiệu đặc thù, “. Tổ đang đứng gần một cái thùng rác rất lớn.”

Thùng rác hình chim cánh cụt đang cười với dáng điệu ngây thơ nhìn Mô-za-a.

.

“. Tổ nhìn thấy cậu rồu.” Khép lại di động, bước nhanh hướng đội kính râm cùng khẩu trang bộ dạng khả nghi người nào đó đi đến.

“KO!” Người nào đó vui mừng hướng hẳn chào hỏi: “Cậu tới nhanh thật >o<>

(nếu không nhanh chờ người bị bảo an của nhà ga xem thành biến thái cấp bắt đi sao.)

Con người đen yên lặng nhìn hẳn một lúc lâu sau, mới liềm hạ mắt, lạnh lùng đáp: “Ân.”

Tầm mắt lạnh lùng thản nhiên đảo qua bờ huỳnh còn đang ngây ngốc đứng một bên, đối phương lập tức rùng mình một cái, biết điều bỏ chạy.

“Đi thôi.” Thản nhiên mở miệng, sau đó xoay người bước đi.

“Từ từ tớ ——” người nào đó lập tức phản xạ có điều kiện theo sát sau.

Z tỉnh đến Nghiễm Châu khoảng cách tương đối xa, cho nên Mô-za-a tìm được chỗ ngồi liền thoải mái ngồi xuống, chuẩn bị vượt qua mấy giờ ngồi xe.

KO ngồi đối diện hẳn, nâng mắt nhìn hẳn một cái, sau đó đem ánh mắt thản nhiên nhìn hướng ngoài cửa sổ.

Mô-za-a ku5 khụ hai tiếng, vô sỉ đến gần: “KO, cậu cũng là bị lão Tam ngành buộc đi công sai sao?”

“Không phải.” Ánh mắt không có theo ngoài cửa sổ quay lại, đối phương nhất quán lời ít mà ý nhiều.

“. Ngô, ” không phải cưỡng bức, chẳng lẽ giống mình bị lợi dụ? >o< mô-za-a=“” bị=“” ý=“” nghĩ=“” của=“” chính=“” mình=“” lời=“” tới=“” rồi,=“” che=“” dấu=“” khụ=“” khụ=“” hai=“”>

“Hác Mi sư huynh! ?” Một đạo lượng lệ màu lam đứng ở trước mặt bọn họ, thanh âm vừa mừng vừa sợ kêu lên.

Mô-za-a ngẩng đầu, có chút nghi hoặc, chần chờ nói: “Người là. Cái kia.”

Nữ hài tử mặc váy áo màu lam hoạt bát hướng hẳn nháy mắt mấy cái, “Là ta, người trước kia còn tại căn tin giúp ta kêu cơm, còn nhớ rõ không?”

“. Nga.” Giống như có chút ấn tượng, hẳn nhớ rõ không rõ lắm.

Nữ hài tử không chút câu nệ nào, đơn giản hào phóng ngồi xuống, ngồi ở KO bên cạnh.

“Hi, anh là bằng hữu của Hác Mi sư huynh sao?” MM cười chào hỏi.

KO nhíu mày, vẻ mặt lạnh lùng mở miệng muốn nói, Mô-za-a đã muốn tìm đúng thời cơ đứng dậy, mở miệng nói: “Cái kia sư muội, em vẫn là ngồi chỗ của anh đi9.” Hẳn sợ KO lạnh lùng phun ra một chữ”Cổn” đả kích người ta nữ hài tử, đến lúc đó liền hỏng việc. >o

KO nheo lại mắt, con người đen lấy trong trẻo nhưng lạnh lùng thản nhiên nhìn về phía hẳn, Mô-za-a chột dạ mà đem tầm mắt dời đi.

MM thật cũng thức thời, rốt cục cảm giác được không khí không quá đúng, đứng dậy cùng Mô-za-a thay đổi chỗ ngồi.

Mô-za-a ngồi xuống bên cạnh KO, không khí quỷ dị làm cho hẳn theo bản năng rụt lui cổ, đem khẩu trang cùng kính râm đội lên.

“Sư huynh các anh là đi Nghiễm Châu?”

“Ngô, đi công tác.”

“Vậy vị này chính là đồng sự của anh?” Không đợi hắn trả lời, MM đã muốn mỉm cười một chút: “Vừa lúc em cũng đi Nghiễm Châu đâu, hảo hảo a.”

“Đúng vậy, hảo hảo.” Mô-za-a máy móc địa trả lời, MM mỉm cười hắn cũng đã mất đi tâm tình thường thức, chỉ cảm thấy ngồi ở KO bên cạnh cảm giác thực kỳ quái a.

“Sư huynh còn tại công ty của Tiểu sư huynh làm việc sao?”

“Ân.” Mô-za-a thật cẩn thận hướng bên cạnh nhích một chút đáp.

.

.

Mấy giờ xóc nảy xuống dưới, Mô-za-a có điểm choáng váng đầu, vừa mới bắt đầu còn thẳng lưng theo sát người bên cạnh bảo trì khoảng cách, về sau liền buồn ngủ mông lung ngáp mấy cái liền .

“Sư huynh, tinh thần của anh hình như không tốt lắm, tối hôm qua không ngủ hảo sao?” MM săn sóc hỏi.

Tối hôm qua tư tưởng từ chối một đêm đương nhiên không ngủ hảo, căn bản là không ngủ.”Không có việc gì.” Bất quá bị người quan tâm, đặc biệt là nữ sinh xinh đẹp quan tâm cảm giác cũng không sai. Khoa công nghệ thông tin của bọn họ, bị nữ sinh quan tâm một lần cũng không dễ dàng a. Mô-za-a gật lẹ.

Xe đến trạm thời điểm, Mô-za-a liền cầm lấy ba lô lắc lắc đứng lên đi theo đám đông xuống xe, ánh mắt đều không mở ra được . Một bàn tay ổn định địa kéo hắn lại, hắn trừng mắt nhìn, quay đầu lại, nhìn đến khuôn mặt đậm mạc của KO, đối phương nhăn mày lại, trong tay hơi hơi dùng sức đem hắn trao đổi càng nhanh.

“Đi thôi.” Người nọ thản nhiên nói.

“Ngô.” Mô-za-a hậu tri hậu giác theo hắn ở trong đám người xuống xe, cái tay lôi kéo hắn thật kiên định hữu lực, làm cho người ta cảm thấy đáng tin.

Đến khách sạn thời điểm, sắc trời đã sắp hoàng hôn.

Mô-za-a vào phòng, liền trực tiếp ngồi phịch xuống sofa, thoải mái mà ôm một cái đệm sofa, dùng sức cọ cọ, nhắm mắt lại.

“KO, tớ mệt chết đi, trước ngủ một hồi.” Nam sinh thấp giọng lẩm bẩm nói.

Thân ảnh màu đen thon dài đứng ở trước mặt hắn sau một lúc lâu, sau đó lặng yên không một tiếng động ngồi xổm xuống, con ngươi trong trẻo nhưng lạnh lùng lẳng lẳng nhìn hắn.

Người nào đó không cảnh giác ôm gối đầu ngủ đến thích ý, mái tóc màu đen mềm mại dán tại trên trán. Hoàng hôn buông xuống dương quang từ cửa sổ chiếu vào sườn mặt của Mô-za-a làm cho khuôn mặt Mô-za-a hiện lên ửng hồng.

Mâu quang của KO đuổi dần thâm thúy, vươn tay đi tựa hồ nghĩ muốn đụng vào cái gì, đầu ngón tay tiếp xúc với một nhúm tóc đen mềm mại, nam sinh hô hấp như lông chim nhẹ nhàng xẹt qua lòng bàn tay, một trận nóng rực ầm ập.

Giống như cũng bị tổn thương.

Thu hồi tay, KO trên mặt lại trở về lạnh lùng, con ngươi thấp liễm, thân ảnh thon dài dưới ánh mặt trời lẳng lẳng đứng, hồi lâu.

35. Chương 33

Chương 33

Buổi tối 10h hơn, Mô-za-a mới bị cơn đói kéo tỉnh, hắn có chút mông lung mở mắt ra, bên cạnh truyền đến một trận thanh âm gõ lóc cóc của bàn phím, ở trong im lặng thực rõ ràng.

“Ngô. KO?” Mô-za-a mang theo giọng ngái ngủ miễn cưỡng hỏi.

KO ngồi ở trên sofa, suy nghĩ nhìn chằm chằm màn hình máy tính, mười ngón rất nhanh gõ bàn phím.

“Tỉnh?” Lạnh lùng thanh âm, KO ngừng tay, con ngươi đen thản nhiên nhìn về phía hắn.

Mô-za-a gật gật đầu, đầu óc dần dần khôi phục thanh tỉnh, “Hảo khát.” Có chút gian nan mở miệng, giọng nói khàn khàn, hắn vươn tay rót ly nước uống một hơi cạn sạch, lại rót thêm một ly uống.

“Cậu đang làm gì vậy?” Hắn cầm ly nước, tò mò ghé đầu ... Nhìn chằm chằm màn hình máy tính.

Hắn thấu thật sự gần, vừa mới tỉnh ngủ đại não còn bị vây trong trạng thái mê mang, một chút cũng không có phát giác này tư thế có bao nhiêu ám muội.

Trên máy tính là một chuỗi số liệu dài ngoằn nhìn hoa cả mắt, thấy hắn có điểm mệt, KO di di chuột tắt cửa sổ, đem laptop đóng lại.

“Muốn ăn cái gì?” Hắn cúi đầu hỏi.

“Ngô?” Mô-za-a sững sốt một chút, lúc này mới hậu tri hậu giác nghe được, chính mình bụng đang kháng nghị.

Kêu đồ ăn rất nhanh được đưa lên, Bát Bảo đông qua (canh bí đao), thịt heo hầm, gà xé phay, vịt quay, đều là món ăn nổi tiếng ở Nghiêm Châu.

Phục vụ sinh bưng thức ăn tới dùng ánh mắt tò mò nhìn bọn họ, lần đầu tiên thấy gần nửa đêm lại có người kêu thức ăn khuya như vậy, còn muốn đưa vào trong phòng, hơn nữa, nhiều như vậy, hai người thật sự ăn hết sao?

Mô-za-a dùng ánh mắt thật có lỗi nhìn theo bóng lưng phục vụ sinh, bình tĩnh tự nói: “Kỳ thật ta cũng không ăn nhiều như vậy, thật là hao tiền a?” Lão Tam nhìn đến giấy tính tiền này không biết có biểu tình gì nữa. Ai ai.

Mô-za-a ăn uống no đủ sau, ôm lấy quần áo tiến vào phòng tắm tắm rửa. Đợi cho hắn tẩy hạo đang mặc quần áo thời điểm, đột nhiên”Lạch cạch” một tiếng, cái gì vậy theo hắn động tác dừng lại, phù phù một tiếng tiến vào. Bồn cầu tự hoại.

Nửa giây sau, trong phòng tắm truyền ra một tiếng thê lương bị ai kêu rên: “Trời ạ ————”

Trong phòng khách KO nghe thấy thanh âm gào khóc thảm thiết sau liền ngừng công tác, nhú mày, đứng dậy hướng phòng tắm đi đến.

Cửa phòng tắm bị mở ra, KO nhìn lướt qua bên trong tình cảnh, mày nhú lại càng nhanh.

Người nào đó một thân ướt sũng quỳ ở trước bồn cầu, quay đầu lại nhìn đến hắn, liền dùng ánh mắt đáng thương mang theo thanh âm khóc nức nở thê thảm nói: “KO, di động của tớ. Rơi vào.”

.

Một trận gió lạnh ào ào thổi qua, người nào đó dùng thanh âm ai oán như gió thu bàn hiu quạnh: “Tớ mới mua được một tháng a, hơn hai ngàn đồng chứ ít ỏi gì. >o<>

Thản nhiên tầm mắt đảo qua địa điểm phát sinh, di động màu ngân bạch hơn phân nửa đã muốn tiến vào lỗ bồn cầu, mơ hồ chỉ nhìn đến một tiểu bộ phận.

Người nào đó bị phần ồn ào: “Không được, tớ phải đập cái bồn cầu này, nhất định phải lấy lại di động cho bằng được!” >o

Một bàn tay bình tĩnh bắt được hắn, thanh âm lạnh lùng: “Cho dù lấy được, cậu còn có thể dùng sao?”

“ ” Người nào đó thất ngữ. Hẳn 90% sẽ không dùng lại, hơn nữa mấu chốt chính là, còn có thể dùng sao. ” Nhưng là. ” Đây là tiền a o (> <) o, chẳng=“” lẽ=“” thật=“” sự=“” để=“” nó=“” bị=“” nước=“” trôi=“” đi.=“” .=“” .=“” .=“” .=“” >

“Chuyện không ý nghĩa, không cần làm.” Ngữ khí thản nhiên, thon dài ngón tay ấn xuống nuốt xả nước, dòng nước rầm lạp trút xuống, di động dần dần biến mất ở chỗ sâu.

Mô-za-a sợ run, sau một lúc lâu, tiêu điều mở miệng: “Cậu nói, hai ngàn đồng này lão Tam sẽ chi trả sao?”

Chờ người thụ hai sau sự kiện di động tự điều chỉnh tình cho tốt, đã muốn là rạng sáng, trời tự nhiên vẫn tối đen một mảnh, người nào đó lại tinh thần mười phần, (bỏ miên sau hiệu quả -_-|||) ở một bên chán đến chết xem KO bùm bùm xao bàn phím, KO ngón tay thật thon dài, ở trên bàn phím chỉ tạm dừng một chút rồi rất nhanh gõ gõ.

Khó trách thao tác như vậy cường đại. Mô-za-a nghĩ đến trận PK thi đấu lúc trước công kích của hắn cường hãn lại lưu loát.

“Ân, KO. ” Hắn đột nhiên mở miệng, đối phương nâng mâu, “Hôm nào chúng ta tìm cái thời gian đi PK. ”

.

. ”Cậu chọn thời gian.” Thanh âm vẫn như trước lãnh đạm trả lời.

Ta là tìm người PK không phải tìm người vay tiền! Người TM nhiều cấp cái biểu tình sẽ chết a! >o

Nhìn không được oán niệm người nào đó cố gắng khắc chế tâm tình của mình, chuyển đề tài: “Máy cậu có trò chơi Áo tướng tinh cầu không?”

Thản nhiên liếc hắn một cái, tùy tay tắt đi chương trình. Đơn giản rõ ràng sắc lạnh để laptop trên mặt bàn, biểu tượng của trò chơi Áo tướng tinh cầu hiển hiện ra.

Màu bạc kiêu thuận, ở giữa được khảm một đạo chữ thập, chớp động lạnh lùng ngân quang.

.

“>o< đã=“” lâu=“” không=“” chơi.=“” .=“” .=“” .=“” .=“” .=“” (=“” uy=“” uy,=“” này=“” ly=“” quốc=“” khánh=“” mới=“” qua=“” bao=“” lâu=“” a=“” >

Không hề tự giác người nào đó đang nhìn đến biểu tượng quen thuộc sau, tay đã muốn rê chuột, mở trò chơi, đăng ký tài khoản, xinh đẹp nữ thiên y cầm trong tay ngọc tiêu duyên đáng yêu hiện ra.

Quen thuộc âm nhạc vang lên, hệ thống nêu lên: thân ái ngoạn gia, hoan nghênh đi vào Áo Tướng Tinh Cầu.

.

.

Nguyên lai vị trí đã muốn bị người nào đó không tự giác chiếm lấy, KO thản nhiên giương mắt, nhìn Mô-za-a đã hoàn toàn đảo khách thành chủ tập trung tinh thần tiến vào trò chơi.

Mái tóc còn ướt dính trên trán, áo lông màu xám thiên màu xám làm nổi bật cái cổ thon dài, ánh mắt đen láy tập trung nhìn vào màn hình máy tính.

Ánh đèn màu vàng nhạt chiếu vào mặt Mô-za-a, làm cho nam sinh cả người đều dung nhập vào một bầu không khí ấm áp.

Con người đen láy của KO đuổi dần thâm thúy, vẻ mặt vẫn đạm mạc, nhưng tâm mắt lại tựa hồ đã dừng ở trên người nam sinh, vẫn không có dời.

36. Chương 34

Chương 34 Tân niên phiên ngoại

âm thanh báo trước, này thiên nói về cuộc sống của bọn họ khi ở cùng một chỗ về sau. . . Khụ.
Vô nghĩa không nói, phóng văn.

Nói năm mới mừng một ngày đó, Mô-za-a mơ mơ màng màng tỉnh lại, liền nhận được một chiếc điện thoại.

“ Uy?” Mới sáng sớm, ai biến thái như vậy nhiều người Thanh Mộng.

——”Nhĩ hảo, nơi này là trung tâm mát xa ngoạn ngoạn méo mó, khác phái mát xa thỉnh ấn số 1, đặc thù phục vụ thỉnh ấn số 2.”

Mô-za-a bị giọng nữ trong điện thoại truyền ra làm cho lờ lững, “Ba!” Khép lại di động.

Dựa vào, khai cái gì vui đùa! Năm mới mừng một liên hoa đào cuồn cuộn, vẫn là lạn hoa đào! >o

Hắn đem di động để tại một bên vừa muốn tiếp tục ngủ thì, tiếng chuông lại vang lên.

“Lão tử không có tiền hưởng thụ đặc thù phục vụ, người mẹ nó lại đến phiên ta cẩn thận ta đi kiện!” Mô-za-a cầm lấy di động liền rống lên một tiếng.

“ Đặc thù phục vụ?” Điện thoại truyền đến thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng.

“>o

.

KO nói: “Cho cậu ba phút.”

“Làm làm làm để làm chi?”

“Rời giường, mặc quần áo, tới cửa.”

Khai cái gì vui đùa a! Mô-za-a một bên lung tung nắm lấy một bộ quần áo mặc vào, một bên mang dép lê chạy đến tủ lạnh xem đồ ăn còn lại tới hôm qua.

Đều là đồ ăn được nấu chín, đầy mỡ trông rất ghê. Hắn có điểm buồn nôn đóng cửa tủ lạnh lại, may mắn trên bàn còn có một gói bánh quy.

Vội vã cọ rửa xong, người nào đó răng rắc rắc rắc cắn bánh quy lại vội vã đi xuống lầu.

Năm giây, bốn giây.

Một tay cầm bánh quy ăn một tay mở cửa, liền nhìn đến một thân ảnh thon dài đã đứng ở cửa.

Nhìn lướt qua di động thời gian, người nọ khẽ nhếch khóe miệng, thần nhiên nói: “Trễ ba giây.”

Nam sinh thở phì phò chạy đến trước mặt hắn, một phen đoạt lấy di động, cũng không thèm nhìn tới, già mồm át lệ phải nói: “Là di động của cậu thời gian không đúng! >o<>

Con người đen yên lặng nhìn hắn từ trên xuống dưới, tóc hỗn độn, khuôn mặt thờ hờ hững, T sơ mi quần bò, còn có.

“Uy. Cậu xem đủ chưa! Có cái gì đẹp đâu! ! >o<” nam=“” sinh=“” bị=“” nhìn=“” đến=“” cả=“” người=“” không=“” được=“” tự=“” nhiên,=“” xấu=“” hổ=“” kêu=“”>

Đối phương con người đen xẹt qua một tia hư hư thực thực trên tức ý cười. Nam sinh nghi hoặc theo ánh mắt của hắn nhìn xuống, thì thấy. Chính mình trên chân dép lê.

“Chim cánh cụt?” Khóe miệng hé ra độ cung rõ ràng: “Cậu giống như rất thích loại động vật này.”

.

.

“Câm miệng! >o<>

Người nào đó mang dép lê DADADA rồi loạn chạy lên lầu, sau đó lại rồi loạn chạy xuống.

“Đúng rồi, chúng ta đi đâu?” Thở phì phò ở trước mặt đối phương dừng lại cước bộ, nam sinh lúc này mới nhớ tới hỏi.

KO cầm chìa khoá xe, cúi đầu nói: “Đi thôi.”

Năm mới mừng một trên ngã tư đường thực náo nhiệt, hai bên đường treo đầy lồng đèn màu sắc rực rỡ, nơi nơi là đèn là tiếng người huyên náo ồn ào.

Mô-za-a xuống xe, lập tức bị một đôi tình nhân đẩy sang một bên, hấn cấn rằng chen chúc, một bên quay đầu lại nhìn xem KO còn ở không. Một bàn tay ổn định bắt được hấn, đem hấn kéo đến chính mình bên người.

“KO!” Mô-za-a nhìn thấy người kéo hấn, thói quen quay lại cầm lấy tay đối phương, cau mày oán niệm: “Ta dựa vào, cậu như thế nào chỗ tới đây, cậu không phải không thích nơi náo nhiệt.”

Trong ấn tượng KO hấn là không quá thích chỗ này.Ồn ào náo động o()o, như thế nào lại dẫn hấn đến chỗ này?

.

KO cầm lấy tay hấn, ở trong đám đông vẫn như trước bình tĩnh, liếc hấn một cái, thản nhiên nói: “Cậu không phải nói muốn đến đây sao?”

“ , tới khi nào thì nói qua muốn tới đây?”

.”Lễ Giáng Sinh.” KO thấp giọng nhắc nhở.

Người nào đó nhớ lại sát sát sát quay về hôm giáng sinh ——

Lễ Giáng Sinh buổi tối, đầy đường treo đầy chữ Merry Christmas cùng với tiếng nhạc giáng sinh khắp nơi.

“—— Vì cái gì chúng ta lễ Giáng Sinh còn muốn tặng ca a a a a a ! ? >o< thương=”” thiên=”” a!==”” đây=”” là=”” cái=”” gì=”” xã=”” hội!==”” đi=”” ra=”” của=”” lớn=”” công=”” ty,=”” người=”” nào=”” đó=”” ma=”” xát=”” hai=”” tay=”” nhịn=”” không=”” được=”” oán=”” niệm:=”” “lão=”” tam=”” thật=”” sự=”” rất=”” vô=”” lương=”” tâm=””>o<, nhất=”” định=”” sẽ=”” có=”” báo=”” ứng=”” !==””>

Nam nhân mặc một thân quần áo đen nhìn hấn, trước sau như một mặt vô biểu tình, chính là vươn tay qua cầm lấy đôi tay lạnh như băng của nam sinh.

Lên xe về sau, nhìn thấy ngoài cửa sổ cảnh tượng náo nhiệt, nghe loáng thoáng truyền đến ca khúc, nam sinh không cam lòng đối với người bên cạnh oán niệm: “KO, chờ thêm năm mới thời điểm, chúng ta nhất định phải hảo hảo đi ra ngoài ngoạn một hồi! ——>o< cho=”” dù=”” là=”” thiên=”” hoàng=”” lão=”” tử=”” bảo=”” ta=”” tăng=”” ca=”” lão=”” tử=”” cũng=”” không=”” phụng=””>

“Ngwatan?” Đang ở lái xe người nào đó giương mắt nhìn: “Nghĩ muốn như thế nào ngoạn?”

“Đi trên đường cái, cậu cảm thấy thế nào?” Người nào đó hưng phấn mà đề nghị, nửa thật nửa giả.

“”

Nhớ lại đoạn chiếu phim sau, Mô-za-a trên trán toát ra một giọt mồ hôi lạnh...

37. Chương 35

Chương 35

Trên thế giới có lẽ không có một sự kiện nào đáng sợ hơn là buổi sáng tỉnh lại phát hiện chính mình đang ghé vào trên người người khác ngủ đến không hề phòng bị, đặc biệt người hai người đều là nam thời điểm.

Mô-za-a buổi sáng mở mắt ra, đã bị một hồi kinh tởm.

Sô pha không tính nhỏ, chính mình dựa vào KO, nửa thân mình cơ hồ đều ghé vào ngực KO, vừa nhấc đầu lên đã thấy ở trên áo KO xuất hiện một vệt nước bẩn. Laptop ở trên bàn đã sớm ở trạng thái chờ.

Hắn đột nhiên cảm thấy được: thế giới này huyền huyền .

>o< đây=" là=" nằm=" mơ=" đi=" này=" nhất=" định=" là=" nằm=" mơ=" hơn=" nữa=" là=" ác=" mộng=" .=" .=" .=" .=" .=" >

.

Hắn tư tưởng hoàn toàn trống rỗng nâng lên mắt, hô hấp thật cẩn thận hướng lên trên xem, nhìn đến người nào đó cái cằm, lại hướng lên trên là đôi môi, cái mũi cao thẳng, sau đó.

. Tầm mắt giao nhau.

“K, K, KO!” Nam sinh hoảng hồn trừng lớn mắt chống lại đôi mắt trong treo nhưng lạnh lùng không hề buồn ngủ đang nhìn hắn, thất ngữ sau một lúc lâu, mới lắp bắp nói: “>o< cậu,=” cậu=” cậu=” chừng=” nào=” thì=” tỉnh?=” !=” !=” >

“Vừa mới.” Thản nhiên trả lời, nam nhân nghiêng người, không dấu vết đứng lên.

“Chúng ta, tớ, cậu, đêm qua, ngủ, ngủ, như thế nào.” Mô-za-a nói xong câu này liền muốn cắn đầu lưỡi của mình.

Chỉ cảm thấy trong lòng rất lung tung rất xấu hổ, đầu óc thực hỗn loạn.

Thon dài thân ảnh đứng ở trước mặt hắn, KO thần sắc không thay đổi chọn chọn mi: “Cậu muốn nói gì?”

“Ta là nói. Khụ, cái kia, sớm a o()o.” Người nào đó nói xong chính mình đều hèn mọn chính mình, này TM rốt cuộc ở xấu hổ cái gì a. >o< trước=” kia=” ở=” ký=” túc=” xá=” cũng=” không=” phải=” thường=” cùng=” ngu=” công=” hầu=” tử=” tữu=” bọn=” họ=” nằm=” cùng=” một=” giường=” ngủ=” sao!=” đều=” là=” hai=” người=” đều=” là=” nam=” xấu=” hổ=” cái=” gì=” a.=” .=” .=” .=” .=” >

KO thản nhiên liếc hắn một cái, xoay người đi hướng phòng ngủ.

Người nào đó hít sâu, lại thở ra, ình mười giây để hạ nhiệt, làm bộ như không có việc gì theo sát, “KO, chúng ta cùng đi Kim Hoa ——”

Mô-za-a đang nói lú lo liên chỉ.

Đứng ở giữa phòng ngủ nam nhân đưa lưng về phía hắn, một tay đem quần áo cởi ra lưu loát ném tới trên giường, thân ảnh thon dài cao ngất liền như vậy xích loả trước người nào đó. (thật ra còn quần lót)

Đường cong thực hoàn mỹ, dáng người thực tiêu chuẩn, trước kia vẫn biết KO bộ dạng không tồi không nghĩ tới hắn ngay cả dáng người cũng tốt như vậy, a a ông trời không công bình tại sao KO dáng người lại tốt như vậy, còn mìnhKhông công bình a a. >o< người=” nào=” đó=” thạch=” hoá=” đứng=” ở=” trước=” cửa=” >

Nghe tiếng nam nhân ngược mắt lên nhìn về mặt của hắn, nhú nhú mày, cúi đầu hỏi: “Chuyện gì?”

Người nào đó lắp bắp mở miệng: “Cậu, cậu cậu thay quần áo như thế nào không đóng cửa.?”

Lại nhú nhú mày, KO cúi đầu mở miệng: “Vì cái gì?”

“Vì cái gì! ? >o<” này=” còn=” phải=” hỏi=” sao!=” !=” !=” người=” nào=” đó=” đuổi=” lý=” lại=” già=” mồm=” át=” lẽ=” phải=” hôn=” hěn=” hét=” lớn=” một=” tiếng=” “=”>o< tở=” sê=” ngưng=” ngừng!=” !=” >

“Phanh!”

Cửa bị mạnh mẽ đóng lại.

38. Chương 36

Chương 36

Người không hay ho uống nước lạnh cũng ê răng.

Mô-za-a ở một trong lạng im ăn xong bữa sáng, sau đó cùng KO lên taxi đi Kim Hoa công ty, dọc theo đường đi không khí giống như ngưng trệ. (kỳ thật là người nào đó chính mình không được tự nhiên làm cho không khí quý dị, nhưng bình thường cũng như vậy, hần tính giác ngộ tính cũng không cao. O()o)

Tài xế lái xe bật radio, trong radio truyền ra một trận u buồn tiếng ca: “Em biết anh phải đi, anh sẽ không bao giờ ... quay đầu lại, tại sao chúng ta không nói một lời, tại sao chúng ta không nói một, khi nào thì chúng ta chỉ còn lại có trầm mặc.”

Người nào đó, dặt giọng ồn ào: “>o< bác=” tài,=” đổi=”>

Tài xế kỳ quái nhìn hần một cái, nhưng vẫn thay đổi kênh.

“Kem xoa nếp nhăn, xoa vùng bụng,...Bích X nguyên nhuận trà, cho người thoải mái.”

“>o<, bác=” tài,=” có=” thể=” đổi=” kênh=” khác=” nữa=” không.=“” .=“” .=“” .=“” .=“”
.”=“” tmd,=” đường=” tới=” kim=” hoa=” sao=” lại=” dài=” như=” vậy=” a=” a=” .=“”
.=“” .=“” .=“”>

——”Năm nay ăn tết không thu lễ, thu lễ chỉ lấy.”

“Bác tài.” Nam sinh hữu khí vô lực mở miệng, “Chú có thể hay không lại.”

“Vị Tiểu ca này, đã tới rồi.” tài xế mờ hồ lạnh ngăn lại người nào đó lần thứ ba mở miệng.

Nhìn hành vi dị thường của người nào đó, KO từ đầu tới đuôi vẫn không nói gì, thanh toán tiền xe rồi đi xuống xe sau, mới về mặt lạnh lùng vươn tay kéo qua hần.

“Oa! Cậu cậu cậu để làm chi! ?” Nam sinh đối với hành động này phản ứng rất mạnh, thân mình nháy mắt cứng cồng nhìn hần.

Hần thản nhiên mở miệng: “Tớ suy nghĩ, sự ‘ ngưng ngừng ’ của cậu phải đến bao giờ mới hết.”

! ! ! >o< nam=” sinh=” mở=” to=” hai=” mắt=” nhìn,=” lập=” tức.=“” .=“” .=“” .=“” .=“” .=“”
quỷ=” dị=” đỏ=” mặt,=” hần=” dời=” tầm=” mắt,=” có=” chút=” hỏn=” hẻn=” thấp=”
giọng=” mở=” miệng:=“” “ai=” tm=” ngưng=” ngừng=” a!=“”>o< tớ=” là=” vì=” chút=”
nữa=” phải=” đàm=” phán=” công=” sự=” nổi=” lên=” cảm=” xúc,=” nổi=” lên!=“” cậu=”
hiếu=” hay=”>

Con người trong treo nhưng lạnh lùng theo dõi hần một lúc lâu sau, cuối cùng, nam sinh chỉ nghe đến một cái trầm thấp lại đậm đặc thanh âm, “Đi lên đi.” KO nói.

Trong lòng nháy mắt dâng lên tình tự gấp ba lần, Mô-za-a nói không rõ đó là cái gì.

Đàm phán quá trình rất thuận lợi, song phương đạt được thỏa hiệp ký thêm vài cái hợp đồng, những vấn đề chủ yếu đã cùng đối phương câu thông trước rồi, lần này đến Nghiêm Châu chính là ký kết hợp đồng mà thôi.

Đi ra đối phương phòng họp sau, nam sinh quên hết buồn bực, cơ hồ hoa chân múa tay vui sướng cầm trong tay hợp đồng, giống như là cầm lấy một đồng tiền mặt.”Không nghĩ tới nhanh như vậy liền thu phục! >o< ko=” tớ=” buổi=” tôi=” mời=” cậu=” ăn=” bữa=” tiệc=” lớn=” chúc=” mừng=”>

Chọn chọn mi, đột nhiên nhớ tới nam sinh những lời này giống như đã từng nói qua với hần.

“Sư huynh anh mời khách, tính luôn em được không?” Một giọng nữ trong trẻo vang lên, Mô-za-a quay đầu, liền thấy ngày hôm qua trên cơ bản bị hấn lãng quên Tiểu sư muội đang cười khanh khách đứng ở phía sau hấn.

“Sư muội! ? Em như thế nào lại ở chỗ này? ?” Mô-za-a có chút kinh ngạc.

“Hữu duyên thiên lí năng tương ngộ.” Đối diện cô gái cười khê tròng mắt nhìn, “Em đang thực tập tại công ty này.”

39. Chương 37

Chương 37

KFC ở cái bàn gần cửa sổ, ngồi hai nam một nữ.

Trong KFC tiếng người ồn ào, địa phương kêu thức ăn cứ theo lẽ thường xếp thành hàng dài.

Cái gọi là “Bữa tiệc lớn” của người nào đó thật sự là làm cho người ta khinh bỉ a. O()o

“Sư huynh anh cũng thích đến nơi này a?” MM ngồi ở đối diện, cười khanh khách hỏi.

“A, ngẫu nhiên thôi.” Người nào đó cắn hamburger mơ hồ không rõ đáp. Kỳ thật đây là tiền của công ty, vì luôn bị Tiểu Nại bóc lột sức lao động nên sau khi tan tầm cũng chỉ có thể ăn KFC, thói quen

KO ngồi dựa vào thành ghế, người nào đó ngồi ở bên cạnh hấn, Tiểu sư muội ngồi ở đối diện người nào đó.

Đây là một cái thực xấu hổ ký hiệu: tam giác.

KO tựa hồ không có ý tứ gia nhập cuộc nói chuyện của hai người, ánh mắt thần nhiên nhìn ra ngoài cửa sổ, cho dù là ở tiếng người ồn ào huỳnh náo, hấn trên người cũng tản ra khí chất lạnh như băng làm cho người ta không dám thân cận rồi lại tâm sinh tò mò.

“Sư huynh, hình như còn chưa giới thiệu tên của vị này đồng sự đâu.” MM nhìn thoáng qua KO, xảo diệu nói chuyện chuyển hướng đề tài đối với người nào đó đặt câu hỏi.

“Ngô.” Người nào đó máy móc dừng lại động tác ăn hamburger, Tiểu sư muội không dám hỏi thẳng KO. Chẳng lẽ là bởi vì, ngưng ngưng? cẩn thận nghiêng đầu liếc nhìn người bên cạnh một cái, người nào đó giống như tùy ý nói: “Àch, hấn gọi KO.”

MM không biết có thể hay không cảm thấy được tên này rất kỳ quái.

“KO.” MM lặp lại một lần, trong mắt hiện lên một tia kỳ quái.

>o< nhất=“” định=“” là=“” cảm=“” thấy=“” được=“” kỳ=“” quái,=“” khả=“” mấu=“” chốt=“” là,=“” hấn=“” cũng=“” không=“” biết=“” tên=“” thực=“” của=“” ko=“” a=“” a=“” thật=“” rồi=“” rắm=“”>

Khí tràng lại xấu hổ .

KO trước mặt đặt một ly đồ uống, hấn tựa hồ đối với KFC loại thức ăn nhanh này không có gì hứng thú. Mô-za-a cũng không phải lần đầu tiên cùng hấn cùng nhau ăn cơm, cho nên cũng rất thói quen sự lãnh đạm của hấn, trước kia bên cạnh còn có Ngu Công bọn họ thời điểm Mô-za-a liền theo chân bọn họ xảo lên, hiện tại bên cạnh là tiểu sư muội. Khụ, phải rụt rè.

Ăn đến một nửa thời điểm, Mô-za-a đối với MM xin lỗi một tiếng, đứng lên đi toilet,

Còn lại hai người mặt đối mặt ngồi.

Xinh đẹp nữ hài tử cắn hamburger, chuyên chú nhìn nam nhân lạnh lùng ở đối diện, mặt mày loàn loàn nở nụ cười: “KO, em từng nghe qua tên anh nga.”

“Ồ thật lâu thật lâu trước kia.”

Đợi cho người nào đó theo toilet trở về, liền nhìn đến Tiểu sư muội đang theo KO nói chuyện, đương nhìn đến hần trở về, hàm chứa ý cười nói khẽ với KO câu gì đó. KO nhất quán đắm mặc nghe được câu nói kia sau, con ngươi đen láy trong trẻo nhưng lạnh lùng ngược lên, thản nhiên nhìn về phía hần.

Không khí, vì cái gì lại quỷ dị như vậy a.

Người nào đó bị nhìn, trong lòng nhảy lên, mắt tự nhiên dời tầm mắt, vội ho một tiếng: “Ngạch, hai người vừa rồi đang nói chuyện gì vậy?”

MM thật thực nữ dùng khăn tay lau lau khóe miệng, cười khanh khách nói: “Sư huynh, chúng ta vừa mới đang nói anh chừng nào thì quay lại.”

. Người nào đó ngư ngu nghĩ vì cái gì mới qua vài phút MM xưng hô lại theo” Vị này đồng sự” chuyển hoá thành”Chúng ta” .

“Chúng ta” , một từ quỷ dị lại ám muội.

MM rụt rè đứng dậy: “Sư huynh, em phải đi.”

“A?” Người nào đó trở mắt một chút.

“Bởi vì em đoạt đất diễn hơi lâu a, độc giả sẽ mắng.” MM mím môi cười, tiến đến KO bên tai, dùng thanh âm không lớn cũng không nhỏ nhẹ nhàng nỉ non: “Đừng quên đánh cuộc của chúng ta nga.”

KO mặt không chút thay đổi nhún nhún mày.

Nhìn MM vui vẻ cáo biệt đi xa bóng dáng, người nào đó đột nhiên cảm thấy trong lòng rất không ăn vị.

40. Chương 38

Chương 38

Trở lại khách sạn, đã là buổi tối hơn 9 giờ.

Mô-za-a gọi điện thoại đặt vé xe để ngày mai quay về, thu xếp hết thấy sau, hần không khỏi đem ánh mắt nhìn về phía KO đang ở trong phòng khách.

“Ân, KO.” Hần đến gần.

“Cái gì?” Đối phương mắt cũng không nâng, ngón tay ở trên bàn phím thượng lưu loát gõ gõ .

“Hôm nay cậu cùng Tiểu sư muội, khu, đánh cuộc gì vậy?” Đại khái là bất quá tâm lý cùng nào đó không hiểu nhân tố đang ở quấy phá, hần muốn hỏi vấn đề này thật lâu.

Ngón tay động tác dừng lại. KO giương mắt nhìn nhìn hần, trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm thản nhiên nói: “Đã quên.”

“.”

Đã quên! ? >o

Người nào đó buồn bực .

Không nói gì sau một lúc lâu hóa buồn bực vì muốn ăn, gọi nhân viên phục vụ: “Mang cho tôi vài món ăn, phải cay, càng cay càng tốt!”

Nhân viên phục vụ đem đồ ăn bưng lên .

Người nào đó cầm đũa gấp đồ ăn.

KO dừng lại động tác, nâng mắt, nhún mày, cúi đầu hỏi: “Người còn đói?”

KO nhớ ở KFC thời điểm, người nào đó cũng ăn không ít.

“Không phải.” Người nào đó không hề cảm thấy thẹn thỏ tâm thần nhien vừa ăn vừa nói: “Đây là đêm cuối cùng, dù sao cũng phải ăn cho đủ mới không thất lễ với lão Tam!”

Dù sao là đây cũng là tiền công ty, lâu lắm mới có dịp. >o

“”

Ăn đến một nửa, người nào đó cau mày nói thầm: “Thịt cá này như thế nào một chút cũng không cay?”

Lần thứ hai gọi tới nhân viên phục vụ, nhân viên phục vụ cũng lại chuyên nghiệp hỏi chuyện gì.

“Đem món ớt bột cay nhất của khách sạn anh đến đây.” Người nào đó hào khí can vãn phân phó xuống.

Sau một lúc lâu, ớt bột được mang lên.

Ớt bột được đựng trong một cái chai hình tam giác trong rất kỳ lạ, người nào đó không hỏi nhân viên phục vụ nên dùng như thế nào, liền chính mình vùi đầu nghiên cứu.

KO bình tĩnh nhìn màn hình máy tính, không để ý đến người nào đó đang cùng ớt bột gây sức ép.

Đột nhiên”Ba” một tiếng phá tan im lặng!

“Ô.” Người nào đó gào thét một tiếng.

KO động tác nhất thời dừng lại, nhìn về phía người nào đó.

Vô cùng thê thảm.

Người nào đó bị ớt bột văng lên mặt, thoáng chốc hoàn toàn thay đổi.

“MD, thật là khó chịu.” Mô-za-a nhin không được mắng ra tiếng, ớt bột dính vào trong ánh mắt, một trận hỏa lạt lạt đau.

KO kéo hần rất nhanh hướng phòng tắm đi đến. Mô-za-a nhắm chặt mắt, nghiêng ngã lão đảo bị hần lôi kéo đi, chỉ biết một đường đi theo, không dám vùng vẫy.

Vòi nước ào ào xả nước, người nào đó theo trong dòng nước ngẩng đầu lên, mân nhanh thần.

Sau một lúc lâu, mới thử gian nan mở to mắt.

Mông mông lung lung, nhìn đến người nọ đang đứng bên cạnh mình, khuôn mặt luôn luôn lạnh lùng đang nhúu chặt mày nhìn hần.

“Thế nào ?” Hần hỏi.

“Cay đã chết.” Mô-za-a nâng lên mắt, oán niệm nói.

Hần bị cay đến chảy nước mắt, nâng lên đôi mắt sương mù dày đặc nhìn KO.

KO con người đen dần dần thâm thúy, không nói được một lời nhìn hần.

Sau đó.

Nâng lên người nào đó cầm, cúi đầu xuống.

Hôn lên môi hần.

Một nụ hôn, mang theo cường thế ý tứ hàm xúc không để cho kháng cự.

“Ô.” Người nào đó ánh mắt trừng lớn hết cỡ, nhin không được nức nở ra tiếng.

Đây là tình huống gì!

Đây là tình huống gì a a a a ——>o

KO đang K, I, S, S hần?

Hắn đột nhiên cảm thấy được: thế giới này không chỉ có huyền huyền, mà là đã hoàn toàn ma huyền

Dùng sức tròng lớn ánh mắt chống lại con người đen lầy trong treo nhưng lạnh lùng đang gần trong gang tấc, cặp kia không có một tia cảm tình tiết ra ngoài con người, cho dù là ở lúc này, cũng đậm đặc không có một tia dao động.

Hắn nhất thời đã quên nên như thế nào đi kháng cự, hoặc là đã quên nên đi kháng cự.

Đầu óc trống rỗng.

Trần trọc triền miên.

Ngày X tháng X năm 20XX giờ X phút XX tại khách sạn phòng X0X, Hác Mi đồng học quang vinh bị trắng mắt đi nộ hôn đầu tiên.

Các vị chúng ta hãy vì hắn bị ai ba giây đồng hồ.

41. Chương 39

Chương 39

Trời hơi hơi sáng.

Trên giường người chậm rãi mở mắt ra, trong mắt một mảnh trong treo nhưng lạnh lùng, hoàn toàn không giống như là vừa mới tỉnh dậy.

Nam nhân đứng dậy, liếc nhìn bên cạnh, quả nhiên, bên cạnh đã trống rỗng, trên đệm hỗn độn còn mang theo một tia nhân thể ẩm áp, không thấy người nào đổ tắm hơi.

Di động hợp thời vang lên, tiếng chuông một lần một lần lặp lại.

Nhiều nhều mảy, KO một bên mặc quần áo một bên không chút để ý ấn chế độ loa ngoài.

“Sớm an, K.”

Điện thoại bên kia truyền đến thanh âm mang theo ý cười ân cần thăm hỏi.

Hắn mặt không chút thay đổi, thanh âm trầm thấp: “Chuyện gì?”

“Xem ra tối hôm qua ngủ không được tốt lắm a, cơn tức ghê gớm thật.” A Thích ở bên kia cười tủm tỉm trên chộc: “Chẳng lẽ là Mi ca không phối hợp?”

“Tớ nghe Tiểu ca nói các cậu đi tuần trăng mật lữ hành, thực hạnh phúc a.” Trần đầy ngữ khí cực kỳ hâm mộ.

“.” Thon dài ngón tay giật giật, chuẩn bị trực tiếp cắt đứt điện thoại.

“Khoan cúp máy, KO.” Tựa hồ sớm dự đoán được động tác của hắn, thanh âm ở đầu dây bên kia đề cao thêm mấy đề-xi-ben, ngữ khí lại vẫn như cũ mang theo ý cười: “Tớ tùy tiện nói thôi, đừng tưởng thật.”

Không khí lạnh trong chốc lát, đối phương tựa hồ mới nhận thấy được cái gì không thích hợp, nghi hoặc đặt câu hỏi: “Đúng rồi, Mi ca đâu?”

Vì cái gì không nghe đến tiếng nói của Hác Mi? Chẳng lẽ là. Dậy không nổi? ()

“Đào tẩu.”

Sau một lúc lâu, thanh âm lãnh liệt thản nhiên nói.

Được rồi, hiện tại màn ảnh quay về tối hôm qua thời khắc làm cho chúng ta kích động. O()o

Mô-za-a đồng học lớn như vậy vẫn là lần đầu tiên cùng nam tính có "KISS" bức này thân mật tiếp xúc, hấn trước kia chưa bao giờ nghĩ qua sẽ có một ngày mình lâm vào tình huống này. () cho nên sự thật nói cho chúng ta biết, người nào đó tại phương diện này kinh nghiệm là đương nhiên nghiêm trọng không đủ, thế cho nên ở trong thực chiến cũng đương nhiên rơi xuống hạ phong.

Thế cho nên, đêm đó bị người hôn đến hai chân nhũn ra sự khó thở choáng váng toàn thân vô lực —— cũng không phải lỗi của hấn. >o

Chuyện gì đều có nhân tất có quả, hoặc là này hết thấy chỉ có thể cầu huyết một chút.

Vừa hôn xong, KO buông hấn ra, người nào đó trước mắt biến thành màu đen toàn thân vô lực thiếu chút nữa ngã xuống, bị người tiếp được, KO nhìn chăm chú vào hấn, con người đen thâm thúy, nhìn không ra một tia cảm xúc.

"Còn khó chịu sao?" Thanh âm trầm thấp mang theo một chút bình tĩnh.

Người nào đó thở phì phò, đỡ lấy thành bồn, không cho chính mình mất mặt té ngã, "Cậu TM.
Đừng nói. Đây là cách cậu an ủi người."

Căn bản là thẹn quá thành giận, theo vi suyễn trong giọng nói nghe tới, lại giống như lấy cớ.

"Hiệu quả xem ra không tính kém." Ngữ điệu trong trẻo nhưng lạnh lùng thản nhiên nói.

Ta dựa vào! Người nào đó ở bên trong lòng tức giận đến giờ tay giờ chân.

KO lôi kéo hấn, ra phòng tắm.

Người nào đó vẫn là chân nhuyễn, đáng xấu hổ bị hấn lôi kéo đi hướng phòng ngủ, không có một tia năng lực phản kháng.

Phòng ngủ rất lớn, ngọn đèn tốt lắm, giường. Cũng rất lớn. ()

"Làm, để làm chi?" Thăng đến trước giường, người nào đó mới có một chút cảm giác nguy cơ, mở to hai mắt trừng mắt nhìn người đối diện.

"Đã khuya ." Hấn thản nhiên nói.

">o< cho=" ">

Không có trả lời.

Bên trong ngọn đèn ở trong nháy mắt tối đi, có người đem hấn đặt tại trong lòng,ngực, KO hơi thở bao trùm hấn, phô thiên cái địa.

Phanh —— phanh —— phanh ——

Tiếng tim đập của ai vậy?

Trong bóng đêm rõ ràng có thể nghe.

Có người dùng thanh âm trầm thấp lại mang theo một tia khàn khàn đối với hấn nói: "Ngủ."

Hấn hấn là nhảy dựng lên, hấn hấn là chỉ vào KO mắng ta dựa vào TNND, hấn hấn là một phen đẩy ra KO, hoặc là, hấn hấn là rống một tiếng phi lễ. ()

Nhưng hấn không có.

Hấn nhưng lại khác thường, không nghĩ ra tiếng kháng cự.

Cứ như vậy ở KO trong lòngngực.

Trong nháy mắt lâm vào ngủ say, người nào đó sát phong cảnh nghĩ đến: đây tựa hồ là lần đầu tiên bọn họ ngủ chung giường.

Ngày hôm sau tỉnh lại thời điểm, đương nhìn đến trước mắt người nọ còn tại chính mình bên người ngủ, người nào đó đương nhiên. Chạy trốn.

42. Chương 40

Chương 40

phiên ngoại đêm 30

B thị.

Ngày mai chính là đêm ba mươi giao thừa, từng nhà đều giăng đèn kết hoa, giết gà mổ trâu chuẩn bị cúng viếng. Các cửa hàng đều đã đóng cửa, trên đường cái ngẫu nhiên hội nhìn đến người cầm theo bao lớn bao nhỏ vội vàng đi qua đi lại.

Người nào đó lười biếng nằm ở trên giường, đã thức dậy trong chốc lát, nhưng vẫn thoải mái nằm yên một chỗ không chịu đứng lên.

Nhàm chán nhìn trần nhà, thổi nhẹ mái tóc trên trán cổ khí thổi nhẹ trên trán, sợi tóc màu đen bay lên bay xuống ở trên trán.

Một bàn tay vươn qua, đầu ngón tay quần lấy tóc mai trên trán hắn, ầm ập hơi thở đến gần, nam nhân một tay ôm hắn qua, không chút để ý hôn lên trán hắn.

“Ngô.” Nụ hôn dừng ở trên trán, cả người đều bị người nọ hơi thở vây quanh, nam sinh phát ra cùng loại thoải mái rên rỉ.

“Ngày mai muốn hay không về nhà?” KO thần nhiên hỏi.

“Ân?” Còn chưa hồi phục lại tinh thần, Mô-za-a mang theo nồng đậm giọng mũi, lười biếng hỏi: “Về nhà của cậu hay là nhà của tớ?”

Lại nói tiếp, mình giống như còn không biết nhà của KO gia ở đâu a.

Nam nhân xem hắn, thần nhiên nói: “Nhà cậu.”

.”Không nghĩ trở về.”

Chọn chọn mi: “Vì cái gì?”

“Bởi vì thực phiền toái.”

“Nga?”

Người nào đó theo dưới chân vươn đầu ra, cho hắn giải thích nói: “Cậu không biết đâu, nhà tớ rất lớn, thân thích cũng siêu cấp nhiều, nhiều đến tớ chính mình cũng nhớ không hết.”

“.”

“Cho nên nói, trẻ con cũng rất nhiều.”

“.”

“Cho nên, phải phát tiền lì xì cũng liên nhiều.”

“.”

“.”

“Cho nên tớ nói thực phiền toái thôi.” Nam sinh dùng chân che lại đầu, ai oán thở dài.

Nghe hắn lên án, sớm thành thói quen nam nhân trong con người đen xẹt qua một tia ý cười khó phát hiện được, chính là cẳng tay ôm hắn càng chặt thêm.

“Còn có.”

Nam sinh ở dưới chần tiếp tục buồn thanh oán giận: “Cô bảy, đi tám mỗi lần đến liền làm ẹ tớ bắt tớ đi xem mắt, tớ đều phiền đã chết.”

Con người trong treo nhưng lạnh lùng loé lên, nam sinh tựa hồ còn muốn nói thêm gì đó thì đôi môi đã bị chặn lại.

Trần trọc triền miên.

“Ô. Ô ô.”

***** Ta là cua đồng phân cách tuyến *****

“Linh linh linh.” Tiếng chuông điện thoại vang lên.

Mô-za-a theo trong chần vươn tay ra, sờ soạng cầm lấy điện thoại: “. Uy?”

——”Con trai, là mẹ đây, đều sắp giao thừa rồi, con như thế nào còn chưa về? Di Ba các nàng đều nhớ con hết á, con đã lâu không về nhà rồi.”

Đầu dây bên kia truyền đến thanh âm liên miên cần nhần của mẫu thân đại nhân.

“Ách. Mẹ, con.” Mô-za-a trợn tròn mắt, nói quanh co : “Con không không rảnh.”

“Không rảnh? Con đừng có nói dối, mẹ hôm qua đã gọi điện thoại đến công ty của con hỏi rồi, bọn họ nói đã sớm nghỉ . Ai nha nha con đứa nhỏ này, liền như vậy không nghĩ gặp ba mẹ a, thật bất hiếu mà.” Hác mụ mụ vô cùng đau đớn.

“Đừng, mẹ, ngài đừng nói nghiêm trọng như vậy chứ.” Bất hiếu tử Hác Mi đồng học nhất thời bị ngữ khí của mẫu thân đại nhân làm cho không thoải mái.

“Mẹ mặc kệ! Đêm 30 giao thừa mẹ mà không thấy con về, thì con từ này về sau cũng đừng về nữa!”

Hác mụ mụ một tiếng hà Đông sư tử rống xong, treo điện thoại.

“. Đô đô đô”

Người nào đó cầm di động, mặc .

“Làm sao vậy?” KO dùng khăn mặt sát tóc theo phòng tắm đi ra, thấy biểu tình ngốc lảng của Mô-za-a, nhú mày, thấp giọng hỏi.

“Mẹ tớ muốn tớ trở về.” Mô-za-a sầm mi khổ kiếm mở miệng.

Sát tóc động tác dừng lại, đi đến bên giường, thói quen đem người nào đó ôm vào lòng, thanh âm trong treo nhưng lạnh lùng thản nhiên nói: “Vậy như nàng mong muốn.”

“A?” Mô-za-a kinh ngạc nhìn hấn.

“Trở về.” KO cúi đầu nhắc lại một lần, lại thêm một câu: “Tớ và cậu cùng nhau.”

Mô-za-a đồng học chính mình cũng không biết vì cái gì hi lý hồ đồ liền mang theo KO về nhà, cùng với nói là hấn mang KO về nhà, không bằng nói là hấn đi theo KO về nhà, mua vé xe, liên hệ linh tinh đều là KO làm, hấn cứ như lọt vào trong sương mù theo sát KO lên xe, lại như lọt vào trong sương mù về tới nhà.

Tới cửa nhà, không biết vì cái gì, đột nhiên có chút khẩn trương, không yên nhìn nhìn KO.

KO nhìn hấn, thấp giọng hỏi: “Làm sao vậy?”

Tâm tình không biết vì sao, cứ như vậy bằng phẳng xuống dưới.

Giống như thanh âm của KO có một cỗ ma lực nào đó làm cho người ta yên tâm.

Cửa vừa mở ra, Hác mụ mụ kinh ngạc nói: “Con trai?”

Nàng này một tiếng đem Hác ba ba cũng chiêu đến, Hác ba ba trong tay còn cầm tờ báo: “Con trai?”

Mắt to trừng mắt nhỏ.

“Ba, mẹ.” Mô-za-a mở miệng.

“Còn thất thần làm gì a, mau vào ——” Vẫn là Hác mụ mụ phản ứng mau, bật người tươi cười đầy mặt kéo qua hẳn, cao thấp đánh giá, tay còn ở Mô-za-a trên mặt sờ mó rồi đến thất lưng nói: “Ai nha, như thế nào gầy như vậy, ở bên ngoài không biết chiều cổ mình gì cả, con đứa nhỏ này.”

Mô-za-a đỏ mặt xấu hổ bị chính mình mẩu thân đại nhân giở trò, cảm giác được phía sau bị tầm mắt của người nọ nhìn đến laa5nh cả song lưng, Mô-za-a mắt tự nhiên muốn tránh thoát: “Mẹ làm gì vậy, còn có người khác ở đâu.”

Hác mụ mụ lúc này mới thu hồi tay, ánh mắt nhìn đến nhà mình đứa con phía sau, “Vị này là?”

Từ nãy giờ vẫn không nói chuyện KO nâng nâng con người, cả người tản mát ra một loại hơi thở lạnh nhạt làm cho người ta không thể xem nhẹ.

“Ách.”

“Con là đồng sự của Hác Mi.” KO thản nhiên nói, thanh âm tuy rằng không thể nói rõ nhiệt tình, nhưng rất tao nhã. Hắn vì liễm hạ con người, tựa hồ đem tự thân lạnh lùng hơi thở thu liễm lại, cả người khí chất tuyệt đối tao nhã.

“Nga, mau vào mau vào, hoan nghênh a.” Người già nhưng tâm không già Hác mụ mụ kinh diễm nhìn vị này “Đồng sự”, nhiệt tình mà đem người nghênh vào nhà.

Trong nhà treo một câu đối xuân, còn có lồng đèn đỏ treo hai bên cửa nhà, cảnh tượng một mảnh vui mừng.

Hác mụ mụ nhiệt tình tiếp đón: “Tùy tiện ngồi a, cứ coi như nhà của mình a.”

Cùng Hác ba ba chào hỏi sau, KO ở Hác mụ mụ nhiệt tình tiếp đón ngồi xuống, người nào đó lú lẫm, lập tức lại ám nỡ nụ cười. Hắn còn nghĩ rằng tới nhà KO sẽ cảm thấy được có chút mát tự nhiên, không nghĩ tới. Không khí trông rất hài hòa.

Cái cân trong lòng cuối cùng cũng buông xuống, trong lòng có chút âm thầm cao hứng, không thể nói rõ vì cái gì.

“Con trai, con vị này đồng sự tên gì a?” Hác mụ mụ hỏi Mô-za-a.

“Ách.”

Nếu ta nói ta cũng không biết có thể hay không bị lão mẹ PIA? Người nào đó ở trong đầu nghiêm túc tự hỏi một chút.

Có điểm chột dạ mắt lé nhìn nhìn người ngồi bên cạnh.

—— Uy, mẹ tớ hỏi cậu tên gì kia.

—— Mẹ cậu hỏi cậu, cũng không phải hỏi tớ.

Bốn mắt cùng tiếp xúc một giây, hai người đã dùng ánh mắt “Thân thiết” trao đổi xong.

Người nào đó giận trừng mắt nhìn hẳn.

KO tiếp tục bình tĩnh uống trà.

Được rồi. Người đừng hối hận.

Người nào đó ở trong lòng nghiêng răng nghiêng lợi một giây sau đó nhu thuận, thân thiết giới thiệu: “Mẹ, hẳn gọi tiểu Hắc.”

.

.

Hác mụ mụ sững sốt một chút.

Hác ba ba tay cầm báo run lên.

KO nhúu nhúu mày, nhưng chỉ trong chớp mắt, liền khôi phục lại bình thường.

Hắn nhìn người nào đó đang đắc ý, trong con ngươi trong trẻo nhưng lạnh lùng hiện lên một tia ý cười, liếm hạ con ngươi tiếp tục uống trà, không có ra tiếng phản bác, còn đối với ánh mắt của Hác ba ba Hác mù mù đang xoát xoát mang theo quỷ dị bắn về phía hắn thì hắn vẫn bình tĩnh gặt đầu, tựa hồ là ở chứng thật chính mình đích xác kêu tên này.

.

.

“Ách. Ta đi nấu cơm.” Gia đình đại trù Hác ba ba buông báo ở dưới áp thấp không khí quỷ dị đứng lên.

“Mẹ đi thu thập phòng cho con, hảo hảo chiêu đãi đồng sự a.” Hác mù mù vừa nói cũng đứng lên, trong lòng thán: đáng thương đứa nhỏ, đặt cái tên như vậy thật sự là đập hư khuôn mặt kia a. Cha mẹ của đứa nhỏ này cũng thật là sao đặt tên này cho con mình chứ.

Mô-za-a trong nội tâm cười trộm, trên mặt bốn cột nhìn người nào đó.

“Tiểu Hắc.” Thừa dịp bốn bề vắng lặng, KO thâm tình hoán một tiếng.

KO chọn mi, vươn tay ôm chầm Mô-za-a hung hăng hôn lên môi hắn, giây lát sau lại buông ra.

“Ô.”

Được rồi, cuối cùng vẫn là người nào đó bị giáo huấn đến hen suyễn.

Tự làm vậy, không thể sống a.

43. Chương 41

Chương 41

Chưa bao giờ nghĩ tới mình sẽ có một ngày chật vật chạy trốn chết như vậy—— cơ hồ không dám quay đầu lại xem liếc mắt một cái, sợ chạy chậm một bước sẽ bị ai đó đuổi theo.

Tim đập loạn nhịp không thể khống chế được, Mô-za-a liều mạng chạy trốn, thẳng đến thật sự vô lực, không chạy nổi nữa, mới dừng lại chống tay vào một thân cây thở hổn hển.

“A. A.” Hô hấp hỗn loạn, đầu óc cũng một mảnh ảm ảm, mồ hôi theo tóc tích lặc chảy xuống, sáng sớm không khí mang theo một hơi lạnh mát thấm tận xương tủy, làm cho Mô-za-a không khỏi rung mình một cái.

Hắn chỉ mặc một kiện áo sơ mi đã bỏ chạy ra ngoài, ngay cả áo khoác cũng chưa kịp mặc. Có lẽ chỉ có chạy như điên như vậy, mới có thể làm cho hắn quên mất chuyệt phát sinh tối hôm qua, quên mất đôi mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng của người nọ, quên mất tầm mắt nóng bỏng luôn theo dõi cử động của hắn, quên mất nụ hôn cuồng thế lại không mất phần ôn nhu kia.

Hôn môi, cùng một người nam nhân. Thế nhưng.

Thật là phiền a. Nam sinh nhếch môi, nhắm mắt lại ngăn không ỉnh lại hồi tưởng đến chuyện phát sinh đêm qua.

Chính là muốn quên nhưng hình ảnh trong đầu lại hiện lên càng rõ ràng. Hắn lắc đầu, lại liều mạng lắc đầu, bị phần đến nỗi đập đầu vào thân cây.

Ta suy nghĩ cái gì a a a a a ta là một nam nhân bình thường, mẹ hắn chỉ có hắn một đứa con thôi và lại hắn chỉ thích nữ sinh ôn nhu xinh đẹp, mà tuyệt đối không phải lạnh như băng cứng rắn nam nhân! >o

Trong đầu tiểu ác ma lại PIA nhảy ra, vô cùng hèn mọn nhìn hấn: người ở bên mình cái gì chứ, đem qua người không phải cũng không phản kháng đó thôi!

Mô-za-a hò hét: đó là ta say rượu sau loạn tính! Loạn tính!

Tiểu ác ma lấy đỉnh ba đâm vào đầu Mô-za-a: ngu ngốc! Người TM khi nào thì uống rượu? Nhiều lắm chính là ăn thịt cá thôi!

Mô-za-a bị ế không nói gì.

Ta không phải biến thái ta không phải biến thái ta không thương nam nhân ta yêu chính là nữ nhân. Trong lòng đang không ngừng niệm chú lặp lại những lời này, người nào đó như cái xác không hồn cứng ngắc đi về phía trước.

Đông! !

Hấn đụng vào một bác gái đang cầm cây chổi quét lá cây trên đường.

“Chàng trai trẻ, đi đường sao không cẩn thận như vậy! Nếu ở trên quốc lộ thì cậu đã bị xe tông rồi!” Bác gái thao thao răn dạy.

“Thực xin lỗi.” Người nào đó cúi đầu, tránh ra từng bước nói.

“Thất tình?” Bác gái tà nghệ nhìn hấn, một bộ thấy nhưng không thể trách ngữ khí.

“Ách. A?” Người nào đó mờ mịt ngẩng đầu, một lúc lâu mới kịp phản ứng vội lắc đầu: “>o< không=””>

“Không phải sao lại thất hồn lạc phách như vậy chứ! ? Nếu không chính là thăm mền? Khẳng định là vậy!” Bác gái một bộ người từng trải ngữ khí chắc chắn nói.

Bác gái ngài có thể đừng biểu lộ bất quá như vậy. Người nào đó buồn bực.

“Ta.”

“Ai nha nha chàng trai trẻ, nghĩ thông thoáng chút, đầu năm nay thất tình là chuyện thường, cũng không phải thất thân, ngủ một giấc ngày mai tỉnh lại cái gì cũng liền quên thôi mà.” Bác gái khuyên giải an ủi nói.

Đều nói không phải. Người nào đó bi phẫn, vì cái gì hiện tại ngay cả bác gái quét rác đều cười mở như vậy, thất thân? o()o

Bất quá, theo quan điểm mà nói, chính mình hiện tại cảm giác quả thật cũng có chút giống.

Ồi không, mình đang nghĩ gì vậy kìa.

“Cái kia. Tôi, tôi quả thật gặp một chút việc.” Mô-za-a ôm tâm tình “Dù sao hiện tại ta có chết cũng không trở về bằng không rất mất mặt”, thôi thì đơn giản đứng ở dưới tàng cây, cùng bác gái nói chuyện phím.

“Sự tình gì? Có phải hay không cảm tình có vấn đề?” Bác gái trong mắt lóe ra bất quá hào quang, sắp lại hỏi.

“Ngô. Xem như, cũng không phải.” Mô-za-a xấu hổ không biết nói như thế nào mới tốt, “Đem qua tôi bị một người hôn.”

“! !” Bác gái hưng phấn, đầu năm nay nữ sinh thật sự là chủ động.

——”Cường hôn?”

“. Ân.”

——”Cậu có phản kháng không?”

“. Ách.”

——”Xem ra là không có.”

>o< “không=” phải!”=“ người=” nào=” đó=” vội=” vàng=” phủ=” nhận:=“ “tôi=” là.=“” .=”
.=“” .=” .=” .=” ách,=” lúc=” ấy=” tôi=” không=” kịp=” phản=” ứng.=“” .=” .=” .=”
.=“”>

Bác gái dùng quỹ dị đích ánh mắt phiêu hần vài cái, “Cậu đối với người kia có cảm giác gì?”

“ Chúng ta, chúng ta là đồng sự.” Người nào đó nói quanh co.

“Nàng hướng cậu thổ lộ sao không?”

.”Không có.”

Không có? !

——”Vậy nàng hôn cậu lúc sau các người làm gì ?”

“Ách, Ngủ.”

Bác gái ánh mắt càng trở nên quỷ dị : “Trên giường?”

“ Ân.”

Người này cũng là chơi qua đường thôi! Bác gái dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn hần, “Tránh ra tránh ra, đừng cản trở công tác của tôi.” La hét chuẩn bị đuổi người.

“A?” Bị đối phương đột nhiên chuyển biến khiến cho có điểm không biết làm sao, Mô-za-a sững sốt.

“Cậu đây không phải yêu đương lẫn nhả sao, lưỡng tình tương duyệt rồi còn chạy ra đây buồn bã gì chứ. Chạy nhanh đi, đừng ở đây vướng bận.”

Lưỡng tình tương duyệt? ! o()o

“Chính là.”

—— Chính là người nọ là cái nam nhân a a a a a! >o

Lời này còn chưa nói ra, Mô-za-a đã bị một đôi tay đột nhiên từ phía sau ôm lấy.

Một giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng ở bên tai vang lên: “ Chính là cái gì?”

44. Chương 42

Chương 42

Mô-za-a thân mình nháy mắt cứng ngắc, toàn thân banh thẳng, động cũng không dám động, chỉ cảm thấy hô hấp cơ hồ đều ngưng trệ.

Phía sau người nọ còn không từ bỏ ý đồ, để sát vào bên tai hần thấp giọng hỏi: “Chính là cái gì, ân?”

Hơi hơi giơ lên âm cuối, mang theo âm điệu độc đáo trong trẻo nhưng lạnh lùng chỉ người nọ mới có.

Đùng ——!

Cây chổi trong tay bác gái rơi thẳng xuống đất, trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Con người trong trẻo nhưng lạnh lùng thản nhiên đảo qua vẻ mặt kinh tủng của bác gái, xác định chính là râu ria người qua đường sau, liền hoàn toàn không nhìn chuyển dời tầm mắt.

“Chạy đã đủ lâu rồi, cần phải trở về.” KO mở miệng, ngữ khí khinh miêu đậm tả – nhẹ nhàng băng quơ, tầm mắt lại nhanh theo dõi hần, không cho hần tránh né.

“Tở dựa vào! Cậu, cậu, cậu, cậu TM trước buông.” Cảm giác được tầm mắt quý dị của bác gái, không được tự nhiên giãy dụa, Mô-za-a vốn muốn khí thế mười phần rống lên, nhưng toát ra miệng to lại biến thành giống như muỗi kêu nói lảm bầm.

Nói khí thế với KO khác gì sông đổ bể. O()o

“Buông ra?” KO nheo mắt lại, đem hấn ấn đến trên cây, để mặt sát vào mặt đối phương thấp giọng nói: “Để cậu lại chạy trốn sao.”

Tối đen con người mang theo hơi thở bức người, theo dõi hấn, nhẹ giọng mê hoặc: “Cậu đã trốn tôi vài lần rồi.”

Mô-za-a nuốt nuốt nước miếng, gian nan né đầu sang một bên.

“Làm cho chúng ta đến giải quyết một lần đi.” Hấn thấu lại gần, rất gần rất gần, thanh âm trầm thấp lại có lực mị hoặc.

Phanh —— phanh —— tim, giống như muốn nhảy ra ngoài, như thế nào cũng không chế không được. . . .

Rõ ràng. Là cái cùng chính mình giống nhau nam nhân.

Vì cái gì. Hấn mỗi lần tới gần, thì mình liền khẩn trương đến cơ hồ đứng thẳng cũng không xong, đầu óc trống rỗng.

Đây là hấn chưa bao giờ tiếp xúc qua, làm cho hấn không hiểu kích động lên, chỉ có thể liều mạng chạy trốn, muốn rời khỏi.

Tầm mắt giao triền.

Ngay cả hấn hô hấp, tựa hồ đều có thể dễ dàng cảm nhận được.

Mô-za-a muốn tránh né tầm mắt của đối phương, đúng lý hợp tình nói: “Cái gì trốn không trốn! ? Lão tử muốn đi thì đi! Người mẹ nó dựa vào cái gì quản ta? Người mẹ nó không cần xen vào! !”

Hung hăng một phen đẩy ra KO, dùng ác ngôn ác ngữ che dấu sự bối rối của mình.

Mẹ nó!

Mụ mụ con mẹ nó!

Rốt cục bộc phát ra. Chỉ vào nam nhân lạnh lùng lại cường thế này mắng, cảm giác. Thực không phải bình thường thích a!

Giấy khỏi trời buộc sau, Mô-za-a theo bản năng xoay người muốn chạy.

“Cậu muốn đi đâu?” KO ở phía sau nheo lại mắt, cúi đầu mở miệng.

“Nhảy sông tự vận!” Người nào đó cũng không quay đầu lại mở miệng, oán hận lại mang điểm khiêu khích nói: “Muốn cùng đi không?”

.

“Loại phương thức tự tử này tôi không dùng.” KO chọn chọn mi, khinh miêu đậm tả – nhẹ nhàng băng qua nói: “Bất quá, có rảnh tôi có thể cùng cậu thử một lần.”

>o< —— dựa=“” vào!=“” mô-za-a=“” cú!=“” đầu=“” mắg=“” một=“”>

“Còn có một việc, vừa rồi Tiểu Nại gọi điện thoại nói, nếu không trở về, vé xe tự trả tiền.”

KO thản nhiên bỏ lại một đòn trí mạng.

Mô-za-a cước bộ dừng một chút.

Sau một lúc lâu.

———”Ta dựa vào! ! !”

Lúc này, rốt cuộc nhện không được kêu rên.

Oán niệm bao quanh, làm cho vô số chim cả kinh cất cánh bay lên.

Nam nhân liềm hạ con người, không cho trong mắt tình tự tiết ra ngoài, trên mặt nhìn không ra chút biểu tình.

Lại bị hắn chạy thoát.

Không quan hệ, ngày còn rất dài.

N phút qua đi, dưới cây đại thụ, vẫn bị xem nhẹ bác gái đứng ở dưới cây thỏ phỉ phò trong gió lạnh, một bên hăm ở trong dư chấn, một bên niệm ta cái gì cũng chưa thấy ta cái gì cũng chưa thấy ta là đi ngang qua, vừa mới đều là ảo giác nhất định là vậy, A di đà phật.

Thiện tai thiện tai.

45. Chương 43

Chương 43

Trở lại công ty .

Nói như thế nào, “Rốt cục” cũng phải trở về công ty.

Người nào đó đứng đến chân bủn rủn, mặt mày khổ sấp nghiêng răng nghiêng lợi.

Ở Nghiễm Châu đáp xe lửa trở lại B thị, lại đi một chuyến xe bus tốc hành đến công ty, dọc theo đường đi không biết vì tránh né va chạm với người nào đó hay là vì nguyên nhân nào khác (thẹn thùng? Mô-za-a: >o< thẹn=“” thùng=“” cái=“” mao=“” a!=“” người=“” cho=“” lão=“” tử=“” cổn!=“” !=“”)=“” linh=“” tình=“” mô-za-a=“” vẫn=“” không=“” được=“” tự=“” nhiên=“” cứng=“” công=“” thân=“” mình=“” không=“” chịu=“” ngồi=“” kết=“” quả=“” ở=“” trên=“” xe=“” bus=“” suýt=“” chút=“” nữa=“” vì=“” xe=“” thắng=“” gấp=“” mà=“” ngã=“” nhào=“” còn=“” một=“” lần=“” thì=“” suýt=“” nữa=“” bị=“” đồ=“” uống=“” trên=“” tay=“” của=“” một=“” cậu=“” bé=“” đổ=“” lên=“” trên=“” người=“” lần=“” thứ=“” n=“” bị=“” tiểu=“” thâu=“” thăm=“” viếng.=“” .=“” .=“” .=“” .=“” .=“” (=“” may=“” mà=“” hấn=“” không=“” mang=“” đi=“” động=“”)=“” mọi=“” việc=“” cứ=“” thường=“” xuyên=“” phát=“” sinh=“” lúc=“” sau=“” cuối=“” cùng=“” một=“” lần=“” xe=“” dừng=“” lại=“” ko=“” trực=“” tiếp=“” vươn=“” tay=“” lôi=“” kéo=“” mô-za-a=“” mất=“” thắng=“” bằng=“” ngã=“” vào=“” trên=“” người=“” ko=“” bị=“” người=“” phía=“” sau=“” vươn=“” tay=“” ôm=“” chặt=“” vào=“” trong=“”>

“Dựa vào!” Mô-za-a giống như một con mèo bị đập phải đuôi nhảy dựng lên, quát to một tiếng, run rẩy chỉ vào người nào đó: “>o< cậu=“” cậu=“” cậu=“” cậu=“” làm=“” gì=“” vậy!=“” !=“” !=“” !=“” !=“”>

Mọi người trên xe nhất tề xoát xoát quay đầu, nhìn về phía nơi đột nhiên toát ra động tĩnh lớn như vậy thì thấy một nam sinh bộ dạng thực thanh tú trên mặt lại một trận đỏ một trận trắng.

KO ngược mắt, thần nhiên nhìn hấn, tỏ vẻ chính mình cái gì cũng chưa làm.

“”

Mô-za-a thể mới biết cái gì kêu cảm điếc ăn hoàng liên, có khổ nói không nên lời, làm cho trong lòng hấn thực ghen khuất a, tổng không thể tại đây lên án KO quấy nhiễu tình dục a a a a, ai sẽ tin tưởng hấn chứ a a a a a a ——>o

Hấn cắn răng, lại cắn răng, nhếch môi đứng thẳng thân mình, không quan tâm đến người nào đó, tiếp tục cứng ngắc phẫn pho tượng.

“Ngồi xuống.” KO thần nhiên nói.

“—— lão tử liền thích đứng, đứng thoải mái!” Người nào đó rống lên.

KO mặt nhăn mày nhíu.

Lại tới một trạm xe bus, một đám người lại rầm lạp đi lên, xe bus nguyên bản đã chật chội rồi nay còn chật thêm.”MD! Sớm biết vậy liền kêu taxi đi.” Nam sinh ảo não oán niệm. Một phụ nữ mang thai chống thắt lưng đi lên nhìn xung quanh tìm chỗ ngồi, KO đứng lên, thản nhiên nói: “Chị ngồi chỗ này đi.” Phụ nữ mang thai kinh ngạc ngẩng đầu, cảm kích nói: “Cảm ơn.”

Phụ nữ mang thai ngồi xuống sau, KO lập tức đứng lên, đi đến phía sau người nào đó, hơi thở ấm áp lập tức phả vào gáy của Mô-za-a, Mô-za-a mất tự nhiên nhỏ giọng nói: “Cậu, cậu TM đứng xa ra một chút. . . .”

Người phía sau không có một tia biểu tình, tiếp tục khí định thần nhàn đứng ở phía sau hần ——”Rất đông, không thấy sao?” KO thản nhiên nói, cơ hồ là nói gần bên tai hần.

>o< mô-za-a=“” luống=“” cuống=“” một=“” chút,=“” dưới=“” chân=“” lão=“” đảo=“” một=“” cái,=“” thiếu=“” chút=“” nữa=“” ngã=“” về=“” phía=“” trước.=“” ko=“” ở=“” phía=“” sau=“” liền=“” kéo=“” hần=“” lại,=“” thờ=“” dài=“” một=“” tiếng,=“” ôm=“” lấy=“”>

“. >o< cậu=“” cậu!=“” buông!=“” !=“” dựa=“” vào!=“” cậu=“” có=“” bệnh=“” a!=“” mô-za-a=“” hôn=“” hển=“” hô,=“” nhưng=“” lại=“” sợ=“” bị=“” người=“” khác=“” chú=“” ý=“” nên=“” tận=“” lực=“” hạ=“” giọng,=“” mặt=“” trưởng=“” đỏ=“”>

Người phía sau ngoảnh mặt làm ngơ, trên mặt biểu tình thản nhiên, một tia dao động cũng không có.

Có vấn đề, tuyệt đối, tuyệt đối có vấn đề!

Xe thực đông, ngay cả không gian để giãy dụa cũng không có. Phía sau người, cùng chính mình đứng thật sự gần, rất gần.

Trên xe rất đông, nên tất cả mọi người không có chú ý tới tư thế kỳ quái của bọn họ, nhưng Mô-za-a vẫn cảm thấy được giống như ở ban ngày ban mặt bị bao nhiêu người nhìn chăm chăm.

Thực. Quỷ dị, thực. Xấu hổ.

Tim đập rất nhanh.

Mô-za-a có đôi khi thật sự hoài nghi mình gần nhất có phai hay không bị bệnh tim, luôn đập liên hồi cơ hồ muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

Đặc biệt, đối mặt với người này thời điểm, trái tim liền TM như thấy thân nhân dường như, kích động vô cùng.

Dựa vào a! >o

“Thật sự là ngu ngốc, rõ ràng si, thiên hạ thứ nhất si.” Chính mình mắng chính mình, nhưng là không biết mắng cái gì.

.

——”Thực nóng sao?” Người ở phía sau đưa một bàn tay lên trán hần, nhẹ nhàng dán ở bên tai hần hỏi.

“Vô nghĩa! Cậu cứ trong tình cảnh này bị người ôm thử coi! ?” Thanh âm tức giận, nhưng đã muốn nhận mệnh không hề giãy dụa, chính là nghĩ muốn tìm cái hầm để chui vào.

“Hảo, lần sau đổi lại cậu ôm tôi.”

. >o

A a a a hần muốn đi chết —— thật sự! !

Cho nên nói, “Rốt cục”Trở lại công ty .

Người nào đó thật sự là hai mắt nhắm lệ doanh tròng a, tâm tình mênh mông a. Chưa từng nghĩ qua chính mình dĩ nhiên lại tưởng niệm nơi này đến vậy, nhìn thấy cánh cửa thủy tinh quen thuộc, nhanh

chân đã nghĩ vọt đi vào —— kỳ thật chỉ cần có thể thoát khỏi người phía sau kia, liền giống như thoát khỏi 18 tầng địa ngục.

Mới vừa nâng chân bước vào một nửa, đã bị một người đang vội vã từ bên trong lao ra tông vào.

Bính!

“Ai nha! Mi ca! !” Thanh niên một đầu nhuộm đỏ chót kinh ngạc nhìn thấy Mô-za-a, lại nhìn KO ở phía sau. Ánh mắt có điểm quỷ dị, “Hai người đã trở lại à?”

KO thản nhiên gật gật đầu, di động đột nhiên vang lên, hắn nhìn nhìn, nhíu nhíu mày, đối với người nào đó nói: “Cậu đi vào trước đi.” Rồi cầm điện thoại đi ra ngoài.

Người nào đó giật mình, chậm rãi quay đầu lại, lại chống lại ánh mắt quỷ dị của tiểu thanh niên, “. Khụ. Anh trên mặt có cái gì sao?”

Tiểu thanh niên lập tức nói: “Không có không có! Mi ca, anh, ách, các anh vừa mới trở về à?”

“A, đúng vậy, vừa mới trở về.” Người nào đó bị ánh mắt quỷ dị của hắn nhìn thật sự không được tự nhiên, “Làm sao vậy?”

“Không có gì.” Tiểu thanh niên khoát tay, nhưng tầm mắt vẫn quỷ dị như trước, “Em hiện tại có việc phải đi trước, đợi chút lại tán gẫu a.”

Dứt lời lại hấp tấp đi ra bên ngoài.

“Nga.” Người nào đó buồn bực lên tiếng.

Mới vừa bước vào công ty, liền thấy Vi Vi, Ngu Công, Hầu Tử Tử đều ở, Ngu Công đồng học vừa nhìn thấy hắn đến, liền nhiệt tình nhào tới kéo hắn vào: “Hác Mi, chúng ta nhớ cậu muốn chết.”

“Cổn!” Người nào đó lập tức tức giận đẩy Ngu Công ra, hắn hiện tại đối với đồng phái ôm địch thường miễn cảm (), thuận tiện mãnh liệt khách sáo với Ngu Công đồng học một chút: “Ta như thế nào cảm thấy ta không ở các người sống rất yên bình.”

“Nga! Nga! Hác Mi câu như thế nào có thể nghĩ như vậy, làm cho tớ rất thương tâm a ——” Ngu Công chỉ vào vị trí trái tim, khoa trương ngâm ra hai câu thơ, “Mạc đạo không cần thiết hôn, mảnh cuốn gió tây, nhân so với hoa cúc gãy.”

Mọi người ở đây liền lập tức nổi da gà.

Người nào đó ác hàn buồn nôn muốn ói, “Tam tẩu, lấy cho anh cái thùng! Anh muốn ói ——”

Ngu Công đồng học vẫn tiếp tục sượng thơ trữ tình —— “Vật áo tiệm khoan chung dứt khoát, vì y tiêu người tiêu tụy.”

——”>o< tam=“” tẩu,=“” không=“” cần=“” thùng,=“” đổi=“” cho=“” anh=“” cái=“” lu!=“” phải=“” cái=“”>

Thùng cũng không đủ cho hắn phun!

Ngu Công đồng học gần nhất để ý một MM học bên khoa tiếng Trung, vì vậy mỗi ngày điên cuồng đọc thơ đường, tổng thi để lấy lòng người đẹp.

Khó trách như vậy nhận nhạo. Mô-za-a lần thứ hai khinh bỉ hắn.”Ta nói người a đã tốt nghiệp rồi để làm chi còn đi tàn phá mầm non của tổ quốc a a a, người không biết liêm sỉ à?”

“Hắn gần nhất tịch mịch.” Hầu Tử Tử đồng học giải thích nói.

“Cũng không phải vậy, ở đây mỗi người đều có đôi có cặp, chỉ còn lại mình ta là cô đơn, lão tử thực bất bình a.” Ngu Công buồn bực nói.

——”>o< ta=“” đây=“” chẳng=“” phải=“” .=“” .=“” .=“” .=“”>

“Cậu không giống tớ!” Ngu Công trừng hắn.

“Câu không phải đã muốn có KO rồi sao? !” Ngu Công, Hầu Tử Tửu trăm miệng một lời nói.

“>o< please=” tha=” ta=” đi.=“ .=” .=” .=” .=” .=” .=” mô-za-a=” sắc=” mặt=” lúc=”
 xanh=” lúc=” trắng,=” sau=” đó=” buồn=” bực=” ôm=” đầu:=” “các=” người=” là=” từ=”
 nơi=” nào=” nhìn=” ra=” ta=” cùng=” hẳn=” có=” quan=” hệ=” chứ?=” !=“ có=” quan=”
 hệ=” cái=” rằm=” a!=“ dựa=” vào!=“ lão=” tử=” là=” trong=” sạch=” ——!=“ a=” a=”
 a=” a=” a=” a=” (=“ oán=” niệm=” một=” van=” lần=”>

• • • • •

Bốn phía yên lặng.

Ngũ Công gât đầu.

Danh dư của hần a! !

“Hác Mi, oan uổng a! Tổ cũng là người thụ hại a, tổ là nghe người khác nói! Tuyệt đối không phải bịa đặt!
!” Ngu Công đồng học bày ra một bộ đáng thương thu hai giả, thức thời cầu xin tha thứ.

———”Ta.”

Một thanh âm truyền đến, A Thích tươi cười đi tới, “Hi, Mi ca, đã lâu không thấy.”

“Người người, người đưa vào cái gì nói lung tung?”

Bày ra bộ dáng lưu manh bệ vệ toàn bộ chất vắn nhưng lại không có một chút khí thế, người nào đó cũng liền điểm ấy tiền đồ, mọi người không cần khinh bỉ hắn.

“>o< sữ=”” thật=”” cái=”” mao=””>

• • • • •

• • • • •

• • • • •

——>o< “người=”” câm=””>

A Thích mỉm cười, không thềm nói lai.

.

Mọi người thức thời trầm mặc .

Xem ra JQ tồn tại là ván đã đóng thuyền , người nào đó danh dự lúc này cũng. Xem như bị hủy diệt để hoàn toàn. = =

46. Chương 44

Chương 44

Người nào đó nắm chặt một xấp hoá đơn thật dày kích động chạy đi tìm Tiểu Nại, mới vừa đi đến cửa phòng, chợt nghe đến thanh âm không nhanh không chậm của Tiểu Nại chậm rãi truyền đến: “. Tại sao đột nhiên như vậy?”

Hắn đang nói chuyện với ai vậy? Người nào đó nhìn chăm chú vào cửa kính văn phòng, sau đó . Tiểu Nại nói chuyện với đối tượng, dĩ nhiên là người mà hắn không muốn gặp nhất. >o< hắn=“” =“” theo=“” bản=“” năng=“” nghĩ=“” muốn=“” xoay=“” người=“” rồi=“”>

——”Người thật sự phải đi?” Tiểu Nại thanh âm tiếp tục truyền đến.

Đi? Ai muốn đi? Người nào đó định trụ cước bộ, dựng lỗ tai lên.

“Bên kia có việc.” KO tựa vào trên tường thản nhiên nói, hai tay khoanh ở ngực, không có biểu tình gì.

“Hảo, tớ đây cũng không miễn cưỡng lưu cậu.” Tiểu Nại mỉm cười, vỗ vỗ hắn, “Hợp tác khoái trá.”

KO thản nhiên bắt tay.

Tiểu Nại cười cười, xoay người đi ra cửa. Người nào đó lập tức lui tới góc tường bí mật.

“Đúng rồi, ” Tiểu Nại lại xoay người, “Trước khi đi, ít nhất nói với hắn một tiếng?”

Bên kia không có truyền đến thanh âm đáp lại, người nào đó cũng không biết KO phản ứng ra sao. Chính là lại nghe đến tiểu nại một tiếng cười khê, sau đó đi ra ngoài.

Người nào đó trở mắt tiêu hóa tin tức vừa mới nghe được.

KO phải đi ?

Từ chức? Vì cái gì? Bọn họ không phải vừa mới trở về.

Hắn phải rời khỏi

Tại sao lại đột nhiên như vậy.

Trong lòng tiểu ác ma kêu gào: đây không phải chuyện tốt sao! Người không phải ước gì hắn rời khỏi sao? Nhanh đi mua pháo chúc mừng a ——

Tiểu thiên sứ không nói chuyện, nhưng là lại trầm mặc, cùng hắn trái tim đập loạn xạ, cùng nhau luống cuống một chút.

Người nào đó một mảnh hỗn loạn ngồi xổm góc tường. Sau đó, trong tầm mắt đột nhiên xuất hiện một đôi chân thon dài.

——”Cậu ở trong này làm gì?” Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng vang lên, mang theo ngữ điệu độc đáo cùng hồ hững của người nọ, nam nhân nhìn thấy hắn, hơi nhíu nhíu mày.

Dựa vào! >o< người=“” là=“” quý=“” a,=“” đi=“” đường=“” không=“” thanh=“”>

Nam sinh vội vội vàng vàng đứng lên, tầm mắt nhìn chung quanh, lắp bắp nói: “Tớ, tớ là đến. Không, tớ đi trước.”

KO kéo qua hần, đem hần để đối diện với mình, “Cậu đều nghe được tôi cùng Tiểu Nại nói chuyện?”

Người nào đó gật đầu.

Thon dài ngón tay nhẹ nhàng xẹt qua hần sườn mặt, lại nhú nhú mày, KO thần nhiên nói: “Tôi nghĩ đến cậu sẽ thật cao hứng.”

“. Nhưng thoát nhìn, tựa hồ không phải.”

Bị người túm vào trong lòng ngực, ầm áp ôm ấp, trái tim lại không chịu thua kém kinh hoàng, Mô-za-a muốn đem cảm xúc bối rối vừa rồi áp chế xuống.

Trái tim quân, Please người đừng đập nhanh như vậy, còn như vậy đi xuống lão tử khẳng định sẽ trắng niên sớm thế. = =

Đầu sở gây nên ghé vào lỗ tai hần, hơi thở trong trẻo nhưng lạnh lùng bao phủ lấy hần.

“. Khụ, câu chùng nào thì phải đi?”

“Ngày mai.”

“Nga.”

Mô-za-a giống như nhận mệnh nhắm hai mắt lại không hề kháng cự, trong lòng nghĩ quên đi, ta liền tạm thời hy sinh một chút thỏa mãn BT dự vọng của người đi,

Cùng lúc đó, trong văn phòng của phòng lập trình, tiểu thanh niên vọt vào, thở phì phò hăm: “Tin mới tin mới đây! Nghe nói KO phải từ chức, Mi ca cùng hần đang ở ngoài văn phòng của Tiểu ca lưu luyện chia tay.”

Ngu Công hừ cái đứng lên, kinh tủng nói: “Dựa vào! Thiệt hay giả a? Đây TM cũng quá đột nhiên đi? Cậu ở đâu nghe tới?”

Tiểu thanh niên: “Em vừa mới đi ngang qua, liền nhìn đến hai người bọn họ đang ôm nhau trông rất thâm tình, cảnh tượng đó thật cảm động lòng người a.”

Lưu luyện chia tay. Mọi người đầu óc thoáng chốc xuất hiện đủ loại CJ hoặc không CJ nào bỏ đồ, sau đó, không khí YD = =

Tiểu thanh niên lại nói: “Bất quá ta nghe Tiểu ca nói a, kỳ thật @#@ %%.”

Mọi người tỉnh ngộ, thốn thức không thôi.

Hầu Tử Tửu nhin không được nhảy dựng lên: “Đi! Chúng ta đi xem một chút!”

Một đám người rầm rộ định chạy ra bên ngoài, đột nhiên một người chỉ chỉ ngoài cửa sổ, “Không còn kịp rồi, xem, bọn họ đi xuống lầu!”

Mọi người lại xoát xoát nhìn ra ngoài cửa sổ, quả nhiên thấy được người nào đó cùng người nào đó thân ảnh.

“Mau! Ống nhòm.” Không biết ai đem hai cái ống nhòm lại đây, Ngu công tiếp nhận, thanh thanh giọng, “Phía dưới là hiện trường JQ, thỉnh mọi người lắng nghe. Có gì không hài lòng hoang nghênh góp ý kiến.”

Màn ảnh chuyển dời ——

Dưới lầu người nào đó bị KO lôi kéo đi ra ngoài, hần kéo tay lại không được, lại hất tay cũng không được. Sau đó người nào đó giận, không biết mắng câu gì. KO dừng lại, nhìn hần.

“Tiểu bạch kiểm thực không được tự nhiên a.” Ngu Công nói.

Đồng dạng cầm ống nhòm nhìn Hầu Tử Tửu cũng thán: “Đúng vậy a, đều đã làm cái kia rồi(tối nghĩa quá a =.=), như thế nào còn không được tự nhiên như vậy.”

“KO thực vất vả a.”

“Về sau cưới vợ ngàn vạn lần đừng tìm người giống Mi ca.”

Không biết ai lại thốt thức lên tiếng.

Dưới lầu.

Người nào đó bị KO kéo không được tự nhiên, mở đầu ấp úng không biết nói gì, còn tại liệu mạng nghĩ muốn rút cánh tay đang bị giữ chặt. Nếu Ngu Công bọn họ có máy nghe trộm trong lời nói, thì có thể đủ nghe được người nào đó lắp bắp không được tự nhiên thanh âm: “Cậu làm gì vậy! Buông ra! Tổ cũng không phải nữ sinh, tay trong tay cái mao a!”

KO nheo lại mắt, nói một câu gì đó, nếu Ngu Công bọn họ đứng gần thì sẽ nghe KO nói: “Chẳng lẽ cậu càng thích bị tôi ôm?”

Người nào đó mặt xoát cái đỏ lên, tiếp theo lại cảm xúc kích động hô một câu gì đó.

Ngu công YD phối âm: “KO! Cậu không cần đi! Phải đi mang tổ cùng nhau đi —— tổ sống là người của cậu chết cũng là ma nhà cậu....! !”

KO chọn mi, cúi đầu nói một câu.

“Mi Mi, không cần mê luyện ca, ca chính là truyền thuyết.” Hầu Tử Tửu cũng thâm tình phối âm.

Người nào đó mặt càng đỏ hơn, cơ hồ nghiêng răng nghiêng lợi nói một câu gì đó.

“Nga! Không!” Ngu Công làm bộ tan nát cõi lòng, “Cậu như thế nào có thể nhẫn tâm vứt bỏ tổ như vậy.”

KO nhíu mày, kéo qua hần, cúi đầu cúi xuống hôn lên môi Mô-za-a.

“>o

Người nào đó nức nở giấy dựa , nhưng vẫn trước sau như một thất bại, cuối cùng thân mình nhuỷ xuống dưới, chỉ có thể bị KO mà cảm thấy hô hấp dồn dập, đầu óc choáng váng.

Mô-za-a thân mình đưa lưng về phía văn phòng, mọi người nhìn không rõ mặt hần, nhưng không cần thận bị ánh mắt lạnh lùng của KO quét qua, tựa hồ là cảnh cáo.

.

“Khụ, vì cái gì ta cảm thấy được chúng ta. Giống như bị phát hiện” Ngu Công theo bản năng rụt lui cổ, lui về sau cửa sổ.

Tất cả mọi người không hiểu cảm thấy một tia hàn ý.”KO. Hần sẽ không là đã sớm liền phát hiện chúng ta đi.”

Quỷ dị âm phong quét qua, mọi người mặc, không ai còn dám đề nghị tiếp tục xem tiếp.

47. Chương 45

Chương 45

Được rồi, chuyện này còn không có xong.

Người nào đó ở bị phi lễ đến đại não thiếu dưỡng khí sau lại hỗn loạn bị KO đưa đến một tiệm bán di động, ở hần còn không có hiểu đối phương muốn làm gì, thì người nọ đã đưa một thẻ card di động cho hần tắc.

“Ngày mai đi mua di động.” Người nọ cúi đầu dán vào bên tai hần nói, nhẹ như nỉ non, “Sau đó, cậu phải gọi cho tôi đầu tiên.”

>o

Kết quả.

Ngày hôm sau, KO thật sự đi rồi.

Sau 2 tiếng KO đi, người nào đó thật sự đi mua di động.

Ba nghìn đồng a!

Tiêu thị MM mang theo nụ cười ngọt ngào nói với hân "Cám ơn hân hạnh chiếu cố" thời điểm, người nào đó nghĩ muốn ngửa mặt lên trời điên cuồng hét lên ba tiếng ——>o< ta="” dựa="” vào!="” rất="” bóc="” lột="” người="” a="” a="” a="” a="” a="” a="” a="”>

~ Chính là, di động mua đều mua, không cần chẳng phải là quá lãng phí Hân thật sự không có khác ý tứ, tuyệt đối không có.

Trở lại công ty, người nào đó cầm di động mới mua ngoạn, chán đến chết ngã người tựa vào thành ghế, nhìn chăm chăm đối diện chỗ trống.

Chỗ ngồi bài trí cũng không nhiều lắm, lộ ra một cỗ quanh quẽ, cùng chủ nhân giống nhau, lại buồn tẻ đơn điệu, còn buồn tào.

—— vì cái gì không phải người gọi cho ta, lại muốn ta gọi cho người?

—— người cũng không có cho ta số điện thoại!

—— huống hồ, gọi cho người làm gì! ? Ôn chuyện a?

—— người nha đi được không phải đỉnh tiêu sái sao!

—— người liền tiêu sái đi thôi! Lão tử không hiếm lạ!

Click ! Người nào đó đối với đối diện chỗ trống kia thật giận, lấy di động ra chụp.

Hình ảnh dừng hình ảnh.

Chứa đựng.

Tấm ảnh thứ nhất của di động.

Vừa đến công ty Ngu Công bọn họ ngạc nhiên phát hiện, người nào đó thể nhưng mua một cái điện thoại mới tinh, còn đang buồn bực nhìn chăm chăm màn hình di động, ngẫu nhiên nghiêng răng nghiêng lợi.

"Wase Samsung a! Tiểu bạch kiểm người lấy tiền đâu để mua vậy? Điện thoại này hình như giá rất đắt." Ngu Công nhìn chăm chăm di động đang loé sáng, phát huy sức tưởng tượng của mình đoán.

"Cổn!" Người nào đó tức giận chửi lên, giống như sư tử đang tức giận vì bị giành địa bàn.

Ngu công bị hoảng sợ.

"Cậu. Ngày hôm qua lại đánh bài thua sao?"

">o<>

". Bị lão Tam khấu tiền lương ?"

">o< ta="” dựa="”>

". Sẽ không là thất tình đi?"

"."

Mặc.

Ngu công lại bị kinh hách, tiến lại càng gần: "Không thể nào!"

"Người mẹ nó cút cho ta!"

Buổi tối, người nào đó hoài tâm trạng quỷ dị đích tâm tình lên ảo tưởng tình cầu .

Quen thuộc đăng ký âm nhạc vang lên, xinh đẹp áo trắng nữ thiên y xuất hiện ở trên màn hình, đối với hắn ôn nhu ấm áp cười.

Lúc trước hội tuyển nhân vật này, tựa hồ chính là bởi vì. Thích nàng ôn nhu tươi cười, giống nắng xuân phong.

Hắn từ nhỏ liền thích người ôn nhu một chút.

Cùng tính cách người nào đó hoàn toàn tương phản.

Cho tới nay, đều vậy.

Mới vừa lên trò chơi, đã có thư truyền đến.

Hắn điểm khai.

Quang Côn 001: Tẩu tử! ! Thế nhưng thấy tẩu tử! ! ! Ta kê đông lạnh điều!

Người nào đó hắc tuyến.

Quang Côn 001: ta phải thông báo với mọi người —— tẩu tử người đừng logout a! Ngàn vạn lần đừng a! Một ngày nay muốn thấy vợ chồng các người đều giống như yết kiến hoàng đế, thực khó a ——

Người nào đó , tâm tình gì đều bị Quang Côn đồng học phá hư vô tung vô ảnh.

Hài hòa ngôi sao. = =

Tiếp theo, bang phái lý tin tức nêu lên âm liên leng keng leng keng không ngừng.

bang phái [Đèn Xanh Sáng]: tẩu tử thực lên đây? Ngô đi trước tắm rửa thay quần áo lại gặp.

bang phái [YIKA]: tẩu tử cùng lão Đại giống nhau, đều thần long kiến thủ bất kiến vĩ, không hổ là vợ chồng a. Ai!

bang phái [BBQQ]: tẩu tử nhĩ hảo, ta là người chơi mới, ngược ngừng

~~ Người nào đó rung mình vài, lại lui cách, tái gõ, lại lui cách. Cuối cùng chính là nói thanh: mọi người hảo.

Sau đó là một trận nhiệt liệt”Tẩu tử hảo”, cụng bái không ngừng bên tai.

Đây là không phải kêu danh nhân hiệu ứng. o()o người nào đó toan sắp nghĩ.

bang phái [Tom Tróc Con Chuột]: tẩu tử, cùng đi BOSS không?

bang phái [Quang Côn 001]: đúng vậy, tẩu tử mau tới đây, chúng ta cùng đi.

bang phái [Đại Thụ Dưới Hảo Lăn Lộn]: tẩu tử cùng Tinh Thần huynh song kiếm hợp bích, nhất định sẽ rất hoành tráng.

Song kiếm hợp bích. Người nào đó ngư.

—— cái gì!

——>o< với=“” ai?=“”>

Lúc này, “Leng keng” nêu lên.

tư tán gẫu [Thủ Khả Trích Tinh Thần]: dưới chân núi Thiên Sơn, người mau lại đây.

48. Chương 46

Chương 46

Ngồi trước máy tính, Mô-za-a kinh ngạc nhìn tin tức vừa truyền đến, ngón tay trên bàn phím tạm dừng một chút.

Biểu tình phức tạp vắn vẹo một giây đồng hồ.

Sau đó ——

“Người qua đây? Đây là cái gì ngữ khí a a a a lão tử có thiếu người tiền sao ta làm gì phải qua chỗ người, người vì cái gì không đến chỗ ta #@\$##\$%#4.”

Oán linh nháy mắt phụ thân. = =

Mô-za-a oán niệm toả ra, cầm ly nước uốc một ngụm để lấy bình tĩnh.

“Khụ khụ.”

Mở cái Truyền Tống Trận đến dưới chân Thiên Sơn, quả nhiên chỉ thấy một loạt những gương mặt quen thuộc đang đứng đó.

bang phái [Tom Tróc Con Chuột]: Tẩu tử tới rồi

~ bang phái [Quang Côn 001]: Tẩu tử! Mau tới thêm tổ đội đánh Boss! Boss nó chỉ còn một chút máu thôi.....

Kỵ sĩ 001 huy đại đao đồng học ồn ào kêu”Nàng” .

Nói như thế nào đây, loại cảm giác này, giống như băng nhóm xã hội đen tụ tập.

Nữ thiên y yên lặng đi qua, phát ra một cái tiểu công kích pháp thuật, BOSS bộ mặt dữ tợn liền ngã xuống, một trận hào quang bao phủ nữ thiên y ——”Level UP” chữ nhảy ra, nhân vật thể nhưng thăng cấp.

bang phái [YIKA]: Wase! Tẩu tử RP thật tốt!

bang phái [Đại Thụ Dưới Hảo Lăn Lộn]: không hổ là tẩu tử a, chúc mừng tẩu tử thăng cấp, tát hoa

Một đám người vây quanh, cùng nữ thiên y nhiệt tình chào hỏi. Trên cơ bản đều là người trong bang phái, cũng chính là lấy hài hòa ngôi sao Quang Côn huynh cầm đầu tiếp đón người nào đó. Nữ thiên y màu trắng yếu diệu thân ảnh đứng ở trong một đám người.

Người nào đó hắc tuyến. nhìn đám người làm thành một vòng bao quanh mình....

Hồng y nam tử đứng cách “Nàng” không xa, khoanh tay mà đứng.

Hồng y mỹ ảnh, tóc dài đen nhánh để đổ xuống trên vai, khoe miệng khinh dương, một đôi hoa đào mắt tựa tiểu phi tiểu nhìn “Nàng” .

Bất quá mấy ngày không thấy, không ngờ giống như bưng tỉnh cách một thế hệ.

Người nào đó tầm mắt dừng ở thân ảnh người nọ trong trò chơi, ngón tay gõ bàn phím nhất thời dừng lại. Tong trò chơi nữ thiên y cũng đứng thẳng bất động.

Người chung quanh thức thời nín thở .

Bọn họ chăm chú nhìn lẫn nhau thiên ngôn vạn ngữ đều không nói ra được, bầu không khí trở nên im lặng, mọi người ở chung quanh đều hai mắt nhắm lại nhìn nhau đều có ý nghĩ muốn rời đi. (Mô-za-a: người TM mau đem không khí trở lại bình thường! >o< nếu=” không=” lão=” tử=” bóp=” chết=” người!=>”>

Sau đó.

Vua phá hư không khí Quang Côn đồng học lập tức nhảy ra, sắp một câu: “Khụ, Tinh Thần huynh, đồng trang bị này nên sử lý thế nào đây?”

.

.

Mọi người mặc, sau đó tập thể khách sáo với Quang Côn quân.

Hồng y nam tử chậm rãi đi tới, giống như lơ đãng đứng ở bên người nữ thiên y, không chút để ý thản nhiên nói: “Các người phân đi, ta không lấy đồng rác rưởi này.”

Mọi người một hồng lên một tiếng bắt đầu trang bị, siêu cấp BOSS tuôn ra đều là cực phẩm a cực phẩm.

Quang Côn đồng học nhặt lên một thanh vũ khí thuộc tính rất cao, tiếc nuối nói: “Ai, đáng tiếc bên này bạo trang bị cấp bậc có chút cao, tẩu tử không dùng được.”

Bởi vì người nào đó thật lâu không ngoạn trò chơi này, cho nên cấp bậc không tính rất cao, so với Quang Côn huynh còn thấp hai cấp.

“Không gì, dù sao ta cũng không vội vã thăng cấp, từ từ là tốt rồi.”

Người nào đó cứng ngắc đánh chữ, cố gắng làm bộ như không thấy đứng ở bên người hồng y nam tử.

“Tẩu tử, nếu không đợi chúng ta mọi người cùng đi Tổ Tuyết rừng rậm cùng người luyện cấp? Bên kia đánh Boss rất nhanh thăng cấp.” Tom Tróc Con Chuột đồng học đề nghị.

Tổ tuyết rừng rậm là nơi tốt nhất để người chơi luyện cấp, vì ở đó Boss đánh ra cho kinh nghiệm rất cao, thăng cấp thực nhẹ nhàng, nhưng có điều, Boss ở đó hơi BT một chút, chúng thích một đám nhào tới công kích người chơi, cho nên bình thường người chơi muốn đi chỗ đó đánh Boss đều tổ chức thành tổ đội để đi. Còn có một chút không tốt chính là Boss chỗ đó bạo ra trang bị thuộc tính bình thường đều là rác rưởi, có đôi khi ngay cả cái rắm cũng không bạo, cho người chơi tay không mà về. Đương nhiên, cũng có đồn đãi nói nơi đó Boss sẽ có một phần vạn tỷ lệ tuôn ra JP trang bị, bất quá điều kiện tiên quyết là người chơi phải có RP rất cao. = =

“Không cần.”

“Hảo.”

Cơ hồ là cùng lúc đánh ra hai câu nói.

Người nào đó kinh ngạc địa nhìn hần, hồng y nam tử như trước đứng ở tại chỗ, giống như vừa mới mở miệng nói chuyện không phải hần.

“Ách. Tinh Thần huynh, nếu tẩu tử không muốn liên.” Quang Côn 001 thanh giọng khụ hai tiếng, xấu hổ giảng hòa.

“Của nàng ý tứ là, các người không cần nghe theo.” Hồng y nam tử thản nhiên nói.

“Ta bồi nàng đi.”

49. Chương 47

Chương 47

Ta bồi nàng đi ta bồi nàng đi ta bồi nàng đi. Đây bốn chữ giao nhau toát ra ở trước mặt Mô-za-a gương nanh múa vuốt diều võ dương oai làm cho hần choáng váng đầu.

Hần oán giận, sau đó so gờ ngón giữa lên! Ai muốn đi theo người a người này siêu cấp biến thái, buồn tao nam cẩn thận ta XX người = = còn có người TM lấy thái độ “Lão tử định đoạt” là chuyện gì xảy ra a a = =

Mọi người thấy đến những lời này sau, tập thể đều tỉnh ngộ.

bang phái [Quang Côn 001]: Aha ha ha, Aha, nói cũng đúng, Tinh Thần huynh cùng tẩu tử hai người thế giới, chúng ta ngoại nhân không tiện quấy rầy a.

bang phái [Đại Thụ Dưới Hảo Lăn Lộn]: Quang Côn huynh nói rất đúng, chúng ta không cần làm bóng đèn!

bang phái [Đèn Xanh Sáng]: hắc hắc. Lão Đại phải cùng tẩu tử ‘ hảo hảo ’ bồi dưỡng cảm tình. Chúng ta hiểu lí lẽ mà ~()/

~ bang phái [YIKA]: lão Đại cùng tẩu tử hảo ân ái a, hâm mộ ING. O(_)O

Ân ái cái đầu a! Người nào đó xấu hổ ô mặt, không dám nhìn nữa.

“> < quý=”” mới=”” cùng=”” hấn=”” đi=”” a!”=”” nữ=”” thiên=”” y=”” hỗn=”” hển=”” kháng=””>

“Tẩu tử thực thẹn thùng.” Mọi người lần thứ hai lý giải.

Thẹn thùng cái mao! Người nào đó cơ hồ nôn ra máu, “Ta @ %! &.”

Hồng y nam tử quyết định thật nhanh thản nhiên lên tiếng: “Còn không đi?”

Lấy Quang Côn huynh cầm đầu mọi người lập tức thức thời mở Truyện Tổng Trộn, giấy lát biến mất.

“Tẩu tử cúi chào ~”

“Tẩu tử chúng ta duy trì người!”

Đây là một đám gì a. Vì cái gì năng lực lý giải của bọn họ có thể đạt tới cảnh giới trâu bò như vậy chứ

Người nào đó lệ .

“Làm sao vậy?” Hồng y nam tử hỏi.

Người nào đó bị phần nhìn hấn, sau đó nói: “Ta chỉ muốn biết ngươi là theo nơi nào nhận thức nhiều như vậy ‘ hảo huynh đệ ’.”

“Hình như đều là ở trên sân PK bị ta đánh bại, sau đó gia nhập bang phái.” Hồng y nam tử khinh miêu đạm tả – nhẹ nhàng băng quơ nói: “Bọn họ lớn nhất ưu điểm chính là thức thời.”

. !!! >o

“Ngươi muốn nói cái gì?”

“Không, ta chỉ là nhớ tới một câu thành ngữ.” Người nào đó nghiêm túc mở miệng:

——”Vật hợp theo loài.”

Trong Tổ Tuyết rừng rậm là chạng vạng, trời chiều ánh chiều tà chiếu lên lớp băng trên cây, đem cả rừng rậm trắng như tuyết đều phủ thêm một tầng lụa mỏng màu cam, như yên như vụ.

Áo trắng nữ thiên y cùng hồng y nam tử thân ảnh đồng thời xuất hiện ở lối vào rừng rậm. Áo trắng hồng ảnh đứng sát bên nhau nhìn giống như một đôi thần tiên quyến lữ, hình ảnh hài hòa, làm cho người ta cảm thán ‘Nguyện thành uyên ương không thành tiên’.

Sau đó, giấy lát —— nữ thiên y chỉ vào hồng y nam tử cái mũi rổng to: “Con mẹ nó ngươi lại dùng vợ chồng kỹ năng! Lão tử có nói phải đi với ngươi sao? ! Ta dựa vào!”

Rất giống một con mèo bị đập phải đuôi.

Hồng y nam tử bình tĩnh nhìn “Nàng” , sau đó bình tĩnh mở miệng nhắc nhở: “Mặt sau.”

Gì? !

Người nào đó ngơ ngác bỗng nhiên quay đầu lại, sau đó kinh tủng nhìn đến một con quái vật lớn xuất hiện hớn hờ nhào về phía “Nàng” ——

>0

“Hưu” một trận bạch quang hiện lên, chỉ nhìn đến một quang cầu đánh về phía con BOSS nhiệt tình kia, sau đó là một trận máu chảy đầm đìa, Boss lớn tiếng kêu rên cùng tiếng rống giận dữ ——

Nữ thiên y lại giơ lên sáo ngọc, một đạo hào quang rất mạnh đánh về phía quái vật, quái vật phát ra một tiếng thảm thiết không cam lòng ầm ầm ngã xuống đất.

Nữ thiên y chỉ vào thi thể quái vật chính khí mười phần rống lên: “>o< gọi=”” người=”” đánh=”” lên=”” lão=”” tử,=”” gọi=”” người=”” đánh=”” lên=”” lão=”” tử!==”” mục=”” nội=”” nó=”” chán=”” sống=””>

.

Ngẫu nhiên có người đi ngang qua liền lui đầu bỏ chạy.

.

Chuyện này nói cho chúng ta biết, không cần đi chọc giận nữ nhân, lại càng không cần đi chọc giận tiểu chịu, đặc biệt đặc biệt không cần đi chọc không được tự nhiên tiểu chịu.

Nhìn xem con Boss lão huynh chết không toàn thân kia thì biết, làm cho chúng ta vì nó bị ai.

“ ” Hồng y nam tử mặc.

“Người có ý kiến gì !” Nữ thiên y đằng đằng sát khí phát phát hung khí đang cầm trong tay trung.

“Ta suy nghĩ, ” KO ngồi trước máy tính ngoắc ngoắc khoe môi, chậm rãi đánh chữ: “Không có kêu những người khác cùng nhau đến, đích thật là cử chỉ sáng suốt.”

”zoey” đồng hài viết một thiên tiểu phiên ngoại

Lúc đó, Mô-za-a đồng học đã muốn chính thức thoát ly đội ngũ người cô đơn thật lâu. Đột nhiên có một ngày nhân hạ hồi tưởng lại những sự kiện khi ở cùng một chỗ với KO, Mô-za-a phát hiện: vô luận là Vi Vi, lão Tam, vẫn là Hầu Tử Tửu, Ngu Công đều ở đem hấn cấp bán cho KO. Nếu không có bọn họ trợ giúp, chỉ sợ hấn cùng KO cũng không phát triển nhanh như vậy! Bất quá, vì sao mọi người đối với hai người bọn họ cùng một chỗ đều bình tĩnh như thế? Chẳng lẽ ở hấn không biết thời khắc thì đồng tính luyến ái đã muốn không là bí mật rồi sao?

Vì thế, Mô-za-a đồng học học quyết định đối với mọi người tiến hành điều tra.

Mô-za-a: “Vi Vi a, vì sao em đối với chuyện của anh cùng KO một chút cũng không cảm thấy phản cảm vậy?”

Vi Vi: “Mỹ nhân sư huynh, chẳng lẽ anh không biết hỉ các nàng vẫn đều là bí mật hủ nữ, ta còn tu hành thấp lắm! Anh không biết đâu mỗi lần nhìn đến anh cùng KO sư huynh cùng một chỗ lòng em đều ở nhộn nhạo a. ”

Còn không có nghe xong, Mô-za-a mặt đã muốn trắng bệch “Chẳng lẽ thế giới này thật sự đã muốn tràn đầy hủ nữ giữa đường rồi sao?” (đúng rồi đó huynh hủ khắp nơi)

Mô-za-a quyết định không ngừng cố gắng.

Mô-za-a: “Lão Tam, vì sao cậu đối với chuyện tớ cùng KO cùng một chỗ một chút ngăn trở đều không có a?”

Tiểu Nại: “Vốn tớ còn lo lắng lưu không được KO, hiện tại có thể sử dụng cậu lưu lại hấn, nói thực ra.
. . . Tớ cảm thấy được thật sự thực có lời a!”

Mô-za-a chỉ cảm thấy giống như tình thiên phích lịch, nhất thời rơi lệ đầy mặt.

Nhưng hấn vẫn không buông tha cho, quyết định tiếp tục cố gắng, nhưng hấn nghĩ muốn cấp Ngu Công một chút nêu lên.

Vì thế, Mô-za-a: “Ngu Công, người thành thật nói cho ta biết, lúc trước người đối với ta cùng ko cảm tình có ý kiến gì không?” (tặng kèm ánh mắt chờ mong đích sao mắt)

Đáng tiếc, Ngu Công: “A? Phải biết rằng hiện tại người loại này trung tính mỹ nhân chính là thực nổi tiếng, có người ở bên cạnh, thì các mỹ nhân của tiếng Trung hệ, tiếng Anh hệ, tài chính hệ đều đối với người yêu thương nhưng nhớ, làm sao còn nhìn đến ta. Huống hồ, các nàng như thế nào có thể đánh thắng được KO a, làm mỹ nhân nhóm bị thương ta chính là sẽ áy náy.” Nói xong, liền chuẩn bị đi tìm mỹ nhân của khoa Tiếng Anh mới vừa nhận thức.

Nhìn thân ảnh đi xa của Ngu Công, người nào đó chỉ cảm thấy đồ lệ đã muốn không thể biểu đạt sự bị thương của hắn, bị từng trận gió thổi phong hoá khuôn mặt của hắn đột nhiên ra bất đắc dĩ. Nhìn Hầu Tử Tửu về mặt chờ mong đứng ở bên cạnh, quyết đoán nói: “Người không cần phải nói nữa.” Sau đó, đi thẳng về phía KO đang đứng đợi cách đó không xa, để tìm sự an ủi cho tâm linh nhỏ bé bị thương tổn của mình.

-END-

50. Chương 48

Chương 48

Ta phải vượt mọi chông gai, trải qua đau khổ, đã đảo độc long, cứu ra công chúa. Sau đó cầm bán lấy tiền.(công chúa nào mà dám để cho anh cứu chứ __=)

Tổ Tuyết rừng rậm ban đêm rất nhanh buông xuống, không trung biến thành một mảnh thâm lam sâu kín, tầm mắt lại vẫn thập phần trống trải sáng ngời, có nhiều điểm huỳnh hỏa chập trùng ở trong rừng rậm xuyên qua, bỗng nhiên lại biến mất không thấy. Tiên diễm hoa đại trở nên lộng lẫy ánh sáng, lay động làm đẹp hai bên đường nhỏ.

Dưới bầu trời đêm, có người ở khiêng cái cuốc hự hự đánh xuống.

Một cái cuốc PIA đi xuống, hệ thống nêu lên: [chúc mừng ngài thu thập được một khối đồng khoáng thạch]

Lại một cái cuốc PIA đi xuống, hệ thống nêu lên: [chúc mừng ngài thu thập được một khối quặng sắt thạch]

[không có thu hoạch nga, lại tiếp tục cố gắng]

[chúc mừng ngài thu thập được một khối đồng khoáng thạch]

.

Nữ thiên y của chúng ta đang ở lấy quặng.

Lấy quặng là người nào đó ngoạn trò chơi khi hạng nhất công tác, chỉ cần chuột nhấn một cái, nhân vật sẽ tự động tiến vào trạng thái lấy quặng, lấy quặng tuy rằng không có kinh nghiệm, nhưng đoạt được các loại khoáng thạch lại có thể bị người chơi lấy đến đoán tạo binh khí, bởi vậy bán đi ra giá phi thường khả quan, thật sự là thâm đắc mỗ ta tham tiền chi tâm.

Người nào đó cầm một bao khoai tây chiên rắc rắc rắc bỏ vào miệng cắn, tựa vào thành ghế nhàn nhã nhìn chăm chăm máy tính.

“Uy, cậu thu phục con BOSS kia chưa?” Hần ngữ khí chứa đầy sự không kiên nhẫn tùy tiện hỏi.

Người ở ống nghe điện thoại bên kia trầm mặc một chút, lời ít mà ý nhiều nói: “Không có, hơn một con.”

Phác —— người nào đó một ngụm khoai tây nghẹn ở trong cổ họng, trừng lớn ánh mắt: “Ta dựa vào! Cậu một người chống lại hai con Tuyết Vương? !”

“Ân.” Đối phương thản nhiên trả lời.

Người nào đó thất ngữ, do dự một chút, mới mở miệng: “Ách, tớ nói.” Muốn hay không tớ qua giúp một tay?

Trong Tổ Tuyết rừng rậm BOSS vốn liền rất mạnh, một con đều rất khó đối phó, càng đừng nói chống lại hai con.

Không đợi hắn nói xong, “Hưu” một trận bạch quang bao phủ nữ thiên y, chữ level up màu xanh biếc toát ra, nhân vật thăng cấp.

Hệ thống nhảy ra nêu lên: đội ngũ [Ta Là Thổ Phỉ Ta Sợ Ai] đã bại hai BOSS lục tinh Người Tuyết Vương , đạt được 80000 kinh nghiệm, đội viên chia đều.

Mạc trát hắn sững sờ ở đường trường.

Sau một lúc lâu, hắn lệ : “Rất sinh mãnh >o< .=”” .=”” .=”” .=””>

Phía trước vừa mới tiến nhập Tổ Tuyết rừng rậm thời điểm, người nào đó bắt đầu vênh mặt hất hàm sai khiến: “Chúng ta tổ đội đi. Người đi đánh quái, ta đi lấy khoáng thạch.”

“” Đối phương trầm mặc.

“Người là không phải muốn hỏi vì cái gì? Nguyên nhân rất đơn giản, lão tử tay đau, không nghĩ động.”

.

Đập bàn ——>o< ai=” kêu=” người=” là=” nam=” chứ,=” lão=” tử=” vì=” phối=” hợp=” người=” giả=” trang=” nữ=” nhân=” lâu=” như=” vậy=” ngẫu=” nhiên=” hưởng=” thụ=” hưởng=” thụ=” đặc=” quyền=” không=” được=” a!==” !==”>

.

“Nhiều nhất bán khoáng thạch tiền chia cho người, người hai ta tám. Được rồi đi?” Người nào đó vừa ăn cướp vừa la làng nói.

“Nói trước, không phải lão tử ngạnh muốn tới địa phương quý quái này, là người TM kéo lão tử tới! Nói như thế nào người cũng phải phụ trách đi? !” Người nào đó đúng lý hợp tình ồn ào nói.

Lặng im sau một lúc lâu, người bên kia nhìn chằm chằm màn hình ngoéo một cái khóe môi: “Hảo, ta phụ trách.”

Vì thế.

Tin tưởng quần chúng có mắt đều đã nhìn ra, thằng nhãi này một phen làm cho người ta khinh bỉ già mồm át lễ phải càng ngày càng có tiềm chất thổ phỉ, hảo hài tử ngàn vạn lần không cần hướng hắn học tập o()o

Vả lại cái tên tổ đội so với cái tên ở thi PK lúc trước còn lồi gấp một trăm lần, Mô-za-a đồng học chính nghĩa giải thích là”Lão tử gần nhất rất thiếu tiền, cho nên nằm mơ đều muốn đi làm thổ phỉ.” Đưa tới KO một trận trầm mặc.

Cùng tổ đội với một cao thủ như KO quả thật là một cái quyết định sáng suốt, hắn công kích cường đến biến thái, hiệu suất cường đến biến thái, RP cường đến biến thái (luôn có thể gặp được BOSS cho kinh nghiệm rất cao ==) người nào đó ở địa phương an toàn một bên nhìn thấy tài nguyên cuộn cuộn một bên nhìn thấy nhân vật kinh nghiệm bạo tăng, cái kia thích a, đồng thời trong lòng cũng ghen tị a

Quang Côn 001 phát đến tin tức, tình yêu an ủi: tẩu tử, người cùng tinh thần huynh bên kia tiến triển đến rồi?

Mô-za-a , phát ra một cái biểu tượng khảm người qua.

Quang Côn 001 bật người biết mình nói sai, vội vàng sửa lại: ai, ta là nói tẩu tử người thăng mấy cấp?

Mô-za-a đồng học lời ít mà ý nhiều: ba.

Quang côn 001 cả kinh: ba cấp? ! Ba cấp ! ! (o)! Lúc này mới qua bao lâu a, các người vợ chồng hiệu suất thật cao

Mô-za-a : đều là hần một người xoát kinh nghiệm, không liên quan đến ta, ta không BT như vậy.
o()o

Quang Côn 001 sôi trào : Tinh Thần huynh ~~OMG! Không hổ là tinh thần huynh, thần tượng a

~(hồng tâm) vậy tẩu tử ngươi đang làm thôi!? Các ngươi vợ chồng lưỡng không phải hần là ý hợp tâm đầu
dắt tay nhau diệt địch làm cho địch nhân máu tươi phò thành hồng thắm sau đó kiêu ngạo mà bước qua?

Mô-za-a nhảy dựng, vỗ bàn: >o< ngươi=” tm=” yy=” đủ=” chưa!==”>

Quang Côn 001: hắc hắc, thật có lỗi a tẩu tử, nghề nghiệp của ta là một tác giả viết tiểu thuyết, bất tri bất
giác sẽ nghĩ đến những điều so sánh huyền huyền, ai kêu ngươi cùng tinh thần huynh là một đôi rất thần
tiên rất quyến rũ ~~ hần mộ a (nước miếng)

Mô-za-a tay gõ bàn phím run run: ngươi nói ngươi là. Tác gia?

Quang Côn 001: đúng vậy, mỗi ngày trạch trong nhà ngoạn võng du hoặc viết tiểu thuyết, nếu không như
thế nào đến bây giờ còn Quang Côn ô ô.

Mô-za-a nhúc nhúc hỏi: ngươi viết tiểu thuyết gì?

Quang Côn 001 có điểm ngưỡng ngùng : ha hả, ta viết chuyên mục về văn nghệ, chính là viết văn cùng loại
với tạp chí cổ hương tình X , nhân văn X hoa

-_-||| Mô-za-a hoàn toàn bị lời rồi, hai bản tạp chí này hần đều biết, bên trong là tiêu chuẩn nghiêm túc văn
học, lúc trước ở trong đại học bọn họ đạo sư còn đề cử qua cho bọn họ mua. Hần thật sự là không thể đem
tên thanh niên nhiệt huyết trước mặt mỗi ngày kêu gào phải phao MM này liên hệ với tác gia chuyên viết
thể loại văn nghệ này >o<, thế=” giới=” quả=” nhiên=” là=” huyền=” huyền=”>

Kết quả vài giây sau, Quang Côn huynh lại phao thêm một câu càng huyền huyền: kỳ thật ta còn là phóng
viên của quốc gia tân X xã, ha hả.

>o

Chờ Mô-za-a theo trong thiên lời hồi thần lại, Quang Côn huynh lại hỏi: “Đúng rồi tẩu tử, ngươi còn không
có súng vật đi?”

“Ấn.” Người nào đó nhớ tới chính mình quả thật còn không có súng vật, bởi vì ngay từ đầu căn bản không
có tính toán ngoạn trò trời này lâu dài, cũng liền lười đi bắt súng vật.

Hần hỏi Quang Côn 001: “C súng vật nào có điều so sánh cao cấp không? Ta muốn đi trao một con.”

Quang Côn 001: “Trước mắt trong toàn bộ súng vật tối ngư B nhất là Hỏa Phượng Hoàng cùng Thủy Kỳ
Lân, hai súng vật này nghe nói thuộc tính cường đến biến thái nha, hơn nữa có tiền cũng mua không được,
phải làm một nhiệm vụ tên là ‘ long phượng và sừng lân ’ mới có thể được đến.”

“Long phượng và sừng lân?” Mô-za-a đối với trình độ BT của nhiệm vụ này cũng có nghe sơ qua, “Ngươi đã
làm?”

Quang Côn 001 thán: “Ta đã làm. Năm đó lão tử mất một tháng thời gian để làm nhiệm vụ này nhưng kết
quả vẫn là thất bại, tẩu tử ngươi không biết đâu, nhiệm vụ này quả thực là BT lệnh người ta giận sôi, ta
sau lại chủ động buông tha cho ~~ nghe nói hiện tại mới chỉ có một người làm được nhiệm vụ này có được
một con Hỏa phượng hoàng cùng Thủy Kỳ Lân, nhiều hiếm hoi a

”

“Vậy người được đến chúng nó chẳng phải là cường đến không phải người sao?!” Mô-za-a tự đáy lòng cảm
thán.

“(o) tẩu tử ngươi không biết? ! Cái kia ngư nhân chính là lão công của ngươi a a

”

!!!!

Cơ hồ ở Quang Côn đồng học”A a

~” đồng thời, trên màn hình ở chỗ sâu trong rừng rậm tuôn ra một đoàn ánh lửa huyền lệ phi phàm, ánh sáng chói mắt này cường độ rất lớn, cơ hồ làm cả Tố Tuyết rừng rậm nháy mắt sáng như ban ngày.

Sau đó tai nghe truyền đến một giọng trong trẻo nhưng lạnh lùng: “Lại đây, hiện tại.”

Mô-za-a cơ hồ là theo bản năng điểm chuột vào kỹ năng “Làm bạn đồng hành”, vài giây sau “Nàng” liền đứng ở hồng y nam tử bên người, ánh lửa tươi đẹp phần phật nhảy lên, Mô-za-a trợn to mắt ——

“>o< này=”” này=”” này,=”” đây=”” là=”” cái=””>

Hắn không thể tin nhìn chằm chằm vật thể xuất hiện trước mắt, khó dám tin tưởng vào hai mắt của mình.

“Long.” Người bên kia bình tĩnh nói.

Ánh mắt màu đỏ, móng vuốt lợi hại, đôi cánh thật lớn, trên đầu còn có cái sừng màu bạc, ánh mắt lạnh như băng hung ác nham hiểm kia, âm thầm lộ ra một tia tàn nhẫn quang mang, móng vuốt sắc bén giống như có thể một kích đập vỡ vụn trăm người.

Này xác thực là một con. Long. Thực quá thật, một con long thực BH.

“Khụ, đây là. Bản sao mới ra sao?” Mô-za-a ra vẻ trấn định hỏi, nhưng thanh âm còn có điểm run run.

“Không phải.” Người bên kia ngắn gọn đáp, không nhanh không chậm di động chuột, thân ảnh thon dài màu đỏ trước mặt, tả hữu tách ra xuất hiện hai thần thú.

Một con toàn thân hừng hực hỏa diễm màu vàng Phượng Hoàng, cùng một con toàn thân hào quang màu xanh vờn quanh Ngân Kỳ Lân, thần thái cao ngạo, không chút nào sợ hãi cùng con Long kia giằng co.

Này nhất định là hai con Hỏa Phượng Hoàng và Thủy Kỳ Lân trong truyền thuyết, vừa rồi bạch quang khẳng định cũng là chúng nó đánh ra. Mô-za-a một tra chúng nó thuộc tính —— chín tinh (chín sao).

Chín tinh (chín sao) thần sủng!

Mô-za-a cảm thấy được chính mình thực huyền huyền: “Ta nói.” Hắn thanh thanh giọng: “Người lần trước ở sân đấu PK thời điểm như thế nào không phóng chúng nó ra?”

“Không tất yếu.” Hồng y nam tử khinh miêu đạm tả – nhẹ nhàng băng quơ nói.

“. = nga”

Long cùng hai con thần thú lẳng lặng giằng co N lâu, rốt cục không có tính nhẫn nại, run run cánh bay lên, sau đó từ trong miệng phun ra một đoàn hỏa cầu.

“Rống ——”

Ngọn lửa phần phật phóng lại đây.

Phượng Hoàng cùng Kỳ Lân đều nghênh diện đón đỡ, ba con thần thú đánh cho thiên hôn địa ám nhật nguyệt vô quang – nhật nguyệt thôi chiếu kinh thiên động địa quỷ khóc thần sầu. (tha thứ ta sẽ không viết đánh nhau trường hợp OTZ.)

Trải qua một phen đánh nhau kịch liệt người chết ta sống, cuối cùng Hỏa Phượng Hoàng xuất ra một chiêu ‘Cửu âm bạch cốt trảo’, Thủy Kỳ Lân lại xuất ra một chiêu ‘Lư Sơn Thăng Long Bá’ đồng loạt xoát xoát oanh qua, đầu Long kia suất khí ngã xuống đất, miệng còn hàm chứa cuối cùng một đám tiểu ngọn lửa.

Vài phần chung sau, hệ thống tuyên cáo: thân ái ngoạn gia, đội ngũ của ngài ở cùng thập tinh cấp BOSS Chòm sao Thương Long trong chiến đấu thắng lợi, đạt được kinh nghiệm 1000000, đội viên chia đều, chúc mừng các người.

Hai giây sau, hệ thống ở trên kênh Thế giới phát ra thông cáo, ngoạn gia ‘Thủ Khả Trích Tinh Thần’ trong đội ngũ [Ta Là Thổ Phỉ Ta Sợ Ai] đã bại thập tinh cấp BOSS chòm sao Thương Long, đạt được

kinh nghiệm 1000000, được đến danh hiệu “Long kỵ sĩ”, bọn họ đã cứu vớt thế giới này, được đến thần chúc phúc.

thế giới oanh động .

thế giới [YIKA]: lão Đại! ? Thiên

~ thế giới này huyền huyền

~ thế giới [Tom Tróc Con Chuột]: OMG! Trò chơi này khi nào thì có thập tinh BOSS ? Thuộc tính vẫn là Long tộc! ! Long! ! Ta không nhìn lầm đi? ! !

thế giới [Đèn Xanh Sáng]: ta không hoa mắt đi? MD một trăm vạn kinh nghiệm! ! Lão tử một tháng đều xoát không được nhiều như vậy! Sẽ không là hệ thống BUG, đánh sai đi

~~ thế giới [Quang Côn 001]: quả nhiên nơi nào có Tinh Thần huynh cùng tẩu tử đích thì nơi đó sẽ có kỳ tích.

thế giới [Đường Bát Hổ]: sao lại thế này? Trò chơi mới nhất cơ sở dữ liệu lý đều không có bản sao thập tinh, đầu long này là từ nơi nào toát ra tới? !

thế giới [Lão Nạp Giới Sắc]: A di đà phật, lão nạp cũng hoài nghi chính mình mắt mờ Muốn xuống Thiếu Lâm tự mua kính sát trùng

~ thế giới [Đại Thụ Dưới Hảo Lăn Lộn]: Tinh thần huynh bọn họ không phải ở Tố Tuyết rừng rậm luyện cấp sao? Ai có thể nói cho ta biết là chuyện gì xảy ra? ?

thế giới [Quang Côn 001]: Ta cũng muốn biết.

thế giới [Biển Ca-ri-bê]: Giống Quang Côn huynh.

thế giới [Super Công]: Hỏa Phượng, Thủy Kỳ Lân, chòm sao Thương Long đều là sủng vật của lão Đại gia, lão Đại cùng tẩu tử từ nay về sau đã nghiễm nhiên trở thành một đôi truyền thuyết.

thế giới [Ta Là Nho Nhỏ Tân Thủ]: ta là người mới, ta chỉ nghĩ muốn cúng bái một chút vị ngư nhân kia.

thế giới [Bọt Biển Nhiều Điểm]: (hồng tâm + hồng tâm + hồng tâm) Thủ Khả Trích Tinh Thần hảo suất a O(_)O~ long kỵ sĩ a ~~ hảo muốn nhìn con long kia nga ~~ tát hoa

~~ thế giới [Thái Điều Nha Nha]: ta cũng vậy là người mới, ta chỉ nghĩ muốn bình tĩnh tán một chút, tên đội ngũ thực BH.

Mô-za-a cũng hiểu được chính mình thực huyền huyền. Hắn chỉ nhìn đến đầu Long ngư X kia kêu một tiếng rồi ngã xuống, sau đó nữ thiên y trên đầu xoát xoát xoát toát ra chữ level up. Hắn lại nhu nhu mắt, sau đó bình tĩnh nói: “Ta thắng cứu cấp.”

“Ân.” Đối phương chính là thần nhiên ứng với một câu.

Trong trò chơi lý hồng y nam tử vung tay áo, thu hồi Hỏa Phượng Hoàng cùng Thủy Kỳ Lân, chúng nó cũng không tốt cho lắm, HP chỉ còn lại có 20 điểm ==

Hồng y nam tử lại dùng một cái bắt giữ thuật, thành công đem đầu Long thu phục. Sau đó hệ thống hướng người nào đó nêu lên: Phu quân của ngài [Thủ Khả Trích Tinh Thần] đem thập tinh cấp thần sủng chòm sao Thương Long đưa tặng cho ngài, xin hỏi ngài có nhận hay không?

“ ”

“Này đầu long về sau cho ngư kỵ.” Hồng y nam tử khinh miêu đạm tả – nhẹ nhàng băng quơ nói.

Người có thể dừng dừng ngữ khí “Hôm nay cải trắng chỉ cần một văn tiền” được không. Mô-za-a nội ngư đầy mặt, điểm nhận.

Cái gì, ngư nói hắn không có cốt khí?

Mô-za-a: cốt khí là cái gì có thể đương cơm ăn sao? Lão tử chỉ biết đầu long này rất BH kỵ đi ra ngoài nhất định thực phong cách >o< quan="” trọng="” nhất="” là="” lão="” tử="” đem="” nó="” bán="” đi="” khăng="” định="” được="” không="” ít="”>

“Đi ra ngoài đi.” Hồng sắc thân ảnh quay đầu đi ra ngoài, nữ thiên y vội vàng đuổi kịp.

Mô-za-a lúc này mới chú ý tới bọn họ đang ở chỗ sâu nhất trong rừng rậm, hoang vắng đến đáng sợ, cơ hồ không có thân ảnh, cũng không biết hẳn như thế nào đi vào nơi này.

Tổ Tuyết rừng rậm ban đêm như trước sâu kín lẳng lặng, tinh quang chiếu vào trên mặt hồng y nam tử, nhìn vào có chút ôn nhu lại mị hoặc. Không biết vì cái gì, bọn họ hai người đều không nghĩ đến phải mở ra Truyện Tổng Trận để đi ra ngoài, nhân vật trong trò chơi, sống vai lẳng lặng đi tới, hồng y bóng trắng, tinh quang yên tĩnh.

“Tuyết rơi.” Giây lát sau bầu trời liền rơi xuống từng hạt tuyết u lam, bông tuyết bay lả tả rơi xuống kín vai hai người.

Sau đó ——

Bên sườn rừng rậm lao ra một con Boss cả người phủ đầy lông gào thét phóng về hướng bọn họ. Là một con tuyết tượng, cấp 5.

Hồng y nam tử phản ứng nhanh nhất, giơ tay lên, một chum tia sáng mãnh liệt đánh về phía quái vật, quái vật bị giây sát, kêu thảm thiết ngã xuống đất.

“.” Người nào đó mất hai giây sau mới kịp phản ứng liền im lặng.

“Làm sao vậy?”

Mô-za-a tiêu điều nói: “Ta suy nghĩ, nó thân là một con Boss, còn vọng tưởng đánh một trận oanh liệt, thật sự là có dũng khí.”

.

Sau một lúc lâu, người ở bên kia đột nhiên hỏi: “Cậu mua di động chưa?”

Người nào đó bị nghẹn, nhớ tới câu nói trước khi đi của hắn, lại thuận tiện nhớ tới nụ hôn kia %@#*% . Mô-za mặt chuyển sang đỏ, trắng, xanh, tím

“Sao?” Người bên kia ngữ khí trầm tĩnh.

“A ta đột nhiên nhớ tới ta còn có việc logout trước cúi chào không tiễn cảm ơn ngũ ngon.”

Người nào đó hỗn loạn không biết mình đánh ra cái gì sau sau, liền bay nhanh tắt máy logout.

Trên màn hình nữ thiên y thân ảnh nháy mắt biến mất, chỉ để lại hồng y nam tử lẳng lặng đứng ở tại chỗ.

Khép lại máy tính Mô-za-a chui vào chăn, mở to mắt nhìn trần nhà.

Đầu bên kia.

“Lão Đại anh có làm không vậy a a địa phương này còn không có mở ra, chính là cấm ngoạn gia tiến vào! Người bắt nó mở ra còn dẫn người đi vào? !” Một cái suất tức giận nam sinh trừng mắt nhìn màn hình máy tính gấp đến độ mau khóc: “Ồ ô lão Đại ta hận người

~(>_<>

~ “

Bên cạnh máy tính, một người nam nhân ngồi tựa vào sofa, thản nhiên mở miệng: “Cậu lần này làm Long tôi rất thích.”

“Người thích sẽ không chờ đến một tháng sau bản sao này được công bố ra sao a a a, ta như thế nào hướng các ngoạn gia công đạo a a chết chết chắc rồi ~~” Nam sinh tuần tú hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn khóc tang thương, phần hận nhìn về đại BOSS nhà mình phiên cái xem thường.

“Thì nói là nhiệm vụ che dấu.” KO mắt không chút thay đổi thấp giọng phân phó.

Nam sinh bữu môi, ủy khuất liếc hắt một cái, nhưng vẫn làm theo.

Nam tử nhìn qua tao nhâ ở bên cạnh nãy giờ vẫn không lên tiếng đi qua sờ sờ đầu nam sinh, ôn nhu nhẹ giọng hổng nói: “Ngoan, đừng nóng giận, ai kêu người kia là chúng ta tương lai đại tẩu đầu. . . .”

Hắn dương khỏe môi, cười đến có chút ý vi thâm trường cùng trêu tức.

51. Chương 49

Chương 49

Phiên ngoại thư tình (một)

Ngu Công đồng học gần nhất thực buồn bực.

Nguyên nhân làm cho nam nhân buồn bực có rất nhiều loại, nhưng bình thường một ... Không ... Ly tài hai không rời sắc. Ngu Công đồng học chính là ví dụ rõ ràng nhất, hắn vốn cũng không tin tưởng mình sẽ có khắc tinh, nhưng hắn hiện tại không thể không thừa nhận hắn thiên sát cô tinh đã xuất hiện .

Thiên sát cô tình đồng học có khuôn mặt thực búp bê có thể lừa gạt một đ1m người, thái độ làm người keo kiệt, của nặng hơn người, nhân phẩm hạ lưu tư tưởng đáng khinh, còn luôn cùng mỗ giống đực sinh vật dây dưa không rõ. Nhưng một cái tiểu bạch kiểm như vậy, lại làm cho Ngu Công đồng học cảm nhận được nhân sinh lớn nhất khuất nhục cùng thất bại.

Khuất nhục sự kiện mô: Thời gian:xxx, địa điểm: nữ sinh ký túc xá dưới lầu

Ngày ấy Ngu Công đồng học mang theo một trái tim thiếu nam cố lấy dũng khí hướng một vị MM mà mình thầm thương trộm nhớ (thềm nhỏ dãi?) đã lâu thông báo, lại chịu khổ bị MM cự tuyệt. Cự tuyệt cũng liền thôi, cùng lắm thì ngủ một giấc ngày mai thức dậy mọi chuyện đều quên, nhưng MM thế nhưng còn dùng một ánh mắt thập phần chán thành nhìn hấn nói Vu sư huynh thực xin lỗi em đã muốn có thai hoan người, người kia anh cũng nhận thức chính là của Hác Mi sư huynh cùng phòng ký túc xá với anh. Ngu công đồng học nhất thời tình thiên phích lịch a, thâm chịu đả kích a, hấn làm sao cũng không hiểu nổi mình lại thua cho tên tiểu bạch kiểm kia! Hấn hận không thể nghiền răng nghiền lợi cầm lấy bả vai MM lung lay hỏi nàng NND tiểu bạch kiểm kia làm sao tốt bằng lão tử, cao lớn uy mãnh anh tuần tiêu sái cũng không thua hấn có làm hay không a a a a a ~~~ khả hấn cuối cùng cũng chỉ làm ra vẻ tiêu sái vung tay lên nói không sao chúng ta về sau vẫn là bằng hữu ~~~ sau đó lẹ bôn mà đi.

Khuất nhục sự kiên hai: thời gian: cuối tuần trước, địa điểm: trước bàn mat trượt.

Đều nói tình trường thất ý sông bạc đặc ý, Ngưu Công đồng học đem đầy ngập quốc thù gia hận đều phát tiết ở tại trên bàn mặt trượt, gập cơ hội liền giữ chặt mổ tiểu bạch kiểm cùng hấn đại chiến ba trăm hiệp lấy có là tìm về nam nhân tôn nghiêm. Nhưng không biết là bị nguyên rửa vẫn là vì nguyên nhân khác, liên tục hơn mười vạn, hấn binh bại như núi thật, tiểu bạch kiểm kia vô cùng tiểu nhân đặc chí nắm cổ áo hấn kêu gào thiếu nợ thì trả tiền, Ngưu Công đồng học bị phần a, đấm ngực dậm chân khắp huyết ba trượng, trong lòng âm thầm thề cừu này không báo phi quân tử (anh mà quâ tử nổi gì).

Thù mới hận cũ thêm cùng một chỗ, Ngu công đồng học đã sớm mưu hoa phải như thế nào sớm ngày xoay người, hảo hảo trả thù người nào đó .

Đang ở uống nước người nào đó đột nhiên cảm thấy một trận lạnh cả người, hắt xì một cái vang dội.

Ngu Công đồng học rất nhanh tìm được đồng minh đáng tin cậy — Là một vị tiểu sư muối từng một lần xuất hiện nhưng tiêu thất một đoạn thời gian, về phần hấn vì sao lại nhận thức Tiểu sư muối vấn đề này tam thời không đề cập tới. Hai người trong lúc đó triển khai đối thoại:

Ngu Công: “Tiểu sư muội, em nhất định phải giúp anh a, không thể lại làm cho tiểu bạch kiểm kia tiếp tục kiêu ngạo”

Tiểu sư muội (hai mắt tỏa ánh sáng, nắm tay): “Sư huynh anh yên tâm, em nhất định sẽ làm cho hắc hủi hận đến cả đời khó quên!”

Vì thế Tiểu sư muối bắt đầu giải thích kế hoạch của mình như thế như thế như vậy như vậy.

Sau một lúc lâu, Ngu Công kính sợ nhìn nàng, thanh âm có điểm run: “. Sư muội em điên rồi ~ anh nghĩ hỏi một chút tiểu bạch kiểm có chỗ nào đặc tới em lại làm cho em ‘ chiều cổ ’ hẳn đến như vậy?”

Tiểu sư muội (mắt lộ ra hung quang): “Ai làm cho hắc chết cũng không chịu nói cho em biết khi hắc cùng KO sama cùng một chỗ lúc XXOO dùng tư thế gì! >o< loại=” này=” không=” được=” tự=” nhiên=” chịu=” nên=” cho=” hắc=” cái=” giáo=” huấn!=”!(bó=” tay=” với=” vị=” sư=” muội=” này=” luôn....nhưng=” ta=” cũng=” muốn=” biết=” a*chảy=” nước=”>

Ngũ công không nói gì, trong lòng mặc niệm: độc nhất phu nhân tâm a phu nhân tâm.

Một ngày sau, Tiểu sư muội hện Mô-za-a đồng học đi ra ăn cơm trưa. Người nào đó kích động liền đáp ứng lời mời ngay lập tức.

Tiểu sư muội thân thiết gấp rau cho hắn: “Sư huynh, anh ăn nhiều một chút, em thấy anh gần nhất càng ngày càng ‘mệt’ đi?”

Không có nghe hiểu lời nói đầy thâm ý của Tiểu sư muội, người nào đó bị sự thân thiết quan tâm này cảm động đến rơi nước mắt, “Sư muội, em đối với anh thật tốt

” người nào đó nội ngư đầy mắt, tâm linh trường kỳ chịu đủ ức hiếp thoáng chốc được rửa tội.

Sư muôi mỉm cười, ngai ngừng nói: “Sư huynh, kỳ thật em lần này hẹn anh đi ra là có việc cầu anh hỗ trợ.”

“Cái gì cầu hay không cầu, chuyện của em chính là chuyện của anh! Anh nhất định giúp!” Người nào đó vỗ ngực cam đoan, “Nói đi! Chuyện gì?”

“Kỳ thật là như vậy. . . .” Tiểu sư muội vẻ mặt ngượng ngùng theo trong túi xuất ra một vật hình chữ nhật, đưa tới trước mắt Mô-za-a, xấu hổ nói: “Này cho anh.”

Mô-za-a vừa thấy, liền cẩn thận nhìn một chút, tức khắc kích động khó nói nên lời. Sắc mặt đỏ lên trong lòng tràn đầy rung động. Một phong tho! >0< này=“ này=“ này=“ này.=“ .=“ .=“ .=“ .=“ .=“ chẳng=“ lẽ=“ chính=“ là=“ cái=“ gọi=“ là=“ ——=“ thư=“ tình?=“ !=“ >

Thư tình! !

Hay là sự muội nang thăm mền mình thật lâu? Nhất định là vậy! >o< bằng=“ không=“ nang=“ như=“
thế=“ nào=“ lại=“ viết=“ thư=“ tình=“ ình,=“ lần=“ trước=“ nang=“ hỏi=“ chuyện=“
mình=“ cùng=“ tên=“ hõn=“ đản=“ nào=“ đó=“ khẳng=“ định=“ cũng=“ là=“ vì=“ che=“
dấu=“ sự=“ ghe=“ tị=“ của=“ nang!=“ !=“ nga=“ nga=“ hôm=“ nay=“ thời=“ tiết=“
thật=“ tốt,=“ trời=“ trong=“ xanh=“ mát=“ mẽ=“ a=“ a=“ lão=“ tử=“ sẽ=“ thoát=“
ly=“ độc=“ thân=“ sẽ=“ không=“ bao=“ giờ=“ ...=“ dùng=“ đánh=“ quang=“ côn=“ cũng=“
có=“ thể=“ thoát=“ khỏi=“ sự=“ quấy=“ nhiễu=“ tình=“ dục=“ của=“ tên=“ ác=“ ma=“
kia=“ cảm=“ tạ=“ thượng=“ đế=“ cảm=“ tạ=“ thánh=“ mẫu=“ maria=“ cảm=“ tạ=“ cctv=“
cảm=“ tạ=“ đảng=“ cùng=“ nhân=“ dân.=“ .=“ .=“ .=“ .=“>

—”Sư huynh, phiền toái anh giúp em đem phong thư này giao cho KO sư huynh, Please .” Tiểu sư muội hai tay tạo thành chữ thập, tha thiết nói.

Gì? ! !

Người nào đó trong lòng dấy ý vạn phần liên đình chỉ sự YY của mình, hẳn trừng lớn ánh mắt bất khả tư nghị nhìn về phía Tiểu sư muội, ít dám tin tưởng vào lỗ tai của mình.

“Em em, em nói ai? >0< phong=”” thư=”” này=”” phải=”” giao=”” cho=””>

——”KO sư huynh.” Tiểu sư muội nói.

“” Người nào đó thất ngữ, ý niệm thoát ly khổ ải trong đầu bị bóp chết ở trong nôi, sắc mặt từ trắng chuyển xanh, tái từ xanh chuyển tím.

“Kỳ thật, em lần đầu tiên nhìn thấy KO sư huynh thời điểm liền thích thượng anh ấy, tuy rằng anh ấy bề ngoài lãnh đạm nhưng là em tin rằng anh ấy có trái tim rất lửa nóng, tuy rằng anh ấy trầm mặc ít lời nhưng em tin rằng một ngày nào đó anh ấy sẽ nói lời ngon tiếng ngọt với em ~ Em chưa từng gặp qua người nào có cá tính như anh ấy! Em tin tưởng sự lạnh lùng của anh ấy sẽ có một ngày bị sự nhiệt tình của em hòa tan ~” Tiểu sư muội tận tâm hết sức diễn tốt vai diễn của mình, đương nhiên trong mắt ngưỡng mộ cũng không hoàn toàn là giả vờ, nói đến kích động chỗ, nàng cầm lấy cánh tay của Mô-za-a, tha thiết nhìn hắn: “Sư huynh, anh sẽ giúp em chứ?”

“Anh.”

>o< giúp=“” cái=“” mao=“” a!=“” !=“” muốn=“” lão=“” tử=“” hõ=“” trợn=“” đưa=“” thư=“” tình=“” cho=“” tên=“” hõn=“” dẫn=“” kia=“” còn=“” không=“” bằng=“” làm=“” cho=“” ta=“” chết=“”>

“Sư huynh, anh không phải nói chuyện gì anh cũng sẵn lòng giúp sao?” Tiểu sư muội buồn bã nói.

“”

“Sư huynh.”

“ Anh giúp em là được TOT!” Mô-za-a nội ngữ đầy mặt, hắn lòng đang đổ máu a.

Mô-za-a cầm phong thư tình kia thất hồn lạc phách trở lại công ty, ngẩng đầu liền đón nhận sự nhiệt tình dào dạt của Ngu Công đồng học.

Ngu Công đồng học lấy thái độ nhiệt tình gần như quỷ dị hướng hắn chào hỏi: “Hác Mi a, cậu giữa trưa đi đâu vậy? Nhà cậu kia lỗ hổng khả tìm cậu này giờ.”

Mô-za-a một cái lão đảo thiếu chút nữa ngã sắp xuống.

“Ta dựa vào! Cái gì chó má lỗ hổng >o

Ngu Công bốn cột cười hai tiếng, tễ mi lộng nhãn đối với hắn nói: “Ta nói ngươi như vậy khẩn trương để làm chi? Chẳng lẽ thật sự trong lòng có quỷ? Ta chính là nghe được có người đi ngang qua XX nhà hàng thời điểm nhìn đến một người rất giống ngươi đang cùng một vị MM cùng nhau ăn cơm, còn thân mật vô cùng a, hắc hắc ~”

Người nào đó nghiêng rằng nghiêng lợi hung tợn nói: “Họ Vu, ngươi tin hay không ta hiện tại liền đem ngươi tha đi ra ngoài tiền dâm hậu sát tái gian tái sát! ?”

Ngu Công đánh cái rùng mình.

Người nào đó đắc ý dào dạt, cùng lão tử đấu, ngươi còn non lắm!

Tiếp theo vài giây, một cái trầm thấp trong trẻo nhưng lạnh lùng tiếng nói ở hắn phía sau chậm rãi vang lên:

“Chủ ý đó không tồi.” (tiêu mỹ nhân sư huynh rồi ^0^)

– Continue –

52. Chương 50

Chương 50

Mô-za-a ngồi dựa lưng vào ghế, tay thì nghịch điện thoại. Hắn dùng ngón tay bấm bàn phím, ánh mắt mờ mịt, không biết suy nghĩ cái gì.

Ngu Công đồng học ở bên cạnh nhìn hẩn thật lâu, chỉ chốc lát sau hẩn nhin không được, sâu kín nói:

“Tiểu bạch kiểm, gần nhất oán khí rất nặng a.”

Người nào đó bạo khởi, nắm cổ áo của hẩn: “>o< đi=”” mẹ=”” người=”” dùng=”” tm=”” cả=”” ngày=”” dùng=”” giọng=”” văn=”” chương=”” cùng=”” lão=”” tử=”” nói=””>

Ngu Công đồng học đáng thương hề hề rụt lui cổ, oán khí quả nhiên rất nặng.

Di động đột nhiên vang lên Mô-za-a hoảng hốt ném di động lên trên bàn, thân mình cứng đờ.

Ngu Công đồng học rất nhanh nhân cơ hội thoát khỏi ma trận, lòng còn sợ hãi vỗ vỗ ngực.

“Tiểu bạch kiểm, khụ, cậu không bắt máy à?”

Mô-za-a chính là yên lặng nhìn di động không ngừng vang lên, mân thần không nói lời nào, biểu tình thực nghiêm trọng.

Sau một lúc lâu.

Hẩn cắn răng, vươn tay qua, chậm rãi cầm lấy di động.

Cũng không phải là điện thoại đe dọa, người này làm chi hé ra biểu tình thấy chết không sờn là chuyện gì xảy ra a a —— Ngu Công oán thầm.

——”Người cho ta xoay người sang chỗ khác! Không, người đi ra ngoài! Đóng cửa lại!”

“Vì cái gì.” Ngu Công đồng học cảm thấy được chính mình thực oan uổng.

Người nào đó sắc mặt âm trầm một cước đoán qua: “Phi lễ chó nghe người TM hiểu hay không a!”

Ngu công cùng học bị ngạnh đẩy ra ngoài cửa, hẩn sợ run một lúc lâu sau, đột nhiên nghĩ đến gì đó, lại kết hợp với biểu tình vừa rồi của người nào đó, ánh mắt quý dị YIN nở nụ cười.

Di động bấm riết không tha vang lên không ngừng.

Mô-za-a cảm thấy tay của mình có điểm run, hẩn ôm tâm tình phức tạp thấp giọng hỏi.

“. Uy?”

Đầu bên kia truyền đến một giọng nam rất nhiệt tình:”Hi, đoán xem ta là ai?”

Mô-za-a , tâm trạng run rẩy rồi cuộc bình ổn.

“Dựa vào, người là ai a?” Ngữ khí không tốt.

“Ai nha tiểu tử ngươi như thế nào ngay cả thanh âm của ta thanh âm cũng quên? Chúng ta trước kia giao tình rất mật thiết a, ta ngay cả số di động của ngươi đều vẫn nhớ kỹ.”

Điện, nói, trá, lừa.

Người nào đó , trong lòng nhiệt tình ân cần thăm hỏi một chút tổ tông mười tám đời của người nọ, sau đó nhiệt tình vui vẻ kinh hỉ nói: “Chẳng lẽ! Chẳng lẽ ngươi là XX? !”

“Đúng rồi đúng rồi đúng rồi, nhìn xem, ta nói ngươi quý nhân hay quên thôi, ngay cả thanh âm của ta đều nghe không ra.” Đối phương cũng qen thuộc lời kéo làm quen.

Mô-za-a: “Thực xin lỗi a, XX, ta còn nghĩ đến ai theo ta đùa giỡn.”

Kẻ lừa đảo nhân huynh: “Chuyện gì ghuyệ gì!”

Mạc trát hẩn: “XX, mẹ ngươi sao rồi ?”

Kẻ lừa đảo nhân huynh sợ run một chút: “A, vẫn là lão bộ đáng.”

Mô-za-a: “Ai, bị bệnh này cũng không có biện pháp, ba ngươi lần trước bị bệnh “liệt” dương chữa hết chưa?”

“Khụ. Bác sĩ nói còn phải xét nghiệm.”

Mô-za-a: “Không có việc gì, dù sao chú ấy niên kỷ cũng lớn, người lại không cần đệ đệ, cũng không tính tiết nướì gì.”

“ Ân.”

“QJ lão bà lưu manh của người đã sinh chưa?”

.

“Đã sinh rồi.” Kể lừa đảo nhân huynh ngữ khí đã muốn hư nhược rồi.

.

“Người đứa con có đẻ ra hay được giải phẫu?”

.

Đối phương trầm mặc N giây, cúp máy.

Người nào đó đắc ý cười, lại đắc ý cười.

“Ngu ngốc!”

Cười xong hắn lại cảm giận nói, trừng mắt nhìn di động đang lập lòe ngân quang kia, cũng không biết là ở mắìg ai.

phía sau màn: này chuyện xưa nói cho chúng ta biết, không cần trêu chọc tiểu chịu, bởi vì cuối cùng thực có thể hội liên lụy đến cả nhà đều bị nguyên rửa.

Giữa trưa Ngu Công không sợ chết đến lập Mô-za-a đi ăn cơm.

Đối diện ngu công đồng học ở cao hứng phần chấn cao giọng nói, người nào đó chán đến chết dùng chiếc đũa trạc cơm nắm.

Bữa tiệc mau chấm dứt khi, Ngu Công đồng học dừng lại câu chuyện, tay hướng ngoài cửa sổ chỉ, sói tru một tiếng: “—— xem! MM!”

Mặc trát hắn”Nga” một tiếng, tiếp tục vui đầu gấp đĩa rau thêm trạc cơm nắm.

Ngu Công đồng học vô cùng đau đớn thán: “Xong rồi xong rồi! Người nha lúc này thực loạn.”

Cơm nước xong Mô-za-a cùng Ngu Công cùng nhau quay về công ty.

Công ty liên lý địa phương ăn cơm trưa không xa, rất nhanh đến cửa công ty thời điểm, Ngu Công đột nhiên kích động ôm đồm qua Mô-za-a, tay run run chỉ về phía trước: “Tiểu bạch kiểm.”

“Chuyện gì?”

“Ngoài cửa! Nhà người vị kia! Có phải hay không nhà người vị kia! ! Xem!” Ngu Công kích động dị thường.

Cúi đầu buồn bực đá hòn đá dưới đường người nào đó thân mình cứng đờ, ngắìg đầu, thấy người nọ đang tự tiểu phi tiểu nhìn hắn.

Hắn dừng lại cước bộ.

Người nọ tay dứt vào trong túi, biểu tình vẫn như trước đậm mặc, miễn cưỡng dựa vào cạnh cửa. Hắn bên cạnh một cái yếu điệu thân ảnh cười tủm tỉm tiến đến bên tai hắn nhẹ giọng nói một câu gì đó, hắn nghe xong mặt nhắìn mày nhíu, lại ngắìg đầu, bình tĩnh nhìn Mô-za-a.

Cái kia yếu điệu thân ảnh.

“MM bên cạnh hắn bộ dạng rất được a! Tiểu bạch kiểm người thăm, nói không chừng là tân hoan!” Ngu Công đồng học kích động đánh giá vị MM đang cười khanh khách đứng ở bên người KO, đây mới là nguyên nhân chính làm cho hắn hưng phấn.

Mô-za-a khế cắìn môi, cúi đầu mắìng một câu: “Liên quan gì đến ta a!”

Ngu Công đồng học không lên tiếng , trong lòng cân nhắc rồi lùn về phía sau người nào đó, Hác Mi đồng học bạo thô khẩu tần suất thật sự là càng ngày càng tăng a

Cách hai người chỉ có hai bước, MM mặc váy màu xanh cười tủm tỉm kêu một tiếng: “Sư huynh.”

Mô-za-a lại cắn răng, bài trừ một cái tươi cười: “Sư muội, đã lâu không thấy.”

Ngu Công nhảy dựng lên: “Nha! Các ngươi nhận thức a! (nhỏ giọng nói thầm: cảm tình không phải tân hoan, là chính thất tiểu thiếp.)” đại chưởng vỗ vỗ người nào đó, nhếch miệng cười: “Không giới thiệu giới thiệu cho ta biết sao?”

Mô-za-a mân thân, ngữ khí trúc trắc: “Các ngươi chính mình nhận thức đi.”

Xoay người liền nhắm thẳng bên trong cánh cửa đi đến.

Một bàn tay ngăn lại hắn, KO thuần thực trực tiếp đem hắn lăm đến trước người, cúi đầu thanh âm gần ở bên tai: “Cậu mất hứng?”

“Buông!” Mô-za-a phui tay hắn ra, trong lòng tràn đầy sự tức giận cùng ủy khuất liền lập tức phát tiết đi ra: “Cổn! Con mẹ nó lão tử nhìn đến ngươi liền phiền!”

KO mị hí mắt.

“Nói lại lần nữa xem.” Hắn dùng tay niết khởi Mô-za-a cằm, con ngươi đen thẳng tắp nhìn hắn.

Có những người khác ở đây, người nào đó đơn giản không sợ chết thật sự rống lên: “Ta nói lão tử nhìn đến ngươi liền. Ngô! Ô ô!”

Lời nói bị thành công cắt đứt.

Mô-za-a bị người nào đó nổi giận mạnh mẽ tha đi.

Ngu Công cùng Tiểu sư muội đứng ở cửa, hai người nhìn thấy ầm ầm không ngừng truyền đến xa dần tức giận mắng thanh.

Tiểu sư muội mỉm cười cười: “Bọn họ hai người cảm tình vẫn là tốt như vậy.”

Ngu Công vô cùng đau đớn thở dài: “HAIZ.”

53. Chương 51

Chương 51

Mười tháng dương quang, ánh nắng nhợt nhạt mang theo chút ẩm áp chiếu xuống.

KO nắm bắt Mô-za-a cằm, đem Mô-za-a ấn vào cây cúi xuống dùng sức hôn hắn.

“Ô ô. Buông ra. Ngô. Ngô ngô.”

Lời lẽ giao triền, nam sinh chân nhuyển thở hào hển, tay vẫn duy trì nắm người nọ bả vai, lại thoáng thất thần khi chống lại đôi con ngươi kia, không có khí lực để đẩy ra người nọ, tùy ý hắn càng ngày càng xâm lược.

Tầm mắt giao triền, người này ngay cả khi động tình, thì cặp mắt kia vẫn đạm mạc, không một chút cảm xúc.

Nam sinh dùng sức trừng mắt nhìn, thở dốc càng thêm dồn dập.

Khi nào thì mình đã bắt đầu không hề bài xích loại thân mật tiếp xúc này. Ngay cả ngẫm lại đều cảm thấy được kinh hãi, mình cùng nữ sinh đều không có kịch liệt thân mật qua như vậy, lại cùng người này lặp đi lặp lại nhiều lần.

“Cậu đang nghĩ cái gì?” Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng, mang theo một chút ôn nhu mỉa mai. Nam nhân nắm bắt hần cảm nâng lên, cẩn thận nhìn hần, sau đó rất nhỏ nhủ nhủ mày, lại cúi người hôn lên tóc hần: “Nói chuyện.”

Mô-za-a vẫn như trước ở thất thần.

KO theo dõi hần, cúi đầu nói: “. Còn chưa hoàn hồn sao?”

Khẽ cười một tiếng, cúi đầu hôn xuống, dừng ở nam sinh mái tóc, lông mày, lông mi, hai má, lại sau đó hôn lên đôi môi ấm áp kia, nam nhân nhẹ nhàng ma sát một lúc lâu, sau đó chậm rãi tham nhập.

Mô-za-a nâng lên mắt, đương ý thức hồi phục, ánh mắt lại càng trừng càng lớn. Sau đó ——

“Ta X!” Hần một cước đá qua, lấy tay che miệng lại, rống: “>o< người=” tm=” đang=” làm=” cái=” gì=” a=” a=” người=” này=” bt!=” !=” muốn=” tìm=” phiền=” toái=” cũng=” cho=” ta=” đứng=” dẫn=” một=” chút=”>

“Đoán đúng rồi.” Nam nhân dù vậy vẫn ung dung hướng hần ngoắc ngoắc khoe môi.

“= = người là chỉ người làm chuyện BT này sao? Loại sự tình này không cần đoán cũng nhìn ra được.”

“Không, ” KO mâu trung xẹt qua mỉm cười, thản nhiên chậm rãi nói: “Ta là chỉ muốn tìm.”

——”Người cầm miệng cho ta!” Nam sinh tức giận che cái miệng của hần lại, nhìn trái phải xem có người nghe thấy không, “Rõ như ban ngày, Please người vô sỉ cũng có giới hạn chứ!”

Đối phương khoe miệng còn mang theo trêu tức độ cong: “Chuyện càng vô sỉ không phải đều đã làm rồi sao, hiện tại ngăn cản có thể hay không quá muộn?”

!!! >o

“%&% #.”

Nam sinh mặt lập tức hồng đến giống như xuất huyết, thất ngữ trừng mắt nhìn hần.

“Nghĩ muốn ta sao?” Nhẹ giọng nỉ non, thon dài ngón tay khơi mào nam sinh tóc.

——”>o< người=”>

Nam sinh dùng sức lau miệng một chút, lại sát vài cái, làm ra vẻ chán ghét, nhưng bên tai lại dưới ánh mắt trời nháy mắt hồng thắm.

Tại trước mặt người này, ngay cả khẩu thị tâm phi nhưng lại đều thành một loại thói quen.

KO theo phía sau ôm lấy hần, nam sinh thân mình thon gầy thoáng run rẩy: “Người. Người người làm gì!”

Cánh tay để bên hông buộc chặt, không có được đến đối phương đáp lại.

Bốn phía im lặng không người, ngay cả không khí đều giống như yên lặng, chỉ có lá cây bị gió thổi qua sạt thanh âm.

Không khí im lặng này làm cho nam sinh cảm thấy được có chút quái dị, ác ngôn ác ngữ đều ngạnh ở trong cổ họng không nói ra được.

Chính là bị người này ôm một chút, cũng không có gì. Dù sao cũng không phải lần đầu tiên bị đối đãi như vậy. Nam sinh gần như vớ vẩn nghĩ.

Nếu mấy tháng trước Mô-za-a nghe nói vậy nhất định sẽ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép sứt chính mình mấy bàn tay —— đây là một cái bình thường nam sinh nên có ý tưởng thôi! Rất sa đọa ô ô ba mẹ ta thực xin lỗi các người!

Chính là hần hiện tại ở bên cạnh người nọ, đã muốn xảy ra rất nhỏ biến hóa, ai cũng không nhận thấy được sự biến hóa này.

——”Người. Người không phải từ chức rồi sao? Còn trở về để làm gì?”

Đối phương ở hẳn bên tai hô hấp, nhất quán trầm mặc.

—”Cũng không phải nữ sinh, có cái gì hảo ôm.”

Thấp giọng oán giận, thân mình lại động cũng không dám động.

Phía sau người cuối cùng làm ra một chút phản ứng, hẳn ôm chặt nam sinh, mị hí mắt, thản nhiên nói: “Ta cùng người nào đó đánh cuộc.”

Tiếp theo vài giây, nam sinh vành tai bị ôn nhu cắn, người nọ khó được gợi lên một cái mỉm cười, thản nhiên nói nhỏ:

“Kết quả ta thua. Thua triệt hoàn toàn.”

54. Chương 52

Chương 52

Đánh cuộc? Đánh cuộc cái gì? ! Cảm thấy được có chút không đúng nam sinh giật mình một cái đứng lên, bị người phía sau không dấu vết ấn quay về trong lòng.

Cách đó không xa truyền đến một trận tiếng chân rất cẩn thận, ở cách bọn họ mười lăm thước dừng lại.

—”Khụ khụ, tiểu bạch kiểm. Các người ‘ trao đổi ’ xong chưa?” Ngu Công đồng học thử thăm dò hằm một tiếng, sợ nhìn đến cái gì 18X không nên xem.

KO buông lỏng tay ra, thản nhiên nói: “Đi thôi.”

Hoàn hảo, hoàn hảo. Ngu Công đồng học vỗ vỗ ngực, khuôn mặt he ra nụ cười nịnh nọt: “KO cậu mà đã trở lại rồi! Nhà của chúng ta tiểu bạch kiểm mấy ngày nay chính là vì cậu mà cơm nước không ăn a, cậu xem nhìn hẳn nhiều tiền tụi. Ai ai.”

KO tựa tiểu phi tiểu nhìn người nào đó liếc mắt một cái.

“Ta đi người X! >o< dừng=”” tm=”” dùng=”” ngữ=”” khí=”” của=”” kỹ=”” viện=”” tú=”” bà=”” nói=”” chuyện=”” được=”” không!”=”” mô-za-a=”” then=”” quá=”” thành=”” giận,=”” cho=”” ngu=”” công=”” một=”” cú=””>

Ngu Công đồng học che mặt, ai oán nói: “Có người có chồng đã quên nương.”

Mô-za-a .

Hắn ở tầu ngu công một quyền cùng rời đi nơi này.

KO tay cầm túi quần, bắt động thanh sắc theo sát hẳn.

“Họ Vu! Tiểu sư muội đâu?” Xa xa truyền đến người nào đó hét to thanh âm.

“Bị lão Tam linh đi thăm công ty rồi.”

Mô-za-a tâm tình thực phức tạp.

Hắn vừa mới nghe được một tin tức, Tiểu sư muội giống như muốn tới công ty trở thành đồng nghiệp của hắn.

Có cái mỹ nữ làm đồng nghiệp là chuyện tốt, còn có thể cải thiện một chút công ty dương thịnh âm suy sức lao động. Nếu ở trước kia, Mô-za-a khẳng định sẽ đi theo đám người trong công ty cùng nhau sói tru chúc mừng.

Nhưng vấn đề là, Tiểu sư muội chỉ định muốn làm ở phòng Lập Trình, nhưng lại kiên trì phải ngồi ở KO đối diện.

Thật sự rất có vấn đề.

“Sư muội, em cùng cái kia mặt than nam như thế nào quen biết?” Mô-za-a làm bộ như vô tình thám thính tình báo, Trên thực tế dựng lên cái lỗ tai.

“Ân, KO sư huynh a.” Cùng Vi Vi nhận thức sau, Tiểu sư muội cũng đi theo nàng kêu mọi người ở trong công ty là ‘sư huynh’. Nàng không cố ý lạp dài quá âm cuối, nhìn kỹ xem người nào đó khấn trương vẻ mặt, mân thần cười: “Em đã sớm biết anh ấy a, anh ấy chính là thần tượng của em.”

Tiểu sư muội lộ ra một bộ phần hồng biểu tình, thuận tiện dùng ánh mắt ngưỡng mộ nhìn thoáng qua KO đang theo Tiểu Nại bọn họ nói chuyện, “Sư huynh, trộm nói cho anh nga, ” Tiểu sư muội thần bí hướng người nào đó nháy mắt mấy cái, “Vốn em là nghĩ muốn đi theo KO sư huynh đến công ty của anh ấy làm việc, nhưng là anh ấy không biết vì cái gì quyết định phải đến nơi này làm việc, cho nên em mới đi theo anh ấy tới đây.”

Người nào đó giật mình.

Tiểu sư muội mỉm cười quay đi.

Mạc trát hần sững sốt nửa ngày, lại chạy tới bên người KO.

“Uy, người cùng Tiểu sư muội như thế nào quen biết?” Lúc này ngữ khí không được tự nhiên rất nhiều.

Đang ở cúi người sửa sang lại văn kiện trong máy tính nam nhân giương mắt nhìn nhìn hần, khinh miêu đạm tả – nhẹ nhàng băng quơ nói: “Trên đường gặp được.”

Trên đường gặp được? Như thế nào gặp được? Gặp được lúc sau còn làm cái gì? Người nào đó muốn hỏi một đống lớn vấn đề, lại không cách nào mở miệng hỏi được.

“Nghĩ muốn nói cái gì?” KO thần nhiên nhìn hần liếc mắt một cái, thon dài ngón tay vươn ra vuốt mái tóc của nam sinh, tái nhẹ nhàng nâng cằm hần lên, hôn hôn hần cái trán.

Nam sinh ngẩn ngơ.

“>o

Ngu Công đoàn người ở một bên hoá đá.

Xét thấy KO đi ra ngoài một chuyến lại trở về còn dẫn theo một cái MM tiến công ty, quần chúng nhóm đều thập phần nhảy nhót thêm cảm kích. Vì thế Quang Côn đứng đầu ngu công dẫn đầu đề nghị: “Vì hoan nghênh KO quay về công ty, mọi người buổi tối cùng đi ăn một bữa cơm thế nào?”

“Tốt (^o^)/~” quần chúng nhóm nhiệt liệt hưởng ứng.

“Người mời a?” Mô-za-a trước hết lo lắng sự thật vấn đề.

Ngu Công giật mình nhìn nhìn hần: “Đương nhiên không phải, là người mời.”

“Cái gì! ” Mô-za-a vỗ bàn đứng lên, cả giận nói: “Dựa vào cái gì ta mời? ! Đâu có chuyện gì liên quan tới ta a a a ~>o

“Ai nha tiểu bạch kiểm người nổi giận làm gì, mời mọi người ăn một bữa cơm thôi có gì to tát.” Ngu Công bát quái tể mi lộng nhần.

“Ta X, Vu Bán San người lại loạn bịa đặt lão tử bóp chết người >o

Một bàn tay vươn tới giữ chặt hần, đúng lúc giải cứu Ngu Công đồng học.

“Đừng nháo, ” KO không dấu vết giữ chặt tay người nào đó, cúi đầu mở miệng: “Ta mời.”

55. Chương 53

Chương 53

Có người mời khách, tất cả mọi người tinh thần đều phấn chấn chờ xuất phát, tan tầm tất cả liền lao ra công ty.

Tới khách sạn, một đám người lại tự giác ngồi vào bàn, sau một lúc lâu toàn thể đã vào chỗ, có người tinh mắt kêu lên: “Di? Mi ca đâu?”

“Đúng rồi, như thế nào không gặp hần?”

“Ngu Công cũng không ở?”

“Sẽ không là thẹn thùng không chịu đến đây đi, hắc hắc. . . .” Có người YIN cười.

KO tựa lưng vào ghế, nhẹ nhàng quơ quơ ly rượu, trên mặt không có biểu tình gì dao động.

Mọi người ầm ĩ??? Thảo luận về người nào đó, lại không ai dám đến hỏi hần.

Ngoài khách sạn.

“Tiểu bạch kiểm —— ngươi cho ta xuống dưới! ! Xuống dưới! Ngươi TM có phải là nam nhân không a? Không phải là ăn một bữa cơm thôi sao ngươi sợ cái gì a!” Ngu Công chỉ tiếc rên sắt không thành thép, dùng sức nghĩ muốn đem người nào đó theo trên xe túm xuống dưới.

>o< tới=” địa=” ngục=” đi!=” người=” không=” phải=” người=” thụ=” hại=” đương=”
nhiên=” có=” thể=” nói=” vậy!=” lão=” tử=” chẳng=” lẽ=” còn=” gốc=” đến=” nổi=”
đi=” vào=” đó=” cho=” các=” người=” giấu=” cột=” sao?”=” mô-za-a=” dùng=” hai=”
tay=” ôm=” chặt=” ghé=” ngồi=” trên=” xe,=” chết=” sống=” không=” chịu=” xuống=”>

“Hiện tại dưới loại tình huống này, không đi vào mới làm cho người ta giấu cột.” Ngữ khí nhàn nhàn theo bên cạnh truyền tới.

“Lão Tam! Ta tẩu! !” Mô-za-a nhìn thấy một đôi tuấn nam mỹ nữ từ xa đi tới, không khỏi nội ngư đầy mặt.

“Mỹ nhân sư huynh, đêm nay không thể thiếu anh được, ” VI Vi khẽ cười mị mị nhìn hần.

——”Người không đi vào, vạn nhất KO sư huynh khó chịu cự tuyệt mua đơn làm sao bây giờ?”

“Tam tẩu. . . . >o<” mô-za-a=” u=” oán,=” không=” thể=” phát=” tác=” đối=” với=” vi=”
vi,=” chỉ=” có=” thể=” ngược=” lại=” oán=” niệm=” tiểu=” nại:=” “lão=” tam=” cậu=”
cậu,=” cậu=” đem=” tam=” tẩu=” mang=” phá=” hủy=” ô=” ô=” .=” .=” .=” .=”>

Tiểu Nại mỉm cười: “Có thể mang phá hư phu nhân là vinh hạnh của ta.”

Mô-za-a rút cục khuất phục dưới dâm uy của ba người, bị Ngu Công túm vào khách sạn, tiến đến ghế lô, ở đây vài cặp ánh mắt liền soạt soạt trườn lại đây.

“Mi ca thật sự là ngàn hô vạn gọi mới đi vô a. . . .” Tiểu thanh niên của phòng Mĩ thuật tạo hình than thở.

Mô-za-a ánh mắt như dao nhọn trườn nhìn hần.

“Hắc hắc, Tiểu ca, tẩu tử, Mi ca, mọi người mau ngồi xuống, ăn cơm ăn cơm (^o^)/~” có người ồn ào hoà giải.

Tiểu Nại bọn họ nhập tòa sau, Mô-za-a đột nhiên phát hiện, toàn trường chỉ còn lại có cái ghế bên cạnh KO là còn trống.

>o< không=” phải=” đâu.=” .=” .=” .=” .=”>

“Tiểu bạch kiểm, ngươi còn không mau ngồi xuống? !” Ngu Công một tiếng hét to, lôi kéo hần ngạnh nhét vào chỗ trống kia.

Mô-za-a không nói gì.

KO nhìn nhìn hấn, đem thực đơn trong tay đưa cho hấn, thản nhiên nói: “Cậu chọn đi.”

Nam sinh hai mắt sáng lên, đoạt lấy thực đơn liền chụp cái bàn rống một tiếng: “Phục vụ, đem những món ăn đắt nhất lên đây!”

Một chút cơm, gió cuốn mây tan.

Mô-za-a biết mình hơi qua, nhưng vẫn biện luận “Nhìn ta làm gì, dù sao không phải ta trả tiền” Tinh thần tiếp tục càn quét bàn ăn.

Một đồng sự của phòng lập trình kính sợ nhìn hấn.

“Tiên sinh xin hỏi có uống rượu không?” Phục vụ tiểu thư đi đến bên cạnh Mô-za-a, ngọt ngào hỏi. Trải qua lâu như vậy, các nàng đã muốn thấy rõ địa vị của người nào đó ở trên bàn cơm, người này gọi món ăn quả thực rất hào sảng giống như đem tiền là giấy vụn, thế nhưng không có người dám hé răng ngăn cản hấn, nhất định là một kim chủ, hoặc là một đại thiếu gia. (các người đều sai lầm rồi)

“Hảo, hảo. Đem loại rượu đắt nhất lên đây.” Mô-za-a không quên xảo trá người nào đó, cắn chiếc đũa mơ hồ không rõ nói.

Bên cạnh nam nhân nhàn nhã tựa lưng vào ghế ngồi, không có biểu tình gì, dung túng để người nào đó vô sỉ xảo trá, con người trong trẻo nhưng lạnh lùng ngược lên, vừa lúc chống lại ánh mắt của Tiểu Nại, dừng một chút, hướng đối phương xa xa nâng chén.

“Cheers.” Tiểu Nại mỉm cười đáp lại.

Quý nhất rượu được mang lên, Mô-za-a dùng cảm mà đem rượu đương nước sôi uống, ngay cả Ngu Công bọn họ thấy vậy trong lòng run sợ.

Quý nhất rượu, tự nhiên độ cồn cũng cao.

Người nào đó uống hết ba ly, thì hai mắt bắt đầu nổi lên sương mù, hai má nhiễm thượng vài tia đỏ ửng.

Ngu Công đồng học nghĩ muốn tiến lên ngăn cản hấn nhưng ngại KO ngồi ở hấn bên cạnh, cũng không dám tùy tiện hành động.

Vì thế, đến khi tiệc rượu chấm dứt, người nào đó cũng. Say.

Nói thực ra, người nào đó tửu lượng cũng không tệ, bắt quá. Một khi say liền ngủ gục.

“Ba!” Mô-za-a ngã xuống trên bàn cơm.

Ngu Công/Hầu Tử Tửu/Tiểu sư muội/Vi Vi: “Hấn say?”

Tiểu Nại: “Hấn say.”

KO thản nhiên xem liếc mắt một cái: “Ân.”

Không khí lâm vào quỷ dị, mọi người hai mắt nhìn nhau sau, quyết định tiếp tục vui đầu khổ ăn.

Ăn xong sau, mọi người hàn huyên trong chốc lát, lại lục tục ly tiệc trở về.

Trong bàn liền còn lại tốp năm tốp ba người, Tiểu Nại dắt Vi Vi đứng dậy cáo từ.

“Không tiễn.” KO ngữ khí vẫn là thản nhiên.

Tiểu Nại mỉm cười, cúi người qua cùng hấn nhẹ giọng nói một câu, KO liêm liêm mắt, không nói gì.

Tiểu Nại bọn họ rời đi sau, chỉ còn lại người nào đó hai mắt nhắm nghiền đang ngủ say ở trên bàn.

KO nhẹ nhàng lắc lắc ly rượu, tao nhã uống cạn ly rượu cuối cùng.

Con người trong trẻo nhưng lạnh lùng nhìn Mô-za-, ánh mắt dần trở nên thâm thúy.

Xa xa một trận tiếng bước chân cùng thanh âm nói chuyện truyền đến.

Cửa mở ra, Ngu Công cùng Hầu Tử Tửu tiến vào, bọn họ vốn là xuất phát từ chủ nghĩa nhân đạo lộn ngược trở về nghĩ muốn tha người nào đó đi, nhìn đến KO, đều sửng sốt.

“Ách. Cái kia, chúng ta.” Sẽ không quấy rầy chuyện tốt của hắn đi

KO buông ly, đứng lên, giương mắt xem bọn hắn, thản nhiên nói:

——”Dem hắn lên xe ta.”

56. Chương 53.2

Phiên ngoại

Người chủ trì: các vị thân mến, hoan nghênh xem mỹ cùng hắc tác giả..., hội diễn viên gặp mặt, mọi người vỗ tay. (dẫn đầu vỗ tay. . .)

Lạc đại tỷ bất mãn: tên gọi tắt thật kỳ quái, không cần cho ta tự chủ trương a uy! ! !

Người chủ trì: phía dưới giới thiệu diễn viên.

Lạc đại tỷ: Muốn chết a! Không cần không nhìn ta! !

Người chủ trì hứng phấn hỏi: vị này chính là chúng ta vũ trụ vô địch sét đánh đại phúc hắc, KO đại nhân! ! ! Đương đương đương! ! !

KO cúi đầu đùa nghịch di động, mặt không chút thay đổi. . .

Người chủ trì bát quái hề hề để sát micro vào KO nói: đại thần ngài tên thật là.

KO vẫn đang cúi đầu, lạnh lùng phun ra hai chữ: “Muốn chết.”

Người chủ trì thực không tiền đồ dọa rớt micro, (run rẩy nhặt lên đến) cảm xúc ngược lại phấn khởi: “Phía dưới giới thiệu vị này, một thể hệ tao nhã mỹ nhân, mỹ nhân vừa ra ai cùng tranh phong trước ba trăm năm sau năm trăm lại không có ai có thể sánh bằng mỹ nhân sư huynh Mô-za-a —— Hắc Mi đồng học! Đương đương đương! ! ! Khụ khụ. . ”

Lạc đại tỷ: “Nghẹn chết người.”

Người chủ trì không sao cả liếc mắt nhìn lạc đại tỷ, đối với người xem: “Nga, thiếu chút nữa quên, đây ra vẻ là tác giả.”

Vò đầu đối với Lạc đại, thấp giọng nói: “A, ngượng ngùng, người tên là gì?”

Lạc đại tỷ lệ bỏn mà đi. . .

Khụ khụ, người chủ trì đứng thẳng người: “Tiếp theo chúng ta liền xem những lá thư độc giả gửi cho chúng ta.”

Lấy thư,5 phút sau. . .”

A, có, người thứ nhất là hỏi tác giả. . . Ân? Tác giả đi đâu rồi? Quên đi, bỏ qua.”

Người chủ trì: “Người thứ hai là hỏi KO đại thần, người chừng nào thì yêu chúng ta. . .”

KO liếc người chủ trì một cái, nhú mày: “Nhắc nhở người, là của ta, không phải ‘ chúng ta ’”

Người chủ trì gật gật đầu, “Đúng đúng đúng, ta một lần nữa hỏi, ngài vào thời điểm nào thì yêu thượng ngài mỹ nhân.”

KO:”Không thể phụng cáo.”

Người chủ trì chịu đả kích, lại tiếp tục chiến đấu sang chiến trường mỹ nhân: “Người thứ ba vấn đề là hỏi mỹ nhân sư huynh, mỹ nhân sư huynh là vào thời điểm nào yêu thương KO?”

Sư huynh kích động nhảy dựng lên, khắp cổ người chủ trì: “Ai nói ta yêu thương hắn? Ai nói ai nói! !”

Người chủ trì huy phất lá thư trong tay, “Khụ khụ. . Không phải ta không phải ta.” Hắc Mi một phen đoạt qua thư, ném tới trên mặt đất cuồng thả, bị KO lạp trở về.

.

Người chủ trì: tiếp theo là trả lời vấn đề của các độc giả qua điện thoại.

Đệ nhất vị, đô đô. . . Đô đô. . .

Độc giả A: “Tầm tặc, KO huynh, trang x dễ chiêu lôi a. Chưa từng nghe qua con thỏ nóng nảy cũng cắn người a, huống chi người xác định mỹ nhân sư huynh là con thỏ mà không phải là một con mèo luôn vươn nanh múa vuốt sao? Nóng nảy sẽ cắn người.”

KO: “Ta da dày thịt béo.”

Người chủ trì gần gũi quan sát KO: nào có, hắn gạt người!

Vị thứ hai, đô đô. . . Đô đô. . .

Độc giả B: “Lần đó rượu sau loạn tính, hắc hắc, sư huynh người có thất thân không?”

Sư huynh nhần: “Không có.”

Độc giả B: “Vậy người tính khi nào thì hiến thân cho KO a. . .”

Sư huynh tặc mao: “Ta dựa vào người có ngon nói cho ta biết người là ai, coi chừng ta hack máy tính nhà người, cấp lão tử cẩn thận một chút!”

Vị thứ ba, đô đô. . . Đô đô. . . .

Người chủ trì: “Uy, người khỏe, nơi này là mĩ cùng hắc thăm hỏi hiện trường.”

Độc giả C hưng phấn: nga, phải không phải không, quán cơm kia như thế nào còn không đưa cơm tới a? Ăn xong ta phải vội vàng đi mĩ cùng hắc thăm hỏi hiện trường, đây là dịp may để chứng kiến KO cùng mỹ nhân sư huynh ngoài đời a, các người có thể nhanh lên một chút không.”

Người chủ trì: “Uy, chúng ta nơi này là mĩ cùng hắc thăm hỏi hiện trường.”

Miến C: “Ta hỏi người cơm của ta đưa tới chưa, ta ăn xong vội vàng. . .”

Người chủ trì: “Chúng ta nơi này chính là mĩ cùng hắc thăm hỏi hiện trường! ! Người nghe không hiểu tiếng địa cầu sao!”

Điện thoại bên kia truyền đến “Đông” một tiếng, sau đó truyền đến thanh âm của một trung niên nữ nhân hô: “Con trai! Con làm sao vậy! ! Con trai. . .”

.

Người chủ trì: “Tóm lại mỹ nhân sư huynh thích hợp với KO đại thần, ông trời tác hợp cho a ông trời tác hợp cho, cuối cùng chúc nhị vị trăm năm hảo hợp . . .”

Tác giả: câm miệng!

Người chủ trì: “Ai? Người chừng nào thì trở về?”

Sau đó ủy khuất trừng mắt nhìn Lạc đại tỷ liếc mắt một cái, phi thân nhào tới ôm chân Lạc đại: “Đại nhân, ta nghĩ người chết bầm, ngài khi nào thì làm cho bọn họ viên phòng a, các độc giả muốn muốn ăn thịt a!”

Lạc đại đắc ý dào dạt, cho người không nhìn ta! Ra về không ai bì nổi thâm trầm nói: “Nói làm bầm ~ việc này ~”

KO đứng lên một cước đá bay người chủ trì: “Khi nào thì viên phòng!”

Ngoài không gian thật lâu quanh quần người chủ trì vô hạn oán niệm tiếng vang —— thịt a thịt a thịt a. . .
-END-

57. Chương 54

Chương 54

Ánh đèn rực rỡ chiếu sáng hai bên đường .

KO ánh mắt bình tĩnh nhìn chằm chằm phía trước, trầm mặc lái xe.

Bên cạnh nam sinh vụng hồ hồ oai ngồi ở ghế phụ, miệng thì thào: “Ngô. Rượu đâu. mang rượu ra đây. Ách.”

Tới nhà mình, KO đem người theo trong xe ôm đi ra, nam sinh ghé vào hán trên người, híp mắt tập trung tinh thần xem hán, mơ mơ màng màng hỏi: “Người là ai a.”

Mô-za-a ôm hán thất lưng, KO cúi đầu hôn lên mái tóc Mô-za-a.

Nam sinh nhìn nhìn trước mắt xa lạ phòng ở, lại mơ mơ màng màng hỏi: “Nơi này là chỗ nào?”

KO trong mắt khó được hiện lên một tia thần nhiên trên tứ, cúi đầu trả lời: “Tân phòng.”

Vào trong “Tân phòng”, nam sinh toàn thân vô lực ghé vào sô pha, tự động tự giác lấy đệm sô pha ôm vào trong ngực, đem mặt vùi vào thích ý nheo lại ánh mắt.

KO mở đèn, đi đến trước mặt Mô-za-a cúi đầu xuống, chăm chú nhìn hán một lúc lâu.

Mô-za-a nâng lên mắt, mơ hồ không rõ nói: “Ta muốn tắm rửa.”

“Hảo, ” KO cúi đầu đáp ứng, “Cùng nhau.”

Mô-za-a liền mơ mơ màng màng bị túm vào phòng tắm.

Phòng tắm nhà KO, không thể không nói, rất rộng rãi sang trọng.

Nam sinh bị túm vào trong bồn tắm lớn, mới vừa ngồi xuống, lại giấy dựa đứng lên, đúng lý hợp tình nhắc nhở nói: “Chờ, từ từ, ta quần áo còn không có thoát đâu.”

KO giật mình, sau một lúc lâu tâm tình hảo gọi lên khoe môi, cúi đầu mở miệng: “Chính mình thoát.”

“Ô.” Mô-za-a mở to hai mắt trừng hán, có chút ủy khuất, “Vì cái gì muốn ta chính mình thoát? Người tới!”

“Chính mình thoát.” KO bắt vi sở động.

>o< không=”” được!=” ta=” muốn=” người=” giúp=” ta=” thoát!”=” người=” nào=” đó=””
kiên=” trì=”>

Hán nếu thanh tỉnh biết chính mình nói như vậy chắc chắn sẽ đập đầu vô tường mà tự tử.

KO nhếch khoe môi, “Người nói đó.”h

Một đôi tay vươn qua, nửa ôm lấy nam sinh, lưu loát cởi ra quần áo của Mô-za-a.

Mô-za-a thập phần phối hợp, thẳng đến toàn thân chỉ còn nhất kiện quần lót, hán mới giống như đột nhiên nhớ tới cái gì, có điểm mất tự nhiên nói: >o< người=”” quay=” mặt=” sang=” chỗ=”>

KO thần sắc thần nhiên, phối hợp xoay người.

Sau đó lên QQ, gặp được một cô nương tên là "Tiểu Nại Hà", mừng rỡ, hỏi: "Người cũng thích Vi Vi a?"

Nàng: "Thích a!"

Ta: "Vậy người là hủ nữ sao?"

Nàng: "Đúng vậy, mặc K vương đạo a! !"

Nàng: "Đề cử người đi xem một thiên văn kêu Tất ——, viết rất khá a ~"

Ta: "."

Phòng học máy tính.

Ta mở ra JJ xem nhẩn lại. Bên cạnh đồng học hưng phấn thẩu đầu qua, "A! Người cũng xem thiên văn này a ~ ta cũng rất thích truyện này ~ chính là tác giả viết văn rất chậm."

Ta: "."

Đột nhiên phát hiện, thể giới nguyên lai là rất nhỏ.

58. Chương 55

Chương 55

Người nào đó ở ngày hôm sau buổi sáng tỉnh lại chỉ cảm thấy xương sống thắt lưng đều đau a. Vừa thấy hoàn cảnh chung quanh, lại nghĩ đến khách sạn, bởi vì trong phòng bài trí rất ngắn gọn đơn điệu, có chút lạnh lẽo, không có nhân khí, rất giống phòng ở khách sạn. Nhưng khi nhìn đến tủ quần áo đặt vài bộ quần áo không phải của mình, hẳn nhất thời kinh ngạc, thạch hóa .

Rượu sau thất thân.

Hắn không biết vì sao trong đầu đột nhiên toát ra hai chữ như vậy, sau đó tự PIA mình! ! Loại sự tình này như thế nào có thể a a a lão tử nhất định là bị tên BT kia lây bệnh.

Đây là phòng ai a như thế nào ngay cả một cái ảnh chụp cũng không có.

Vậy vậy đầu, nhìn xem căn phòng không có một bóng người, hắn xuống giường, đẩy cửa đi ra ngoài.

Tại phòng bếp truyền đến mùi thơm của đồ ăn, Mô-za-a bưng bát bún bò thơm ngon, đi qua.

Tại phòng bếp xuất hiện một thân ảnh.

Một màn cỡ nào mộng ảo a, chính mình vẫn khát vọng cảnh tượng —— sáng sớm, tỉnh dậy, mỹ thực, hiền thể. Mô-za-a cảm động đến rơi nước mắt.

Tiếp theo vài giây, nước mắt vô tình tiêu tan .

Người trong phòng bếp xoay người lại, dáng người cao lớn thon dài, bộ mặt không chút thay đổi kia, là người nào đó gần nhất ác mộng.

Người nào đó thạch hóa.

KO đem đơn giản bữa sáng đến nhà ăn, cúi đầu nói: "Ăn đi."

"Cậu, cậu sao." Ngữ khí cứng ngắt lấp bắp hỏi.

"Đừng hỏi, tôi không kiên nhẫn trả lời cậu." Đối phương lạnh lùng nói.

Mô-za-a gương mặt nhìn mặt hắn —— khuôn mặt không chút thay đổi, thật là khuôn mặt không chút thay đổi. Tên buồn tao nam này tuy rằng bình thường bộ dạng hờ hững, nhưng bộ dạng xa cách này, thật đúng là lần đầu tiên.

“Xem đủ chưa.” Thanh âm vẫn như trước đậm đặc, không có một tia phập phồng.

Mô-za-a không hiểu bị kinh sợ, tuy rằng hấn căn bản không biết chính mình làm sai gì. Nhưng ngày hôm qua chính mình uống rượu là người này đem mình mang về nhà, nói như thế nào cũng phải cảm tạ hấn một tiếng.

“Cái kia, ngày hôm qua.”

“Ăn cơm.”

Người nào đó bật người chạy đến chỗ ngồi ngồi xuống.

Nhìn nhìn thức ăn trên bàn, tuy rằng đơn giản, nhưng là nóng hổi thơm ngào ngạt.

“Người biết nấu cơm a?”

“Àn.”

Người nào đó tự thảo mắt mặt bĩu môi, vươn tay bóc một miếng thịt đưa vào mồm, “Thơm quá a.”
Hấn hít sâu một hơi, có điểm say mê, “Ta đêm qua liền mơ thấy mẹ ta cho ta làm món ăn này ~(^o^)/~”

.

.

Không biết vì sao, hấn đột nhiên cảm thấy nhiệt độ không khí giảm xuống mấy chục độ.

Thành thành thật thật yên lặng ăn xong cơm, Mô-za-a ngẩng đầu trộm ngắm liếc mắt nhìn KO một cái, hấn vốn trông cậy vào đối phương sẽ nói chút gì đó, khả KO thần tình lạnh lùng, khiến cho hấn cũng đột nhiên cảm thấy xấu hổ, cúi đầu nhìn chằm chằm bát cơm, yên lặng đếm hạt cơm trong bát.

Qua một lúc lâu saun thật sự chịu không nổi loại trầm mặc này bắt đầu tìm đề tài. Tầm mắt ở trong phòng dạo qua một vòng, thanh thanh giọng: “Đây là nhà của cậu sao?”

“.”

“Rất lớn a

“.”

Buồn bực. = =”Cậu học nấu cơm với ai vậy.”

.

“Sẽ không là mẹ cậu đi? Aha!” Người nào đó tự cho là hài hước nở nụ cười hai tiếng.

= = điển hình cho không có việc gì tìm trù.

“.”

“Uy, nói chuyện với cậu a.”

KO rốt cục đứng lên, nhưng mở miệng chính là một câu thần nhiên: “Tôi đưa cậu về.”

Nam sinh bị thái độ của KO biến thành có chút nổi giận, hấn giận dữ vỗ bàn đứng lên: “>o< đi=” thì=” đi!=“” lão=” tử=”” chính=”” mình=”” đi,=”” không=”” cần=”” người=”” tới=”>

Một cổ mặt danh kỳ diệu ủy khuất.

Túm cái gì túm a, người cho là lão tử thích nói chuyện với người chắc! Thật vất vả mới cùng người giảng vài câu, người TM đưa bộ mặt như đưa đám ra làm gì a a hỗn đản >o

KO trầm mặc địa nhìn hấn hướng cửa đi đến, đột nhiên rất nhanh tiến lên vài bước, túm qua nam sinh áp lên trên cửa, cúi đầu dùng sức hôn lên môi hấn.

Mô-za-a đã muốn quên phần kháng, bị người nọ mạnh mẽ hôn, thật sâu duyên hôn. Môi truyền đến một trận tê dại, lại truyền khắp tứ chi. KO trong lúc đó hôn, trực tiếp mà kịch liệt, mang theo sự cuồng dã nguyên thủy.

Cơ hồ là hung hăng hôn đến khi hần hít thở không thông, KO mới buông hần ra.

Giống như. Qua một vụn cái thế kỷ vậy.

“ Cái kia, tớ, tớ không phải đồng. ” Nam sinh thở phì phò, cơ hồ nói năng lộn xộn ở biện giải, mặt trưởng đến đỏ bừng, ngực truyền đến kinh thiên động địa tiếng tim đập.

“Tôi cũng không phải.” Nam nhân tại hần bên tai cúi đầu nói.

Nam sinh ánh mắt chớp chớp, nhìn hần, lại chớp chớp.

“Tôi sẽ không quán quít lấy cậu nữa.”

Nam nhân ánh mắt trở nên thâm thúy, cơ hồ không cảm xúc dao động.

59. Chương 56

Chương 56

Phiên ngoại kết hôn?

Ngày này, thời khắc liên hoan bát quái đã tới. Vi Vi cùng Ngu Công, còn có tiểu thanh niên gần nhất theo chân bọn họ hôn cùng một chỗ.

“Tam tẩu, em gọi món ăn đi.” Ngu Công đem thực đơn đưa cho Vi Vi, Vi Vi tiếp nhận.

Cửa thủy tinh của nhà ăn đột nhiên bị đẩy ra, sau đó một trận thùng thùng đông tiếng bước chân truyền đến, một cái thân ảnh mãnh liệt thẳng tắp vọt tới trước bàn bọn họ, người tới”Ba!” một chương đạp vào cái bàn, hào khí tận trời rống lên một tiếng: “Tính thêm ta một phần!”

“Mỹ, mỹ nhân sư huynh?” Vi VI kinh tủng địa nhìn thấy bởi vì chạy trốn quá nhanh còn tại thở dốc người nào đó.”Anh như thế nào.”

“Anh làm sao?” Người nào đó một bên thuận khí một bên kéo qua một cái ghế ngồi xuống, ồn ào: “>o< ta=” nói=” tam=” tẩu=” các=” người=” cũng=” quá=” không=” nghĩa=” khí=” đi,=” ăn=” cơm=” cũng=” không=” kêu=” ta.=” .=” .=” .=” .=”>

Đó là bởi vì người mỗi lần đến lúc ăn cơm đều bị mỡ cá nhân tha đi sau đó thì không gặp người đâu cả. Vi Vi thắc nước hần.

“Khụ, mỹ nhân sư huynh, anh sao tới được?” Vi Vi nhìn hần một thân bạc hần, hỗn độn tóc cùng. Quần áo, trong đầu lồi thời toát ra đủ loại không nên có mơ màng, thập phần phức tạp hồi hần.

“Này còn phải hỏi!” Ngu Công tế mi lộng nhãn thấu qua: “Uy, ta nói, nhà người vị kia đâu?” Hần nhưng thật ra tốt lắm kì người nào đó như thế nào theo người nợ bên cạnh trốn ra.

“Đúng rồi, mỹ nhân sư huynh, KO sư huynh đâu ?” Vi Vi cũng hỏi.

“Đừng theo ta đề tới tên hần dẫn đó!”

Mô-za-a lòng đầy cảm phẫn.

“Hần lại làm gì cậu?” Ngu Công đã muốn thấy nhưng không thể trách, vui sướng khi người gặp họa hời.

“Hần! Hần.” Vừa mới còn dáng vẻ bệ vệ kiêu ngạo người nào đó đột nhiên lập tức thanh âm nhỏ đi, ấp úng né tránh đề tài: “Khụ, không có gì.”

“Mỹ nhân sư huynh a, ” Vi Vi cưỡng bức lợi dụ, không. Hướng dẫn từng bước nói: “Có chuyện gì anh cứ nói ra đi, mọi người sẽ cùng nhau giúp anh ngấm lại biện pháp. Chẳng lẽ anh còn không tin mọi người?”

“Hắn %*#%! @&.” Thanh âm nhỏ như muỗi kêu.

“Gi? Tiểu bạch kiểm ngươi TM đừng giống như nữ nhân dọa tới dọa lui! Nói lớn lên!” Ngu Công kích tướng.
——”>o< hắn=” không=” chịu=” làm=” cho=” ta=” ở=” trên=” mặt!”=” người=” nào=” đó=” bị=” kích=” thích=” ý=” nghĩ=” nóng=” lên=” vô=” cái=” bàn,=” nổi=” giận=” gằm=” lên=” một=”>

Bốn phía một mảnh lặng im.

Người nào đó tiếp tục nghiêng răng nghiêng lợi: “Mẹ nó! Lão tử đều để cho hắn ở trên mặt nhiều lần như vậy, để cho ta ở trên một hồi sẽ chết a a a a a ~!”

“Không thể cứ như vậy được nữa! Ta phải kết hôn! ! >o<>

Yên tĩnh.

Sau một lúc lâu, vẫn bị lượng ở bên cạnh người qua đường giáp tiểu thanh niên thật cẩn thận mở miệng: “Ách, Mi ca, anh xác định anh nói không phải là ‘ly hôn’ mà là ‘kết hôn’?”

“Đúng vậy!” Người nào đó tổn hơi thừa lời, lời thề son sắt: “Lão tử muốn đem ba cô nương tứ tiểu thư mà lần trước mẹ ta đã giới thiệu ta mẹ lần trước giới thiệu đều thu! Lão tử muốn đi tìm một mỹ nữ có vòng một gợi cảm để kết hôn!”

“. Khụ, ta nói, ” Ngu Công chen vào nói: “cậu muốn tìm cái dạng nào gợi cảm mỹ nữ.”

Người nào đó giật mình, nhìn quanh bốn phía, ngắm đến một cái thân ảnh quen thuộc, chỉ vào vị mỹ nữ đáng người nóng bỏng gợi cảm đang đi ngang qua nữ ờn ào nói: “Giống như cỡ đó là được!”

Ngu Công xem liếc mắt một cái, : “Đó là Trần sư tỷ ở phòng thiết kế. Tuổi hình như lớn hơn người ba tuổi.”

“Không sao, tuổi không là vấn đề.” Người nào đó xua tay, bình tĩnh nói: “Nữ lớn chút, càng chín chắn chứ sao.”

.

.

Mọi người tề mặc.

“Đến lúc đó ta sẽ mang theo tân nương của ta tại trước mặt tên hỗn đản đó ném hoá cưới, ha ha ha ha.” Người nào đó trong đầu tưởng tượng đến cảnh tượng đó, liến thích ý cười to mấy tiếng.

.

.

Mọi người yên tĩnh.

Sau một lúc lâu, Vi Vi cẩn thận khụ khụ hai tiếng, mở miệng:

——”Khụ, mỹ nhân sư huynh, anh có biết vì sao kêu nhắc tào tháo thì tào tháo đến không.”

Đang ở tự HIGH người nào đó dừng lại trong đầu YY, nhìn Vi Vi: “Gi?”

Mọi người đều dùng ánh mắt đồng tình nhìn hắn.

Người nào đó đột nhiên có dự cảm không tốt.

Hắn chậm rãi —— chậm rãi quay đầu lại, sau đó vừa lúc chống lại một đôi mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng

“A ô ô. >o<>

Vài tiếng kêu rên sau, người nào đó bị mạnh mẽ mang đi.

Độc lưu lại mọi người hai mặt nhìn nhau.

Ngu Công thanh thanh yết hầu, nghiêm túc mở miệng: “Này chuyện xưa nói cho chúng ta biết, làm người phải thường quay đầu lại nhìn xem a quay đầu lại nhìn xem.”

Trong một căn phòng rộng lớn, trên một cái giường lớn, người nào đó đang bị ép tới một trăm linh một lần không thể xoay người.

Nóng rực hô hấp phủ lên làn da trắng nõn của Mô-za-a, khiêu khích hấn mỗi một cái thần kinh.

“Ô ô —— ân. Ân a.” Người nào đó dồn dập thở phì phò, đôi mắt ướt át, gắt gao nhắm hai mắt lại.

“Kết hôn. Ân?”

Trầm thấp tiếng nói ghé vào lỗ tai hấn nhẹ nhàng nỉ non, sau đó cắn cắn hấn vành tai, dưới thân lại động mạnh không ngừng.

“Ô ô. Người này biến thái! Hồn đản! Nghe trộm cuồng!” Người nào đó ác mắng ra tiếng, nhưng thanh âm mềm yếu, tê dại tận xương, thật như là vô ý thức rên rỉ.

“Ném hoa cưới. Ân?” Nhẹ nhàng khằng cắn hấn xương quai xanh, thân hình cao lớn của nam nhân phúc ở hấn trên người, khơi mào hấn cảm, con người trong trẻo nhưng lạnh lùng nhiễm thượng một tia sắc thái, gắt gao theo dõi hấn.

“Ừ a. Vương bát đản a a a” người nào đó cắn thần, cố gắng chịu đựng không kêu ra tiếng đến, cuối cùng tiết khí cầu xin tha thứ: “Ân. Ô ô thả ta. Ân a.”

Nam nhân nhìn thấy hấn đổ mồ hôi ướt đầm cả tóc, biểu tình thống khổ chịu đựng, hấn nhất cử nhất động ở trong mắt nam nhân đều là một loại hấp dẫn chí mạng.

“Buông cậu ra?”

“Khó mà làm được.” Thanh âm trầm thấp gần như ôn nhu, thon dài thân ảnh lại một lần bao trùm lấy Mô-za-a.

Một thất khiếu diễm.

60. Chương 57

Chương 57

KO thật sự nói là làm, không lại bám lấy Mô-za-a. Giữa trưa lại cũng không cùng Ngu Công bọn họ đi ra ngoài ăn cơm, hấn nguyên bản tính cách lãnh đạm không thích cùng người khác nói chuyện luôn tìm chỗ không người để ở, hai người cuộc sống liền trên cơ bản không thấy mặt nhau.

Mô-za-a cảm thấy thực ghen khuất.

Hấn cũng không biết chính mình ở khó chịu cái gì, chính là cảm thấy được nhìn đến người kia đối với chính mình cùng những người khác giống nhau, liền một trận hỏa đại.

Rõ ràng lúc trước là hấn trước trêu chọc hấn, tên hồn đản đó làm cho hấn trải qua nhân sinh trung lần đầu tiên bị nam nhân hôn, dùng thân phận nữ sinh “Kết hôn”, bị người kêu tẩu tử, bị quấy nhiễu tình dục đến khóc không ra nước mắt nhưng không cách nào chống cự, lần đầu tiên bắt đầu còn thật sự hoài nghi giới tính của chính mình.

Chính là hấn đột nhiên nói một câu “Sẽ không lại quẩn quít lấy cậu” , liền như vậy lâm thời bứt ra, không hề chen chân vào hấn thế giới.

Mô-za-a thật sự nghĩ muốn ngửa mặt lên trời rống một tiếng: “Tử buồn tao nam! Ta muốn tìm người cường X người!” = =

Trước hết nhận thấy được tình huống không đúng Vi Vi liền hỏi Mô-za-a: “Mỹ nhân sư huynh, anh cùng KO sư huynh làm sao vậy?”

Ngư Công nắm bắt Lan Hoa Chỉ, hắc hắc cười gian một tiếng: “Thất sủng ác.”

Mô-za-a không chút do dự đập hấn một cước.

“Vu Bán San! Người TM càng ngày càng khiếm ngược! !”

Trong toilet vòi nước ào ào chảy, Mô-za-a một bên rửa mặt một bên buồn bực nhìn mình trong gương. Vẫn là trường quen thuộc búp bê mặt, ánh mắt rất lớn, mắt hai mí thực rõ ràng, làn da hơi trắng. Mái tóc gần nhất có điểm dài, rũ 73 trên trán, trước kia không có phát hiện, nguyên lai cái mũi của mình cũng cao thẳng lắm chứ, càng tăng thêm vài phần nam nhân vị.

Mình như vậy, có điểm nào giống nữ nhân? Một chút cũng không giống đi.

Cái tên kia nói hấn cũng không phải GAY, vậy vì cái gì lại coi trọng mình?

Hay là hấn chính là cảm thấy được cùng nam sinh thực mới mẻ, nghĩ muốn ném thử một chút mà thôi.

Trong gương nam sinh cắn chặt răng, sau đó giống như không muốn nghĩ đến chuyện tình phức tạp dùng sức vẩy vẩy đầu, đối với chính mình hô to một tiếng: “A a a mặc kệ ai ai nói! ! Ta là dễ nhìn! !”

Trong toilet vách tường không ngừng tiếng vọng “Ta là dễ nhìn

là dễ nhìn ~ dễ nhìn

ca

”

Nam sinh nhếch môi, hé ra một nụ cười vô cùng sáng lạn.

Sau đó cùm cụp một tiếng, cửa mở, nam nhân tay cầm ở trong túi tiền, biểu tình đậm mạc lẳng lẳng đứng gương mặt nhìn về phía hấn.

Nam sinh giống như thấy quỷ trường mắt nhìn hấn. Vừa mới oán niệm qua người hiện tại lại đột nhiên xuất hiện, mặc cho ai đều sẽ bị kinh hách = =

“Người người, người.” Nam sinh tay ru run chỉ a chỉ.

Đối phương đậm mạc dời tầm mắt, đi đến hấn bên cạnh, mở vòi nước.

Ào ào

~~ “Ngô. Ách, người, khụ.” Mô-za-a ở một bên xấu hổ đỏ mặt tía tai.

KO: “Cậu muốn nói gì?”

Người nào đó “Người cũng đến rửa tay a? Ha ha.”

.

Mô-za-a , “Ta! Ta đi ra ngoài trước! !”

Chạy trời chết.

Rốt cuộc là ai trốn ai a. = =

61. Chương 58

Chương 58

Mỗi ngày Mô-za-a ở trên mạng cùng Tom Tróc Con Chuột QQ nói chuyện phiếm.

Tinh khiết đàn ông: gần nhất thực TM phiên a a a

(thở tư cơ gặp trở ngại)

Tom tróc con chuột: (o)! Nha! Tẩu tử, người như thế nào thủ cái tên như vậy?

Tinh khiết đàn ông: lão tử vui, người quản được sao?

Tom tróc con chuột: hắc hắc, không xen vào không xen vào, ta cũng không dám quản tẩu tử, tinh thần huynh sẽ giãy giết ta ~(QQ miệng thiếp băng dính) âm thầm nói hiện tại nữ sinh đều có sở thích kỳ quái,

Tinh khiết đàn ông: miễn bàn tên hỗn đản kia! Dựa vào, nhắc tới hấn liền hỏa! (một phen tiểu đao tử)

Tom tróc con chuột: Ách? Tẩu tử người lại cùng tinh thần huynh giận dữ sao? Ai nha nha đừng như vậy, một ngày vợ chồng trăm ngày ân ái ~(như hoa lấy lỗ mũi nịnh nọt cười)

Mô-za-a đánh cái rùng mình, ngữ khí này như thế nào giống với ngu công a.

Tinh khiết đàn ông: (nôn mửa + tiểu đao) lại như vậy theo ta nói chuyện ta thiên người!

Tom tróc con chuột: (run rẩy) tẩu tử, nhĩ hảo đáng sợ

~~ Tinh khiết đàn ông: Ta hỏi người, tên hỗn đản đó có hay không với người đề cập qua ta?

Tom tróc con chuột: (o)! Tinh thần huynh? Ai, hấn luôn luôn ít lời, rất ít nói về chuyện của mình. (_) bắt quá lại nói tiếp, hình như là có một lần.

Tinh khiết đàn ông: == mau nói ta nghe!

Tom tróc con chuột: nga ~~ hắc hắc, tẩu tử, người thực kích động nga ~~ nữ hài tử trong luyện ái luôn khẩu thị tâm phi thật sự là đáng yêu a ~(mắt mạo đào tâm chảy nước miếng)

Tinh khiết đàn ông: (lửa giận) Ít nói nhảm! !

âm thầm: người cái đáng khinh BT chờ buổi tối máy tính bị hắc đi ==

Tom tróc con chuột: lần đó chúng ta tổ đội đi đánh thụ tinh thời điểm, tinh thần huynh tùy tay cứu một nữ hài tử, kết quả vị MM kia đối với hấn nhất kiến trung tình, vài ngày sau ước hấn đến tam sinh hồ, tam sinh hồ người cũng biết đi? Cả trò chơi tối thích hợp đính ước địa phương ~~ vị MM kia lớn mật cùng tinh thần huynh thông báo nha thông báo, kết quả.

Tinh khiết đàn ông: kết quả thế nào? !

Tom tróc con chuột phát cái che miệng cười biểu tình: tẩu tử yên tâm, tinh thần huynh là một nam nhân có trách nhiệm như vậy, đương nhiên là không chút do dự cự tuyệt nàng . MM cũng thức thời không có hỏi nguyên nhân, còn đặc biệt quỳnh dao nói một câu: người biết không? Nơi này là chỗ mà ta cảm thấy trong toàn bộ trò chơi tối xinh đẹp nhất, hy vọng có một ngày người cũng có thể mang người mình thích cùng nhau tới nơi này. Sau đó tinh thần huynh đáp nàng: nếu có cơ hội, ta sẽ. Sau lại lại thản nhiên bỏ thêm một câu: phỏng chừng hấn cũng không nguyện ý đến.

Trước màn hình, nam sinh lập tức ngốc sững sờ.

Tom tróc con chuột còn tại lải nhải: lúc ấy bọn họ ở trên kênh bang phái kênh nói, nên toàn bộ mọi người đều thấy được. Ta đoán người hấn nói chính là tẩu tử. Tẩu tử người từ hôn lễ sau liền không lên trò chơi, tất cả mọi người đoán các người là cảm tình không hợp, hoặc là rùng mình. Tinh thần huynh cường hấn như thần nhân vậy, thế nhưng cũng sẽ sợ lão bà giận dữ, không biết có bao nhiêu MM sẽ ghen tị tan nát cõi lòng. Ai, () sao không có nữ sinh đến truy ta a? Tốt xấu ta cũng @#%^&.

Tom tróc con chuột: () bắt quá tinh thần huynh vì cái gì lại đem “Nàng” Đánh thành “hắn” Đây.
. Nhất định là lỗi chính tả đi. Lỗi chính tả! Di, tẩu tử ngươi như thế nào ? Uy uy.

Trước màn hình máy tính, nam sinh lấy tay che hồng thấu mặt, lại như thế nào cũng kiềm chế không dưới tim đập gia tốc.

62. Chương 59

Chương 59

Mô-za-a chạy đến một cái diễn đàn đam mê phát thiếp.”Tinh khiết đàn ông” ID bị người khác đăng kí , “Tinh khiết đàn ông 01 cũng bị đăng kí, “Tinh khiết đàn ông 001 cũng bị người đăng kí . Hắn cần rằng một cái, đăng kí “Tinh khiết đàn ông XXOO” , cuối cùng thành công.

trực tiếp + xin giúp đỡ các huynh đệ, lão tử gần nhất thể nhưng đối với một nam nhân tim đập gia tốc, lão tử có phải hay không bị bệnh?

Bản thân nam, hai mươi X, tính thủ hướng bình thường. Ta có cái đồng sự, đặc biệt đặc biệt là một gã buồn tao nam, bình thường không thích nói chuyện, nhìn thấy MM cũng không có hứng thú. Nhưng là có một ngày, hắn đột nhiên đột nhiên chạy tới yêu cầu theo ta ở trong trò chơi kết hôn, đột nhiên đột nhiên thực thích ôm ta, đột nhiên đột nhiên lại thấu qua, khứ, hôn ta. = = sau đó có một ngày, hắn đột nhiên đột nhiên lại TM nói không hề quán quít lấy ta, nha nói không hề quán quít lấy ta nhưng thường xuất hiện ở trước mặt ta lắc lư, khiến cho lão tử nhìn đến hắn liền luôn trở nên không bình thường, tim đập như muốn ra khỏi lồng ngực. Các huynh đệ a! Các người nói lão tử có phải hay không bị bệnh?

1 lâu: phốc, ôm cũng bế, thân cũng hôn, lâu chủ ngươi rửa cây hoa cúc chờ bị gục đi.

2 lâu: LZ, không cần hoài nghi, ngươi đã sớm bị hắn làm cho siêu lòng rồi = =

3 lâu: LZ ngạo kiều không được tự nhiên chịu, xem xét xong!

4 lâu: (^o^)/~ vẫn phòng JQ a ~LZ hảo tân triều

~~ 5 lâu: lâu chủ, kỳ thật ngươi cũng rất buồn tao = =

6 lâu: lâu chủ, ngoan, tương chân đi ~~()/

~ 7 lâu: hủ nữ một con, cười trộm đi ngang qua.

Tinh khiết đàn ông XXOO(tác mao): ta X! Ai nói lão tử đồng tính? Lão tử cho dù đồng tính cũng không thể là bị thượng! !

9 lâu: LZ biểu kích động ~~ () đã như vậy càng dễ dàng bại lộ ra bản chất không được tự nhiên chịu.

Tinh khiết đàn ông XXOO: thành thật nói với các người, lão tử thân cao 1m82, cơ bụng sáu khối, diện mạo thuần khiết đàn ông, tên buồn tao nam kia bộ dạng rất thanh tú, còn có khiết phích, đi đường lại không thanh âm (= = uy uy, quan này chuyện gì a), nhìn thế nào hắn cũng thích hợp bị áp!

10 lâu: ngạch tích thần, chuyện này, chẳng lẽ LZ ngươi chính là trong truyền thuyết cơ thể chịu o(> <)o~~ cường=“” hắn=“” a,=“” cúng=“” bá=“”>

~~ 11 lâu: gần gũi vậy xem lâu chủ. Nói các người là ở trong trò chơi nào kết hôn đi?

12 lâu: đúng vậy đúng vậy.

13 lâu: lâu chủ ngươi không thích vị đồng sự kia, vậy theo ta kết giao thử xem, ta liền thích tinh khiết đàn ông

(@^_^@)~ thẹn thùng tiểu chịu một con, 138XXXXXXX đây là số di động của ta.

14 lâu: LZ tốc độ đi đem hấn gục đi, nếu không cũng chỉ có thể bị áp. Đừng giống ta lúc trước.

15 lâu: (o) lâu chủ người suất không? Cầu kết giao.

16 lâu: loại buồn tao rất đúng khẩu vị của ta ~~LZ, cầu người cho số di động của vị đồng sự kia.

17 lâu: LZ chịu tính quá Sờ sờ ~~ tìm đập chính là yêu căn cứ xác minh a, không cần đại ý (^o^)/

~ 18 lâu: ta dựa vào, này tính cái gì xin giúp đỡ thiếp a? LZ người là đến khoe khoang đi?

19 lâu: LZ, nếu XXOO nhớ rõ mở lại chụp hình cho chúng ta xem a ()/

.

Mô-za-a đối với màn hình, văng lên.

63. Chương 60

Chương 60

Một ngày nọ Mô-za-a đang đi đến công ty, trên đường đi gặp một sinh vật có hình thù kỳ quái.

Nói ngày ấy hấn mới vừa xuống xe bus hướng công ty đi tới, chợt nghe “Răng rắc, răng rắc” hai tiếng, rồi thấy lấp loé ánh đèn pha, sau đó một nam sinh cầm máy chụp hình chạy tới, đi đến trước mặt hấn, lại răng rắc răng rắc một trận cuồng chụp.

“Ngô.” Người nào đó giật mình, theo bản năng che mặt lại, lập tức lại nghĩ đến chính mình cũng không phải nhân vật nổi tiếng gì, vội vàng hạ tay xuống, cả giận nói: “Người làm gì vậy?”

“Ngượng ngùng, ngượng ngùng ~~” nam sinh khoa trương cúi người, “Nhất thời nhanh tay, thói quen, thực xin lỗi ~~”

Đây là thói quen gì a. = =

“.” Người nào đó không nói gì nhìn hấn.

Lo lắng đi làm đến muộn lão Tam cái kia vô lương lão bản sẽ khấu trừ hấn tiền lương, quyết định không thèm nhìn con sinh vật này, xoay người bước đi.

Đối phương lại lặng lẽ đi theo.

Mo-za-a quay đầu lại: “Người làm gì?”

Nam sinh lắc lắc đầu: “Xin hỏi cái kia. Người có biết công ty Trí Nhất đi đường nào không?”

Mô-za-a kinh ngạc, bắt đầu nghiêm túc nhìn nam sinh từ trên xuống dưới, tuổi cùng chính mình không sai biệt lắm, một đầu tóc ngắn màu rậm nắng, hàm răng trắng bóng, cười lộ lên ánh mắt loàn loàn. Bề ngoài điều kiện không tồi a, Mô-za-a thoáng chốc nghĩ đến một ý tưởng lỗi thời trong đầu: thằng nhãi này sẽ không là Ngu Công dẫn mỗi tới đi. = = hấn lập tức vì ý tưởng không CJ này hoá đá.

“Người tìm công ty này làm gì?” Người nào đó hồ nghi.

“Ta đến tìm người! Cùng một cái hỗn đản ước hảo cùng nhau tới, hấn hiện tại lại không biết chết đi nơi nào rồi! ! A a nghĩ tới liền phiền!” Nam sinh ảo não vuốt mái tóc rồi bởi của mình, “Tử thầy thuốc! Thối thầy thuốc! Bị lão tử tìm được hấn không thiên hấn không thể! !”

Mô-za-a đánh cái lạnh run.

Nam sinh thấu qua, đôi mắt – trông mong hỏi: “Cái kia, di động của ta hết pin rồi, người có thể cho ta mượn điện thoại gọi một cuộc không?”

Mô-za-a hắc tuyến, yên lặng cầm di động đưa qua.

Nam sinh bắt đầu gọi điện: “Uy? Là ta! ! Từ thầy thuốc, người chạy đi đâu vậy Trí Nhất khoa học kỹ thuật rốt cuộc ở nơi nào a? Người TM rõ ràng biết ta sẽ lạc đường còn bỏ lại ta! ! Di động? Di động hết pin Đây là mượn của người khác. Người chạy nhanh lại đây tiếp ta, hỗn đản! ! Cười, cười cái gì cười! Người nói ta bốn? Người mới bốn? Người là đầu heo! ! Khoác áo dài trắng trư! ! NND. Cái gì, ta ở nơi nào? Ta như thế nào biết ta ở nơi nào? Chính là cái kia XX khoa học kỹ thuật viên phụ cận! Đường? Ta như thế nào biết là đường nào? ? Dù sao người nhanh lên lại đây! ! !”

Ba. Nam sinh lưu loát treo điện thoại.”Ân, trả lại người! Cảm ơn!”

Mới vừa nghe xong hần phun tào, lại nhìn hần cười tươi như hoa nói cảm ơn mình, kia quả thực là kinh tủng = =

Bất quá, ngữ khí nói chuyện kia, như thế nào quen thuộc như vậy a. (không phải với người một cái khẩu khí sao = =)

“Người dẫn ta đi Trí Nhất khoa học kỹ thuật đi, được không?” Nam sinh lại làm ra vẻ đáng thương hề hề nhìn hần.

“Bằng hữu của người.” Hần không phải làm cho vị kia lại đây tìm hần sao. = =

“Đừng nhắc tới hần, hần tìm không thấy ta sẽ đến bên kia đi chờ ta.”

“.”

Trên đường, nam sinh thấy một cửa hàng cái đồ ăn nhanh liền dừng lại, ân cần đối với Mô-za-a nói: “Ta mời người ăn bánh pút-đing.”

.”Không cần.”

Nam sinh mua kẹo cao su ỉnh, dọc theo đường đi vui vẻ thổi bong bóng. Vừa đi vừa đối với phở xá điền cuồng chụp ảnh.

Mô-za-a cùng hần nói chuyện phiếm: “Người đi Trí Nhất khoa học kỹ thuật tìm ai a?”

“Tìm ta tẩu tử!” Nam sinh thổi cái bong bóng nói.

Mô-za-a kinh ngạc: “Chúng ta công ty không có nữ a! Không đúng, người họ Tiểu?”

Nam sinh lắc đầu.

. Chẳng lẽ Tiểu sư muội kết hôn (o)

Mô-za-a vì suy đoán của mình kinh tủng

“Người tẩu tử tên gì a?”

“Ta không biết, ta còn không gặp.”

Nam sinh lời còn chưa dứt, công ty đại lâu đã gần đến ở trước mắt. Xa xa có thể thấy hai người đang đứng trước cửa công ty.

Mô-za-a cảm thấy được trong đó có một người bộ dạng giống như có điểm nhìn quen mắt.

Nam sinh dừng lại câu chuyện, mở to hai mắt, bay nhanh chạy tới, một phen ôm lấy một người trong đó —”Lão Đại! ! ! (^o^)/~”

Mô-za-a chấn kinh, giật mình nhìn thấy người được kêu là”Lão Đại” kia. Dĩ nhiên là K, KO?

Phốc.

KO mặt không chút thay đổi đẩy ra nam sinh đang ôm lấy hần, “Bùi diệp, đem hần mang ra.”

Nam nhân đứng ở một bên cười cười, xảo diệu đem nam sinh kéo qua.

Mô-za-a nhìn cảnh này, mồ hôi lạnh . KO thế nhưng có bằng hữu. Không phải! Người này muốn tìm dĩ nhiên là KO? Vậy “Tẩu tử” kia không phải

KO cũng ngẩng đầu nhìn thấy hấn, giật mình.

Nam sinh cùng nam nhân bên cạnh kêu "Bùi Diệp" theo tầm mắt của hấn nhìn lại về phía Mô-za-a.

= = tám mắt nhìn nhau.

Nghĩ muốn trang người qua đường trộm trốn cũng không được, người nào đó cười gượng, "Khụ, hảo hảo a."

Bùi Diệp nhìn nhìn hấn, lại quay đầu lại xem KO, nhẹ giọng hỏi: "Lão Đại, có phải hấn hay không?"

KO không nói chuyện.

"Xem ra đúng rồi." Hấn giơ lên khoe môi, cười đến như xuân phong bàn ẩm áp, hướng Mô-za-a đưa tay qua: "Nhĩ hảo, ta là Bùi Diệp."

Mô-za-a sững sốt.

Nam sinh so với hấn phản ứng còn lớn hơn, cơ hồ nhảy dựng lên, trừng mắt ánh mắt nhìn hấn: "Tẩu tử? ? ! !"

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Mô-za-a hiện tại muốn tìm cái động chui vào, để không phải xấu hổ.

Nam sinh kia ngạnh lời kéo hấn nói hảo nhận thức một chút, chỉ vào ven đường một quán mì sợi: "Tử thầy thuốc, ta muốn ăn mì sợi!"

Bùi Diệp cười cười: "Hảo, ta đi tìm chỗ."

Người này tính tình không khỏi rất hảo, cùng người nào đó quả thực là một trời một vực, bằng hỏa lưỡng trọng thiên. Hơn nữa cùng nam sinh trong miệng "Tử hỗn đản! Khoác áo dài trắng trư! Tử thầy thuốc!" Hoàn toàn khác xa. Không nghĩ tới KO thế nhưng sẽ có bằng hữu như vậy.

"Tẩu tử, ngươi thích ăn cay không?" Bùi Diệp quay đầu, thập phần tự nhiên hỏi hấn.

Mô-za-a bị cánh xung hô này chấn một chút, gần như chết lặng gật đầu, sau đó vô lực nói: "Đừng kêu ta như vậy. Please." Đối với người như vậy, muốn tức giận cũng không được. Cảm giác vô lực mãnh liệt. = =

KO lại đây, cầm lấy tay hấn, cũng đồng dạng thập phần tự nhiên nói: "Vào đi thôi."

Đi vào sau, nam sinh quen thuộc tìm ghế gần cửa sổ ngồi xuống. Bùi Diệp lấy thực đơn, cũng quen thuộc cho hấn gọi món ăn, khẩu khí tự nhiên giống như đối với khẩu vị của nam sinh biết nhất thanh nhị sở.

Nam sinh hai tay chống cằm, đột nhiên nhớ tới cái gì, hỏi Mô-za-a: "Đúng rồi tẩu tử, ngươi tên là gì a?"

Người nào đó vừa nghe vấn đề này liền ngơ đầy mặt = =, hấn từ nhỏ đến lớn ghét nhất là người khác hỏi hấn vấn đề này.

Hấn mắt lé nhìn KO.

KO phẳng phất như không nghe thấy gì uống đồ uống, chính là trong mắt hiện lên một tia trêu tức.

Người nào đó xin giúp đỡ không được, không được tự nhiên nửa ngày, mới khẽ cắn môi, làm như không có việc gì nói: "Khụ, Hắc, Hắc Mi."

"Phốc ——"

Nam sinh vừa uống một ngụm nước liền phun ra.

KO ngoéo ... một cái khoe môi.

Ngay cả cái kia ôn nhu ẩm áp Bùi Diệp, cũng nhin không được khoe mắt run rẩy một chút.

Người nào đó nổi giận, có khó nghe như vậy sao? Có cần phản ứng như vậy không.

Nam sinh tiếp nhận Bùi Diệp đưa qua khăn tay sát khóe miệng, “Tẩu tử ta không phải cười người! Ta chỉ là cảm thấy được, tên của chúng ta kêu rất giống nhau.”

Nam sinh chớp ánh mắt: “Ta gọi là Chân Suất.”

64. Chương 60.2

Phiên ngoại đêm Thất Tịch

Sáng 7:30 trợn mắt, người bên cạnh đã rời giường, lệ thường đứng dậy ngáp dụi mắt, đối với phòng bếp hằm: KO. . .

Sáng 7:35 không người đáp lại, thầm nghĩ: trầm mặc lại thăng cấp ! Tự hỏi: chính mình đi phòng bếp ăn cơm? Lão tử ngày hôm qua mệt chết đi, chờ hấn đến thỉnh! Hấn sẽ không đến gọi mình chứ, vạn nhất hấn không đợi mình đi công ty trước làm sao bây giờ? Rối rắm 5 phút. . .

Sáng 7:40 đi đến phòng bếp cửa, ngây người, không thấy được thân ảnh quen thuộc kia, trên bàn cũng không có bữa sáng, giận! Hơi quá đáng đi!

Sáng 7:45 ở trong phòng khách giúp đỡ thất lưng làm chuyển động tròn, rối rắm rối rắm. . . Chẳng lẽ đêm qua kêu không đủ ra sức? Chẳng lẽ là biểu tình không đủ mê người? Nói lão tử đã muốn là bản sắc biểu diễn rồi ~ mẹ nó! Bất hạnh a bất hạnh! ! 555. . .

Sáng 8:00 yên lặng đi đến phòng vệ sinh, rửa mặt, đánh răng, quan sát chính mình trong gương, vẫn là như vậy suất thôi, nhớ tối đêm qua KO nhìn chăm chăm một nam diễn viên trong TV xuất thần, chẳng lẽ. . . KO thương thức thay đổi? Chẳng lẽ là biến. . . Thay lòng đổi dạ! Ta phi, sẽ không. Nam diễn viên kia làm sao hảo! Ngay cả lão tử một nửa, một phần ba cũng không có! Hừ!

Sáng 8:10 xuất môn, xuất ra di động, gọi cho hấn? Dựa vào cái gì gọi cho hấn! Buổi tối trở về tìm hấn tính sổ! Không! Buổi tối hấn cũng đừng trở về mới tốt!

Sáng 8:15 gọi điện cho KO, “Người khỏe! Thỉnh không cần tắt máy, số điện thoại ngài gọi hiện đang trong chế độ trò chuyện. Sorry! Please. . .” Buồn bực: KO rất ít gọi điện thoại a, chẳng lẽ thật sự có hồ ly tinh ? Nhất định là vậy!

Sáng 8:20 trên taxi đi đến công ty, “Ngài khỏe! số điện thoại ngài gọi hiện đang tắt máy. Sorry! The subscriber. . .” Tắt máy? ! Dựa vào! Lão tử cũng tắt! ! ! MẶC DANH KỲ DIỆU!

Sáng 8:40 đứng ở cửa công ty, vỗ vỗ mặt cấp chính mình bơm hơi: không có gì phải sợ! ! Cố lên! Hác Mi người phải cố lên! Lần này cần phải vắng vẻ vắng vẻ vắng vẻ hấn! Lần này người nhất định thắng. Có người đứng ở cửa sổ trên lầu nhìn xuống, khóe miệng gờ lên.

Buổi sáng 8:45 tiến vào cửa công ty, đụng tới vắt cổ chà ra nước Tiểu Nại, thực mẹ nó không hay ho! Ngồi xổm góc tường trang cái nắm, người xem không đến ta người xem không đến ta. . .”Muộn! Khẩu tiền lương. . . Cùng tháng này tiền thưởng! !” Có làm hay không! Ta chỉ là một viên nắm!

Buổi sáng 8:50 đi ngang qua KO văn phòng, cửa khép hờ. . . Chịu đựng không xem bên trong.

Buổi sáng 10:00 một nhòai ghé vào trên bàn, Ngu Công đồng học bát quái hề hề thẩu lại: “Ai ai, nhà người kia lỗ hổng hôm nay như thế nào tới sớm như vậy?”

“Mắc mớ gì đến lão tử! !”

Ngu Công hai mắt tỏa ánh sáng: “Người mất hứng? Chính là ta xem KO hôm nay tâm tình tốt lắm a.”

“Người như thế nào biết?”

“Buổi sáng ta cùng hấn chào hỏi, hấn thế nhưng hướng ta gật đầu .”

“ ”

Buổi sáng 10:30 làm bộ đi uống nước thủy đi ngang qua trước cửa phòng làm việc của KO, trộm hướng bên trong xem, KO cúi đầu bùm bùm đánh bàn phím, đầu cũng chưa nâng. Trở lại chính mình chỗ ngồi cần góc áo, tự trừu cái tát! Hác Mi người đây là đang làm cái gì!

Buổi sáng 11:00 làm bộ đi WC đi ngang qua phòng làm việc của KO, mở cửa hướng trong xem, KO như trước mặt không chút thay đổi, cảm thấy được cái gì hơi hơi giương mắt nhìn về phía cửa, khóe miệng giờ lên.

Mô-za-a trong lòng run lên, mặt đỏ, nhanh chóng thoát đi hiện trường, dựa vào! Cười cái rắm a! ! Thoạt nhìn tâm tình của hắn thật sự không tồi a, đây là vì sao vì sao! ! !

Buổi sáng 11:30 nội tâm đấu tranh: cho hắn một cơ hội, tới tìm ta cùng nhau ăn cơm liền tha thứ hắn! Ha ha ha ~~~ lão tử quả nhiên rộng lượng, rất có Tể tướng phong độ. Đắc chí.

Buổi chiều 1:30 dựa vào! Thế nhưng không có tới! Đói chết lão tử 55555. . . KO! ! Lão tử chết cũng không tha thứ ngươi ! !

Buổi chiều 2:00 cướp đoạt hai bịch bánh bích quy! Ăn một bịch —— ngọt đã chết. Ngay cả KO nướng bánh bích quy một phần vụn cũng không bằng! ! Phi phi phi! KO nướng mới kêu khó ăn! Cầu cũng không ăn! Nổi giận dùng dùng xé mở một bịch khác, dùng sức cắn bánh. Ăn! ! !

Buổi chiều 3:00 một muốn chết ghé vào trên bàn. Chẳng lẽ KO thật sự thay lòng đổi dạ? Nắm lên một phen bút máy sổ. . . Hắn thay lòng đổi dạ ? Hắn không thay đổi tâm? . . . Nhìn thấy trong tay rỗng tuếch, bút máy rớt xuống đất. Hắn hắn thay lòng đổi dạ ? Cọ một tiếng đứng lên, thấy có người đứng ở cạnh bàn về mặt quỷ dị nhìn hắn.

Buổi chiều 3:00 tạc mao, đứng lên: người người người. . . Làm gì? Hừ chết lão tử ! !

Bị KO thần nhiên đích mệnh lệnh: đi.

Nghe được mệnh lệnh ngược lại ngồi xuống, hừ! Người nói đi thì đi! Lão tử Không đi.

Bị KO dắt tay, mặt đỏ lên, không tự giác đi theo.

Dọc theo đường đi bị người ồn ào chào hỏi:

Hét ~ mỹ nhân sư huynh đi ước hội a?

Mỹ nhân sư huynh đi ước hội a. . .

Mỹ nhân sư huynh đi ước hội a. . .

Buổi chiều 4:00 bị lôi kéo bởi KO đi siêu thị mua sắm, thưởng thức KO chọn đồ ăn, vụng trộm nhạc.

Buổi chiều 5:00 chờ ăn bữa tối, nội tâm không yên: hắn phải theo ta cầu hôn? Chính không trưng cầu lão tử ý kiến, ta mới không đáp ứng! !

Buổi tối 7:00 leng keng, chuông cửa vang, 99 đoá hoa hồng. TO: Hác Mi tiểu thư. Đem tặng hoa Tiểu ca đánh thành đầu heo, người TM mới tiểu thư! ! Tặng hoa tiểu nam sinh khóc: 555, ta chỉ là người giao hoa. . . Là người gọi điện thoại tối nói như vậy a a a. . .

Buổi tối 7:05 vọt tới phòng bếp: “Người nói ai nữ nhân! Người thích nữ nhân thì tìm đi, đừng đem lão tử đương nữ nhân!”

KO cầm theo con dao thái thị đi qua, Mô-za-a nuốt nuốt nước miếng, khí nhược: người người người. . Người đừng xằng bậy, kỳ thật ta chính là nữ nhân.

Bị KO hôn cái trán, trong lòng con thỏ nhỏ tử loạn chàng, cảm miệng.

Buổi tối 8:00 trong ánh nến giữa bàn ăn, KO nâng ly: “Đêm thất tịch khoái hoạt.” A? Đêm thất tịch? Liên vì cái đêm thất tịch? Không! Phải! Cầu! Hôn! Ân? Lão tử mới không phải thất vọng! ! !

Đổi uống một hơi uống cạn sạch, quyết miệng nói: “Lão tử hôm nay một chút cũng không khoái hoạt!”

KO ánh mắt mỉm cười, nhẹ nhàng uống cạn ly rượu, đứng dậy bá đạo kéo Mô-za-a qua, đem hân để ở trên bàn cuối đầu sát vào bên tai thấp giọng nói: “Nga ~ ta đây phụ trách cho người khoái hoạt.”

Mô-za-a mặt đỏ, giãy dụa, biết rõ cố nói: “Người. . . Người muốn làm gì?”

Buổi tối 8:30 phòng tắm, trong bồn tắm lớn.”Khoái hoạt không?”

“A. . A. . Ân. . Điểm nhẹ. . .”

Buổi tối 9:00 phòng tắm, trên máy giặt quần áo.”Khoái hoạt không?”

“A. . A. . Không mau chút. . .”

Buổi tối 10:00 phòng ngủ, trên giường.”Khoái hoạt không?”

“Ân. . . A. . . Nhanh nhanh. . . Nga ~ không được, phải đi ra. . .”

Buổi tối 12:00 phòng ngủ, KO trong lòng ngực.”Khoái hoạt không?”

Hữu khí vô lực: “Khoái hoạt. . . Khoái hoạt. . . Mau một chút. . .” Nặng nề rơi vào mộng đẹp.

65. Chương 61

Chương 61

Sau khi ăn xong, Chân Suất đồng học sảo muốn đi bọn họ công ty tham qua, Mô-za-a vừa nghe yêu cầu này của hân liền run run , kiên quyết phản đối. Đối phương chớp ánh mắt ủy khuất nhìn hân: “Tẩu tử.”

Mô-za-a bị một tiếng này chần đắc khóe miệng run rẩy, kiên định không nhìn.

Chân Suất tiểu bằng hữu thấy hân ý chí sắt đá, thất vọng chuyển hướng KO, đáng thương hề hề gọi: “Lão Đại.”

Đáng tiếc KO là kim cương tâm, càng thêm hoàn toàn không nhìn hân, mắt cũng chưa nâng.

Chân Suất tiểu bằng hữu: “Ô, Diệp Diệp.”

Vẫn là Bùi Diệp tao nhã mở miệng: “Tẩu tử, chúng ta phía trước cùng Tiểu tổng hẹn trước rồi, hiện tại lại không đi, không tốt lắm đâu?”

Vừa nghe đối phương nói ra Tiểu đồng học danh hào, Mô-za-a bật người uể oải điều cờ đầu hàng nhận thua.

Mô-za-a: “Ồ trong công ty đừng gọi ta tẩu tử!”

Bùi diệp cười: “Tự nhiên.”

Tới rồi công ty, Mô-za-a KO hơn một cặp JQ nữa vừa vào cửa, liền đã bị toàn thể nhân viên công ty nhiệt tình khoản đãi.

Ngu Công: “KO thế nhưng cũng có bằng hữu, thật sự là hiếm lạ.”

Hầu Tử Tửu: “Đúng vậy đúng vậy, càng khó hơn chính là hai vị bằng hữu kia của hân thoát nhìn còn bình thường như vậy, quái tai quái tai.”

Người qua đường giáp: “Các người nói KO bằng hữu biết quan hệ của hân cùng Mi ca không?”

Người qua đường ắt: “Phỏng chừng không biết đi, biết còn có thể bình tĩnh như vậy.”

Người qua đường binh: “ () ai, cảm đoán tình yêu a, luôn làm cho người ta như vậy muốn nói hưu.”

.

Chân Suất tiểu bằng hữu tùy tay lấy ra từ trong ba lô một bịch kẹo to, nhét vào trong tay mọi người chung quanh, đoán chính khom người chào: “^_^ thỉnh mọi người ăn kẹo, cảm ơn mọi người bình thường đối nhà ta lão Đại cùng tẩu tử chiếu cố.”

.

Ngu Công: “Lão Đại?”

Hầu Tử Tửu: “Nhất định là nói KO.”

Ngu Công: “. Vậy tẩu tử?”

Hầu Tử Tửu: “.”

Sau một lúc lâu, toàn thể đồng sự nhất tề đem ánh mắt chuyển hướng đã muốn sắc mặt nhăn nhó người nào đó: “Phốc ——”

Mô-za-a nghiêng răng nghiêng lợi, bi phẫn: “Người không phải đáp ứng không bảo ta như vậy rồi sao?”

Chân Suất, nháy nháy mắt: “Nha, ta có đáp ứng sao? Đó là phá thầy thuốc đáp ứng.”

Bùi Diệp, đem tiểu bằng hữu kéo đến chính mình phía sau: “Thật có lỗi. . .”

Ngu Công cùng Hầu Tử Tửu hành sự tùy theo hoàn cảnh giữ chặt người nào đó, hướng KO xin chỉ thị: “Có thể mượn người một chút không?”

KO thần nhiên gật đầu, chuẩn.

Vì thế, Mô-za-a rất nhanh thoát ly khỏi hiện trường, cường ngạnh bị túm đến WC nam.

Ngu Công cùng Hầu Tử Tửu đem người áp đến trên tường, nghiêm hình bức cung: “Nói! Người vẫn có còn xử nam hay không? !”

Mô-za-a: “— há hóc mồm —! ! !” Giãy, “Các người có bệnh a? ! !”

Ngu Công, gạt lệ: “Rốt cuộc có phải hay không? Tốt xấu cấp ba ba một cái công đạo a.”

Hầu Tử Tửu lôi kéo Ngu Công ống tay áo nức nở: “Cha mẹ dưỡng người lớn như vậy không dễ dàng.
. Người thế nhưng ngay cả loại sự tình này cũng không theo chúng ta thẳng thắn.”

Mô-za-a, nghẹn đỏ mặt, rống ra một câu: “Lão tử có phải hay không xử nam mắc mớ gì đến các người! ! Ta X!”

Ngu công khôi phục đáng khinh cười: “Thẹn thùng.”

Hầu Tử Tửu, gạt đầu: “Xem ra đúng vậy.”

Ngu Công, để mặt sát vào: “Uy, người cùng KO ai ở trên ai ở dưới a?”

Hầu Tử Tửu, khinh bỉ: “Này còn phải hỏi sao! KO như vậy buồn tao, vừa thấy chính là một đêm bảy lần lang, tiểu bạch kiểm thua.”

Mô-za-a: “Thua người muối!”

Ngu Công chỉnh sắc mặt: “Được rồi tiểu bạch kiểm, nói thực ra người thật sự là ngạo kiều đặc ta đều nhìn không được, một KO có thể chịu người lâu như vậy. Về sau hắn đi theo người sẽ không có ngày yên a.”

Mô-za-a không nói gì: “.”

Hầu Tử Tửu, lôi kéo tay hắn, lời nói thâm thía: “KO là nam nhân tốt, gia cảnh trong sạch, không có bất lương ham mê, đem người giao cho hắn ba ba an tâm. Quay đầu lại cha cho người chuẩn bị đồ cưới, con gái của ta đã muốn sắp xuất giá.”

Mô-za-a, bùng nổ: “Các người hai cái đều cho ta chết đi! ! !”

Lư Sơn Thăng Long Bá!

Mô-za-a không bạo thì thôi một khi bạo rồi thì rất kinh người, lấy một địch hai lấy được hoàn thắng.

66. Chương 62

Chương 62

Chân Suất tiểu bằng hữu phát huy ưu thế giao tiếp của mình, mới một lát thôi đã cùng người trong công ty xưng huynh gọi đệ.

Mô-za-a thắng lợi trở về, Chân Suất tiểu bằng hữu chạy qua, thập phần tự nhiên lôi kéo hắn, nói: “Tẩu tử, vừa rồi là ta không đúng, người tha thứ ta được không?”

Mô-za-a tìm về nam nhân tôn nghiêm, vui vẻ phát tay: “Không sao.” Lại cảnh giác bổ sung một câu, “Người về sau đừng gọi ta tẩu tử là tốt rồi!”

Chân Suất thuần khiết khờ dại hướng hắn nở nụ cười, “Đi! Ta gọi là người ca!” Lại mọi nơi ngấm ngấm, thần bí lôi kéo Mô-za-a đến chỗ vắng người, “Tẩu tử.”

Mô-za-a dựng thẳng mi.

“Ca.”

Mô-za-a nghe được là cả người thư sướng, “Chuyện gì?”

Chân Suất đề thấp thanh âm hỏi: “Người là không phải cùng lão Đại cãi nhau chứ?”

“Cãi nhau cái gì!” Mô-za-a kiên quyết phủ nhận, “Ta cùng hắn căn bản là không hòa thuận qua!”

Chân Suất tiểu bằng hữu vừa nghe, có chút kinh ngạc lại có chút mất mát, “Người không thích hắn?”

“Lão tử khi nào thì nói qua thích hắn! !” Mô-za-a tặc mao : “Ta như thế nào có thể thích hắn a! Hắn là nam a, là nam!”

“Nam thì thế nào?” Chân suất trừng mắt nhìn, “Ta cùng Diệp Diệp cũng đều là nam a.”

Mô-za-a kinh ngạc! Hắn đã sớm mơ hồ cảm thấy được Bùi Diệp cùng hắn quan hệ có chút kỳ quái, không nghĩ tới, bọn họ thế nhưng, thế nhưng!”>o< người=“” cùng=“” bùi=“” điệp=“” là=“”>

“Ai nói!” Chân Suất cũng oán giận , “Nếu không phải hắn nói thích ta, ta mới sẽ không theo nam nhân cùng một chỗ đâu, trừ bỏ phá thấy thuốc ta đối với nam nhân khác một chút hứng thú đều không có! !”

Mô-za-a: “.”

“Tẩu tử, không, ca, người vì cái gì không thích lão Đại? Hắn thật tốt a.” Chân Suất một bộ thập phần khó có thể lý giải biểu tình hỏi hắn.

“Ta không phải nói, bởi vì hắn là”

“Trừ bỏ bởi vì giới tính của hắn, còn có mặt khác nguyên nhân không?”

Mô-za-a nháy mắt không nói gì.

“Ta là nghe Diệp Diệp nói lão Đại có thai hoan người, mới riêng đến xem. Với ta mà nói, vô luận lão Đại thích người nào, ta đều sẽ duy trì hắn. Người vì cái gì phải như vậy để ý giới tính loại sự tình này?”

Không ngại sự tình này mới là có vấn đề = =

Chân Suất đồng học tựa hồ thật sự có chút thương tâm, còn muốn nói cái gì đó, lại buông tha cho, nhẹ nhàng nói ra một câu: “Tẩu tử, người rất làm cho ta thất vọng rồi.”

Mô-za-a sợ run, trực giác hắn là vì chính mình biện giải chút cái gì, rồi lại không biết nói cái gì cho phải.

Có người đi tới, khiên qua Chân Suất, ôn thanh nói: “Ngoan, chúng ta đi về trước đi.”

Chân Suất mất mác gậy đầu, cũng không phản kháng, mặc Bùi Diệp đem chính mình khiên đi.

“Ngượng ngùng, tẩu tử, hần nói chuyện rất trực tiếp.” Bùi Diệp ôn hòa đối với Mô-za-a nói, hần vừa mới vẫn không ra tiếng, cũng không biết rốt cuộc đứng bao lâu, nghe xong bao lâu. Hần chính là hướng Mô-za-a vì Chân Suất biện giải, nhưng không có phủ nhận Chân Suất đối với hần đánh giá.

Kia hai người đi rồi, Mô-za-a có chút trở mắt đứng ở tại chỗ, thật lâu, hần mới nhớ tới hần là trở về. Xoay người trong nháy mắt, lại nhìn đến KO thân ảnh lẳng lặng đứng ở hần phía sau.

67. Chương 63

Chương 63

Mô-za-a thoáng chốc có loại bị bắt gian ở giường lỗi giác.

Hần nháy mắt nhảy dựng lên, ngón tay chỉ vào KO, run giọng nói: “Người người người, người đều nghe thấy?”

Đối diện nam nhân nhìn hần, đôi mắt bình tĩnh vô ba, trầm mặc không lên tiếng.

“Người nghe thấy cái gì?”

KO đi tới, thần nhiên nói: “Nghe thấy người nói như thế nào có thể thích ta.”

Mô-za-a đánh cái lạnh run.

Đối diện người bình tĩnh trầm mặc một hồi lâu, mới thấp giọng mở miệng: “Quên đi.”

“Cái gì?” Mô-za-a kinh ngạc ngẩng đầu.

“Nếu không có khả năng, ” hần nói được thực đậm mạc, giống như việc không liên quan đến mình: “Quên đi.”

Mô-za-a kinh ngạc nhìn hần.

Trong lòng cảm giác nói không nên lời, ngũ vị tạp trần. Rất nhiều loại cảm xúc cuộn cuộn xông lên, lại bị hần miễn cưỡng áp chế xuống.

Quên đi. Quên đi?

Quên đi. Lão tử ước còn không được! !

Chính là.

MD! ! Ai chuẩn người nói như vậy a a, người là tên hỗn đản! !

Đừng dùng loại này ngữ khí này theo ta nói chuyện. Trước người không phải như thế.

Ta suy nghĩ cái gì a. Ta điên rồi. Xong rồi sa đọa

Đối diện nam nhân lại thần nhiên mở miệng: “Tái kiến.”

Ngoài miệng nói như vậy, lại tiến lên từng bước, hai ngón tay dùng sức bóp lên nam sinh cằm, bá đạo hôn lên môi hần.

Không cam lòng hung hăng cọ xát , không nhìn nam sinh chột trờng lớn đôi mắt.

Thật muốn đem người này nuốt vào. Mới sẽ không làm cho hần như vậy thất bại, từ lúc chào đời tới nay, lần đầu tiên ném thử loại cảm giác thất bại này.

“Ô ô.”

Nam sinh đã muốn quên phản kháng, ngạc nhiên nhìn đối diện người nọ đang gần trong gang tấc, cùng với đôi mắt hực lửa tức giận của hắn,

Có chút sợ hãi, nhưng lại bị hắn dẫn đường, thân thể nhuỷ xuống, đã quên hô hấp, tùy ý hắn lời lẽ tiến vào, công thành đoạt đất.

Vừa hôn chấm dứt. KO đem Mô-za-a cả người đã muốn xui lơ ôm vào trong ngực, chăm chú nhìn hắn vài giây, lại buông ra.

Mô-za-a thở phì phò, theo bản năng le lưỡi ra liếm môi mình một chút. Ngẩng đầu mờ mịt nhìn về phía hắn, trong mắt hiện lên một tầng sương mù.

KO nhìn động tác bất giác hấp dẫn của hắn, lại thấu qua, cúi đầu xuống, nặng nề mà cắn một chút bờ môi của hắn.

“Ngô.” Mô-za-a che miệng, càng thêm mờ mịt nhìn hắn.”Người. Người làm gì. Người.” Nói xong chính mình lại trước đồ mặt.

KO trong mắt đã khôi phục bình tĩnh ——

“Không có gì, cáo biệt hôn.”

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Vì cái gì không thích người kia? Hắn tự hỏi chính mình rất nhiều lần.

Hắn là nam nhân. —— vô nghĩa, này không phải đã sớm biết sao!

Ách, hắn thực buồn tào, hắn thích mặc danh kỳ diệu hôn hắn, hắn thành thật làm cho chính mình cảm thấy được tâm phiền ý loạn. Uy uy này đó cũng không xem như khuyết điểm đi.

—— hắn làm sao không phải là cái nữ nhân chứ?

Thẳng đến ý nghĩ như vậy đều đi lên thời điểm, Mô-za-a mới đột nhiên thức tỉnh! ! Ta suy nghĩ cái gì a a a. Hắn nếu là nữ nhân thì thế nào! ! Thì thế nào! ! ? Lão tử chẳng lẽ muốn đem hắn lấy về nhà! !

Từ ngày đó, Mô-za-a phát huy đà điệu bản chất, oa ở nhà một ngày cũng chưa đi công ty. Hắn đưa đơn xin phép cùng Tiểu Nại, sau đó an vị ở trên sàn gỗ nhìn chăm chăm màn hình máy tính gần người.

Hắn đột nhiên nhớ tới, từ cùng người nào đó dây dưa không rõ về sau, hắn toàn bộ tiền thưởng giống như chưa từng lấy. = =

Nam sinh lấy ly nước ở trên bàn lên uống, môi ở chạm phải nước trước ảm áp sau đau đớn một chút, ngày đó miệng vết thương còn không có khép lại, hắn lại phản hận: mẹ nó! Tên hỗn đản đó không biết nhẹ nhàng một chút sao a! ! Dựa vào!

Hắn là cẩu sao? Như vậy thích cắn người! !(chỉ thích cắn anh thôi= =)

“Cáo biệt hôn.” Trong đầu lại nghĩ tới lời nói của tên hỗn đản thích cắn người kia, còn có hắn trong mắt thật sâu không thấy đáy tình tự. Tên hỗn đản đó lúc ấy liền như vậy nhìn hắn trong chớp lát, sau đó bình tĩnh xoay người rời đi. Tổng cảm thấy được hắn này vừa đi, sẽ không hướng hắn quay đầu lại.

MD! ! Mô-za-a ảo não cắn môi, lại ăn đau đến”Ngô ô” kêu một tiếng. Đi rồi hảo, tốt nhất sớm một chút đi, lão tử mắt không thấy tâm không phiền.

Hiện tại không thấy hắn đều phiền lòng thành như vậy, phải thật sự đối mặt hắn, trái tim liền xác định vững chắc bỏ mình .

Phiền tảo mở ra máy tính, đội tai nghe lên, tùy ý điểm XX lưu hành âm nhạc.

Nhạc gì đều hảo. Làm cho hắn bình phục một chút loạn khiêu nổi lòng.

Khúc nhạc dạo chậm rãi vang lên, một thanh âm bắt đầu nhẹ nhàng hát:

“Một người thời điểm

Không phải không nghĩ người

Một người thời điểm

Chỉ sợ là nhớ người.”

Kỳ quái giọng nữ, mang theo nói lầm bầm giống nhau thoải mái ca từ. Mô-za-a vừa nghe liền buồn bực , đây là cái gì phá ca từ a. . . Thực con mẹ nó già mồm cãi láo.

Lại vẫn là không có điểm đóng cửa, ma xui quỷ khiến tiếp tục nghe hết đoạn nhạc.

“Gặp nhau thời điểm

Nếu như là ngoài ý muốn

Ly biệt thời điểm

Ngoài ý muốn xem không ra

Tính chết

Cổ tình không dám dùng sức đi yêu.”

Mô-za-a nghe giai điệu kì kỳ quái quái này, trong lòng nghĩ tới người nợ đối với hắn nói.

Hắn nói: “Quên đi.”

Hắn nói: “Tái kiến.”

Hắn bây giờ còn ở công ty không, hắn có cùng lão Tam nói phải rời khỏi không? Hắn nếu ly khai.
Hắn nếu ly khai.

Có phải hay không, sẽ không trở về.

Bàn tay hướng đi động, muốn gọi điện thoại cho hắn. Chính là, gọi cho hắn làm gì? Gọi cho hắn, phải nói với hắn cái gì. Nghĩ như vậy , càng làm tay rụt trở về.

Đã muốn bắt đầu mùa đông, thời tiết lạnh giá, trong phòng còn mở điều hoà, nam sinh kinh ngạc ngồi ở trên sàn nhà, ngồi thật lâu thật lâu. Hồi lâu, hắn mờ mịt nhấp mí mắt, hơi chút dùng sức, miệng vết thương trên môi lại vỡ ra, làm cho hắn đau đớn. Hắn trừu khịt khịt, sau đó kinh thiên động địa đánh cái hắt xì: “Ngáp!” Hốc mắt đỏ một vòng.

Ly biệt thời điểm, ngoài ý muốn xem không ra.

68. Chương 64

Chương 64

Mô-za-a ngày hôm sau đi công ty, quả nhiên nhìn đến bàn đối diện đã muốn không ai . Không cần đoán hắn cũng biết, lần này KO là thật sự ly khai. Trong Văn phòng những người khác nhưng thật ra thực bình tĩnh, về chuyện này cái gì cũng không nhắc tới, giống như hoàn toàn không phát hiện thiếu như vậy một cái đại người sống. Ngu Công bọn họ nhiệt tình chào hỏi một phen lại thỉnh”Nghỉ bệnh” biến mất một ngày Mô-za-a.

“Hác Mi cậu tháng này sao hay xin phép nghỉ quá vậy.” Hầu Tử Tửu nắm vai hắn, không có hảo ý nở nụ cười: “Có phải hay không bị cái gì bệnh không thể cho ai biết?”

Ngu Công ở bên cạnh cố làm ra vẻ rung đùi đắc ý niệm: “Quả nhân có tật, quả nhân háo sắc ——”

Mô-za-a tức giận hướng bọn họ giơ lên ngón giữa: “Cút cho ta —— các người này đôi gian phu!”

Hầu Tử Tửu nhảy ra ba thước: “Ai với ai là gian phu? Cẩn thận ta cáo người tội phi báng!”

Ngư Công cũng xoa tay: “Đừng vậy! Lần trước chúng ta xem ở nhà người nam nhân mặt mũi mới không cùng người so đo, có loại đi ra ngoài một mình đấu!”

Mô-za-a vừa nghe hấn nhắc tới người nào đó liền tức giận trong lòng, cả giận nói: “MD đấu liền đấu! Lên võng đi! ! Xem lão tử như thế nào đập chết các ngươi!”

Tiểu sư muội ở một bên lặng yên không một tiếng động ô mặt: “ () thật sự là rất không hài hòa”

Một mình đấu PK xong, Mô-za-a RP bùng nổ, thắng cả hai tràng, riêng chạy tới Mộng Du Giang Hồ thương trường mua một cây roi, đối với trên mặt đất hai người quất, phát tiết chính mình tích lũy đã lâu oán khí.

Ngư Công ghé vào trên sân PK kêu rên: “Người nha không phải như vậy ngoan đi, đã chết còn tiên thi!”

Mô-za-a: “Cầu ta a, cầu ta ta liền tạm tha ngươi!”

Ngư Công Hầu Tử Tửu lập tức thức thời về phía ác thế lực cúi đầu: “Van cầu ngươi.”

Ác bá rống: “Kêu dễ nhìn!”

“Ngài suất, ngài tối suất , ngài chính là cái truyền thuyết!”

Mô-za-a phát tiết xong, uống lên một ly nước.

Trong phòng lập trình, A Thích phía trước thỉnh nghỉ dài hạn, Tiểu sư muội đi ra ngoài, KO lại không ở, to như vậy văn phòng liền chỉ có hấn một người.

Bất quá là một người ly khai. Cảm giác này, như thế nào liền như vậy chén đủ a.

Mô-za-a liên tiếp vài ngày đều có điểm thất thần, nên làm việc tiếp tục làm, nhưng làm xong liền ở gần người.

Ngư Công bọn họ luôn kinh sợ nhìn hấn mất hồn mất vía bộ dáng, ngay cả bát quái cũng không dám , thức thời theo sát người nào đó bảo trì khoảng cách.

“Hác Mi, giúp ta viết phần giới thiệu tuyên truyền cho Mộng Du II. Đây là cái gì? Không phải mộng du tương hồ a a.”

“Tiểu bạch kiểm, vì cái gì vẫn luôn đối với thanh lâu tú bà RPC ở gần người.”

“Mỹ nhân sư huynh, sao anh lại uống bã trà.”

Một tuần.

Hai tuần.

Ba tuần.

Thẳng đến Tiểu tổng cũng nhìn không được, mỗi nhân viên loại trạng thái này mãnh liệt ảnh hưởng công tác hiệu suất cùng diện mạo của công ty. Vì thế ngày nọ, hấn truyền triệu Mô-za-a đến văn phòng.

“Tọa.” Tiểu Nại đưa cho hấn một ly trà.

Mô-za-a không hề có cảm giác nguy cơ ngồi ở trên sofa, hữu khí vô lực: “Có việc gì a lão Tam.”

Tiểu Nại hướng hấn mỉm cười: “Cho cậu một nhiệm vụ.”

“Cái gì nhiệm vụ a. Giúp tam tẩu mua đồ vật này nọ?”

“Không cần , loại sự tình này ta từ trước đến nay đều đích thân làm.”

Tiểu Nại dương dương tự đắc khoe môi, cười đến thực tao nhả: “Buổi chiều giúp ta đi sân bay tiếp một người.”

“Ai a?”

“Đi rồi cậu sẽ biết.”

XX sân bay.

Mô-za-a ở trong đám người hết nhìn Đông tới nhìn Tây, một bên xuất ra di động xem thời gian.

Lúc này, người hần là đã muốn tới rồi. Khả hần lại không tìm được. Tiểu Nại chỉ nói cho hần phải tiếp ba hộ khách, lại không nói là ai.

Đang ở do dự hết sức, bả vai bị người thật mạnh vỗ một chút, một tiếng nhiệt tình dào dạt tiếp đón vang lên: “(^o^)/~ tẩu tử! !”

Mô-za-a kinh hãi một chút.

Mặc hữu nhân T sơ mi, mang theo thật to kính râm tiểu hài tử sáng lạn hướng hần cười, lộ ra hàm răng trắng nõn.

Hần phía sau, là tao nhã Bùi Diệp thầy thuốc.

“Tẩu tử ——” tiểu hài tử còn ngại không đủ nhiệt tình lại hô một tiếng, nhào tới dùng sức mà đem nam sinh ôm lấy.

Sân bay người qua đường đều kinh từng ghé mắt.

Mô-za-a thăm nghĩ tìm cái địa phương chui đầu vào.

Bùi Diệp đem nhiệt tình tiểu hài tử rút ra, lăm qua chính mình bên người, hướng nam sinh ảm đạm cười: “Buổi chiều hảo, tẩu tử, có chờ lâu không?”

Mô-za-a cảm thấy được chính mình quả thực phải hôn mê, như thế nào mỗi lần nhìn thấy hai người này đều như vậy kinh từng.

Trong lòng lại khổng chế không được loạn khiêu.

“Các người chính là kia hai cái hộ khách?” Ánh mắt không tự chủ được nhìn về phía sau bọn họ nhìn xung quanh, lại phát hiện không có người nọ.

“Àn a, ” Chân Suất tiểu bằng hữu miệng còn nhai kẹo cao su, thổi một cái bong bóng to, “Là ‘ đại ’ hộ khách nga.”

Bùi Diệp sủng nịch nhu nhu mỡ tiểu hài tử tóc, lăm nhanh hần. Hướng Mô-za-a cười cười: “Lớn nhất hộ khách không phải chúng ta, mà là”

“Lão Đại! ()/” tiểu bằng hữu kêu lên vui mừng một tiếng, liều mạng phát tay phát tay.

Mô-za-a theo hần phương hướng quay đầu lại.

Cách đó không xa một thân ảnh quen thuộc đi tới, cách bọn họ hai ba thước dừng lại.

Thon dài ngón tay chậm rãi bắt kính râm xuống, con ngươi đen sâu thẳm như đêm. Cái mũi cao thẳng, gọn sóng không sợ hãi sắc mặt.

Còn có, thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng ——

“Tiểu Nại nói, người nghĩ muốn ta .”

Đối diện nam nhân bình tĩnh nhìn hần, thần nhiên mở miệng: “Ta nghĩ trở về xác nhận một chút.”

69. Chương 65

Chương 65

Trung thu tiểu phiên ngoại

Nói đêm Trung thu. Mọi người tề tụ một đường, ăn đồ ăn vặt tán gẫu, này nhạc hoà thuận vui vẻ.

Chân Suất tiểu bằng hữu lay ở nhà mình tiểu công trên người, đột nhiên nói: “Tẩu tử, ta có một cái kinh thiên phát hiện! !”

Mô-za-a oán niệm mắt lé nhìn hắn: “Ta không muốn nghe.”

Ngư Công, Hầu Tử Tử ánh mắt tỏa sáng: “Cái gì phát hiện?”

Chân Suất tiểu bằng hữu có chút ủy khuất ngập ngừng: “Chính là, tẩu tử nói hắn không muốn nghe.”

Ngư Công: “Tiểu bạch kiểm, kỳ thật ngươi rất muốn nghe đi? Sẽ không phải như vậy làm lãng phí thời gian của mọi người chứ.”

Mô-za-a: “.”

Chân Suất: “Ta phát hiện —— kỳ thật ta cùng tẩu tử tên đảo lại đọc cũng có thể nga.”

Chả chả chính mình: “Thằng thẩn!”

Chả chả Mô-za-a: “Tốt đẹp!”

Mô-za-a khoe miệng run rẩy.

Mọi người ngạc nhiên.

Mỗ tiểu bằng hữu tiếp tục chỉ hướng Ngư Công: “Nhà trọ!”

Ngư Công kháng nghị: “Ta có tên người! !”

“Vậy sơn ban ngư (Vu Bán San).”

Ngư Công: “.”

Chỉ hướng Bùi Diệp: “Phá thầy thuốc chính là thần y phá.”

Bùi Diệp phủ phủ đầu của hắn tóc, dung túng điểm đầu: “Ấn.”

“Tên gọi tắt bà cốt.”

Mọi người: “.”

Ngón tay hướng Tiểu Nại, Tiểu Nại thần nhiên hướng hắn cười, tiểu bằng hữu phiến nào nó: “Tiểu ca không nghĩ ra được.”

Hầu Tử Tử kháng nghị: “Ta đâu ta đâu?”

“Ngươi tên khó đọc, lười nghĩ nói.”

“.”

Tiểu bằng hữu tiếp tục thuần khiết vô cùng cười cười, tiếp tục thuận theo kim đồng hồ chỉ hướng Vi Vi: “Vi Vi tỷ tên tốt nhất, đường ngang đến dựng thẳng đều đọc giống nhau.”

Vi Vi: “.”

Chân Suất đồng học tiếp tục chuyển hướng mục tiêu kế tiếp: “Về phần lão Đại. Ngô ngô.”

Miệng lại đột nhiên bị Bùi Diệp che lại, ôn nhu lâm qua hắn, nhẹ giọng nói: “Ngoan, chúng ta đi ra ban công ngắm trăng đi.”

“Ngô ngô ngô.” Chân Suất tiểu bằng hữu bị ôn nhu tha đi.

Còn lại mọi người thân mình cứng đờ, vẻ mặt cổ quái.

Chỉ có Mô-za-a còn trì độn theo chân suất ý nghĩ niệm đi ra: “O.”

Bị Ngư Công một cái kê trảo tạp trúng, thành công câm miệng.

“” Mô-za-a thật cẩn thận ngẩng đầu liếc mắt nhìn người bên cạnh một cái, nuốt nuốt nước miếng: “Kỳ thật. Cũng rất tốt nghe, hằng ngày dùng từ, dễ hiểu dễ hiểu.”

Kẻ khác kinh ngạc, KO nhưng lại chậm rãi gật đầu: “Nói được cũng đúng.”

Mọi người lưng phát lạnh.

KO tại một giây đem người nào đó chặn ngang ôm lấy, học bù diệp ngữ khí cúi đầu nói: “Ngoan, chúng ta vào phòng ngắm trăng đi.”

XXXXXXXXXX ta là đại biểu kịch liệt trừng phạt phân cách tuyến XXXXXXXXXXXX

Ngày hôm sau, mọi người phát hiện người nào đó trên cổ dùng băng dán để che dấu vết nào đó.

70. Chương 66

Chương 66

Mô-za-a trở mắt nhìn. Hắn nhìn thấy nam nhân đối diện trong trẻo nhưng lạnh lùng con người thẳng tắp nhìn hắn, nghe được thanh âm quen thuộc trầm thấp kia, đột nhiên liền cảm thấy trái tim chết mà sống lại, nó giống như thấy được thân nhân đã thất lạc nhiều năm ở trong ngực hắn nhảy lên, thậm chí nghĩ muốn cùng đối diện người nhận thức.

KO đến gần từng bước, như vậy bọn họ trong lúc đó khoảng cách cũng chỉ còn lại không đến một thước, hắn vươn tay, tựa hồ nghĩ muốn đụng vào nam sinh tóc. Còn không có đụng tới, nam sinh liền như ở trong mộng mới tỉnh né đầu sang một bên, mặt xoát cái trở nên đỏ bừng.

Không khí lại cứng ngắc .

Sau đó người nào đó kéo trên mặt đất hành lý, thập phần ân cần cười mỉa đối với Bùi Diệp nói một tiếng: “Ta giúp người xách hành lý!” Liền cũng không quay đầu lại kéo hành lý thật to đi nhanh ra bên ngoài.

Phía sau truyền đến Chân Suất tiểu bằng hữu ai oán la lên: “= = tẩu tử, đó là của ta hành lý.”

Kêu một chiếc xe taxi, Bùi Diệp ngồi phía trước, KO ngồi ở phía sau, vẻ mặt thản nhiên xem ngoài cửa sổ, Mô-za-a bị bắt ngồi trung gian, Chân Suất tiểu bằng hữu ngồi ở Mô-za-a bên cạnh hưng trí dạt dào xem não nhiệt.

Lại một lần ngồi ở bên cạnh người này, cảm giác nửa bên mặt thực nhiệt, liên quan cả người cũng không được tự nhiên. Mô-za-a đành phải duy trì tư thế ngồi cứng ngắc nhìn không chớp mắt, yên lặng ở trong lòng cầu nguyện khai nhanh lên khai nhanh lên khai nhanh lên.

“Tẩu tử, người vì cái gì không nói lời nào?” Chân Suất tiểu bằng hữu mặt thấu qua, trong trẻo thanh âm đột ngột vang lên.

Nếu câu hỏi chính là Ngu Công hoặc là người nào khác, Mô-za-a sẽ hung tợn quay về một câu “Mắc mớ gì đến ngươi”, chính là đối với như vậy vẻ mặt vô cùng thuần khiết này, hắn nuốt nuốt nước miếng, đem nghĩ muốn bạo thô khẩu nuốt xuống.

“A, không có gì hay để nói.” Hắn rầu rĩ nói.

Chân Suất tiểu bằng hữu lại hỏi: “Lão Đại, người vì cái gì không nói lời nào?”

Mô-za-a muốn tìm khối băng dính đem mỗ tiểu hài tử miệng bịt lại. Người thực nhàm chán đi, thực nhàm chán sẽ không tìm người ngồi trước nói nói a, cách một người còn muốn nói chuyện phiếm, người rất cuộc là ghen bao lâu #4\$%^XXOO. — khẩu —

Bị điểm đến KO lược lược nghiêng mặt qua, gương mặt, thản nhiên nói: “Nói cái gì?”

Hắn tuy rằng là theo Chân Suất nói chuyện, chính là Mô-za-a tổng cảm thấy tầm mắt của hắn có thể đem chính mình nửa bên mặt cấp tổn thương. Mô-za-a cấp chính mình thôi miên: chuyện không liên quan đến ta không liên quan đến ta bọn họ giảng mặc bọn họ, chuyện không liên quan đến ta.

Chân Suất tiểu bằng hữu oai đầu: “Nói nói chuyện của người cùng tẩu tử đi? Lần trước chúng ta vội vã theo B thị rời đi, lần này lại vội vàng vàng trở về, ta đều bị muốn làm hôn mê. Có phải hay không các người cãi nhau? Vì cái gì cãi nhau? Lão Đại cũng sẽ cãi nhau a, ta hảo muốn nhìn a (^o^)/~”

Mỗ tiểu hài tử khẩn cấp hỏi ra liên tiếp vấn đề, càng nói càng hưng phấn, ngay cả ánh mắt đều tỏa sáng .

Mô-za-a không có biện pháp bình tĩnh. Hắn cân nhắc nếu mỗ tiểu hài tử hỏi lại loại vấn đề miễn cảm này hắn liền mở cửa xe đem hắn theo trên xe đá đi xuống, sau đó chính mình cũng cùng nhau nhảy ra bên ngoài lấy chết lấy tạ ơn thiên hạ.

Loại này vấn đề, loại này vấn đề. KO sẽ như thế nào trả lời.

Nam sinh không được tự nhiên hít sâu một chút, rõ ràng nôn nóng.

KO ngồi dựa lưng về phía sau, miễn cưỡng nâng mắt xem Chân Suất liếc mắt một cái, thản nhiên nói: “Bùi Diệp không có dạy người sao?”

“A lặc?” Mỗ tiểu hài tử bảo trì bộ dạng ham học hỏi, lại ngốc sững sốt một chút.

KO không chút để ý thản nhiên nói: “Nói nhiều không tốt.”

“ ”

Chân Suất tiểu bằng hữu thức thời trầm mặc .

Mô-za-a thở phào ra một hơi, lau mồ hôi.

Mỗ tiểu hài tử nho nhỏ thanh hỏi: “Tẩu tử, người thực nhiệt sao?”

Mô-za-a nghiêm mặt nói: “Không, có thể trong xe người nhiều lắm, các-bon-đi ô-xít ít.”

Mỗ tiểu hài tử nhìn nhìn xe đang mở điều hòa, lại một lần trầm mặc .

Xe trước chạy đến KO bọn họ khách sạn, Mô-za-a thập phần ân cần giúp đỡ mang hành lý, Bùi Diệp theo trong tay hắn lấy qua hành lý, ôn hòa từ chối: “Tẩu tử ta tự mình xách, điểm ấy đồ vật này nọ không tính nặng.”

“A, ” Mô-za-a có điểm xấu hổ, miết liếc mắt một cái bên cạnh KO, lại lập tức kiên quyết quay sang, “Vây, ta đây giúp các người đi lấy chìa khoá phòng.”

Bùi Diệp thiện người am hiểu ý cười cười: “Hảo, phiền toái người .”

Mô-za-a lập tức chạy vội đi.

Bùi Diệp loãn liếc mắt xem nam nhân đứng ở một bên.

“Cười cái gì?” Đối phương thản nhiên hỏi.

“Không có gì, cảm thấy tẩu tử rất đáng yêu.”

Nam nhân mị hí mắt, không nói gì.

Mô-za-a cầm chìa khoá phòng, lại bị cho biết là Bùi Diệp đoàn người đã muốn đi trước phòng chờ, hắn đành phải chạy tới phòng bọn họ.

Phòng 1069.

Mô-za-a gõ cửa.

Bùi Diệp mở cửa ra, thấy hắn, nở nụ cười một chút: “Tẩu tử.”

Mô-za-a đem chìa khoá đưa qua: “Chìa khoá phòng của người.”

“Cám ơn.” Bùi Diệp tiếp nhận, ôn hòa tiếp đón, “Muốn vào ngồi một chút không?”

“Ngô. ” Mô-za-a mới vừa mở miệng, liền thấy từ trong phòng chạy ra một cái bóng trắng phất chốc nhào tới, từ phía sau ôm lấy cổ Bùi Diệp, cọt cọt: “Diệp Diệp ta tắm xong rồi! Người mau đi đi ~—— đi, tẩu tử?”

Mô-za-a trừng lớn mắt, nhìn thấy mặc một thân áo tắm Chân Suất tiểu bằng hữu, hấn tựa hồ mới vừa tắm rửa xong, thiển nâu tóc còn ướt sũng, trắng nõn cổ cùng xương quai xanh hiển lộ ra, dẫn theo vài phần thuần khiết mê hoặc.

Bọn họ, trụ một gian phòng?

Trong đầu mới vừa toát ra những lời này, lại đối chính mình âm thầm phun tào, hai người này là tình lữ, đương nhiên trụ một gian Chính mình đều đem việc này cấp quên = =

Nhưng trên mặt lại vẫn lập tức đỏ lên, rõ ràng thực đơn thuần ? hình ảnh, lại giống như nhìn thấy hình ảnh 18+ gì đó, mặt nóng lên.

“Tẩu tử, người làm sao vậy?” Mỗ tiểu hài tử kỳ quái nhìn hấn, vươn tay nghĩ muốn kéo hấn: “Tiến vào ngoạ a.”

“Không, không cần!” Mô-za-a bật người bối rối cự tuyệt, chạy trời chết.

Chờ một hơi chạy ra rất xa, thật vất vả mới bình tĩnh trở lại, lại đột nhiên phát hiện, trong tay còn cầm một cái chìa khóa.

71. Chương 67

Chương 67

Hít vào, thở ra, lại hít vào, thở ra.

Liên tục hít vào thở ra vài lần sau, Mô-za-a cầm cái chìa khóa, lại xoay người đất đất đất chạy.

Phòng 1111.

Ấn hạ chuông cửa sau, Mô-za-a nín thở đứng chờ.

Người bên trong phòng mở cửa ra, dáng người thon dài của KO xuất hiện ở chính mình tầm mắt. Mô-za-a nhìn đến hấn, đột nhiên còn có chút rối loạn, tầm mắt lập tức không biết nên đặt ở chỗ nào.

Cảm nhận được đối phương gấp gấp tầm mắt, không dám đối diện với ánh mắt sâu thẳm kia.

Tầm mắt đi xuống ——

Tinh xảo xương quai xanh ẩn hiện sau vạt áo.

Khụ, tầm mắt xấu hổ xuống chút nữa ——

Dừng ở đối phương bụng.

Xuống chút nữa ——

Khụ! Không cẩn thận liền ngấm tới bộ vị không nên nhìn, Mô-za-a ngư đầy mặt, lại cúi đầu thất xuốnf.

Một bàn tay vươn qua nắm hấn cằm, nhẹ nhàng nâng lên, KO tầm mắt nhanh theo dõi hấn, cùng với một tiếng trong trẻo nhưng lạnh lùng: “Sàn nhà có cái gì đáng giá nghiên cứu?”

— á khẩu —! !

Mô-za-a đại quần, hoảng loạn đem trong tay cái chìa khóa đưa qua: “Ta, ta là vợ tới đưa chìa khoá phòng cho người.”

KO lấy qua trong tay hấn chìa khóa, bất động thanh sắc đem người giữ chặt: “Ân, vào đi.”

Ta khi nào thì nói qua ta muốn đi vào a uy! !

Đương ý thức được cái gì không ổn khi Mô-za-a đã muốn một chân bước vào hang hổ.

Phòng rất lớn, trên sofa đặt vài bộ quần áo lười nhàn, điều hòa mở ra mang đến không khí lạnh lạnh, trên bàn trà thủy tinh có một tiểu bồn hoa màu xanh biếc, một cái TV siêu mỏng đặt tại trên vách tường đang phát tin tức quốc tế.

Không khí trong phòng hài hoà như vậy, cùng người này đan xen cùng nhau, căn bản không hợp nhau rồi lại không hiểu phối hợp.

KO đưa cho hắn một lon nước ngọt, Mô-za-a theo bản năng tiếp nhận, mở nắp, tuyết trắng bọt khí”Xuy” cái phun lên trên mặt Mô-za-a!

Nước có ga tích tấp theo Mô-za-a cầm chảy xuống, điều đến quần áo, Mô-za-a then quá thành giận mắng một tiếng “Dựa vào”, vội vàng đứng dậy đi tìm khăn tay.

Có người đã muốn đem khăn tay đưa qua, nam sinh nâng mắt lên, liền nhìn đến luôn luôn đậm mạc nam nhân trong mắt xẹt qua vài tia ý cười, khóe môi khẽ nhếch lên nhìn hắn.

“Cười cái gì mà cười a.” Mô-za-a nhỏ giọng than thở, không dám rống giận lên, nghe đứng lên giống như là bất mãn oán giận, cuối cùng, lại không cam lòng mắng thêm một câu, “Hỗn đản.”

KO lấy qua khăn tay trong tay hắn, giúp hắn chà lau vết nước trên mặt. Mô-za-a ngay từ đầu nghĩ muốn cự tuyệt, nhưng không biết như thế nào lại không cự tuyệt được, chính là tượng trưng nói lầm bầm hai tiếng.

KO vì hắn chà lau thật sự cẩn thận, động tác gần như ôn nhu. Trên mặt lau khô sau, hắn dùng ngón tay huých Mô-za-a hai má.”Làm gì?” Mô-za-a trừng mắt nhìn hắn.

“Lại đây.” KO ngoắc ngoắc ngón tay.

Mô-za-a lần này thực thức thời không có cái đầu qua, buồn thanh nói: “Qua đó để làm chi, mặc danh kỳ diệu.”

KO đứng lên, khuynh thân qua cúi đầu nói: “Ta nghĩ hôn người.”

Vừa dứt lời, trên mặt đã bị hôn, Mô-za-a bất ngờ không kịp phòng bị, lập tức náo loạn.

“Uy! Người TM.” Vừa muốn giơ chân đứng lên bạo thô khẩu, KO đã muốn đứng dậy đi tìm quần áo ném cho hắn.

“Đi tắm rửa.” KO nói.

Đương một cái thẳng nam thuộc tính: nhược chịu bị một cái rất cường thể GAY thuộc tính: cường công (thiên âm: a lặc? Người như thế nào khẳng định hẳn nhất định là cái GAY, hay là các người. Mô-za-a: chết đi!) phân phó đi tắm, bình thường ý nghĩa cái gì?

Mô-za-a không phải ngốc tử, hắn đương nhiên sẽ không ngoan ngoãn nghe theo. Hắn nắm lấy quần áo để sang một bên, hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang ngẩng đầu chống nạnh, chính nghĩa nói: “Người nha chính mình thích tẩy sao không đi tẩy đi, lão tử không phụ bạn!”

Dứt lời xoay người tiêu sái đi ra ngoài.

KO chọn chọn mi, cũng không ngăn cản hắn, chính là từ từ nói một câu: “Người xác định người thật sự phải đi?”

Mô-za-a dùng khóe mắt liếc hắn, nhìn hắn còn có gì ám chiêu.

“Nơi này, ” KO nâng ngón tay chỉ hắn chỗ cái bộ vị, “Cũng ướt.”

Mô-za-a theo hắn tầm mắt hướng nhà mình đứng quần nhìn lại, quả nhiên —— bị ướt một mảnh thật lớn.

— á khẩu —

Mô-za-a lập tức ghen khuất, nổi giận, hắn tiến lên túm trụ cổ con cường công áo, rống: “Người TM căn bản là cố ý đi? Lon nước kia có phải hay không người động tay chân?”

KO lấy tay nắm cầm hắn, cúi đầu nói: “Ân, biến thông minh.”

Mô-za-a nghĩ muốn học máu ba thùng.

Người này! Làm chuyện xấu còn như vậy khí định thần nhàn thừa nhận, thế đạo còn có vương pháp hay không a a a. Mô-za-a không nói gì hồi thương thiên.

KO nhu nhu đầu tóc của hắn: “Ngoan, đi tắm rửa, ta không nghĩ lặp lại lần thứ hai.”

Mô-za-a đánh cái lạnh run.

KO cúi người nhặt lên trên mặt đất quần áo, ở trong tay phải phải, tiếp tục ngữ khí bình tĩnh nói: “Người không nghĩ mặc này đó quần áo cũng đúng, đợi đi ra nên cái gì cũng đừng mặc.”(KO lộ bản chất lang sói rồi ^^)

72. Chương 68

Chương 68

Mô-za-a bởi vì đối phương trong giọng nói rất YD mà nghiêm trọng bị kinh hách! Hắn một phen đoạt lấy KO trong tay quần áo, hấp tấp vọt vào phòng tắm, “Phanh!” một tiếng đem cửa mạnh mẽ đóng lại, sau đó nhanh chóng khóa trái.

“Ào ào

” vòi hoa sen bị mở ra, lượng nước chính đến lớn nhất, Mô-za-a rất nhanh cởi bỏ trên người quần áo, sau đó đứng ở dưới cột nước, nhâm dòng nước cọ rửa chính mình.

Trong phòng tắm hơi nước dày đặc, một mảnh sương trắng. Mô-za-a nhìn thấy một mảnh trắng xoá, bắt đầu lỗi thời ngăn người.

Hắn không biết đợi sau khi rời khỏi đây nên làm cái gì bây giờ, nói chính xác hơn hắn không biết nên như thế nào đối mặt với người ở bên ngoài. Hắn đã trở lại, chính mình trong lòng không thể nghỉ ngơi Vui mừng. Giống như cuộc sống lại có động lực, không còn làm cái gì đều đề không dậy nổi tinh thần.

Đây là thích sao?

Mô-za-a sống hơn hai mươi năm, nhưng kinh nghiệm luyện ái lại thiếu khuyết nghiêm trọng. Đây cùng trong trò chơi không giống nhau, trong thế giới trò chơi kinh nghiệm có thể dựa vào đánh quái làm nhiệm vụ để thăng lên, nhưng thích một người. Ai có thể dạy hắn.

Trong phòng tắm một mảnh trắng xoá, Mô-za-a ngây thơ vô cùng ôm đầu gối xỏ xuống, còn phiền não về một vấn đề vô cùng ngây thơ.

Hắn là nam nhân. Chính là nam nhân cùng nam nhân trong lúc đó, cũng là có thể a.

Nhớ tới Bùi Diệp kia một đôi, Mô-za-a mặc danh kỳ diệu đỏ mặt.

“Khẩu khẩu” , bên ngoài đột nhiên truyền đến rõ ràng hữu lực hai hạ tiếng gõ cửa.

Mô-za-a sợ tới mức giật mình một cái đứng lên, theo bản năng lấy khăn che thân thể lại, hỏi: “Ai?”

Trừ bỏ cái tên làm cho hắn phiền não không chịu nổi còn có thể là ai.

“Là ta.” Lạnh nhạt thanh âm truyền đến, quen thuộc xuyên thấu qua màng tai của Mô-za-a, làm cho hắn tim đập loạn động càng thêm nhanh chóng.

Vô cùng ngây thơ Mô-za-a sợ tới mức ngốc lăng đứng yên tại chỗ, không biết đáp lại thế nào cho tốt. Vừa mới ở bên ngoài bộ dáng hiên ngang, hơn phân nửa là bởi vì chột dạ ngành giả vờ, chân chính đột nhiên nghe đến người nọ thanh âm, người nào đó giật nảy mình hồn lìa khỏi xác.

“Có, có việc gì.” Mô-za-a lắp bắp hỏi, sau đó ở trong lòng cùng chính mình nói, phải trấn định, phải trấn định.

Cửa đã khóa trái, đúng vậy, mình đã khóa cửa rồi! Nghiêm túc hồi tưởng lại một chút, Mô-za-a lúc này mới có chút bình tĩnh lại, lại thô giọng rống một tiếng: “Chuyện gì a!” Tận lực trang thập phần không kiên nhẫn bộ dáng.

KO ở bên ngoài trầm mặc một chút, mới gợn sóng không sợ hãi mở miệng: “Người đem quần lót làm rách ở bên ngoài.”

Mô-za-a mặt đỏ bừng, bật người luống cuống tay chân tìm kiếm vừa mới vội vàng theo người nào đó trong tay đoạt lấy quần áo, lật tới lật lui hai lần, sau đó tuyệt vọng trở mình nổi lên xem thường, hướng bên ngoài ồn ào: “Vậy thì thế nào? Lão tử thói quen không mặc quần lót! !”

“ ”

Mô-za-a cũng bị chính mình vô sỉ lời nói cấp ế một chút, nhưng cảm nhận được ngoài cửa người nào đó trầm mặc sau, hần ngược lại đúng lý hợp tình đứng lên, “Thế nào thế nào? Ai quy định nam nhân liền nhất định phải mặc này đó ngoạn ý, lão tử khó chịu nên không mặc, người bớt lo chuyện người!”

Ngoài cửa người trầm ngâm một chút, mới lạnh lùng thần nhiên mở miệng: “Người mở cửa.”

Ngủ gật mới đi mở cửa. Ngây thơ thiếu niên ý thức bảo vệ trinh tiết tăng cường không ít, thực nam nhân vị rống trở về: “Mở người muội! Có loại chính người tiến vào a, hắc hắc ~”

Nói đến mặt sau ngữ khí đã muốn không tự giác đắc sắc lên, tự tin mình đóng cửa thật sự chặt, Mô-za-a tưởng tượng đến ngoài cửa người nọ khó được kinh ngạc bộ dáng, tâm tình vui sướng a, hận không thể hướng tới nhìn không thấy đối phương giờ lên ngón giữa: “Tiến vào a tiến vào a, có loại đá cửa vào a ~”

Ngoài cửa lặng im sau một lúc lâu, sau đó cùm cụp một tiếng, cửa mở.

Mô-za-a trên mặt đắc sắc biểu tình lập tức cứng đờ.

“Không ai nói cho người, ta có chìa khóa sao?” KO đứng ở cửa ngữ khí trầm thấp mở miệng, trong mắt thâm trầm nhìn hần, trong tay nắm một xâu chìa khóa màu bạc.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Mô-za-a lần này thật sự bị sợ hãi!

Hần theo bản năng che ngực, nghĩ không thích hợp, lại chạy nhanh che phía dưới, sắc mặt trắng đẫm đỏ bừng, trong ánh mắt cơ hồ thoáng hiện nước mắt : “Người, người người.”

Còn không có nghĩ muốn chửi đối phương như thế nào cho tốt rồi đem hần oanh ra ngoài, thì KO đã muốn một chân bước vào, rất lạnh tĩnh nhìn hần, chọn mi: “Ta như thế nào? Không phải người làm cho ta có loại liền tiến vào sao?”

KO tiến lên vài bước, Mô-za-a liền cả người bị vây quanh trụ, tiến vào đối phương trong lòng ngực, hơi thở cực nóng phả vào bên tai hần, đối phương cúi đầu nói: “Ta rất muốn cho người biết, ta có thể có nhiều loại.”

Mô-za-a cuối cùng biết cái gì kêu tự chịu diệt vong, cái gì kêu tự nâng tảng đá đập chân mình. Hần kích động đẩy đối phương ra, lắp bắp nói: “K, KO, người ngàn vạn lần không cần xúc động. Người phải rõ ràng, ta là nam! Là nam! ! Người hiểu không?”

Đối phương ánh mắt lóe lên.

Mô-za-a vừa thấy vậy, vội vàng tăng lớn độ khuyến bảo, thẩm thía nói: “Trên thế giới nữ nhân đại hung đại mộng(ngực lớn hông lớn) nhiều như vậy, người tội gì khó xử chính mình đi thân cận một người nam nhân. Người xem ——” hần vỗ vỗ chính mình xích lô ngực, “Khô cần, xúc cảm cũng không hảo, ôm lấy liền TM cùng ZW dường như, nhiều không có ý nghĩa a.”

KO lặng im sau một lúc lâu, lẳng lẳng mở miệng: “Ta không thích nữ nhân đại hung đại mộng.”

Mô-za-a ế ở. Tiếp theo hần rất nhanh phản ứng lại, tiếp lời nói: “Vậy thì tiểu hung tiểu mộng (ngực nhỏ hông nhỏ). Người thích ta ngày mai giới thiệu một xe tải cho người! !”

KO mặc .

Mô-za-a mừng rỡ, nghĩ đến hấn bị chính mình nói động, vừa định bắt động thanh sắc lặng lẽ lấy qua quần áo mặc vào, lại đột nhiên bị người đè lại cổ tay. Một cổ lực lượng mạnh mẽ đem hấn kéo qua, hấn lập tức đánh lên ngực KO, khoảng cách gần như vậy, hấn mới phát hiện, đối phương trong mắt thâm trầm đã gần đến mặc màu.

“Trừ ngươi ra, ta ai cũng không cần.” KO thanh âm vẫn như cũ thực bình tĩnh, nhưng có thể làm cho người ta cảm giác được dưới sự bình tĩnh đó là đang cường chế ức trụ dục vọng. KO nắm lấy cằm của Mô-za-a, bắt buộc hấn ngẩng đầu lên nhìn thẳng mình, trong mắt thâm thúy, thanh âm đầy mỉa mai hoặc: “Ta chỉ nghĩ muốn bao trùm ngươi, chinh phục ngươi, giữ lấy ngươi, ôm ngươi, cho ngươi khóc.”

Không ai biết, khi hấn nghe được Tiểu Nại nói cho hấn, này người bắt đầu tưởng niệm hấn khi, hấn ở ngoài ngàn dặm, che chính mình ngực, nơi đó truyền đến cỡ nào cấp tốc rung động, hấn muốn nhìn đến hấn, chẳng sợ hấn vẫn luôn trốn tránh hấn. Hấn nói cho chính mình, nếu lúc này đây hấn lại trốn tránh hấn, hấn liền thật sự hoàn toàn rời đi, không hề ôm gì ý niệm trong đầu.

Hấn ánh mắt kiên định nhìn hấn, mang theo suy nghĩ đã lâu trấn tĩnh cùng động tình, hấn dùng ngữ khí hấp dẫn cúi đầu nói: “Không cần cự tuyệt ta, ngoan, không cần cự tuyệt ta.”

Mô-za-a nghe được hấn cực nóng lời nói, chỉ cảm thấy toàn thân một trận nóng lên, tâm đều nóng lên. Hấn nghĩ muốn mở miệng, phản bác hấn, nhưng hấn phát hiện chính mình cái gì cũng nói không nên lời, hấn chỉ có thể mơ mơ màng màng tùy ý này người ôm lấy mình đi ra phòng tắm, hướng phòng ngủ đi đến.

KO đem hấn hoành phóng tới trên giường, tái khuynh thân đè ép lên.

Hấn liếm lỗ tai của Mô-za-a, thấp giọng hỏi: “Sợ sao?”

Mô-za-a mơ hồ gật đầu.

“Ta đây khinh một chút.”

Cùng với những lời này chính là dày đặc một trận hôn, một chút cũng nhìn không ra làm sao “Khinh một chút” hôn môi, KO giống như dã thú vừa mới xác nhận chính mình lãnh địa, mang theo hơi thở ẩn nhẫn dồn dập, chui đầu vào cổ của Mô-za-a, triển miên hôn hấn, nhẹ nhàng phệ cắn.

Ko lấy lưỡi khiêu khai hấn môi mỏng, xâm lược tính đi vào một trận trở mình giảo liếm, Mô-za-a chưa bao giờ hưởng qua tư vị như vậy, nhin không được thoải mái mà neho lại ánh mắt, KO nhẹ nhàng cười một chút, hôn nhẹ hấn cái trán, tay đi xuống, xâm nhập vào chỗ chưa bao giờ có người tiến vào.

“Ân ——” mô-za-a khó nhin ngẩng cổ, hoàn ở trên người nam nhân.

Trắng nõn cần cổ để lại từng dấu hôn ngân. KO lấy tay vuốt ve người hấn, dẫn dắt hấn, từng bước một tiến vào địa phương xa lạ.

Theo đối phương chậm rãi tham nhập, Mô-za-a theo lúc ban đầu không thích ứng cùng đau đớn, cuối cùng đến rất nhỏ khoái cảm, hấn gắt gao ôm lấy KO, móng tay đâm vào lưng hấn, cảm thấy then lại khó nhin thì thào: “Ồ ồ. Lão tử không sống. A a —— ân a —— hôn dẫn a a, người TM điểm nhẹ ——”

Đợi cho cả người bị lăn qua lộn lại gây sức ép rất nhiều rất nhiều lần về sau, KO trên người giống như không biết mỗi một luật động đột nhiên dừng lại, lấy qua ướn sưng chần nệm xoa xoa hấn cái trán, liền hai người còn tương liên tư thể ôm lấy Mô-za-a, thấp giọng nói: “Như thế nào nóng như vậy. Người phát sốt ?”

Chờ hiểu được hấn nói “Độ ẩm cao” là chỉ mình sau, Mô-za-a ghen đỏ mặt hung tợn vươn chân lên đá qua, lại kêu thảm thiết một tiếng ngã quay về người nào đó trong lòng ngực.

73. Chương 69

Chương 69

Bùi Diệp ở rạng sáng ba giờ bị một cuộc điện thoại đánh thức. Đầu dây bên kia truyền đến thanh âm quen thuộc trong trẻo nhưng lạnh lùng: “Bùi Diệp, người lại đây.”

Trong lòng ngực người có chút bị quấy nhiễu, ôm lấy thắt lưng hắn, Bùi Diệp cúi đầu trấn an hôn một cái lên trán hắn, mới hỏi nói: “Àn, chuyện gì?”

Người bên kia không có tạm dừng, lời ít mà ý nhiều: “Hắn ở chỗ ta, giống như phát sốt.”

Ý thức được đối phương trong miệng nói “Hắn” là chỉ người nào sau, Bùi Diệp thoáng có chút kinh ngạc, sau đó nhẹ giọng nói: “Hảo, ta lập tức qua.”

Trong lòng ngực người thói quen dùng mặt cọ hắn, miệng phát ra hàm hồ nói lầm bầm, Bùi Diệp thẳng đứng dậy, khinh thủ khinh cước đem tay chân hắn dời đi, giúp hắn đắp hảo chăn, lại cúi xuống hôn lên bờ môi của hắn, “Ngaoan, ta đi nhìn xem tẩu tử.” Hắn mềm nhẽo ở chỗ tiểu hài tử bên tai nói nhỏ.

Đương Bùi Diệp chạy tới phòng 1111, nhìn đến phạm tội hiện trường đã muốn bị đơn giản thu thập một chút, chăn nệm bị ném tới một bên, Mô-za-a vừa mới bị ăn làm mặt tịnh đang nằm nhắm mắt lại, khổ sở cau mày, sắc mặt đỏ lên, dưới nách mang theo nhiệt kế.

“39. 5 độ.” Bùi Diệp nhìn xem nhiệt kế, sau đó hướng bên giường nam nhân mỉm cười: “So với hắn lúc trước hảo một chút, ta lúc trước làm cho hắn nóng tới 40 độ, thiếu chút nữa đưa đi cấp cứu.”(hai anh này thú tính quá)

KO cau mày, vẻ mặt khó lường nhìn chằm chằm người trên giường, thấp giọng nói: “Người nói lời này căn bản vô dụng, ta nghĩ đến sẽ không làm cho hắn bị thương.”

Bùi thầy thuốc tiếp tục mỉm cười, không hề có vẻ xấu hổ nói: “Ta thực thật có lỗi.”

Gây sức ép từ nửa đêm đến gần sáng, Mô-za-a sốt mới xem như cơ bản lui. Hắn nằm ở trên giường vẫn mặt nhăn mớ hồ không rõ mớ gì đó, rốt cục kiệt sức mà nặng nề ngủ.

Bùi Diệp công đạo vài câu, thức thời rời đi, trước khi rời đi còn hướng KO cười cười: “Lão Đại, người đừng như vậy, theo ý ta, tẩu tử tính tình là ăn mềm không ăn cứng, người nếu không tiên hạ thủ vi cường, cũng không biết còn đợi bao lâu nữa.”

KO nhìn nhìn hắn, không nói gì.

Bùi diệp đi rồi, KO cúi đầu nhẹ nhàng vuốt hai má của Mô-za-a một chút, lại kéo qua chăn, ở hắn bên cạnh nằm xuống, ôm nam sinh cùng nhau ngủ.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ngày hôm sau sáng sớm, Mô-za-a đồng học phá lệ ngủ thẳng đến mặt trời lên cao, giữa trưa thái dương chói lọi chiếu vào, đâm vào hắn ánh mắt phát đau. Mô-za-a mơ mơ màng màng mở mắt ra, chỉ cảm thấy toàn thân đau nhức đến cực điểm, giống như vừa mới bị một trăm con voi tập thể chà đạp qua, khí lực đều sử dụng không được, đặc biệt phía sau chỗ bộ vị, hỏa lạt lạt đau.

Hắn giương mắt, liền nhìn đến chà đạp hắn đầu sở gây nên ngồi ở đầu giường, phía trước đặt máy tính hết sức chuyên chú đánh bàn phím.

Giống như biết Mô-za-a đang nhìn hắn, KO ánh mắt thần nhiên đảo qua, tùy ý địa vuốt ve tóc hắn một chút, cúi đầu nói: “Sốt lui.”

Mô-za-a xoay một cái lấy chăn mỏng trụ đầu, đem chính mình bao kín lại.

KO ngừng tay, khép lại máy tính, khuynh thân qua lấy tay kéo chăn ra.

“Tránh ra!” Mô-za-a cách chăn suy yếu liều mạng đá hắn, hung tợn nói, thanh âm khàn khàn đến dọa người.

KO dùng sức một chút, đem chăn ngăn đến một bên, thân mình bao trùm lên.

“Ngô. Người MD.” Mô-za-a nghe rằng trợn mắt nhú mày, ra sức giãy dụa.

KO vén lên tóc trên trán hấn, hôn một cái, rồi đến bên tai hấn thấp giọng nói: “Đừng nháo.”

Mô-za-a giãy dụa càng lợi hại hơn, KO mặt nhăn mày nhú, quyết định dùng hành động thay thế ngôn ngữ áp chế người nào đó làm ầm ĩ, cúi đầu dùng sức hôn lên môi hấn, Mô-za-a khẽ nhếch môi, miệng phát ra vài tiếng rên rỉ. KO trong mắt lại trở nên thâm trầm, cũng bị hấn liêu ra hỏa, dưới thân một động chút, thuận thực tiến vào nơi tối hôm qua bị chà đạp còn bị vây trong trạng thái đau nhức, hung mãnh tiến quân thân tốc, công thành chiếm đất.

“A a ——MD—— ta CAO a! Hồn đản ——” Mô-za-a phát ra hét thảm một tiếng, tiếp theo lại bị trên người dã thú lấy môi che lại.

“Ồ. Ủ.” Mô-za-a giãy dụa nhưng thật ra bị áp chế xuống, không hề mạnh mẽ phản kháng. Nhưng cảm xúc cũng đột nhiên vỡ đê ở hấn một chút một chút xâm lược tỏ ra vô cùng ủy khuất nước nử ra tiếng, nước mắt đầm đìa.

KO dừng lại động tác, dùng đầu lưỡi liếm liếm hấn lông mi, cơ hồ có chút thở dài thấp giọng hỏi: “Khóc cái gì?”

Mô-za-a lấy tay che ánh mắt lại, chật vật nước nử, ngữ khí thê thảm đứt quãng: “Ồ ô. Người, người thượng của người. Ta khóc của ta. Làm người đánh rắm a. Ngô. Ô ô.”

KO nhin không được khoe miệng nhếch lên, lại không nhẹ không nặng cắn một chút người nào đó cảm, dưới thân bảo trì ra sức cày cấy, tùy ý nói: “Hảo, người tiếp tục.”

Ăn mềm mà không ăn cứng người, chỉ sợ cũng chỉ có hấn dưới thân người đi.

Mô-za-a mân miệng theo người nọ tiết tấu một chút một chút bị loạn choạng, trong lòng tất cả tư vị đều nói không ra lời, cuối cùng trừng mắt lệ mênh mông, hung tợn cắn nam nhân bả vai.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Hài hòa buổi chiều, Mô-za-a giúp đỡ thất lưng, tận lực không dẫn người chú mục chuồn ra phòng, phía dưới chính là khách sạn lầu một đại sảnh, mặt sau là một mảnh gạch men sứ, trung gian một cái bể bơi siêu cấp lớn, để những khách nhân trong khách sạn chơi đùa tiêu khiển. Mô-za-a khập khiễng đến bên cạnh bể bơi ngồi xuống một cái ghế màu trắng màu trắng, mới vừa ngồi xuống liền kêu lên một tiếng đau đớn, lại phản xạ nhảy đứng lên.

“Mẹ nó! ! Dựa vào a —— tử buồn tao nam, lão tử rửa người đoạn tử tuyệt tôn sinh đứa con không JJ@## %.” Mô-za-a nắm tay, có khí không địa phương ra, nghe rằng trợn mắt, thấp giọng nguyên rửa người nào đó.

Cái kia địa phương KO cho hấn thượng được, kỳ thật cũng không có lúc ban đầu như vậy đau. Mô-za-a hiện tại cảm thấy được đau đặc khó chịu, phần lớn là hấn tâm lý tác dụng, chỉ cần tưởng tượng đến đau là bởi vì mỗi cái khụt nhục nguyên nhân tạo thành, Mô-za-a nam nhi tâm a, liền TM vừa kéo vừa kéo run rẩy.

“Tẩu tử, người như thế nào xuống đây ?” Một cái ôn nhuận thanh âm truyền đến, Bùi Diệp mặc một thân quần áo trắng, trên mặt mang theo mỉm cười đứng ở cách đó không xa. “Phải ngồi thì nên ngồi ở đây đi.” Hấn kéo qua một cái ghế, không biết theo nơi nào cầm đến cái đệm dựa, phóng tới trên ghế, lại thân thiết kéo Mô-za-a qua.

Mô-za-a có chút kinh ngạc ở trong này nhìn đến hấn, đột nhiên nghĩ đến ngày hôm qua sốt đến hi lý hồ đồ tựa hồ Bùi Diệp có vội tới cho hấn xem qua, như vậy bọn họ đêm qua làm cái gì hấn cũng nhất định biết nhất thanh nhị sở, Mô-za-a sắc mặt đỏ lên, lại xoát cái trắng, xấu hổ không biết như thế nào cho phải. Nhưng ngăn cản không được cái kia vô hại tươi cười, chậm rì rì ngồi xuống.

Bể bơi tiếng người ồn ào, có rất nhiều khách nhân mặc áo tắm đi xuống vui cười tạt nước. Bùi Diệp nhìn nhìn hấn chung quanh, có chút nghi hoặc hỏi: “Lão Đại đâu?”

Mô-za-a theo trong lỗ mũi bài trừ lương tự: “Treo!”

Kỳ thật hắn là thừa dịp KO vào trong phòng tắm tắm lén lút chuồn ra ngoài, nhưng chuyện mất mặt như vậy hắn mới sẽ không ăn ngay nói thật.

Bùi Diệp tựa hồ biết cái gì, có chút buồn cười loan liếc mắt con người, cũng không lại truy vấn tiếp.

Mô-za-a bỗng nhiên phát hiện Chân Suất tiểu bằng hữu không ở nơi này, hỏi một câu: “Người. Người vị kia đâu?”

Bùi Diệp tùy ý chứa chứa bề bơi.

Mô-za-a chăm chú nhìn qua, quả nhiên nhìn đến một cái ở trong nước vui đùa thân ảnh, mỗi tiểu hài tử chính là đang ào ào theo sát bên cạnh một tiểu cô nương ngoạn tạt nước, cười đến vẻ mặt như ánh nắng tươi sáng.

Bùi Diệp ngồi ở ghế trên, mặt mang mỉm cười nhìn thấy nhà mình mỗi con tiểu chịu, biểu tình là cha mẹ thức không màng danh lợi.

Mô-za-a có điểm hân, không biết như thế nào nói, đã nghĩ tám thượng một quẻ, hắn hỏi: “, ta nói, người và hắn cùng một chỗ. Hai người đều là nam, không biết là không được tự nhiên sao?”

Bùi Diệp quay đầu, thản nhiên trả lời: “Hoàn hảo.”

Mô-za-a: “.”

Hắn còn trông cậy vào đối phương sẽ chính nghĩa lời nói theo sát hắn cải cọ cái gì yêu là chẳng phân biệt giới tính, chỉ cần có yêu tồn tại chính là hợp lý linh tinh. Kết quả nghe câu bình tĩnh trả lời này, lại làm cho hắn cảm thấy được bất quá ánh sáng âm đạm .

Mô-za-a buồn bực, tiếp tục giúp đỡ thất lực kêu rên một chút.

Bùi Diệp chỉ cảm nhìn thấy trong bể bơi người mặc quần bơi có hình vịt donan cười đến híp mắt, đột nhiên nói thêm một câu: “Ta chỉ là cảm thấy, con người khi còn sống nếu tìm không thấy thứ gì có thể làm cho chính mình chuyên chú, thì rất là tiếc nuối.”

“Ta không nghĩ làm cho chính mình tiếc nuối, cho nên quyết định chặt chẽ đem hắn cột vào ta bên người.”

Hắn ngữ khí rất nghiêm túc, thanh âm trầm như nước.

Bể bơi náo nhiệt sôi trào, lú lú tiếng người xen lẫn với thanh âm ôn nhuận của Bùi Diệp, nam sinh nhìn nhìn hắn, có chút trở mắt.

Bùi Diệp hướng hắn mỉm cười: “Ta nghĩ, lão Đại khẳng định cũng nghĩ như vậy, cho nên mới nhiều lần trở về bên cạnh người. Đúng không?”

Nói xong lời cuối cùng hai chữ khi, Bùi Diệp rõ ràng nhìn về phía sau Mô-za-a.

Mô-za-a quay đầu lại, liền nhìn đến dáng người thon dài cùng thần sắc thản nhiên KO, hắn hướng Bùi Diệp thản nhiên gật đầu chào hỏi, liền cuối người kéo Mô-za-a lên, “Đi ra đủ lâu, trở về đi.” Hắn nói.

74. Chương 70

Chương 70

KO lôi kéo Mô-za-a đi về phía thang máy, Mô-za-a dùng hết sức bình sinh rút tay về túm a túm, bắt đặc dĩ đối phương khí lực thập phần lớn, hơn nữa dùng đều là xảo lực, hắn giống như cao thủ giang hồ ở cổ đại bị chế trụ mạch môn, có bản lĩnh bao nhiêu cũng không có chỗ dùng.

“Người XXI!” Mô-za-a quay đầu giận trừng, “Buông lão tử ra ——”

Đối phương nhàn nhàn nhìn hấn: “Ta chỉ sợ người đứng không vững, miệng vết thương không phải chưa khép sao.”

Mô-za-a sững sốt, chờ ý thức được đối phương chỉ chính là miệng vết thương nào sau, liền phần nộ giờ chân, vừa muốn phần khởi kháng nghị thì đã bị KO dùng sức một cái liền mạnh té vào đối phương trong lòng ngực. Lúc này”Đinh ——”, cửa thang máy mở ra, bên trong vài người có chút kinh ngạc nhìn thấy trước mắt hai người.

KO hợp thời tay sờ lên cái trán Mô-za-a thấp giọng nói: “Đầu còn đau không, chúng ta trở về phòng thôi, đều nói người không cần uống nhiều rượu”

Trong thang máy người thập phần tự giác tránh ra, cấp hai người chỗ đi vào.

Mô-za-a bị hấn ôm thắt lưng, mặt trướng đỏ đỏ bừng.

Cửa thang máy lần thứ hai khép lại, Mô-za-a dùng sức cắn KO cổ một ngụm.

Đối phương nắm bắt hấn cầm dờ, hơi nhú mi, “Đừng nháo.”

Mô-za-a ra sức tránh khỏi ngón tay của hấn, lại một lần nữa cắn lên xương quai xanh của KO, lúc này đây gắt gao kiên quyết không buông nhả ra.

KO thở dài, bất đắc dĩ không hề có động tác, còn ôm chặt hấn, như vậy thoát nhìn, giống như Mô-za-a rất nhu thuận oa ở hấn trong lòng ngực.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Trở lại phòng, Mô-za-a nặng nề ngồi ở trên sofa, nói: “Ta muốn xem TV.”

KO xoay người cầm lấy điều khiển từ xa, cho hấn mở TV.

“Không xem cái này, đổi kênh!”

“Người muốn nhìn cái gì?”

“Bá tước Monte Cristo.”

“Không có.”

“Vậy màu giới! !”

“.”

KO nhìn thấy bộ dáng căm giận của hấn, nhú nhú mày, cố ấn đến một kênh: “Bộ này đi, vẫn không có cơ hội xem.”

Mô-za-a vừa thấy, chỉ thấy trên màn hình lưỡng ngư tử sườn mặt, trung gian viết Brokeback Mountain(cụt tay sơn)

Phốc —— hấn rất không bình tĩnh phun trào.

KO ở hấn bên người ngồi xuống, một tay khoát lên hấn sau lưng, hết sức chuyên chú xem.

“Ai, ai muốn xem cái này a! ! Đổi kênh! !” Mô-z-a đứng dậy giành lấy điều khiển từ xa.

KO đem hấn kéo ngồi vào chính mình trên đùi, “Vì cái gì?”

Nam sinh ghen nghiêm mặt: “Hai nam nhân khanh khanh ta ta có cái gì để xem.”

“Chúng ta hiện tại lúc đó chẳng phải sao.” KO đem cầm tựa vào nam sinh trên vai, tay ôm hấn nắm thật chặt.

“Ai nói! Lão tử cũng không phải GAY! ! Bỏn thiếu gia là tinh khiết đàn ông chính tông! !” Người nào đó vỗ ngực.

“Ai nói qua GAY sẽ giống nữ nhân?”

“.”

Hồ tròng N giây sau, Mô-za-a nhứt chí , ngồi ở KO trên đùi sau một lúc lâu, đột nhiên quay đầu lại ngưỡng mặt nhìn hấn, “Người, khụ. Người là sao?”

“Ta không phải.” Hiểu được hấn hỏi cái gì, KO chế trụ tay hấn, thản nhiên nói, “Trừ người ra, ta đối mặt khác nam nhân không có dục vọng.”

“Nga.” Mô-za-a cúi đầu, “Vậy người về sau có thể hay không tìm bạn gái?”

KO hôn lên tóc của hấn: “Ta đối nữ nhân không có hứng thú.” Lại nhú nhú mày, nói: “Bùi Diệp nói, truy nữ nhân đều không phiền toái như truy người.”

Mô-za-a sợ run một chút, không thể tưởng tượng Bùi Diệp ôn nhu như vậy cũng sẽ có ý nghĩ đó, nghĩ đến lúc trước vài lần phân hợp, tựa hồ. Quả thật. Rất gây sức ép. Chính là lập tức lại tạc mao ——”Đừng lấy lão tử ra cùng nữ nhân so sánh! Dựa vào! Còn có, cái gì bảo ta phiền toái, ta có Please người tới truy ta sao, ai hội cao hứng bị nam nhân truy a!”

KO vuốt ve hấn tóc, tiến đến trước mặt hấn, nhìn hấn, thanh âm trầm thấp hỏi: “Vậy hiện tại thì sao?”

“Cái gì?”

“Hiện tại. Theo ta cùng nhau, người cao hứng hay mất hứng?”

Đối phương ra vẻ tùy ý hỏi, nhưng tay ôm hấn lực đạo lại tăng thêm vài phần, đem hấn ôm quá chặt, tầm mắt chặt chẽ theo dõi hấn, tựa hồ chỉ cần Mô-za-a nói một câu “Không” , sẽ lập tức đem hấn ném tới trên giường đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ tử hình.

Mô-za-a cúi đầu suy nghĩ trầm mặc thật lâu, cuối cùng mới rầu rĩ nói: “Hoàn hảo.”

Vừa dứt lời, Mô-za-a liền một cái lão đảo bị ấn về phía trước, Ko nắm lấy cằm hấn nặng nề mà hôn lên, cơ hồ có chút hung tợn, hô hấp đều dồn dập .

“. Ừ. A. Hồn, hồn dần. Ai chuẩn người. Dựa vào a ừ.”

Mô-za-a vô lực ôm lấy đối phương, quỳ gối giữa hai chân hấn, bị hôn đến thở dốc.

KO tay chậm rãi tham nhập vào hấn, khàn khàn hỏi: “Lại đến một lần, được không?”

“Không —— a a ——”

Cuối cùng, Mô-za-a vẫn là bị ấn đến trên giường ăn làm mạt tĩnh. Nhưng KO thực tiết chế chỉ làm một lần, rồi đi vào phòng tắm hưởng nước lạnh tắm hạ hỏa.

Mô-za-a nằm ở trên giường, lấy tay băng bó ánh mắt, hung tợn mắng: “Cầm thú!”

XXXXXXXXXXXX

Buổi tối, Mô-za-a nhận được Tiểu Nại điện thoại, đầu bên kia truyền đến đối phương dù bận vẫn ung dung thanh âm: “Tổ muốn hỏi cậu nguyên nhân hôm nay bỏ bê công việc.”

Mô-za-a lập tức theo trên giường bỉnh đứng lên, lại ôi ụ nha ngã trở về, vội vàng nói: “Lão Tam cậu phải nghe tổ giải thích.”

“Không cần, ” Tiểu Nại ở bên kia cười khê hai tiếng, nói: “Toàn bộ tiền thưởng ta cho người lưu trữ, làm —— người đem KO lưu lại thù lao.”

Mô-za-a vừa nghe lòng chua xót Đây là kiểu bằng hữu gì a ô ô, hấn phải tái giá —— không —— đi ăn mắng khác!

KO từ bên ngoài tiến vào, cúi xuống hôn lên trán hấn, hỏi: “Ai gọi tới?”

Mô-za-a mắt tròn trắng, đá hấn một cước: “Lão Tam.”

KO thuận thế ngồi xuống, lấy qua di động, “Vừa lúc, ta có việc cùng hấn nói.”

Điện thoại bên kia Tiểu Nại không biết nói gì đó, KO đứng dậy cầm di động đi ra ngoài.

Chỉ chốc lát sau, KO trở về, Mô-za-a có chút tò mò, nhào qua: “Người cùng lão Tam nói cái gì? Các người giao tình giống như không tời.”

Không biết có thể làm cho KO cùng lão Tam nói cho hắn thêm tiền lương. = =

“Hoàn hảo, ” KO luôn luôn mặt không chút thay đổi ở trước mặt Mô-za-a có thư hoãn độ ẩm, “Hắn hỏi ta có phải hay không quyết định lưu lại.”

“Hắn vì cái gì như vậy sợ người đi? Có người mời người đi ăn máng khác a?” Mô-za-a lười biếng hỏi, một chút cũng không có phát hiện chính mình đã muốn tự động tự giác lui tới rồi đối phương trong lòng ngực.

KO trầm mặc một chút, sau đó thản nhiên mở miệng: “Bởi vì ta cũng không chỉ có phần công tác này.”

“A? Người còn kiêm chức! Vậy công việc khác của người là cái gì?”

KO liếc liếc mắt, “Nói đúng ra, công tác ở Trí Nhất công ty chính là cái mặt ngoài che dấu, ta công việc chính trước kia của ta là phải giữ bí mật.”

Mô-za-a trừng mắt, trong đầu đã muốn bắt đầu tự hành tưởng tượng. Như vậy thần bí, chẳng lẽ là — sát thủ? ! ! = = người suy nghĩ nhiều quá, người liền như vậy hy vọng người nam nhân làm công việc này đi?

“Ta cùng Bùi Diệp, chúng ta trước kia vì chính phủ công tác.”KO cúi đầu nói.

Mô-za-a chấn kinh rồi, này này này, không phải là vòng đàn của quốc gia sao! ! Khó trách như vậy thần bí. Cấp nhà nước công tác, này tiền lương nhiều hay ít a a bản tính bại lộ

“Chẳng lẽ lần đó nghe nói có hacker xông vào Mĩ Quốc Nhà Trắng phía chính phủ trang web để lại lá cờ Trung Quốc, hành động nguỵ bức như vậy chính là các người làm?” PS: ra về thật sự có chuyện này, chính là chúng ta quốc gia hacker làm, thực nguỵ X= =

“Àn, chúng ta đoàn đội.”

.

OTZ mô-za-a ngũ thể đầu cứng bái.

Bất quá.”Người nói trước kia?”

“Àn.” KO tùy ý vuốt ve mái tóc trước trán của Mô-za-a, “Chúng ta đã muốn từ chức .”

“Vì cái gì?” Mô-za-a lệ bên, đương nhân viên công vụ không tốt sao, thế nhưng có người không cần này bát vàng. Ông trời thật sự là không công bình a không công bình.

“Kia phân công tác sẽ chiếm của ta rất nhiều thời gian, mà hiện tại.” KO hôn một chút hắn cái trán, thấp giọng nói: “Ta nghĩ chuyên tâm cùng một chỗ với người.”

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Mô-za-a không thể không thừa nhận, nghe đến KO nói câu này thời điểm, hắn thực xấu hổ, một chút cảm động. Tim đập nhanh.

Nhưng hắn vẫn là kiên trì bền bỉ bảo trì hình tượng không được tự nhiên chịu, thập phần đồng ý nói sang chuyện khác: “Àn, này giường thật là thoải mái a a.” Nói xong liền nằm úp sắp quay về trên giường, nhắm mắt lại thở dài: “Không hổ là X tinh cấp khách sạn a, thiết bị chính là hảo. Không giống với nhà trọ của ta giống như ổ chó, quả thực không phải cho người trụ.” kia không phải người tạo thành sao?

KO chọn chọn mi, thân mình áp đến hắn trên người, nằm ở hắn bên tai cúi đầu nói: “Vậy dọn lại đây theo ta cùng nhau trụ.”

75. Chương 71

Chương 71

Mô-za-a nghe vậy nhảy dựng lên, thắt lưng cũng không đau chân cũng không toan, trừng mắt ánh mắt nhìn đối phương: “Người nói cái gì? !”

KO bình tĩnh lặp lại một lần: “Dọn lại đây, theo ta cùng nhau trụ.”

“Dọn, dọn đi chỗ nào?”

“Nhà của ta.”

“ ”

“Khụ, chuyện này. Rất nghiêm túc.” Mô-za-a ho khan hai tiếng, nghĩ nghĩ, muốn nói lại thôi: “Kia ta đã nghĩ hỏi một chút.”

KO lẳng lặng chờ hần.

“ Miễn tiền thuê nhà sao?”

.

“Àn.”

Vì thế, Mô-za-a, chuyển nhà .

Không cần cảm thấy hần khinh suất thân mã Mô-za-a ý tưởng là, hần cùng KO quan hệ như vậy tuy rằng kỳ quái nhưng nói như thế nào cũng được xem là Khụ, luyến ái đi. Đây chính lần đầu tiên hần luyến ái a, nhân sinh đại sự a. Phải cẩn thận, phải nhớ nhân nhượng đối phương, phải chú ý bồi dưỡng cảm tình, bảo trì độ thân mật, mới có thể làm cho đối phương vẫn giống như lúc ban đầu giống nhau yêu người. người nào đó xem trong”Luyến ái 100 điều tri kỷ”

Chuyện chuyển nhà hần cũng không nói cho ai biết hết, riêng cùng Tiểu Nại nghỉ phép một ngày, Tiểu Nại hiện tại đối với hần đặc biệt phúc hậu, cái gì cũng không có hỏi liên phê chuẩn, trả lại cho hần tiền lương. Bất quá tưởng tượng đến nguyên do lão tam đối với hần tốt như vậy, hần liền một phen chua xót lệ = =. Bất quá ngày đó Bùi Diệp cùng Chân Suất tiểu bằng hữu nhưng thật ra đến hỗ trợ, mỗi tiểu hài tử so với hần này chuyển nhà còn hưng phấn, ở hần cái kia tiểu nhà trọ nhìn tả nhìn hữu xem xét xem xét, ánh mắt sáng lên: “Tẩu tử đây là nhà người sao. Hảo nhỏ a.”

Mô-za-a khoe miệng run rẩy, nhỏ thì thế nào, lão tử là người nghèo đương nhiên so không dậy nổi người đại thiếu gia trụ khu nhà cao cấp. Lão tử cái này gọi là sống thanh bần đạo hạnh!

Bùi Diệp xoay người thu thập rơi rụng ở trên sofa sách cùng quần áo, Mô-za-a có điểm ngượng ngùng, đi qua: “Ta chính mình dọn là được.”

“Không cần, việc này ta đã thói quen .” Bùi Diệp cười cười, tiếp tục thu thập. Mô-za-a lần thứ hai đỏ mắt một chút mỗi tiểu hài tử —— nhiều hiền lành đích nam nhân a.

Một đôi tay từ phía sau vươn ra, ôm lấy Mô-za-a thắt lưng, quen thuộc hơi thở vây quanh trụ hần, có người ở hần bên tai cúi đầu nói: “Ta gọi công ty chuyển nhà công ty tới rồi, đã thu thập xong chưa?”

Mô-za-a xấu hổ tránh khỏi tay hần, hét lên: “Người nha không hỗ trợ còn thúc giục —— thúc giục cái gì thúc giục! !” Một cước đá qua, “Đi dọn cái bàn ——”

Chân Suất tiểu bằng hữu vỗ tay: “Thiệt nhiều năm không ai dám đối với lão đại động thủ động cước, tẩu tử nhĩ hảo lợi hại a a (^o^)/~”

KO buông tay ra, nhẹ nhàng phê cần một chút Mô-za-a vành tai, Mô-za-a ăn đau nói lầm bầm, hần mới bỏ qua. Quay đầu lại tảo liếc mắt một cái mỗi đang xem cuộc chiến hưng phấn tiểu hài tử, đối hần làm thủ thế, mỗi tiểu hài tử lập tức thức thời không có lên tiếng.

“Gia cụ để lại đi, ta bên kia có.”

Mô-za-a trừng: “Người kỳ thật chính là nhàn hạ không nghĩ dọn đi.”

KO không chút nào phủ nhận, nói: “Có nguyên nhân này.”

Thái độ vô sỉ này làm kẻ khác giận sôi gan, Mô-za-a nội ngư đầy mặt...TOT

Vì thế, gia cụ thần mã. Đều bị để lại.

Mô-za-a vội vàng dọn chính mình máy tính, chợt nghe trong phòng truyền đến mỗ tiểu hài tử một tiếng”Di?” kinh hô.

“Phá thầy thuốc người lại đây xem! Đây là cái gì a, sách này.”

Trong phòng truyền đến thanh âm lật trang sách, mỗ tiểu hài tử đứng ở trước giường, tò mò lật sách ra.

Mô-za-a giật mình một cái nhảy dựng lên, bay nhanh xông vào trong phòng một phen đoạt cuốn sách qua, “Không nên nhìn ——”

“Tẩu tử?” Chân Suất nháy mắt mấy cái, nghi hoặc.

Mô-za-a mặt đỏ tai hồng, nói lắp nói: “Này, đây là, khụ.”

Bùi Diệp nhìn nhìn kia rất không hài hòa bìa sách, ho nhẹ một tiếng: “Tẩu tử.”

“Ách?”

“Mặt sau.”

Mô-za-a quay đầu, liền phát hiện KO không biết khi nào thì đã muốn đứng ở hần phía sau, ánh mắt trầm tĩnh nhìn hần. Trên tay cầm cuốn tạp chí.

Hần có một loại tai vạ sắp đến nơi cảm giác.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Không khí quỷ dị .

Bùi Diệp lôi kéo nhà mình tiểu chịu điệu thấp đi ra ngoài.

KO đi qua, tảo liếc mắt nhìn bìa sách có hình một nữ người mẫu thân hình gợi cảm một cái, không có biểu tình gì hỏi han: “Người thích loại hình này?”

Mô-za-a cố gắng trấn định đem cuốn tạp chí nhu thành một đoàn, hoang mang rối loạn giải thích nói: “Ách, này, đây là Ngu Công lần trước ở lại nhà ta.”

“Thật không?” KO nhìn hần, đậm mạc nói: “Người không phải liền thích loại nữ nhân đại hung đại mộng này sao?”

Nhớ tới lần trước chính mình ở phòng tắm bị đùa giỡn chuyện, Mô-za-a mặt cùng bị nước sôi nóng qua dường như đỏ, hần chỉ vào KO cái mũi, rống: “Người đây là cái gì ngữ khí a! ! Người nào nam nhân không thấy qua loại tạp chí này a a, không thấy qua mới không bình thường đi! ! —— đừng nói cho ta người không thấy qua! !”

KO ánh mắt lóe lóe, không nói chuyện.

Vốn tưởng rằng đối phương sẽ chính nghĩa lời nói phản bác, không phải đâu. Hần nhớ tới KO phía trước nói với chính mình là hần đối với nữ nhân không có hứng thú, kia chẳng lẽ hần đều là nhìn nam nhân ảnh chụp để xúc tiến thể xác và tinh thần khỏe mạnh. Có loại tạp chí bán mị này. Hần nhìn đối phương đột nhiên lặng im, vội ho một tiếng: “Khụ. Cho nên nói, ta chưa nói sai đi.”

KO không nói chuyện, liếm hạ mắt, đi ra ngoài.

Mô-za-a cầm lấy trong tay tạp chí, sững sốt một chút, đột nhiên có điểm xấu hổ. Vừa mới đã xảy ra chuyện gì = =, vì sao không khí đột nhiên hội trở nên quỷ dị như vậy a vì sao.

Mô-za-a liền như vậy đứng ở tại chỗ, đau khổ suy tư về chính mình rốt cuộc nói sai cái gì

Chẳng lẽ KO bởi vì chính mình riêng tư bị vạch trần mà thẹn quá thành giận?

Này cũng không tính riêng tư đi a a. Toàn bộ thế giới nam nhân đều sẽ làm loại chuyện này a a a a a.

Chẳng lẽ hần là. Thẹn thùng

Lập tức phủ định: không giống.

Vẫn ghé vào ngoài cửa nghe lén Chân Suất tiểu bằng hữu điểm mũi chân lặng lẽ đi tới, vỗ vỗ Mô-za-a: “Tẩu tử, ta nói cho ngươi một sự kiện nga.”

Hần khờ dại hưởng Mô-za-a nháy mắt mấy cái lặng lẽ nói: “Lão Đại trong phòng là không có tạp chí, bắt quá, có của ngươi ảnh chụp nga.”

.

.

76. Chương 72

Chương 72

Ảnh chụp của mình, giống Mao Chủ Tịch giống nhau bị đóng khung treo tại trên tường nhà KO.

Đây là Mô-za-a trong đầu toát ra thứ nhất hình ảnh, lập tức hần rùng mình một cái.

Không thể nào a a a a a. Mô-za-a tay run run chỉ vào Chân Suất tiểu bằng hữu, run giọng nói: “Của ta ảnh chụp?”

“Ừ!” Chân Suất tiểu bằng hữu gật gật đầu.

“Ngươi nói trong nhà tên kia có ảnh của ta? ! Khi nào thì chụp? Hần làm sao chụp được? Ta như thế nào lại không biết a a a ——” đột nhiên, Mô-za-a lại giống như nhớ tới cái gì, trừng mắt: “Ta lần trước ở trong nhà hần như thế nào không thấy được?”

“Ngươi đi qua a.” Mỗ tiểu hài tử cười đến có một tia hồn nhiên cùng tà ác, ý vị thâm trường nhìn Mô-za-a: “Ta nói không phải nơi này phòng ở, là lão Đại chân chính nhà nga.”

“Hần còn có một cái chân chính nhà?” Mô-za-a đột nhiên cảm thấy, chính mình đối với mỗ cái buồn tao nam hiểu biết thật sự rất ít a.

“Ân!” Chân Suất nháy mắt mấy cái: “Tẩu tử ngươi yên tâm, lão Đại nhất định sẽ mang ngươi đi, đến lúc đó ngươi hỏi lại hần về chuyện ảnh chụp đi.”

“= = uy uy!”

Gặp Mô-za-a bộ dáng không bỏ qua, mỗ tiểu hài tử đột nhiên kêu lên: “Ai nha, ta giống như nghe được phá thầy thuốc kêu ta, tẩu tử ta trước đi ra ngoài a (^o^)/~”

Không đợi Mô-za-a kịp phản ứng, hần đã muốn sôi nổi chạy đi ra ngoài, trên mặt lộ vẻ ai cũng nhìn không tới trò đùa dai thực hiện được.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Mô-za-a vẫn cương nghiêm mặt.

Thẳng đến đem hết đồ đạc dọn lên xe, thẳng đến KO trong nhà, thẳng đến Bùi Diệp bọn họ hỗ trợ dọn xong đồ vật này nọ, thẳng đến ——KO vươn tay sờ lên hần cái trán, vén lên tóc hần, cúi đầu hỏi một tiếng, “Làm sao vậy?” Mô-za-a mới nâng lên mắt, buồn thanh hỏi: “Ta suy nghĩ, ngươi còn có nhiều ít việc mà ta không biết.”

KO nhúu mày, ở hẳn bên người ngồi xuống, “Chân Suất theo người nói cái gì.”

Hắn ngữ khí trầm thấp, tựa hồ sớm dự đoán được Mô-za-a nghe được tin tức gì đó.

Mô-za-a quay sang nhìn hắn, mặt không chút thay đổi ngắn gọn nói: “Ảnh chụp.”

KO sắc mặt không có gì dao động, thậm chí còn không cần hắn giải thích cũng biết hắn chỉ chính là cái gì, “Ảnh của người ta quả thật có 1 tấm.”

“Chỉ có 1 tấm?”

“Ân.”

KO nhìn hắn, lại thần nhiên nói: “Ta vẫn ngại ít.”

“ ”

“Hoàn hảo về sau có rất nhiều cơ hội.” KO hôn lên tóc hắn, hô hấp ấm áp nhẹ nhàng phả vào màng tai hắn, “Mỗi ngày đều chụp một quyển đi, về sau, chờ chúng ta già, lâu lâu lấy ra xem.”

“ ”

Vì cái gì mỗi lần người này đều có thể bình tĩnh nói ra những lời buồn nôn như thế chứ a a.

Mô-za-a mặt ghen đỏ, ánh mắt thấp nhìn người nào đó thon dài ngón tay, đầu óc trống rỗng, hoàn toàn quên chính mình vừa mới ở khởi bình vẫn tội chút thần mã, bắt đầu giả ngu nói với hắn: “Khụ, ta đột nhiên phát hiện tay người rất dài. Ách, rất tốt xem. ”

“Người thích?” KO nhìn nhìn ngón tay của mình, nhúu nhúu khoe miệng: “Là rất tốt, phương tiện làm rất nhiều sự. ”

Mô-za-a đột nhiên bị ngữ khí của hắn làm cho kinh ngạc một chút, đột nhiên có dự cảm không tốt.

KO đứng lên, một tay gợi lên Mô-za-a cằm, vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng huých bính môi hắn, “Có thể như vậy. ”

Tay kia thì tham nhập Mô-za-a quần áo, tìm chỗ mẫn cảm của hắn vuốt ve một chút —— “Còn có thể như vậy. ”

“Ngô!” Thiếu chút nữa liền ức chế không được rên rỉ ra tiếng, Mô-za-a lập tức nhảy dựng lên, mặt đỏ tới mang tai chỉ vào hắn mắng: “Người vừa phải thôi —— dựa vào, suốt ngày chỉ biết động dục, người này động vật nguyên thủy! Cầm thú! ! Lão tử nhấn người lậu rồi, người TM lại loạn bính ta ta liền đem người XX cấp thiết xuống dưới! ! Bỏ vào trong nồi thịt kho tàu kho XXXXXX. ” o()o, Hắc tiểu chịu rất đáng khinh

KO đã muốn không hề để ý tới hắn mắng mỗ, hắn biết này chính là trước mắt này người che dấu sự thẹn thùng, hắn khuynh thân liếm hôn Mô-za-a xương quai xanh, đem hắn chặt chẽ khóa tiến chính mình trong lòng ngực, “Đi phòng tắm đi.” Hắn thần nhiên nói, trên tay dùng một chút lực, đem Mô-za-a ôm lấy.

Mô-za-a kiên trì bắt khuất giấy dựa, rống: “Người TM khi lời ta nói là không khí a —— lão tử không làm! !”

“Cái gì?” KO nheo lại mắt, trên tay nhanh căng thẳng.

Mô-za-a ở hẳn trong lòng ngực dùng chân đá hắn, rít gào: “Trừ phi làm cho ta ở mặt trên!”

KO không chút suy nghĩ, nói: “Hảo.”

“Gi?” Mô-za-a chính mình ngược lại ngây ngẩn cả người.

“Chờ người trưởng thành nói sau.”

“ . . . Lão tử thân cường thể tráng, cơ bụng sáu khối, MAN đắc rồi tinh rồi mù, điểm nào cho người cảm thấy được giống vị thành niên?” Mô-za-a muốn mắng nường.

KO đã muốn ôm hấn vào trong bồn tắm lớn, hôn hôn hấn sau cổ, một tay phúc trụ hấn hạ nửa người dưới mỗ bộ vị, trầm thấp nói: “Ta chỉ chính là. Nơi này.”

“ ”

Mô-za-a trừng lớn mắt, một chút không thể tiêu hóa hấn đối chính mình nam tính tôn nghiêm xích loả khinh thị, vừa định đá qua một cước, lại tại một giây sau hú lên quái dị, sắc mặt lập tức vặn vẹo.

“Đứng lên ” KO dùng ngón tay thon dài của hấn, nhẹ nhàng huých Mô-za-a mỗ vị tiểu huynh đệ.

Mô-za-a mặt soát cái đồ au.”Dựa vào, người buông ra! ! Ta X—— ân a a. ”

.

.

Lại một hồi nghiêng trời lệch đất gây sức ép.

Gây sức ép xong sau, KO đem ướt sũng người nào đó theo trong bồn tắm ôm đi ra, đi đến phòng ngủ.

Mô-za-a hữu khí vô lực nằm úp sấp, miệng ngay cả mắng ngữ khí đều không có .

KO cho hấn đắp cái chăn, hôn nhẹ lên mái tóc của hấn, nhẹ giọng nói: “Thật muốn chụp được biểu tình vừa rồi của ngươi, đáng tiếc đã quên lấy máy ảnh.” Lại nói: “Lần sau đi.”

Mô-za-a hấp hối mắt trợn trắng.

KO xốc lên chăn, ở hấn bên người nằm xuống, tay duỗi ra, đem Mô-za-a kéo qua ôm lấy.

“Vẫn đứng ở ta bên người đi. ”

KO thanh âm nhẹ như thở dài, rất nhanh liền tiêu tán ở trong không khí.

Trong phòng mở hệ thống sưởi ấm, Mô-za-a mơ mơ màng màng tại trong ôm ấp cùng hơi thở quen thuộc lâm vào ngủ say, KO chặt chẽ ôm lấy hấn, tay đặt ở mô-za-a trên lưng, kiên định lại có lực.

Trên tường Phong Linh nhẹ nhàng lay động vang lên.

Trong phòng tắm hai người vừa mới cởi quần áo rơi rụng, một mảnh bừa bãi.

77. Chương 73

Chương 73

phiên ngoại ảnh chụp

HK đến B thị máy bay, chậm rãi đáp xuống sân bay quốc tế.

Nam nhân mặc một thân quần áo màu trắng hươu nhàn theo bên trong đi ra, bên cạnh còn đi theo một cái lúu rúu thiếu niên.

“Oa —— thủ đô!! Mao Chủ Tịch! Lão Đại ta thật sự rất hưng phấn ! Ta lớn như vậy lần đầu tiên đến B thị ! A

~ hảo lớn (^o^)/~” thiếu niên vẻ mặt hưng phấn phát biểu, vui vẻ xoay tròn đi đường, thậm chí đem chính mình mũ lưỡi trai gỡ xuống ném lên không trung, lại tiếp được, sung sướng nói lầm bầm hát nổi lên của ta Trung Quốc tâm , ánh mắt quay tròn chuyển hết nhìn đông tới nhìn tây, rất giống Lưu bà ngoại vào lồng lầy trang viên.

Tiếng ca hỗn tạp của hấn thật sự rất chói tai lại tiếng huyền não, khiến cho nam nhân nhúu nhúu mày, lạnh giọng nói ra hai chữ: “Câm miệng.”

Lời nói của hần thiếu niên từ trước đến nay đều không dám không nghe theo. Tiếng ca ngừng, thiếu niên biểu tình mếu máo, ủy khuất nhìn hần.

“Đi gọi Bùi Diệp tới đón người.” Nam nhân mặt không đổi sắc, lạnh lùng nói.

“Ta không đi! Ta còn không hảo hảo ngoạn đủ đâu, cái kia thối thầy thuốc ——” thiếu niên cau cái mũi, một bộ tùy hứng kiêu căng ngưỡn khí, “Hần nếu tới, khẳng định sẽ không cho ta ở chung quanh đi chơi. Lão Đại

người đừng đuổi ta đi được không ~ ta cam đoan không bao giờ ... nữa phiền người ! Tuyệt đối !” Nói xong lời cuối cùng, hần tha dài ngưỡn điệu, đáng thương hề hề nhìn về phía nam nhân.

Nam nhân bất vi sở động, trầm giọng nói: “Đợi ta trực tiếp đi tân công ty, người đừng đi theo.”

Thiếu niên chớp chớp ánh mắt, đột nhiên”Ai nha” một tiếng, hỏi: “Đúng rồi, công ty kia không phải nói phải người đến đón sao? Như thế nào còn không có đến a ~” hần vươn dài cổ nhìn chung quanh, lại quay đầu nhìn xem nam nhân, cười hì hì lấy lòng nói: “Nếu người còn không có đến, ta đây cùng người cùng nhau đợi cho người đến mới thôi được không ~”

Nam nhân mặt không chút thay đổi liễm hạ mắt, xem như dung túng tiểu yêu cầu của hần. Thiếu niên hoan hô nhảy nhót một tiếng, giống như phạm nhân được đặc xá bay nhanh nhằm các góc ở sân bay, cầm lấy máy ảnh đeo ở trước ngực loạn chụp.

“Oa! Ngoài nghề —— hồng tóc!” Thiếu niên kích động tiến lên chào hỏi: “hello?” Ngoài nghề đã ở trở mắt nhìn theo bản năng đáp lại một câu “hi” , “Click ——” thiếu niên thừa cơ ấn chụp.

“Oa —— người da đen!” “Ai ai người kia ăn không phải cây dẻ ——” “A a tiểu cô nương cắt tóc đầu đinh ——” liên tiếp hưng phấn tiếng kêu.

Nam nhân thấy nhưng không thể trách nghe bên tai trước sau như một tiếng huyền ảo, ở trong đám người thần nhiên nhìn lướt qua, không có Trí Nhất khoa học kỹ thuật công ty dấu hiệu.

Một cái đoàn tin nhắn tới di động: lão Đại, các người tới rồi sao? phát kiện nhân là bùi diệp.

Hần nhắn về: lại đây đem nhà người con khiên đi.

Đầu bên kia Bùi Diệp khẽ cười một tiếng, khởi động xe.

Ly xuống máy bay đã muốn hơn mười phút, người tới đón lại chậm chạp chưa tới, hần cũng không để ý, một tay cầm túi tiền dựa lưng ở trên tường, một tay kia không chút để ý ngoạn bấm di động.

Một chiếc xe taxi dừng ở cửa, cửa xe mở ra, một nam sinh tuổi còn trẻ nhanh nhẹn theo trên xe nhảy xuống, động tác rất sốt ruột, hần hướng quần túi tiền tìm tìm đang chuẩn bị trả tiền cho tài xế xe, đột nhiên động tác dừng lại một chút một chút, sau đó hần lại ở trong túi tiền tìm hết túi nọ đến túi kia, lập tức thân mình cứng cồng, giống như ngũ lôi oanh đỉnh, vẫn duy trì biểu tình như nuốt phải trứng chim, quay đầu lấy động tác chụp đối với tài xế xe, khô cần nói: “Bác tài, kia cái kia ta giống như không mang tiền.”

Tài xế trừng mắt, thối râu không biết hướng hần rít gào một câu thần mã gì đó. Nam sinh kia sắc mặt càng khó nhìn, mặt có chút hồng, hần xấu hổ đối với tài xế xe nói: “Bác tài đừng kích động, ta, ta sẽ tìm tìm!”

Hần trở mình lần trên người tất cả túi tiền, lại một đồng đều tìm không được. Nam sinh nóng nảy, thậm chí đứng lên nhảy hai cái, ý đồ nhìn xem trên người có thể hay không rớt ra tiền.

Nam nhân yên lặng đem một màn này thu hết vào trong đáy mắt, đột nhiên cảm thấy được vài phần thú vị, ánh mắt không khỏi bị nam sinh kia hấp dẫn qua.

Tiếp theo vài giây, một đồng tiền xu loảng xoảng rơi xuống đất, nhanh như chớp lặn lại đây, vừa lúc, thẳng tắp dừng ở bên chân nam nhân.

Nam sinh trừng lớn mắt, trơ mắt nhìn một đồng duy nhất trên người ngã nhào tới bên chân một người xa lạ, lại trơ mắt nhìn —— cái kia nam nhân xa lạ nhẹ nhàng loan hạ thất lưng, nhặt lên đồng tiền xu kia.

Hần thẳng ngoắc ngoắc chạy tới, nhìn nhìn cái kia khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng nam nhân, nuốt nuốt nước miếng, mở miệng nói: “Àn, cái kia. Là của ta.”

Nam nhân nâng lên con người, nhìn thấy nam sinh tuổi còn trẻ, trắng nõn búp bê mặt giống như một học sinh trung học, T sơ mi quần bò, trước ngực ẩn thật to chữ tiếng anh "God save me!", tóc ngắn đen bóng, ánh mắt cũng đen láy đang nhìn hắn, trong mắt dẫn theo một chút đáng thương hề hề.

.

Thấy hắn không nói lời nào, nam sinh có chút sốt ruột, nghĩ đến hắn là người ngoại quốc không nghe hiểu mình nói, dù sao trong sân bay người nước ngoài đến du lịch rất nhiều. Hắn lại lấp bắp dùng sức sặc tiếng Anh của mình, hàn ngữ học trong TV, ngày ngữ học trong phim hoạt hình đều nói một lần.

Nam nhân vẫn không nói chuyện.

Nam sinh quả thực khóc không ra nước mắt, mặt nhăn mày nhó.

Ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa thủy tinh chiết xạ chiếu vào sườn mặt tuần tú của nam nhân.

"Mở bàn tay ra." Hắn rốt cục thấp giọng mở miệng, lấy ngữ khí mệnh lệnh nói.

Nam sinh ngơ ngác chớp chớp ánh mắt, ma xui quỷ khiến ngoan ngoãn vươn một bàn tay.

—— lạch cạch, tiền xu rơi vào hắn trong lòng bàn tay.

"Click ——"

Có cái thanh âm rất nhỏ vang lên.

Nam sinh giật mình một chút, nắm chặt rãnh tay thu hồi. Sau một lúc lâu, lại cố lấy dũng khí một lần nữa ngẩng đầu, nhỏ giọng hỏi: "Cái kia, người có thể hay không cho ta mượn một chút tiền?"

XXXX

Đương nam sinh cầm tiền vội vàng hướng cửa hỗn hỗn chạy tới sau, thiếu niên không biết theo người nào góc chạy đến, trong tay giơ lên máy ảnh, hướng mặt không chút thay đổi nam nhân le lưỡi: "Lão Đại, bị ta chụp được rồi~" hắn cười hì hì lấy ngữ khí trêu chọc nói, thật hiếm khi thấy lão đại nhà mình rộng lượng như vậy.

Chính là, chỉ có rất ít người biết, nam nhân lạnh lùng này không phải lãnh tình như vẻ bên ngoài.

Nam nhân hướng hắn bên kia nhìn lướt qua, thấp giọng nói: "Bùi Diệp, đem người mang đi."

Hắn là đối với phía sau thiếu niên phía sau nói, thiếu niên nghe xong hắn nói, kinh hoảng xoay người, tiếp theo liền chống lại một đôi ôn nhu ánh mắt, hắn bị người nọ ôm, lập tức cái trán bị người nọ khế hôn một cái: "Thật có lỗi, ta đến chậm, chờ lâu không?"

Thiếu niên phết miệng, vừa định nói không, Bùi Diệp đã muốn lấy ngón trỏ để ở môi hắn, nhẹ giọng nói: "Hừ."

Hắn ánh mắt ôn nhu, cũng không dung cự tuyệt.

"Lão Đại, cần chúng ta lại cùng người chờ không?" Bùi Diệp ngẩng đầu hỏi.

"Không cần." Nam nhân lạnh lùng nói. Hắn vừa mới đã muốn thoáng nhìn, người nào đó trong tay cầm bằng ghi Trí Nhất khoa học kỹ thuật công ty.

"Tốt lắm, chúng ta đi trước." Bùi Diệp lời kéo nhà mình tiểu chịu xoay người, lại bị phía sau nam nhân ra tiếng gọi lại, "—— Máy ảnh." Hắn hạ giọng nói.

Bùi Diệp thoáng kinh ngạc chớp chớp mắt, thiếu niên lại hoàn toàn không hiểu hắn nói cái gì. Sau đó, Bùi Diệp nở nụ cười, cười đến có chút khó được bốn cột, đem thiếu niên trong tay máy ảnh ném qua, lại xoay người rời đi.

Nam nhân vững vàng tiếp được, quay đầu đi, liền nhìn đến nam sinh thở hồng hộc hướng hắn chạy tới ——

"Ai, bạn thân, cảm ơn, cảm ơn ~~ người thật sự là một người tốt, so với lời phong đều TM lời phong!"

.

“Người lưu cái tên cùng điện thoại cho ta đi, ta trở về liền lấy tiền trả cho người.”

“” Sau một lúc lâu, “Ta gọi là KO.”

“A? A! Người! Vậy người không phải là người mà ta phải tiếp đó chứ.”

Duyên phận a, có lẽ liền từ thời khắc này về sau bắt đầu dây dưa.

XXX

Thật lâu về sau một ngày nào đó, nam sinh vụng trộm sau lưng người nào đó xông vào cái kia Nhà trong phòng ngủ, mở to mắt thẳng tắp nhìn thấy đầu giường khuông ảnh bằng bạc chỉ thấy trong hình chính mình đang ngơ ngác vươn tay tiếp nhận tiền xu, cuộn cuộn nhớ lại, tâm tình thoáng chốc ẽ ầm sấp sấp trầm vị tạp trần, hấn lại giật mình vừa sợ, đáy lòng ở trong chỗ sâu còn dâng lên một trận mềm mại tê dại.

“Cái gì thôi.” Nam sinh nhẹ giọng nói lầm bầm, còn nghĩ rằng thật sự là Ngu Công bọn họ chụp. . . . Hấn lại cười nhạo một tiếng, chỉ vào trong ảnh chụp chính mình nhẹ giọng mắng: “Ngốc X!” Để làm chi phải vươn tay ra nhận tiền a a, chân tướng người xin cơm. Lại chỉ chỉ người biểu tình đậm mặt, “Tử buồn tao nam! SE tình cuồng! Vương bát đản!” Mắng mắng, lại xì một tiếng bật cười.

Một đôi tay từ phía sau vươn tới, hoàn trụ hấn thất lưng, quen thuộc hơi thở quanh quẩn tại bên người. Nam sinh gắt gao cắn răng, không cho chính mình biểu hiện ra một tia vui sướng, hấn nâng lên cằm, vênh vác tự đắc trong lỗ mũi hừ một tiếng: “Người người này, nguyên lai theo lần đầu tiên gặp mặt liền yêu thượng ta a, bốn đại gia mị lực chính là không người có thể kháng cự nha, Aha cấp.”

Tiếp theo vài giây, thanh âm liền bị nam nhân ở phía sau phong trụ. Con dư một trận triền miên lời lẽ trần trọc tiếng động.

Sau giờ ngộ dương quang yên tĩnh ầm ập, khuông ảnh bằng bạc ôn nhu đứng ở nơi đó.

Thời tiết sáng sửa, thời thế an ổn, năm tháng yên tĩnh.

78. Chương 74

Chương 74

Mô-za-a oa ở nhà cùng ngu công nói chuyện phiếm.

Ngu Công đào núi: tiểu bạch kiểm, người làm sao vậy! Gần nhất hay bỏ bê công việc, công việc của người đều rơi xuống đầu ca ca, không phúc hậu a.

Gia tối khinh bỉ buồn tao nam: Ai, đừng nói nữa, lão tử gần nhất đều không hay ho!

Ngu công đào núi: Uh (o)? Hay là ——

Ngu công đào núi: người thật sự bị KO cấp cường ? ! ! !

Gia tối khinh bỉ buồn tao nam:

Ngu Công đào núi: không thể nào? Bị ta nói trúng rồi!

Gia tối khinh bỉ buồn tao nam: (#) Hừ! ! Người mới bị cường! Các người cả nhà đều bị cường! !

Ngu Công đào núi: không phải bị cường? Chẳng lẽ (o) ! ! —— người là tự nguyện! ! ? (chỉ ——)

Gia tối khinh bỉ buồn tao nam: -_-||| họ Vu, coi chừng lão tử hack máy tính của người! !

Ngu công đào núi: Vậy lão tử liền phản công! ! ~~~ dù sao chúng ta phương diện này cũng tám lạng nửa cân.

Gia tối khinh bỉ buồn tao nam: Người đủ vô sỉ!

Ngu công đi sơn: diệt ha ha ha

Mô-za-a trong đầu đã muốn tự động tưởng tượng đến vẻ mặt tiểu nhân đắc trí của Ngu Công, cái này then quá thành giận oa, trong lòng ân cần thăm hỏi mười tám đời tổ tông của Ngu Công không dưới một vạn lần.

Một đôi tay theo phía sau vươn ra, cầm lấy một bên tai nghe, nam nhân đối với ông nghe thấp giọng nói: “Nếu ta giúp hần thì sao?”

Ngu Công thanh âm cười gian nháy mắt lặng im .

“ ”

Mô-za-a cứng ngắc , hần ở trong nháy mắt cơ hồ muốn chết tâm đều có !

Này tử buồn tao nam, làm gì ở phía sau chạy tới chen vào nói a a a a, này TNND không phải là đem JQ chiêu cáo thiên hạ sao a a a a a a ! ! !

Mỗ buồn tao nam gặp mong muốn hiệu quả đã đạt thành, buông ống nghe, ngửi ngửi mang tai của hần, nói: “Đi ra ngoài ăn cơm đi.”

Mô-za-a đã muốn thạch hóa cứng ngắc, tùy ý đối phương lôi kéo chính mình đứng dậy, đi ra ngoài.

Ngày hôm sau đi đến công ty, Ngu Công thế nhưng phá lệ chạy qua phòng lập trình, nhìn tả nhìn hữu xác định mỗ vị mặt lạnh sát thần không ở sau, mới cao thấp nghiêm túc cẩn thận nhìn Mô-za-a một phen, nói: “Đi? Như thế nào không tìm được?”

Mô-za-a bị hần nhìn đến cả người không được tự nhiên, suýt nữa bạo đi: “Người TM đang tìm cái gì!”

Ngu Công hắc hắc cười: “Ta đang tìm chứng cứ để lại.”

Mô-za-a đập bàn ——

Một bên Tiểu sư muội thấy tình thế không ổn, vội vàng đem Ngu Công rút ra nói: “Vu sư huynh anh thật sự hơi quá đáng!”

Mô-za-a gặp rốt cục có người vì chính mình bị tổn thương mà can thiệp, trong lòng cảm thấy an ủi.

Ai ngờ tiếp theo vài giây, Tiểu sư muội nói: “Đối với một cái không được tự nhiên chịu, bị người giáp mặt vạch JQ quả thực là so với chuyện bị bạo cục còn nan kham a, anh như thế nào có thể nói thẳng thắn như vậy.”

Mô-za-a học máu.

Giữa trưa, Ngu Công tiếp đón mọi người cùng đi ăn cơm.

Trên bàn cơm, mô-za-a muốn ăn cá hấp xả, bị Ngu Công ngăn lại.

“Uy —— họ Vu ngươi muốn bị đánh phải không!” Mô-za-a nổi giận, tên vương bát đản này ngày hôm này sao thích đối đầu với hần thế không biết!

Ngu Công tận tình khuyên bảo nói: “Tiểu bạch kiểm, ta là vì ngươi hảo a.”

Mô-za-a: “ ”

Ngu Công bốn phía nhìn, lặng lẽ tiến đến hần bên tai nói: “Ta nghe Tiểu sư muội nói, bị áp cái kia không thể ăn nhiều thức ăn cay, bằng không chuyện phòng the sẽ không hài hòa.”

Mô-za-a sắc mặt nháy mắt khó coi, trừng mắt nhìn khuôn mặt khiếm đánh của Ngu Công, không thể nhịn được nữa ở dưới bàn ăn đạp hần một cước!

Sau đó khuôn mặt Ngu Công trở nên nhăn nhó nhảy dựng lên!

Mọi người trong bàn tầm mắt tề soát nhìn về phía Ngu Công ——

“Ngươi đứng lên! Ta có chuyện nói với ngươi! !” Mô-za-a bàn tay chỉ hướng một người, mặt đỏ bừng nói.

KO thả chiếc đĩa, thản nhiên đứng dậy, cầm lấy bàn tay đang vươn ra của hắn lôi kéo đứng lên, thấp giọng nói: “Hảo.”

79. Chương 75

Chương 75

Mô-za-a không nghĩ tới KO thế nhưng sẽ như vậy rõ ràng đáp ứng yêu cầu của hắn, thế cho nên hắn có chút hối hận vừa rồi có phải hay không hắn là đưa ra yêu cầu khó khăn một chút để cho hắn đáp ứng. Tỷ như một ba năm hai bốn sáu hai người thay phiên ở trên mặt linh tinh.

Nhưng đương ý thức được đối phương thật sự đáp ứng, hắn vẫn là không thể khắc chế kích động ! Trong đầu lập tức YY ra bản thân ở trong trò chơi nắm tay KO bãi đường, kiểu hoa đạo phổ lại ở trong một mảnh hăm mộ ghen tị ánh mắt tiêu sái đi vào động phòng trọng chấn phu cương cảnh tượng. Tuy rằng chính là giả thuyết ảo tưởng, nhưng hắn trong lòng vẫn là rất lớn sung sướng a.

KO đứng lên, vỗ vỗ trên người cây cỏ, nhìn vẻ mặt cười ngây ngô người nào đó liếc mắt một cái, thấp giọng nói: “Trở về đi.”

“Hảo.” Người nào đó tiếp tục vẻ mặt hạnh phúc thỏa mãn cười, một lần lông lóc theo trên mặt đất đứng lên, hồn du dương như đi vài bước, lại ba ba chạy về, hỏi: “Đúng rồi. Cái kia, chuyện vừa rồi. Người chừng nào thực hiện a.”

KO nói: “Tùy người quyết định.”

Mô-za-a ánh mắt sáng lên: “Cải lương không bằng bạo lực! Nếu không liền đêm nay đi?”

Nhìn vẻ mặt nhất thiết chờ đợi của hắn đang nhìn chăm chăm mình, nam nhân có chút bật cười, nhưng trên mặt vẫn đặc biệt bình tĩnh nói: “Có thể.”

Mô-za-a lập tức theo trên cỏ bính đứng lên, lập tức lấy điện thoại cầm tay ra, lầm bầm lầu bầu: “Ta cấp Ngủ Công cùng lão Tam bọn họ gọi điện thoại.”

Gọi điện nói cho bọn họ chuyện này, cùng trực tiếp tuyên bố bọn họ trong lúc đó quan hệ có cái gì bất đồng.KO rốt cục không thể ức chế cong khóe miệng lên, cũng thế, dù sao hết thấy có thể chứng minh hắn là của mình.

Vì thế, buổi tối, trong Ảo tưởng tinh cầu, lại náo nhiệt

“Lão Đại, người vội vàng đem chúng ta đều kêu lên là có chuyện gì a?”

Trước miếu Nguyệt lão miếu, rậm rạp đứng một đồng người, đều là người trong bang phái của KO, tập thể đều đến đông đủ. Tom Tróc Con Chuột đại biểu mọi người đưa ra nghi hoặc.

Hồng y nam tử đứng ở trước mặt hắn khoanh tay đứng, ngữ khí bình tĩnh nói: “Ta chưa nói cho các người biết sao?”

“? ? ?”

“(o). . .”

Một đồng dấu chấm hỏi xoát bình xoát bình.

——”Đêm nay ta thành thân.” Như trước bình tĩnh tuyên bố.

“Phốc ——”

“Phốc ! ! !”

Mọi người tập thể phun bình ——

trước mặt [Quang Côn 001]: xong rồi. Đánh quái mấy tiếng đồng hồ, lão tử xuất hiện ảo giác

trước mặt [Đại Thụ Dưới Hảo Lăn Lộn]: +1! Lão tử vừa mới lên, như thế nào cũng ảo giác ? ! !

trước mặt [Đèn Đỏ Đình]: (o) không phải đâu lão Đại! ! Người người người, người nhị hôn! ! Ta tẩu tử làm sao bây giờ?

trước mặt [Thiên Nhai Vô Phương Cây Cỏ]: đúng vậy đúng vậy, lão Đại không thể làm như vậy a a a ! ! Người cùng tẩu tử nháo mâu thuẫn? Thành thân? Người với ai thành thân gào khóc

~~

.

Mọi người thất chủ bát thiết??? Xoát bình, đều biểu đạt ra kinh ngạc ý, cũng vì nhà mình thật lâu không xuất hiện tẩu tử mà bất công. Dù sao cũng coi như cùng nhau kề vai chiến đấu qua, mọi người đối vị kia ngẫu nhiên bạo thô khẩu tính tình thẳng thắn “Tẩu tử” vẫn có ấn tượng rất tốt

Hồng y nam tử nói: “Không phải nhân vật này.”

“Gi?” Hắn lờn ít mà ý nhiều biến thành mọi người không hiểu ra sao.

Tiếp theo vài giây, một nữ thiên y mặc một thân áo trắng xuất hiện ở trước mặt mọi người, trên đầu đỉnh năm chữ: Không Dám Cao Giọng Ngừ

Mọi người kinh tởm nhìn thấy này đột nhiên toát ra sinh vật cấp bậc mới 11 một thân trang bị mới đến gần nhà mình lão Đại, lại nhìn đến vị này xinh đẹp nữ thiên y dùng nhà mình lão Đại ngữ khí chậm rãi đánh ra bốn chữ: “Ta là tân nương.”

trước mặt [Quang Côn 001]:

trước mặt [Đại Thụ Dưới Hảo Lăn Lộn]:

trước mặt [Tom Tróc Con Chuột]:

Một trận lặng im sau, Quang Côn đồng học mới tay run run đánh ra: tinh thần huynh. Khụ, người, sẽ không phải Yêu nhân đi.

trước mặt [Bọt Biển Nhiều Điểm]: không có khả năng! Lần trước công thành thời gian hắn còn dùng giọng nói này ra lệnh cho chúng ta!

Lập tức có người phản bác!

Lại một trận lặng im.

Sau đó.

trước mặt [Đại Thụ Dưới Hảo Lăn Lộn]: ách, xin hỏi. Chú rể phải ?

trước mặt [Không Dám Cao Giọng Ngừ]: ta phu nhân.

Hắn mới vừa nói xong, chỉ thấy cách đó không xa một cái hồng y nam tử cười tuần mã màu trắng chậm rãi đi thông thả đến, ở trước mắt bao người đứng ở trước mặt nữ thiên y, xoay người xuống ngựa.

Tóc đen dài óng ả, hồng y như hỏa, đôi mắt hoa đào như hút hồn người, nghiêm nhiên là mọi người quen thuộc bộ dáng, làm một cái vươn tay động tác, đặc ý dào dạt nói: “Nương tử! Giờ lành đã đến, chúng ta bái đường đi ——”

Hồng y nam tử, dung nhan vô cùng tuần mỹ, khóe miệng hơi hơi gợi lên, mang theo một nụ cười tà khí. Nhìn chung quanh một vòng đã muốn trợn mắt há hốc mồm mọi người, hắn đặc ý dào dạt chấp tay: “Hôm nay là ngày lành của ta cùng nương tử, cảm ơn mọi người đến chung vui a. Đợi chút nữa đừng quên uống chén rượu mừng lại đi ~”

Sau một lúc lâu, Quang Côn 001 mới nghẹn ra hai chữ: “. Tẩu tử?”

Mô-za-a đen mặt, nhưng lập tức nghĩ hôm nay là ngày vui cũng không tiện cùng hấn so đo, liền hào phóng thừa nhận: “Àn!”

Tom Tróc Con Chuột: RZ, tẩu tử, người cùng Tinh Thần huynh đang ngoạn cái gì a?

Hồng y nam tử cười gian: thành thân a!

Mọi người một trận”.”

Còn có người nghĩ muốn nói cái gì, một bên nữ thiên y đã thân nhiên lên tiếng: “Đủ rồi.” Nói xong xoay người liền đi vào Nguyệt lão miếu.

Mọi người không tự chủ được bị kinh sợ, ngoạn ngoạn theo sát hấn như ong vỡ tổ tiến vào nguyệt lão miếu.

Tiểu Nại, Vi Vi cùng Ngu Công bọn họ cũng đến đây, Ngu Công tuyển chính là cái thích khách, vô cùng kinh ngạc nhìn mọi người vây quanh đôi trai tài gái sắc kia, đứng ở nữ thiên y trước mặt, tư tán gẫu: “KO?”

“Àn.”

Nghẹn nín thở, lại chuyển hướng một người khác: “Người —— tiểu bạch kiểm? ?”

Mô-za-a đáp lại hấn một cái thật to tiểu nhân đắc chí khuôn mặt tươi cười

Ngu Công nín thở, quay đầu lại ở trong góc chàng cái bàn: “Huyền huyền huyền huyền Thế giới con mẹ nó huyền huyền”

Tiểu Nại Hà đứng ở một bên, cười cười nói tiếng chúc mừng, liền một bộ xem kịch vui bộ dáng sống chết mặc bay.

trước mặt [Đại Thụ Dưới Hảo Lăn Lộn]: Nheo ta cái đi! Làm nửa ngày nguyên lai vẫn là hai người, chẳng qua đổi vai diễn!

trước mặt [Tom Tróc Con Chuột]: ta phỏng chừng. Đây là cách mà bọn họ tặng tiền vợ chồng cảm tình đi.

trước mặt [Quang Côn 001]: Kỳ thật, khụ, ngoạn nữ hào nghe nói cũng. Rất thú vị.

trước mặt [Bọt Biển Nhiều Điểm]: hảo hâm mộ a. Thủ Khả Trích Tinh Thần cũng quá sủng hấn lão bà đi, ngay cả RY đều có thể đương.

trước mặt [Đèn Đỏ Đình]: ta cũng cảm thấy như vậy. Hấn thật sự là rất nam nhân (^o^)/~!
Hôm nào ta cũng muốn lấy nam hào thú ta lão công, nhìn hấn có nguyện ý hay không vì ta đương gay. . . .
. .

trước mặt [Ba So với Bối Bối]: Đúng vậy đúng vậy.

Mắt thấy dư luận lại nghiêng về một phía, Mô-za-a rút trườu khóe miệng, trong lòng hừ hai tiếng, lôi kéo đối phương chạy đến trước mặt Nguyệt lão, thầm nghĩ nhanh xác lập danh phận, làm cho chính mình hảo hảo tránh sang một bên.

Nguyệt lão vẫn là thực hiện lạnh, cười tủm tỉm: ngàn dặm nhân duyên đường quanh co, trong biển người mờ mịt hai người gặp nhau đó là duyên. Hai vị đã chuẩn bị tốt chưa, như vậy cộng kết lương duyên, bỉ dục song phi?

Mô-za-a lập tức xoa bóp xác định.

Nguyệt lão tiếp tục mỉm cười: hảo, thỉnh lẫn nhau trao đổi tín vật.

Tín vật, là một đôi bức hoạ phi diều cùng người cá cuộn tròn, phải song phương ở trong nhiệm vụ được đến, Mô-za-a vì tham phương tiện, vừa mới khê cần môi cùng một cái gian thương cò kè mặc cả mới mua được.
.

Hấn điểm giao dịch, đem người cá bức hoạ cuộn tròn cấp KO.

KO phối hợp nhận lấy.

Mô-za-a vừa lòng , nhưng không biết như thế nào, hắn tổng cảm thấy được mí mắt cứ giựt giựt.

Vừa mới nghi hoặc kết hôn này như thế nào thuận lợi như vậy chỉ thấy ngoài cửa tiến vào một đám người, sau đó có người xoát tiểu loa, đối thoại khuông rõ ràng xuất hiện ba chữ cầu huyết: chờ một chút ——

Mô-za-a mí mắt nháy dựng, nhìn thấy người cầm đầu tiến vào, cảm thấy được có điểm nhìn quen mắt, “Người là ai a?”

Nam tử đi đầu dáng người thon dài, một thân màu đen cầm y, cười tủm tỉm nói: “Mỹ nữ, không nhớ rõ ta ?”

Mô-za-a nhìn hắn vài giây, đột nhiên , “Người, người không phải lần trước ở sân thi đấu PK cái kia.”

Áo trắng nữ thiên y thần nhiên tiếp hỏi: “Phong thước?”

Ở đây người cũng kinh ngạc.

Mô-za-a thực lời, người này không phải là minh chủ của quân địch lúc công thanh thời điểm sao, động bất động liền ra khẩu đùa giỡn “Nàng”, hơn nữa sau lại ở trong sân thi đấu PK bại bởi bọn họ cái kia. Người qua đường giáp sao.

Người tới giành cái gì phân diện a a. Mô-za-a hắc tuyến.

“Người tới làm gì?”

Phong Thước cười tủm tỉm nhìn chung quanh một vòng, lười biếng nói: “Ta đến cướp cô dâu a.”

80. Chương 76

Chương 76

Tất cả mọi người lặng im. Sau một lúc lâu, Ngu Công đồng học mới băng bó miệng cẩn thận nghẹn ra một câu: “Thật sự là. Rất cầu huyết”

Quang Côn 001: +1!

Đại Thụ Dưới Hảo Lăn Lộn: +2!

Tom Tróc Con Chuột: +3!

Vi Vi: +N.

Hầu Tử Tửu: giống như trên!

.

Bọt Biển Nhiều Điểm: Phong lớn minh chủ, ngài muốn cướp người ?

Phong Thước: /YD cười, ai là tân nương bốn đại gia liền cướp.

Mô-za-a khoe miệng rút trều. Hắn quay đầu nhìn sang bên cạnh KO: “Hắn đùa giỡn người”

KO nói: “Ân.”

Mô-za-a nói: “Ta nghĩ tấu hấn.”

KO bình tĩnh nói, “Có thể.”

Mô-za-a nói: “Người không tức giận?”

KO nói: “Hoàn hảo, nếu người bị đùa giỡn chính là người, hấn hiện tại đã chết rồi.”

KO ngữ khí bình tĩnh, nhưng lại làm cho người ta tự dưng rét run.

Mô-za-a: “. = = nga.”

Trong Áo tưởng tình cầu quy tắc cướp cô dâu Mô-za-a trước kia cũng không phải chưa từng nghe qua, nghe nói người muốn cướp cô dâu phải cùng chuẩn chú rể PK một hồi, nếu là người cướp cô dâu thắng, Nguyệt Lão hội sẽ hỏi nhà gái có hay không nguyện ý cùng người cướp cô dâu thành thân, nhà gái đồng ý hai người có thể đương trường bái đường, còn có thể đạt được “Thần chi chúc phúc”, cho dù nhà gái không đồng ý, cũng được thưởng cho rất hậu hĩnh, người muốn cướp cô dâu nếu PK thắng lợi sẽ đạt được số điểm kinh nghiệm đại rất lớn. Tương phản, nếu chuẩn chú rể thắng lợi, thì tắc hai người đều sẽ đạt được phần thưởng, nghe nói phần thưởng kia từ đầu đến chân đều là cực phẩm, cho nên không ít người chơi cho dù nói là vì phần thưởng cực phẩm trang bị kia cũng sẽ liều mạng đâm máu chiến đấu hăng hái.

Bất quá đối với Mô-za-a mà nói, trang bị thần mã vẫn là thứ yếu, hẳn là vì nam nhân tôn nghiêm mà chiến!

Trước khi trận PK bắt đầu, Quang Côn 001 dùng tư mật tán gẫu không dám cao giọng nói: Tinh thần huynh, Phong Thước là huynh gọi tới phải không?

KO vẫn bình tĩnh nói: Nga? Dùng cái gì thấy được.

Quang Côn 001: , ngốc tử đều nhìn ra được tên kia nếu không được sự ngầm đồng ý của huynh, hẳn như vậy công nhiên khiêu khích chẳng phải là cùng chúng ta đối địch sao, trừ phi là hắn ăn no không có việc gì làm chạy tới tự dưng tìm người.

KO: ân, phân tích rất không tồi.

Quang Côn 001: hắc hắc, gần nhất ta đang viết tiểu thuyết trinh thám

~~ KO: Người thế nhưng đối hắn hiểu biết nhiều như vậy, lần sau bang hội chiến người liền một người đi PK với hắn đi.

Quang Côn 001: (o) ta sai lầm rồi! ! Ta không nên loạn suy đoán lung tung, tinh thần huynh người tha ta đi. / khóc

.

PK bắt đầu, trong đám người vậy xem có một đám nữ tính đang ở hưng phấn mà nói chuyện với nhau ——

[Hầu Gia Lão Tứ]: gào khóc ~~ vốn chính là tò mò đến để xem thứ nhất cao thủ cùng hắn lão bà nhị hôn, không ngờ lại nhìn đến BG biến BL! ! Lão nương nhiệt huyết sôi trào

~ [Tinh Hạ Đêm Tối]: ta cũng vậy a! Ai, nhân sinh như thế nào cầu huyết như vậy, thật sự là rất huyền huyền aaaa ~~(xa mắt)

[Q mặc bộ Q]: kỳ thật ai gia trước kia liền vẫn cảm thấy Phong Thước trên vẻ mặt viết “Ta thực khiếm đánh” là một M chịu a o(> <)o, thủ=“” khả=“” trích=“” tinh=“” thần=“” không=“” cần=“” đại=“” ý=“” coi=“” chừng=“” bị=“”>

[Bản Tiểu Trư]: mù của ta cầu mắt, vì sao ta lại cảm thấy Thủ Khả Trích Tinh Thần mới là cường chịu.

[Q mặc bộ Q]: gào khóc tiểu trư người không cần làm loạn CP, bản nhân manh S công M chịu

~~ [Cửu Tiên Sinh]: đột nhiên có điểm hy vọng Phong Thước cướp cô dâu thành công, hai đại bang phái Boss cường cường kết hợp, cảm giác rất không sai a (^o^)/

~ [Phong Thước] / hôn gió: cảm ơn các vị mỹ nữ duy trì

~~ [Tom Tróc Con Chuột]: uy uy, các người đám nữ nhân này không cần công khai nói những lời này, tốt xấu cũng phải bận tâm một chút đến cảm thụ của đám nam nhân chúng ta chứ?

[Bạch Viêm]: Tom huynh, chúng ta lại chưa nói người, người kích động làm gì.

[Tiểu Thất Blue]: Đúng vậy, xem ra lần trước chúng ta đối với tiểu Tom giảng dạy còn chưa đủ a

~~ [Tom Tróc Con Chuột]: ta X! Các người kia là kêu quấy nhiễu tình dục! Lão tử hôm nay bắt quá chỉ nói lời công đạo thôi.

[Thiển Hạ]: tằm tắc, đương sự cũng chưa nói chuyện, người nóng nảy như vậy làm gì, hay là tiểu Tom người kỳ thật cũng thâm yêu trộm nhớ Thủ Khả Trích Tinh Thần, mắt thấy người trong lòng sắp bị cướp đi mà thẹn quá thành giận?

[Phong Độ Chỉ Có Tiểu Thiếu Gia]: (o) oa, có JQ!

[Đế Vương Công]: Lấy ghế dựa, ngồi xem JQ!

Đang ở đổi trang bị Mô-za-a thấy vậy khoe miệng liền run rẩy, hỏi Quang Côn 001: những người là ?

Quang Côn đồng học nghiêm nghị nói: đây là tiếng tằm lừng lẫy hủ nữ tổ chức, nghe nói nơi nào bọn họ đi qua nơi đó tất có JQ mọc lan tràn!

Mô-za-a: Hoàn hảo.

Quang Côn 001: hoàn hảo gì?

Mô-za-a: không có gì.

.

Trước khi PK bắt đầu, Mô-za-a hỏi KO: “Người nói ta có thắng nổi không?” KO một tay nâng cằm nhìn hấn, sau một lúc lâu mới nói: “Để cho ta tới thao tác đương nhiên sẽ thắng.” Mô-za-a không nói gì.

PK rốt cục bắt đầu.

Phong Thuốc là thích khách, trang bị cực phẩm cấp bậc lại cao, còn Mô-za-a là vì giữ thể diện theo gian thương trong tay mua trở về, trang bị toàn tên tiếng Anh, cấp bậc so với Phong Thuốc thấp hơn mấy cấp, nhưng trên người trang bị cũng không kém, ai thắng ai thua nhất thời còn nhìn không ra, lúc này phải xem người chơi tự thân kỹ thuật .

Mô-za-a muốn tốc chiến tốc thắng, nhưng Phong Thuốc kỹ thuật cũng thực NB, hai người đánh một trận rất hoa lệ.

Người bên ngoài cũng tâm tình kích động, một cây hoàng qua một đóa hoa cúc ngậm đánh đổ.

Kết quả, Phong Thuốc thắng trận PK.

Mọi người ồ lên.

Hồng y nam tử phơi thây nằm dưới đất, Mô-za-a cũng không vội vả sống lại, trong lòng đang ở nghiêng răng nghiêng lợi nguyên rửa Phong đại minh chủ tổ tông mười tám đời một vụn lần.

Phong thuốc khuôn mặt tươi cười: Mỹ nữ, ngưỡng chừng ~ người kỹ thuật cũng không sai, chính là so với ta kém một chút, người có cái gì muốn nói sao?

Mô-za-a: có, ta nghĩ nói một câu.

Mô-za-a: ngón giữa, ta — dựa vào — người — muội!

Phong Thuốc cứng đờ.

Trong hiện thực người nào đó cũng nghiêm mặt, bắt quá là thua một hồi PK, lại làm cho hấn cảm thấy được vô cùng thất bại, hấn thậm chí không dám quay đầu lại nhìn KO sắc mặt. Nhưng một lát sau, Mô-za-a rốt cục hơi bình phục, ngẩng đầu lên, ủ rũ nói: “Uy, ta thua. . .”

KO sắc mặt bình tĩnh, vuốt cằm: “Ân” .

Mô-za-a nhìn đến biểu tình này của hấn, tổng cảm giác kỳ thật người này trong lòng nhất định là đang khinh bỉ hấn, trong lòng nhất thời càng thêm ảo não, hận không thể rống to vài tiếng để phát tiết.

KO vươn tay qua vuốt tóc Mô-za-a, nhẹ nhàng hôn một cái lên khóe môi của Mô-za-a, KO con người đen láy theo dõi hần, thấp giọng nói: “Bắt quá là trò chơi mà thôi.”

Mô-za-a có loại cảm giác sáng tỏ thông suốt, bất người hoàn toàn ngộ đạo , đúng vậy, chỉ là kết hôn trong trò chơi thôi cần gì phải phiền não! Nghĩ như vậy , hần lại HP toàn bộ đầy bình, nhanh chóng khôi phục tinh thần, ngẩng đầu ưỡn ngực nhìn về phía KO, cười loan ánh mắt, đặc ý ôm lấy cổ KO thẩu lên học hần hôn một cái, bẹp một tiếng giòn vang: “Lão bà, không, nương tử, người thật sự rất hiểu lòng người!”

KO giật mình một chút, nửa ngày mới kéo người qua hung hăng trao đổi một cái hôn triền miên, KO khàn khàn tiếng nói vang lên bên tai người nào đó: “Kêu lại đi. . .”

Mô-za-a bị kếp ngồi vào KO trong lòng, thở hồng hộc chỉ màn hình: “Ngô. . . Có người đến, đến cầu hôn”

KO ghen liếc mắt nhìn màn hình một cái, gặp là Nguyệt Lão hướng nữ thiên y hỏi có hay không nguyện ý cùng người cướp cô dâu lập gia đình, hần liền một ay ôm người nào đó còn một tay vươn qua, rê chuột điểm nhẹ, lựa chọn”Cự tuyệt” .

Kết quả trong dự kiến, Phong Thuộc nhìn qua cũng cũng không có nhiều uể oải, vừa cười nói hai câu”Thật sự là tiếc nuối a”Linh tinh trong lời nói, liền cười tùm tùm dẫn dắt một đám thủ hạ rời đi, làm ột đám người người chờ xem trò hay thất vọng xuyên thấu.

Mô-za-a lú lười, hần nói: “Người này. Sẽ không thuần túy là đến kiểm điểm kinh nghiệm đấy chứ = =”

Quang Côn 001 mọi người chạy tới an ủi nhà mình tẩu tử.

Quang Côn 001: tẩu tử, người đừng quá để ý a, thua liền thua, dù sao Tinh thần huynh cũng là của người.

Tom Tróc Con Chuột: đúng vậy đúng vậy, kỳ thật tẩu tử người đã muốn rất mạnh, vừa rồi có vài lần thiếu chút nữa liền thắng!

Đại Thụ Dưới Hảo Lăn Lộn: lại nói tiếp, kỳ thật tẩu tử kỹ thuật cùng Phong Thuộc ngang nhau, chủ yếu chính là. Tẩu tử của người kỹ năng có phải hay không có một loại tên là”Hỏa vũ đầy trời”?

Mô-za-a: đúng vậy, rồi sao?

Đại Thụ Dưới Hảo Lăn Lộn: cái này đúng rồi, Phong Thuộc trên người mặc là một kiện cực phẩm trang bị tên là ‘Ngân băng bào’ a, mặc cho hỏa hệ công kích có mạnh bao nhiêu cũng đối với không có hiệu quả, khó trách. . .

Mô-za-a sửng sốt, Kỹ năng của mình đại bộ phận đều là hỏa hệ, này này. Chính là RP có vấn đề sao = =

Lúc này, nữ thiên y lên tiếng : “Chuyện này xem như xong, đừng thảo luận nữa, cũng đừng đi tìm Chính Nghĩa Minh phiền toái.”

Mọi người thức thời im miệng, lại náo nhiệt nửa ngày, người dần dần tan, chỉ còn lại Ngu Công mấy người.

Ngu Công đồng học: ai, tiểu bạch kiểm, người nhận đi, người sẽ không có mệnh đương chú rể đâu.

Hầu Tử Tửu: có lẽ về sau cũng không có, ai thán.

Mô-za-a ngẩn ra, ý thức được hần là chỉ chính mình nếu cùng KO ở chung một chỗ, nói vậy về sau sẽ không có cơ hội kết hôn, không khỏi một trận buồn bực.

KO cũng thấy được câu nói kia, ôm lấy hần, thấp giọng nói: “Sẽ không, ngày mai ta đi mua nhẫn.”

Mô-za-a oán hận cắn một cắn hần đầu ngón tay, nói: “Ta mới không mang nhẫn, lão tử còn rất trẻ, là kim cương vương lão ngũ!”

KO cười khẽ.

Vi Vi: mỹ nhân sư huynh, không có việc gì chứ, người cảm thấy hạnh phúc là tốt rồi, chúng ta đều sẽ chúc phúc cho người.

Ngư Công: Tam tẩu nói đúng, đoạn tay áo cũng không tính là việc mới mẻ gì, tìm nam or nữ còn không phải là tìm một cá nhân sống qua cả đời sao, huynh đệ ta không có thành kiến.

Hầu Tử Tửu: lời nói đều bị các người nói, ta nói cái gì bây giờ, giống như trên!

Tiểu Nại mỉm cười, nói: “Ta luôn luôn là phụ xướng phụ tùy.”

.

Mô-za-a bị cảm động, biết bạn là đang chúc phúc ình, làm cho hắn không cần phải lo lắng cùng áp lực, hốc mắt toan toan: “Dựa vào! Thực mẹ nó cảm động!”

Phía sau nhân vượn tay đem hắn ấn tiến chính mình trong lòng ngực, hôn thân hắn ánh mắt.

Mô-za-a lên kênh thể giới kênh dùng loa rống: “Xoát BOSS quá bản sao , nhanh chóng tổ đội! !”

“Còn có, cảm tạ! !”

Mới vừa chạy ra ngoài thành Quang Côn huynh vẽ mặt nghi hoặc đối bên cạnh Tom tróc con chuột nói: “Tẩu tử cảm xúc điều chỉnh thật là nhanh. Nàng mặt sau câu nói kia là theo ai nói?”

Ban đêm, Mô-za-a cùng một bang bạn bè xoát BOSS xoát đến đêm khuya, đêm tân hôn biến thành đêm đánh quái.

Ban đêm, Mô-za-a bằng bó phiếm hồng hốc mắt ngáp dài tựa vào phía sau KO, giống như tiểu động vật cọ cọ, nói: “Hảo khốn, mệt chết lão tử . . .”

Ban đêm, KO động tác nhẹ nhàng ôm lấy mệt rũ rời Mô-za-a, đem hắn đặt ở trên giường, lại xoay người nằm lên trên giường, ôm sát hắn, nhắm mắt lại.

Ban đêm, Tiểu Nại trước khi hạ tuyến tìm KO, hai người tư hàn huyền nói ——

“Hác Mi dùng nhân vật kia, ta đột nhiên cảm thấy được rất quen thuộc, hình như là người trước kia dùng qua một cái tiểu nhân vật.” Nam nhân thần nhiên: “Àn, ta làm cho người ta bán cho hắn.”

“Người đoán chắc hắn sẽ thất bại?”

“Đại khái.”

“A.”

“Như thế nào?”

“Không có gì, có cơ hội lại đến so với một hồi đi, người thắng ta sẽ không đem chuyện này nói cho hắn.”

“.”

Ban đêm, Phong thước buôn bán có lời một đồng lớn điểm kinh nghiệm trở lại chính mình lãnh địa, có người hỏi: “Lão Đại, người trên người ‘Ngân băng bào’ như thế nào xoát được? RP thật tốt a ~”

Phong Thước lắc lắc cây quạt, cười tủm tỉm: “Có người cho.”

“Không phải đâu, món đồ quý như vậy cũng đem tặng người, người nào a?”

“Người nào đó vừa mới cự tuyệt ta nhân sinh trung lần đầu tiên cầu yêu a. Ai nha nha, nói đến ta liền thương tâm, rõ ràng người xấu là hắn, vì cái gì muốn ta đến diễn nhân vật phản diện a. Ta phải đi tìm cái mỹ nữ chữa thương một chút. Đừng tới tìm ta!”

81. Chương 77

Chương 77

Ở chung cuộc sống tiến hành, Mô-za-a ngay từ đầu vẫn là thập phần kiên trì vâng chịu chính mình không được tự nhiên bản tính, tỷ như nhất định phải phân phòng ngủ a, nhất định không thể loạn tiếp đối phương điện thoại linh tinh. Nhưng qua một đoạn ngày, hắn cũng dần dần cảm nhận được cùng một cái đồng tính cùng nhau trụ thật là có chỗ tốt —— tỷ như chính mình có thể danh chính ngôn thuận ở cùng người nào đó vận động sau không cần rửa chén; xấu lắm không muốn nấu cơm, sau đó thoải mái mà nằm ở trên giường ngoại trò chơi chờ người nào đó nấu cơm xong tiến vào hống hắn ăn; buổi sáng dậy trễ có thể vội vàng vàng lấy quần áo đối phương mặc vào; hoặc là mất hứng liền có thể không kiêng kỵ gì ở đối phương trước mặt nói thô tục, ăn cần thăm hỏi người khác lệnh tôn lệnh đường. Một đoạn thời gian này, hắn không thể không nói là vui đến quên cả trời đất, xem như là như cá gặp nước .

Phòng ngủ nhà KO thập phần lớn, nhưng rất đơn điệu, hắc bạch kingsize giường lớn, gối chăn màu đen, sàn nhà bằng gỗ, máy CD màu bạc, hơn nữa còn có TV LCD màu đen ngoại khung đóng ở trên tường, vách tường đều một loạt màu trắng, ngay cả trang trí bức tranh vân vân đều không có, Mô-za-a có đôi khi chính mình nửa đêm tỉnh lại, đều bị dọa nhảy dựng, cảm thấy được âm khí bức người, giống quỷ ốc.

Một ngày nọ hắn đột nhiên nghĩ muốn cầm tờ giấy trắng viết xuống mấy chữ rồng bay phượng múa thật to, liền lập tức hành động.

KO trầm mặc nhìn nhà mình tiểu chủ đứng ở trên giường điểm nhìn trái nhìn phải, kêu la : “KO người xem ta đối chuẩn không, giúp ta lấy keo dán lại đây.”

Hắn nhìn trong chốc lát, liền mở ra máy tính ngồi ở bên giường vội đầu vào công tác.

“Đại —— công —— cáo —— thành!” Mô-za-a vỗ tay một cái, vừa lòng nhìn kiệt tác của mình, quay đầu nhìn KO, thấy hắn hoàn toàn không phản ứng, có điểm khó chịu, “Uy!”

“Uy uy!”

“KO!”

Thấy hắn mặt không chút thay đổi, Mô-za-a dùng sức ở trên giường nhảy vài cái, làm giường hơi hơi chấn động, rốt cục dẫn tới ngồi ở bên giường KO ngẩng đầu lên.

Mô-za-a quỳ gối trên giường ôm cổ hắn, phóng nhiên thanh âm kêu: “Nương tử

~”

KO sờ sờ đầu tóc hắn, cúi đầu tiếp tục công tác.

Mô-za-a bất mãn, nhưng hắn bất mãn từ trước đến nay cũng liên tục không được bao lâu, cuối cùng hắn sử xuất đòn sát thủ, nhẹ giọng kêu một câu: “Thân ái.” —— Tiểu sư muội nói với hắn muốn hống tiểu công cao hứng tốt nhất là ngọt ngào mật mật kêu một tiếng”Lão công” , nhưng hắn thử nói cả nửa ngày đều nói không ra khẩu, vì thế đổi lại liền kêu “Thân ái ” .

Cho dù đổi cách gọi, nhà hắn tiểu công hiển nhiên cũng là thập phần hưởng thụ, cuối cùng theo trong công tác ngược mắt lên, “Àn?”

“Người xem ta viết như thế nào?”

KO quay đầu, liền nhìn đến hai trương giấy thật dài dựng thẳng dán tại đầu giường hai bên, bên trái là xiêu xiêu vẹo vẹo “Ngủ ngủ thẳng tự nhiên tỉnh” , bên phải là khúc khúc chiết chiết “Kiếm tiền đếm tới thủ rút gân” , hoành phi ——”Nhân sinh tín điều”

Mô-za-a đứng ở trên giường chống nạnh cười, “Viết thật là tốt đi? Oa ha ha ~~”

KO bình tĩnh thản nhiên nói “Àn” một tiếng.

Lại một ngày nọ, Tiểu Nại cùng phu nhân đến thăm nhà bọn họ, thấy đôi câu đối rất có phong cách kia.

“Giấy trắng mực đen, giống câu đối phú đính diêu.” Mỗ đại thần bình luận nói.

Mô-za-a nghe xong đánh cái lạnh run, ngày hôm sau liền chán nản đem đôi câu đối “Nhân sinh tín điều” kia cấp triệt .

XXXXXXXXXXXXXX

Nhanh đến năm mới, công ty rất cực cho nghỉ tết, Mô-za-a mỗi ngày oa ở nhà chẳng phân biệt được ngày đêm ngoạn trò chơi, còn có thể cùng KO cùng đi quần áo người khác. Khiến cho tất cả mọi người trong ảo tưởng tình cầu đều biết Thủ Khả Trích Tinh Thần có cái thực H thực BL(thực hoàng thực bạo lực) lão bà.

Mỗi thiên Mô-za-a đột nhiên theo trong trò chơi ngừng đầu lên, đỉnh hai cái mắt gấu mèo đối với KO nói: “Ko chúng ta đi du lịch đi?”

Đang đứng ở bên cửa sổ cầm di động nói chuyện KO quay đầu lại, ánh mắt lẳng lặng nhìn hắn một cái, sau đó rất nhỏ vuốt cằm.

Mô-za-a đứng bên cạnh túi lớn túi nhỏ hành lý cùng Ngu Công nói chuyện qua điện thoại: “Đúng, du lịch. Ta cũng vậy đột nhiên nghĩ đến () Hắn? Hắn đương nhiên cũng đồng ý Đi nơi nào? Không rõ lắm, Bùi Diệp giúp chúng ta chọn Đi vài ngày? Đại khái là nửa tháng. Giúp người mua lễ vật? Tốt, trước lấy tiền hồi lộ ta đi, hắc hắc hắc ~~ lão tử chính là keo kiệt, chính là ích kỷ thì thế nào? Ta cũng không quên lúc trước người làm chuyện tốt. Cái gì huynh đệ, thân huynh đệ còn phải TM tính rõ ràng, hưởng chi ta với người lại không quen. Người mới tiểu nam nhân các người cả nhà đều tiểu nam nhân!”

XXXXXXXXXXXXXX

Trên phi cơ, KO ngồi ở ngoài cửa sổ, đem ánh mắt thần nhiên hướng ngoài cửa sổ nhìn uốn lượn lưu động mây trắng, bên cạnh Mô-za-a đeo đồ che mắt ngủ.

Bọn họ trạm thứ nhất là Nhật Bản, Nhật Bản mùa đông được cho là thập phần rét lạnh, Mô-za-a khóa lại áo lông đứng ở đầu đường xem các mỹ nữ mặc váy ngắn mang tất chân đến tận đầu gối lay động đi qua đi lại ở trên đường, trong lòng mặc niệm mơ màng, chính là cảm khái hàng vạn hàng nghìn lần: rất dừng cảm

Hai gò má nóng lên, bên cạnh nam nhân mặc áo len cao cổ màu đen, một thân phong tuyết theo tiệm thức ăn nhanh 7-11 đi ra, đưa một ly cà phê nóng hổi bóc lên nhiệt khí tay huých mặt hắn, Mô-za-a quay đầu lại tiếp nhận đồ uống, nhìn thấy người nọ khuôn mặt tuần tú mà lạnh nhạt, trong lòng bỗng dưng ấm áp, cười đến mặt mày loạn loạn, lộ ra hai hàm răng sáng bóng.

Hắn cười đến thiệt tình, tự nhiên làm cho người ta cảm giác thập phần ấm áp ấm áp, cái mũi cùng cái lỗ tai lạnh đến đỏ bừng, KO nhận không được cúi người nhẹ nhàng hôn lên tóc hắn.

Bên cạnh chợt vang lên mấy người qua đường nữ hài tử thét chói tai.

Nam sinh mặt đỏ tai hồng cúi đầu, hận không thể tìm chỗ không người chui vào.

Bọn họ mùa đông đi, chỉ tới kịp nhìn đến núi Phú Sĩ phủ đầy tuyết.

“Váy ngắn. Nữ hài tử. Chế phục. Cây anh đào.” Trạch nam Mô-za-a đồng học oán niệm lại oán niệm. Kết quả này phiên oán niệm không khéo bị mỗ vị tiểu công nghe được, vì thế buổi tối người nào đó ở trong ôn tuyền bị hung hăng gây sức ép một lúc.

XXXXXXXXXXXXXX

Trạm tiếp là Ôx-trây-li-a.

Bọn họ ở Ôx-trây-li-a lưu lại không sai biệt lắm một tuần, kiến thức đường cái nổi tiếng dành cho người đồng tính luyện ái, đi thăm một chút thấy được rất nhiều kì trân dị bảo, cảm nhận được dị quốc nhân dân nhiệt tình. Mỗi ngày ở một tiệm trang phục, Mô-za-a còn tại thử quần áo thời điểm bị một nữ nhân viên tóc vàng của cửa hàng lấy khuỷu tay huých hắn, nháy mắt mấy cái chỉ vào KO đứng ở cách đó không xa đứng, hỏi hắn: “your boyfriend(bạn trai của cậu)?” Làm hắn lúc ấy vội vàng ra vẻ bình tĩnh nói một câu: “sorry, I don’t understand what you said(xin lỗi, tôi không hiểu cô nói gì).”

Trạm cuối cùng, là Hongkong.

Mô-za-a rút cục trở lại tổ quốc ôm ấp, kia kêu một cái tâm tình kích động không lời nào có thể diễn tả được, ghé vào ngoài cửa sổ xe nhìn thấy mấy người da vàng tóc đen, ánh mắt tỏa sáng.

Hắn lớn như vậy thật vất vả mới ra ngoài du lịch, kiến thức rất nhiều dị quốc phong thổ, đồ vật này nọ mua một đồng lớn, ảnh chụp cũng được vài tấm, khoái hoạt cũng là chân thật, nhưng dù sao hắn vẫn cảm thấy tổ quốc thân thiết hơn, không có cảm giác khủng hoảng khi ở đất khách quê người.

“Nương tử

” hắn tiến đến bên cạnh KO, kêu rất ngọt ngào, mặt mày loan loan cười.

“Ân.” KO tà tựa vào ghế xe, thản nhiên lên tiếng, đem hắn ôm vào trong lòng.

Mô-za-a ngồi ở hắn trên đùi oai nằm, thật cũng có chút thói quen, đã nhiều ngày bọn họ đều là đồng giường cộng chằm, ngày ngày ôm ôm ấp ấp, đối với đối phương mỗi một ti hơi thở đều vô cùng quen thuộc. Mô-za-a tại dạng thân mật này dần dần cũng không lại cảm thấy xấu hổ không được tự nhiên, trở nên có chút quyến luyến đối phương nhiệt độ cơ thể.

——”Yêu, là như vậy sao.”

Nam sinh trong đầu không biết như thế nào đột nhiên nhớ tới những lời này.

Nhiều ngày bên ba, làm cho Mô-za-a có chút mỗi một, nhắm mắt lại, tìm tư thế tối thoải mái ngồi, cọ cọ KO đùi, ở ngáp mấy cái liền mơ mơ màng màng hỏi một câu: “Chúng ta muốn đi đâu?”

KO nói: “Nhà của ta.”

“Nga, tới rồi nhớ rõ bảo ta.”

——”Người nói cái gì? ! ! ! ! ! ! (o)”

Trong xe truyền ra tiếng kêu đầy sợ hãi của người nào đó.

82. Chương 78

Chương 78

XXXXXXXXXXXXXX

Xe dừng lại ở trước một toà nhà độc lập, toà nhà không lớn, nhưng lại mang phong cách độc đáo, mọi nơi được thiết kế rất tinh xảo, trước nhà có một hồ nước ở giữa có một bức tượng thạch cao, hai bên có hàng cây tùng xanh ngắt cao ngắt, cánh cửa mang phong cách Châu Âu, mặt trên điêu khắc rất nhiều hoa văn rất phức tạp hoa mỹ.

Mô-za-a liếc mắt nhìn một cái liền lùi về, quay đầu lại cẩn thận xem KO: “Ta không vào được không?”

KO đứng ở cạnh cửa xe, không có trả lời, chỉ nhìn hắn.

Mô-za-a nuốt nuốt nước miếng, tiếp tục nói: “Nếu không, chúng ta đi ăn một bữa cơm trước rồi trở về?”

Tài xế ần còi, quay đầu lại ồn ào nói: “Tiểu tử mau xuống xe, ta còn phải làm công a ~~”

Mô-za-a mặt đỏ tai hồng nói câu ngượng ngùng, liền xách hành lí lên nhảy xuống đi.

Xe như gió bay đi.

Nam sinh lưng thật to túi hành lý rón ra rón rén vọt đến KO phía sau, hai mắt kinh diễm mạo quang: “Nhà người hảo có tiền.”

KO kéo qua hắn: “Vào đi thôi.”

Mô-zaa- ở tại chỗ sừng sững bất động.

KO ngoái đầu lại nhìn hấn.

“Ta. Ta có chút khẩn trương.” Đợi chút đi vào gặp người nhà Ko mình nên làm cái gì bây giờ? Nên gọi bọn họ thần mã. Bá phụ bá mẫu? Trong ti vi giống như đều là dùng tiếng Anh kêu —uncle? Phốc! Bọn họ có thể hay không hoan nghênh ta? Ngôn ngữ không thông làm sao bây giờ? Ta nên lấy thân phận gì theo bọn họ nhận thức. Nguyên lai hấn cũng có”Người nhà” a. (vô nghĩa!) a nha nha nha hảo phiên a

~~ trăm ngàn ý niệm ở trong đầu nam sinh phát cỡ hò reo.

“Khẩn trương?” KO hơi nhú nhú mày, “Người khẩn trương cái gì? Bên trong lại không có người.”

Con dâu gặp cha mẹ chồng tâm trạng không yên bất an tức khắc bị những lời này bóp chết ở tại trong nôi.

“ Con bà nó, người không nói sớm!” Mô-za-a lập tức hào khí tăng vọt, sải bước về phía trước, “Mở cửa nhanh, lão tử đứng mỗi chân muốn chết !”

Điều khiển đại môn chậm rãi hướng hai bên mở ra, Mô-za-a mới vừa bước một chân vào, đã bị một đạo thật lớn bóng trắng lao tới trên người lập tức gục trên mặt đất, trên người đột nhiên gia tăng sức nặng làm cho Mô-za-a rên lên một tiếng, lập tức trên mặt nóng lên, xúc cảm này. Mô-za-a kinh cự tròng lớn mắt, chống lại một cặp mắt to tròn đen bóng, còn có tuyết trắng lông, hồng hồng đầu lưỡi.

“A a a —————”

Tiếng kêu thảm thiết kinh hãi thay nhau nổi lên dọa bay vô số đàn chim.

XXXXXXXXXX

“Buổi tối ta phải ăn thịt chó!” Mô-za-a mặt xám mày tro ở KO mặt sau cắn giận nói.

“Không được.”

Kích động ——”Không được? Dựa vào cái gì không được! Ta nói được là được!”

Bình tĩnh ——”SAPA(hiệp hội bảo vệ động vật) sẽ lập tức phát lệnh truyền thư cho người.”

“ ”

Dời đi công kích mục tiêu ——”Đây đã là niên đại nào rồi mà người còn nuôi chó để xem gia hộ! Lão thổ!”

“Đó là Chân Suất thú cưng.”

Chân Suất thú cưng.”Thú cưng của hấn sao lại ở nhà người?”

Trầm mặc sau một lúc lâu, “Lần trước về B thị, hấn không kịp mang về nên để lại nhà của ta, ” dừng một chút, nói tiếp: “—— không nghĩ tới còn sống.”

. Cuối cùng một câu là cái gì ý tứ = =

Mô-za-a rùng mình một cái.

Một thân tuyết trắng da lông đại hình khuyến lấy lòng chạy chung quanh ở KO bên người, “Ồ ô” lấy lòng hấn.

“Đây là giống chó gì?”

“Pyrenees.”

“Công?” Mô-za-a ngồi xổm xuống sờ sờ rõ ràng lông của nó, đột nhiên gian trá nở nụ cười: “Nếu ăn thịt không được, vậy thì nó, nói lầm bầm. ”

KO trầm mặc.

Pyrenees: “Ngao ô ô

” (lão tử không cần làm thái giám, chủ nhân cứu ta ——)

Nơi nào đó Chân Suất tiểu bằng hữu đánh cái hắt xì, nhu nhu cái mũi, nín thở, hô to: “Phá thầy thuốc
—— ta, cảm, mạo, !”

Bùi điệp đi tới, lo lắng sờ sờ hấn cái trán: “Như thế nào lại bị cảm mạo? Trước uống bát canh gừng giải
nhiệt.”

Mỗ tiểu bằng hữu không quan tâm tiếp tục ôm lấy một đồng tuyết quần lên trời, hoan hô nhảy nhót: “Da
~~ ta bị cảm! Đã lâu không có sinh bệnh

~ hảo hoài niệm

~ ta muốn đi nói ọi người

~”

.

XXXXXXXXXX

Mô-za-a ngồi ở ngoài đại sảnh lười biếng nằm lên sô pha, trở mình, oán giận mở miệng: “Ta đói bụng.”

KO thần nhiên nói: “Trong tủ lạnh chỉ có đồ ăn giống nhau.”

“Cái gì?” Mặc kệ là cái gì, ăn đỡ đói cũng tốt, Mô-za-a lăn lông lốc đứng lên, hai mắt toả sáng.

“Thức ăn chó.”

“”

Mô-za-a phát điên đứng lên gọi điện thoại kêu KFC.

KO di động cũng vang lên đến, hấn nhìn dãy số hiện lên trong điện thoại, đứng dậy đi ra ngoài.

Mô-za-a đói đến hai mắt tối sầm ngất đi, ghé vào sô pha giả chết, chó Pyrenees chạy vào, liếm liếm ngón
tay hấn.

“Biến thái!” Mô-za-a đệm ngồi lên nện xuống.

Chó Pyrenees ô ô kêu rên hai tiếng, ôm đầu lùi đi.

Mô-za-a cường dả khởi tinh thần, chung quanh đánh giá nhà của KO —— trang sức ngăn gọn, đồ dùng
không nhiều lắm, nhưng có một loại tao nhã, lầu hai, lầu hai chỉ có hai ba cái phòng —— Chân Suất lúc
trước trước hình như có nói qua trong phòng của hấn có hình của mình, không biết có phải thật không. . .
. . .Mô-za-a giống như không cẩn thận xâm nhập vào hoa viên bí mật tìm người, tò mò chờ mong tìm kiếm
tân kỳ phát hiện.

Đẩy ra một cánh cửa, phát hiện tựa hồ là thư phòng, giá sách bằng gỗ cao nhất trong đó để đầy nhóc sách,
nhìn nhìn thấy một quyển đề sách văn. Mô-za-a tò mò lấy xuống mở ra, từ trong sách rút xuống một tấm
hình cũ kĩ đã ố vàng.

Trong hình một nữ tử mặc váy trắng, tóc đen búi cao, dung nhan xinh đẹp tuyệt trần, trên cái cổ trắng nõn
có đeo một cái vòng cổ có mặt hình trái tim, đoan trang dịu dàng.

Này chẳng lẽ là KO. Mối tình đầu? Mô-za-a lắp bắp kinh hãi, lập tức trong lòng a-xít pan-tô-te-nic
dâng lên, mối tình đầu thần mã, đều TM là mây bay, mây bay. Mặc niệm.

“Đây là mẫu thân của ta.” Có người từ phía sau ôm lấy thắt lưng hấn, nam nhân không biết khi nào thì
đứng ở hấn phía sau, thấp giọng mở miệng nói.

Mô-za-a tay run lên, “A?” Nguyên lai là mẹ vợ, lỗi lỗi.

“Mẹ người. rất xinh đẹp, nàng hiện tại. ?”

“Không ở nơi này.” KO tựa hồ không muốn nói nhiều, lấy qua tấm hình để lại trong sách rồi để lên giá sách,
kéo tay Mô-za-a, “Đi xuống đi.”

Mô-za-a trong lòng trung ám dưng thẳng ngón giữa: Hừ, buồn tao nam!

Một ngày nào đó, hần sẽ biết hết bí mật của người này.

XXXXXXXXXX

KFC đưa đến, Mô-za-a như lang thôn hổ yết ăn xong một phần, lại phần thưởng cho chó Pyrenees mấy khối chân gà, hỏi: “Vừa rồi người đi ra ngoài nói điện thoại với ai mà lâu như vậy?”

KO nói: “Tiểu Nại.”

“Lão Tam?” Mô-za-a ngạc nhiên, “Hần gọi cho người làm gì?”

“Tháng sau bọn họ chuyển nhà, muốn ta và người đi ăn tân gia.”

“Nga.”

“Người vì cái gì chỉ sống một mình?”

KO liếc liếc mắt: “Thói quen.”

“Buồn tao chẳng lẽ cũng là bởi vì thói quen. = =”

KO giương mắt: “Àn?”

Mô-za-a rút lui cổ, pha trò nói: “Nương tử, nơi ở của người thật đẹp, lại lớn lại thoải mái, ta thích!”

KO ở hần bên người ngồi xuống, thản nhiên nói: “Về sau chờ người chơi đủ, ta liền mang người quay về nơi này ở.”

“Chúng ta. Cùng nhau ở?” Mô-za-a ngẩn người.

“Àn.”

“Ở bao lâu?”

KO đứng dậy, nhìn ra ngoài cửa sổ, ánh mắt xa xăm, cúi đầu nói: “Ở bao lâu không phải ta một người chuyện, người chạy, ta liền đi truy trở về. Bùi Diệp nhà cách đây không xa, người tùy thời có thể đi quấy rầy.” Dừng một chút, hần quay đầu nhìn Mô-za-a, “Ta có thể hứa hẹn chuyện chỉ có một chuyện —— vô luận như thế nào, ta sẽ không buông tay.”

Mô-za-a đứng hình ở tại chỗ, trong lòng trăm vị trần tạp, chờ hần kịp phản ứng, chính mình đã muốn đi qua, hôn hôn tên buồn tao này.

KO ngẩn ra, một lát ôm sát thắt lưng hần triền miên đáp lại, gấn bó cùng nhau, ý loạn tình mê.

“Đến. Đến phòng ngủ đi.”

Đây là người nào đó gơ tay đầu hàng phía trước cuối cùng một câu.

XXXXXXXXXXXXXXXXX

Phòng ngủ diện tích rất lớn, được khám có thật lớn đích rơi xuống đất thủy tinh song, rộng thùng thình mềm mại đích giường —— chờ người nào đó bị hoàn toàn gây sức ép hoàn, đã muốn tình trạng kiệt sức địa ghé vào trên giường mê man quá khứ.

Di động sát phong cảnh vang lên, KO đứng thẳng dậy bán ngồi, tiếp điện thoại.

“Tân niên khoái hoạt ~~” thanh âm trêu tức của A Thích vang lên.

“Hiện tại mới nói, đã muộn.” KO thản nhiên nói, trong lòng người lấy lông xù đầu ở hần trong lòng cọ cọ, thoải mái ‘ưm’ một tiếng.

A Thích nghe được, ha ha nở nụ cười: “Vây tân hôn khoái hoạt!”

KO sau một lúc lâu mới hỏi: “Người đang ở đâu?”

“Ở chỗ Bùi Diệp, ta đại biểu bọn họ tới hỏi người —— tẩu tử đã thành công quải về nhà chưa, bắt quá xem ra đáp án đã muốn thực rõ ràng.” A Thích cười loạn mắt, “Ta chỉ nghĩ phép dài hạn thôi, không nghĩ tới trở về liền thấy các người tiến triển nhanh như vậy, không hổ là KO.”

“Nói xong chưa?” KO lạnh lùng nói, chuẩn bị cắt đứt.

“Còn có ta còn có ta!” Đầu dây bên kia vang lên mỗ tiểu bằng hữu kích động thanh âm giành điện thoại —— “Ta muốn nói với lão Đại là ta bị cảm, phá thầy thuốc nói qua không bao giờ ... cho ta sinh bệnh, chính là hần hiện tại cũng không có biện pháp, hắc hắc —— ta còn muốn hỏi một chút lão Đại hiện tại có hạnh phúc hay không? Khi nào thì mang tẩu tử đến nhà của chúng ta.”

“Ba.” Sáng suốt cắt đứt điện thoại.

Chó Pyrenees trộm đi vào trong phòng, dùng lông xù đầu cũng cứng cánh tay khoát lên mép giường của Mô-za-a, KO lãnh mầu đảo qua, nó nức nở một tiếng, lui đi.

Trong lòng người trở mình, tay chân cùng sử dụng cuốn lấy người bên cạnh như ôm gối ôm ngủ say sưa.

Ngoài cửa sổ, không biết khi nào lại đổ tuyết, bông tuyết như bay đầy trời trang điểm cho cả thế giới giống như đồng thoại.

Chó Pyrenees lắc lắc đuôi, hai chân trước ghé vào song cửa nhìn ngoài cửa sổ.

Ngoài phòng một mảnh trắng xóa.

Trong phòng, ấm áp như xuân.

Hạnh phúc sao?

KO ôm ôm trong lòng người, tựa vào đầu giường, lẳng lặng nhắm mắt lại.

Đáp án này, cũng đã muốn thực rõ ràng, không phải sao?

The end

83. Chương 79 End

Phiên ngoại

tân gia

Tiểu đại thần chuyển nhà, Hắc tiểu chịu cùng phu quân nhà hần tiến đến làm khách.

Là ngày cảnh xuân tươi đẹp, thời tiết sáng sủa, Hắc tiểu chịu sáng sớm bị tiếng chuông điện thoại đánh thức, còn buồn ngủ theo ồ chần chui ra, quang lóa cánh tay vươn lê đầu giường sờ sờ, vài lần cũng chưa quơ được điện thoại, không khỏi thẹn quá thành giận, một cước đá đá người bên cạnh —— “Người đi tiếp!”

Bên cạnh nam nhân trở mình, chế trụ Mô-za-a bạo lực chân, tay duỗi ra đem người ôm vào trong lòng. Mô-za-a mặt đỏ tai hồng, dùng sức tránh khỏi hần, lại bị chặt chẽ giam cầm ở nam nhân trong lòng không thể động đậy.

“Người mẹ nó mau buôn ta ra!” Mô-za-a rốt cục nhịn không được bạo thô khẩu.

KO hé ra mặt than, con mắt híp lại suy nghĩ, ngón tay thon dài vỗ nhẹ lưng Mô-za-a, giống như ở trấn an con chó nhỏ.

Điện thoại vẫn còn tại kiên trì bền bỉ vang lên, Mô-za-a quơ quơ đầu, vẫn duy trì tư thế ghé vào người KO ôm đầm điện thoại nói: “Mới sáng sớm sao cái gì sao, có để cho người khác ngủ không hả —— di, lão Tam? Lão Tam ta không có ý đó! —— cái gì —— chuyển nhà? Người mời ăn cơm! ! ?” Mô-za-a ánh mắt tỏa sáng, lập tức lăn lông lốc theo trên giường đứng lên, “Lão Tam ta sai lầm rồi, ta không nên chửi, ta yêu người chết mất! ! (3) ”

Phía sau một đôi tay cánh tay vươn tới ôm lấy hần, KO nguy hiểm nheo lại mắt, tiến đến Mô-za-a bên tai nói: “Người yêu ai?”

Mô-za-a đánh cái rùng mình.

Một lát sau ——

“Ta giết người cái tử buồn tao nam! Ân ngô. Không cần. Ô ô

~ quỷ hẹp hòi. Con bà nó. A

~”

Sáng sớm chiến dịch, ngay tại Hác tiểu chịu mất hồn một tiếng”A

” chấm dứt.

XXXXXXXX

Hai người chờ xuất phát đi trước nhà Tiểu Nại.

Vi Vi mang tiểu tạp đề đi ra mở cửa, mặt sau đi theo đã sớm tới Ngu Công cùng học.

Ngu Công, thăm dò: “Di, tiểu bạch kiểm, như thế nào chỉ có một mình người, KO đâu?”

Mô-za-a, hừ lạnh: “Liên quan gì đến ta!”

Tổng không thể nói người nào đó là vì nhàm chán giận dỗi cố ý không cùng KO cùng nhau đi, chính mình liều mạng chạy đi trước.

Vi Vi, nhin cười: “Mỹ nhân sư huynh, mau vào đi.”

XXXXXXXXXXXX

Mô-za-a vào cửa, vô cùng tự nhiên ở trên sofa nằm xuống, lấy qua điều khiển từ xa loạn bấm. Tiểu Nại liếc hần một cái, cười nói: “Phá hư một cái một trăm đồng.”

Mô-za-a tay run lên vội vàng ném điều khiển ti vi ra.

Vi Vi cùng Tiểu sư muội ở tại phòng bếp hưng trí bưng bưng thu xếp đồ ăn, Tiểu Nại đang làm việc với máy tính, Ngu Công cùng Hầu Tử Tử ngồi ở trên sofa xem TV.

Mô-za-a nhàn rồi trong chốc lát, chậm chạp không thấy KO tới, rốt cục nhin không được xuất ra di động, gửi một cái đoạn tin: ụy, buồn tao nam!

Không đáp.

người nếu không tới sẽ không có cơm ăn, ụy! (— ngây thơ!)

Không trả lời.

Mô-za-a ngốc không được nữa, nắm di động bắt đầu đi qua đi lại. Vi Vi theo phòng bếp đi ra thăm dò, hỏi: “Mỹ nhân sư huynh, KO sư huynh như thế nào còn không có đến? Anh muốn hay không đi xuống nhìn xem?”

Mô-za-a ngạnh nói: “Ai muốn nhìn a, hần không đến thì thôi.”

Nói như vậy , một lát sau, lại nhin không được chạy vội tới ban công kiểm chân nhìn xung quanh.

Dưới lầu cũng không thấy người đến.

Hác tiểu chịu bối rồi, mím môi nín thở lặng lẽ theo phòng khách đi đến cạnh cửa, vừa muốn trộm mang giày, đã bị người từ phía sau vỗ một cái lên vai!

Quay đầu lại ——

Tiểu sư muội, cười dài: “Sư huynh a.”

“Sư, sư muội a.”

“Sư huynh anh muốn đi đâu vậy?”

“ Đi. WC.”

“”

XXXXXX

Thuận miệng bịa chuyện vài câu liền vội vàng chạy xuống lầu, xuống dưới lầu, không phát hiện bóng dáng của KO.

Mô-za-a nghẹn khuất, cầm di động lại vẫn là coi trọng mặt mũi không chủ động gọi điện thoại qua hỏi hấn ở nơi nào. Tâm tình bất ổn, đơn giản ngay tại cửa thang lầu đứng chờ.

Đợi hồi lâu, đứng đến chân cầu thang, di động đột nhiên vang lên, Mô-za-a vội vàng tiếp máy, tặc mao: “—— người TM đi đâu vậy? ! Mau cấp lão tử trở về!”

Người ở đầu dây bên kia lặng im

Vài giây sau.”Mỹ nhân sư huynh, em là Vi Vi. anh còn không có tìm được KO sư huynh sao, cơm trưa đã chuẩn bị tốt rồi, anh muốn hay không. Trước đi lên ăn cơm?”

Mô-za-a nhất thời nói không rõ trong lòng là cái gì tư vị, tâm trạng vui sướng khi tiếng chuông điện thoại vang lên, lập tức chuyển hóa đến mất mát vô cùng.

“Không cần, tạm tẩu, các người cứ ăn trước đi.” Hần sâu kín nói, cắt đứt điện thoại.

Mô-za-a ôm chân ngồi ở dưới thang lầu, giữa trưa trời nắng, trong tiểu khu chỉ có vài người, mọi người đều về nhà ăn cơm, mặt trời nhô lên cao, hấn lại cảm thấy có chút lạnh.

Không phải không tức giận, trong lòng một mực oán niệm thầm rửa tên hấn hẳn không thấy bóng dáng kia, nhưng sinh khí qua đi, lại có chút hối hận —— có phải hay không chính mình buổi sáng cùng hấn cãi nhau thời điểm nói quá nặng lời? Nhưng, chính mình luôn luôn là như vậy. Hai đại nam nhân, chẳng lẽ còn mỗi ngày cứ cùng một chỗ, mâu thuẫn đương nhiên cần nhờ vũ lực đến để giải quyết! Hơn nữa ta cũng chỉ là phát tiết một chút mà thôi, nói qua liền quên, tên buồn tao nam kia sẽ không giận dai như vậy chứ a. Bất quá, hấn phải làm sao bây giờ? Mô-za-a lại có chút không yên

Nếu không, chờ hấn trở về, ta liền ủy khuất một chút cùng hấn nói lời xin lỗi.

Ý nghĩ mơ hồ như vậy, Mô-za-a thật cũng hoàn toàn quên phía trước bất mãn, đắm chìm ở tại trong suy nghĩ của chính mình.

Thẳng đến một cái bóng bao chum lấy hấn, Mô-za-a mới hậu tri hậu giác ngẩng đầu lên, ánh vào mi mắt là một đôi mắt quen thuộc trong trẻo nhưng lạnh lùng.

“”

“Tại sao ra đây ngồi phơi nắng?” KO nhu nhu đầu hấn, thản nhiên hỏi. KO thân hình ngồi thẳng tắp, vì hấn ngăn trở ánh nắng.

Mô-za-a giật giạt môi, hồi lâu, mới nói: “KO.”

“Àn?”

“ Ta với người giải thích.”

KO trong mắt xẹt qua một tia kinh ngạc —— Đây là lần đầu tiên từ khi hai người quen biết cho tới nay Mô-za-a mới chủ động hướng hấn chịu thua.

“Vì cái gì?”

Mô-za-a đứng lên ôm lấy KO, đem mặt tận lực mai nhập hấn hõm vai, không cho hấn nhìn đến biểu tình của mình, một bên gian nan nói: “Ta sai lầm rồi. Ta hôm nay buổi sáng không nên nói những lời đó với người. Ta là nói, ta không chán ghét người.”

.

.

KO ôm hân, bình tĩnh mở miệng: “Ta biết.”

Mô-za-a thân mình cương một chút, lập tức kinh ngạc ngẩng đầu, đôi mắt phiếm hồng hỏi: “Vậy ngươi. . .
. . . Ngươi không phải bởi vì tức giận mới đi sao?”

“ Không phải.”

“”

Một trận trầm mặc qua đi, Mô-za-a bạo phát! Một quyền hung hăng đánh qua —— “Vậy ngươi TM tại sao đột nhiên ngoạn mất tích? Cố ý đùa giỡn ta sao? ! ! Ngươi là tên vương bát đản! !”

KO mím môi, cũng không phản kháng, Mô-za-a một quyền một quyền đánh lên cơ bụng rắn chắc của hân, một tiếng cũng không rên lên một tiếng.

Chờ Mô-za-a phát tiết xong, oán khí tiêu một chút, KO mới thần nhiên nói: “Bùi Diệp bị tai nạn phải nằm viện , ta vừa mới đến bệnh viện nhìn hân.”

.

.

Mô-za-a trừng mắt nhìn, một lúc lâu mới phản ứng: “Ta dựa vào! Ngươi như thế nào không nói sớm! !”

KO hôn lên môi hân, cúi đầu nói: “Không sớm một chút trở về, là của ta sai.”

Trầm thấp thanh âm, mang theo một chút mơ hồ ôn nhu.

Mô-za-a chỉ cảm thấy vừa rồi lo lắng chờ đợi tất cả ury khuất thần mã đều thành mây bay, bật người bị KO những lời này chữa khỏi = =

Trong lòng pháp phòng hồi lâu, Mô-za-a mới buồn thanh hỏi: “Bùi Diệp hân không có việc gì chứ?”

“Tiểu thương mà thôi, hân bản thân là bác sĩ, không có gì đáng lo lắng.”

Huống chi, còn có mổ không rõ chân tướng tiểu bằng hữu khóc đến kinh thiên động địa ở bên giường hân. .
. . . . Bùi bác sĩ nhất định cảm thấy được vô cùng hạnh phúc.

XXXXXX

Hai người cuối cùng lên lầu, cùng Vi Vi bọn họ giải thích một phen, Mô-za-a mới phát hiện bụng mình đã sớm xướng lên không thành kế.

Vi Vi: “Đồ ăn đều lạnh rồi, mỹ nhân sư huynh KO sư huynh các anh một chút, em đem đồ ăn hâm lạ cho nóng rồi ăn.”

Mô-za-a, nội ngư đầy mặt: “Tam tẩu phiền toái em ~~ nhớ rõ nhanh lên a a a.”

KO quỳ gối ở trên sàn nhà bằng gỗ, ánh mắt thần nhiên nhìn lên không trung, không biết suy nghĩ cái gì.

Mỗi lần tới thời điểm này, Mô-za-a đều cảm thấy chính mình kỳ thật hoàn toàn không hiểu hân, hân tựa hồ đem cả thế giới đều kháng cự ở bên ngoài, cao ngạo nhưng cô độc. Đứng gần hân, cũng chạm đến không đến linh hồn của hân.

“Người như thế nhất định đều có một đoạn quá khứ hắc ám.” ——BY Ngu Công.

Mô-za-a, mặt không chút thay đổi: “Ngươi bị Tiểu sư muội độc hại quá sâu rồi.”

Ngu Công nghiêm túc lắc đầu: “Không phải, ta là thật sự lý giải cảm thụ của hân, bởi vì ta cũng thường thường. Ngộ!”

Mô-za-a một cước đem ngu công đá trở về phòng khách.

Bị đá ra cửa Ngu công che mặt nức nở: “Vì sao khi nói chuyện luyến ái mọi người đều trở nên bạo lực như vậy a a.Ta cũng muốn luyến ái a a a a.”

(bối cảnh âm nhạc: ta thực xấu chính là ta thực ôn nhu)

Tiểu sư muội, an ủi: “Vu sư huynh, kỳ thật anh không xấu, anh chính là suýt đến người không rõ thôi . . .”

XXXXXXXXXX

Mô-za-a rón ra rón rén đi đến KO phía sau, vốn định xuất kỳ bất ý dọa hấn một chút, không ngờ đối phương lại giống như đã sớm phát hiện hấn tồn tại, quay đầu lại liếc hấn một cái.

Mô-za-a ngượng ngừng cười cười, ở hấn bên cạnh ngồi xuống, cùng nhau phơi nắng.

“Hôm nay mặt trời nắng quá.” Mô-za-a bắt đầu nhàn thoai việc nhà.

KO đáp lại: “Ân.”

Mô-za-a sờ sờ cái mũi, ngửa đầu nhìn hấn, hỏi: “Loại thời điểm này ngươi muốn làm gì nhất?”

Không đáp lại.

Mô-za-a cũng thói quen , chính mình tự hỏi nói: “Ta thì muốn ngủ.”

Mô-za-a nói xong, miễn cưỡng phóng nhuyển thân mình, lập tức nằm ở KO trên đùi, giống một con mèo mễ, thoải mái nheo mắt lại, thích ý khước môi nhếch lên ý cười.

Ánh mặt trời chiếu vào dừng ở bọn họ trên người.

KO nhìn chăm chăm Mô-za-a sườn mặt, sau một lúc lâu.

Cũng nhắm hai mắt lại.

An bình yên tĩnh đến sau giờ ngo.

Vi Vi mở cửa ra tiến vào, kêu một tiếng: “Mỹ nhân sư huynh, có thể ăn cơm.”

.

.

Nàng cùng Tiểu sư muội liếc nhau, sau đó hiểu ý lặng lẽ nở nụ cười.

Ngư Công: “Bên trong làm sao vậy?”

Vi Vi / Tiểu sư muội: “Hư.”

Cửa lại bị im ắng đóng lại.

Ai cũng không muốn quấy rầy bọn họ.

HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/my-nhan-dich-mi-cung-hacker-dich-hac>